

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) แจ้งว่า ก.บ.ภ. ในการประชุมครั้งที่ 1/2560 เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2560 มีมติเห็นชอบนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561 - 2564) แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 และกรอบการจัดสรรงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 และกำหนดให้จัดส่งเอกสารแผนพัฒนาภูมิภาคให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมภาค ภายในวันที่ 5 มกราคม 2561

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จึงได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และการประชุมกลุ่มย่อยตามรายละเอียดยุทธศาสตร์ เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2560 และวันที่ 20 ธันวาคม 2560 โดยยึดนโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทิศทางการพัฒนาภาค เป็นหลัก และมุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน (ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ สามารถขับเคลื่อนไปได้ด้วยดีมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของกลุ่มจังหวัด ให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 4 ปี (พ.ศ.2561 – 2564) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2562 ฉบับนี้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ภ.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในคราวประชุม ครั้งที่ 13/2559 เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2560 โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Position)

- 1) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- 2) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- 3) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เชียงนิเวศน์ การกีฬาที่มีชื่อเสียง
- 4) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

วิสัยทัศน์ (Vision)

ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม การค้าชายแดน
สังคมเป็นสุข

/ประเด็นยุทธศาสตร์...

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategies Issues) รวม 3 ประเด็น คือ

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 4 ปี (พ.ศ.2561 – 2564) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2562
ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ในการบูรณาการ แผนงาน/โครงการ เพื่อแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติในแผนปฏิบัติ
ราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2562 ต่อไป

คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
5 มกราคม 2561

สารบัญ

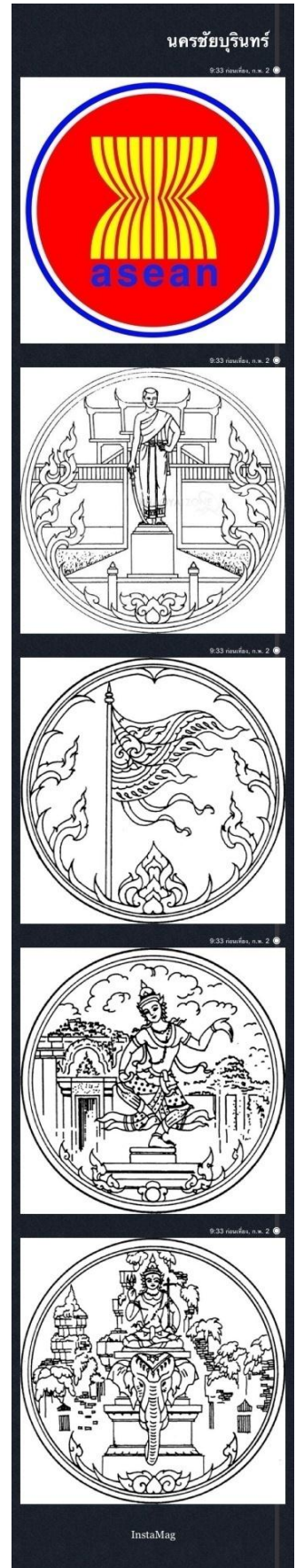
หน้า

คำนำ	ก
สารบัญ	ค
1. ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	1
1.1 สภาพทั่วไป	2
1) ด้านกายภาพ	2
2) ด้านประชากร	5
3) ด้านการปกครอง	11
4) จุดผ่านแดน ไทย – กัมพูชา	12
5) โครงสร้างพื้นฐานและการเข้าถึงบริการ	12
6) ด้านพลังงาน	16
7) ด้านเศรษฐกิจ	16
8) บริการพื้นฐานด้านสังคม	20
9) ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ (ป่าไม้ ดิน น้ำ)	22
10) ด้านการท่องเที่ยว	24
1.2 สรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมา	30
1.2.1) สรุปโครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2557 – 2560/60 เพิ่มเติม และ พ.ศ. 2561	31
1.2.2) สรุปผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2557 – 2560	39
1.2.3) การวัดระดับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	46
1.2.4) ผลการเบิกจ่ายโครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัดฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ณ วันที่ 1 กันยายน 2559	47
1.2.5) ผลการเบิกจ่ายโครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัดฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 และ 2560 เพิ่มเติม ณ วันที่ 30 กันยายน 2560	51
1.2.6) ผลการเบิกจ่ายโครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัดฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 เพิ่มเติม ณ วันที่ 30 กันยายน 2560	55
2. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	56
2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเศรษฐกิจ	57
2.1.1 ภาพรวมเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2558	60
2.1.2 ภาคเกษตร	70
2.1.3 ด้านอุตสาหกรรม	84
2.1.4 ด้านบริการ	89

	หน้า
2. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	56
2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเศรษฐกิจ	57
2.1.1 ภาพรวมเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2558	60
2.1.2 ภาคเกษตร	70
2.1.3 ด้านอุตสาหกรรม	84
2.1.4 ด้านบริการ	89
2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลสังคมและความมั่นคง	93
2.2.1 ด้านสังคม	93
2.2.2 ความมั่นคง	104
2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	111
2.4 สรุปประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนเชิงพื้นที่	124
2.5 นโยบายภาครัฐที่เกี่ยวข้อง	128
2.6 การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาคู่อเชื่อมโยงกับกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศ	135
2.7 SWOT การวิเคราะห์โอกาสและศักยภาพของกรู่อจังหวัดฯ	138
การวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาคู่อเชื่อมโยงกับปัจจัยภายในและภายนอก	
3. สรุปข้อมูลแผนพัฒนากรู่อจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	142
3.1 Unique Position และตำแหน่งทางยุทธศาสตร์	143
3.2 วิสัยทัศน์	144
3.3 เป้าประสงค์รวม	144
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์	144
3.5 กลยุทธ์ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์	145
3.6 แผนที่ยุทธศาสตร์กรู่อจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	146
4. Value Chain	147
5. แบบ กจ.1	154
6. บัญชีรายการชุดโครงการ	162
7. แบบ กจ.1-1	174
ภาคผนวก ก	226
ภาคผนวก ข	228

ส่วนที่ 1

ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
(นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)

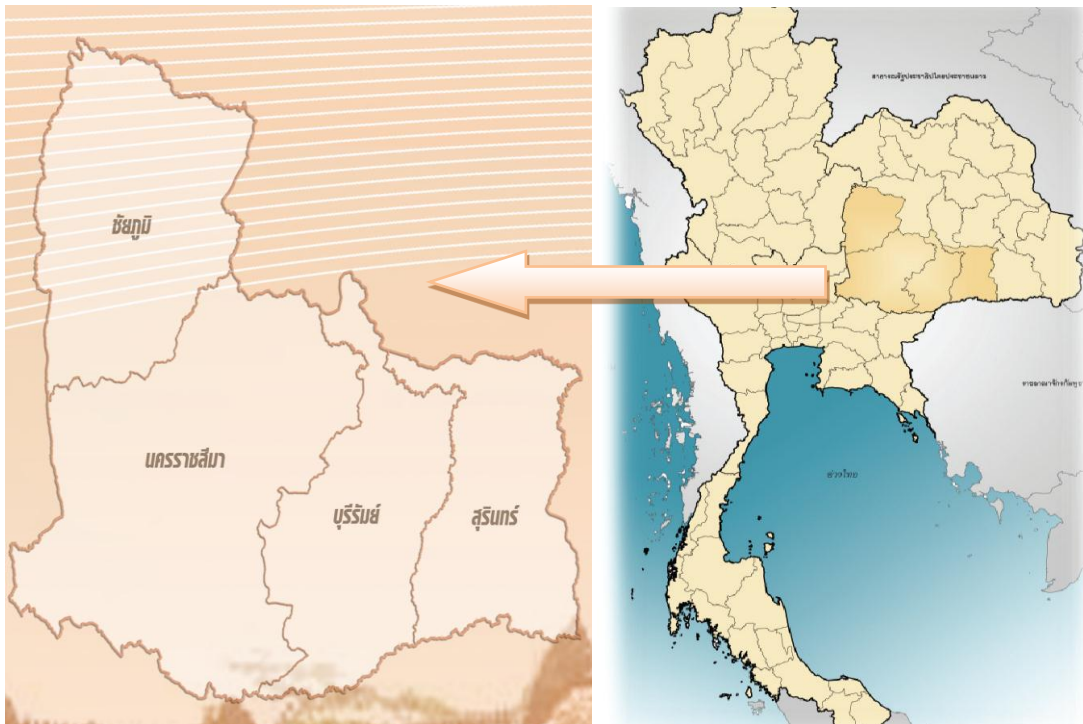
1. ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

1.1 สภาพทั่วไป

1) ด้านกายภาพ

(1) **ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์** : กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ มีพื้นที่ประมาณ 51,718.19 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 32,323,535ไร่ ตั้งอยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ 14 องศา 5ลิปดาเหนือ ถึงเส้นละติจูดที่ 16 องศา 43 ลิปดาเหนือ และระหว่างเส้นลองจิจูดที่ 107 องศา 10 ลิปดาตะวันออก ถึงเส้นลองจิจูดที่ 110 องศา 7 ลิปดาตะวันออก ซึ่งจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ดังกล่าวนี้ จะทำให้พื้นที่ตั้งอยู่ในโซนเวลามาตรฐานสากลที่พิกัดลองจิจูด 105 องศาตะวันออก ซึ่งเป็นเวลาที่เร็วกว่ากรีนิช ประเทศอังกฤษ 7 ชั่วโมง และมีสภาวะอากาศแบบสะวันนา (Tropical Savanna Climate) ตามการจำแนกเขตภูมิอากาศแบบ Koppenซึ่งจะมีอากาศร้อนอุณหภูมิสูงตลอดปี โดยมีฤดูฝนสลับกับฤดูแล้งอย่างเด่นชัด โดยฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม และฤดูแล้งเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนเมษายน

(2) **ที่ตั้งสัมพันธ์** :พื้นที่กลุ่มจังหวัด (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์) มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดศรีสะเกษ
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดปราจีนบุรี สระแก้ว และราชอาณาจักรกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดเพชรบูรณ์ ลพบุรี สระบุรี และจังหวัดนครนายก

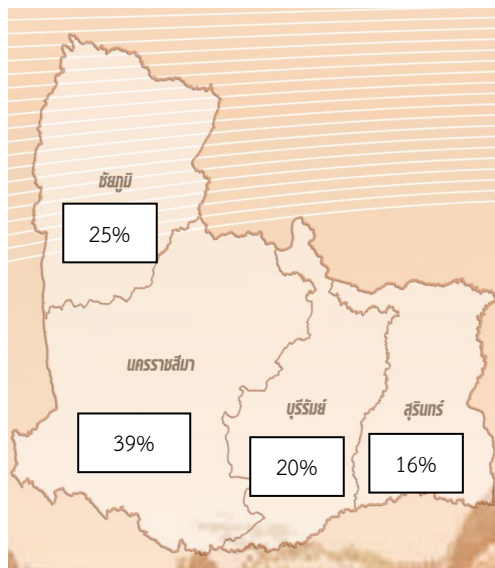
(3) **ขนาดพื้นที่** :จากการรวบรวมข้อมูลของกรมพัฒนาที่ดินพบว่าพื้นที่ทั้ง 4 จังหวัดมีพื้นที่รวมกันทั้งหมดประมาณ 51,720.192 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 32,323,870 ไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 30.63 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (168,854 ตารางกิโลเมตร) และคิดเป็นพื้นที่ร้อยละ 10.08 ของพื้นที่ทั้งประเทศ (513,115 ตารางกิโลเมตร) โดยจังหวัดนครราชสีมามีพื้นที่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ ตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 1 และภาพประกอบ ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 1 : แสดงพื้นที่ครอบคลุมของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	เนื้อที่		ร้อยละ (ของกลุ่มจังหวัด)
	ตร.กม.	ไร่	
นครราชสีมา	20,493.964	12,808,728	39.60
ชัยภูมิ	12,778.287	7,986,429	24.25
บุรีรัมย์	10,323.885	6,451,178	19.25
สุรินทร์	8,124.056	5,077,535	16.91
รวม (กลุ่มจังหวัด)	51,720.192	32,323,870	100.00
ภาคอีสาน	168,854.000	105,533,963	
ประเทศ	513,115.000	320,696,887	-

ที่มา : ข้อมูลเนื้อที่ (ตร.กม.) จากเว็บไซต์สารานุกรมเสรี ข้อมูลเนื้อที่ (ไร่) จากกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พื้นที่ครอบคลุมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

(4) **ลักษณะทางธรณีวิทยา:** พื้นที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ราบสูงโคราช หินที่รองรับส่วนใหญ่ประกอบด้วย หินแข็ง (หินชุดโคราช) ประกอบด้วยลักษณะโครงสร้างแบบรูปประทุนคว่ำและรูปประทุนหงาย มีรอยแตกรอยแยกและรอยคดโค้งทั่วไป รวมทั้งโดมเกลือ

(5) **ปฐพีวิทยา :** มีการแทรกดันของเกลือหินกระจายอยู่ทั่วไป ทำให้เกิดดินเค็มและน้ำเค็ม ลักษณะดินเป็นดินที่มีศักยภาพปานกลาง ถึงต่ำ สำหรับการเกษตร ดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าวจะอยู่ใกล้ลุ่มน้ำ และพื้นที่น้ำขังในฤดูฝน

(6) **การใช้ประโยชน์ที่ดิน :** กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน อันดับ 1 คือเป็นพื้นที่เกษตรกรรม จำนวน 22,029,220 ไร่ รองลงมาเป็นพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 6,188,083 ไร่ และพื้นที่ชุมชนและสิ่งก่อสร้าง จำนวน 1,845,937 ไร่ ปรากฏตามตารางที่ 2 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 2 : แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทต่างๆ พ.ศ. 2558

การใช้ประโยชน์ ที่ดิน ประเภทต่างๆ	พื้นที่ (ไร่)				
	กลุ่มจังหวัด	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์
พื้นที่เกษตรกรรม	22,029,220	8,767,959	4,288,864	5,050,063	3,922,334
พื้นที่นา	12,689,651	4,119,222	1,851,181	3,404,719	3,314,529
พืชสวน/ไม้ผล	335,836	233,817	73,745	25,282	2,992
พืชไร่	7,117,904	3,854,845	2,064,827	970,693	227,539
ไม้ยืนต้น	1,632,769	388,443	246,923	629,225	368,178
พืชน้ำ	165	64	101	-	-
ปศุสัตว์	181,025	150,305	17,396	9,378	3,946
สถานที่เลี้ยงสัตว์น้ำ	32,428	11,850	5,851	10,766	3,961
เกษตรผสมผสาน/ไร่นา สวนผสม	39,442	9,413	28,840	-	1,189
พื้นที่ป่าไม้	6,188,083	2,266,399	2,839,580	625,977	456,127
พื้นที่แหล่งน้ำ	894,971	303,567	195,737	234,988	160,679
น้ำธรรมชาติ	421,935	133,935	124,464	83,918	79,618
น้ำที่สร้างขึ้น	473,036	169,632	71,273	151,070	81,061
พื้นที่ชุมชนและ สิ่งก่อสร้าง	1,845,937	787,799	273,322	418,270	366,546
ตัวเมืองและย่านการค้า	142,455	67,734	27,965	18,534	28,222
สถานที่ราชการและ สถาบัน	246,279	130,828	24,819	53,916	36,716

การใช้ประโยชน์ ที่ดิน ประเภทต่างๆ	พื้นที่ (ไร่)				
	กลุ่มจังหวัด	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์
นันทนาการ	77,178	72,457	2,643	817	1,261
สิ่งก่อสร้าง	1,376,190	515,020	216,576	344,871	299,723
สุสาน ป่าช้า	3,835	1,760	1,319	132	624
พื้นที่อุตสาหกรรม	95,340	65,911	11,265	10,447	7,717
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	1,130,689	516,362	349,892	105,955	158,480
พื้นที่ร้าง	139,630	100,731	27,769	5,478	5,652
รวม	32,323,870	12,808,728	7,986,429	6,451,178	5,077,535

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2) ด้านประชากร

(1) สัดส่วน แนวโน้มประชากรและความหนาแน่น : จากข้อมูลของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี 2559 ปรากฏว่ากลุ่มจังหวัด “นครชัยบุรีรินทร์” มีประชากรจำนวน 6,752,462 คน แบ่งเป็นเพศชาย 3,351,603 คน เพศหญิง 3,400,859 คน คิดเป็นร้อยละ 10.24 จากจำนวนประชากรทั้งประเทศ 65,931,550 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2558 จำนวน 10,925 คน คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.16 เมื่อเทียบจากกลุ่มจังหวัด และเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.93 เมื่อเทียบกับประเทศ โดยมีความหนาแน่นของประชากรในพื้นที่กลุ่มจังหวัด คิดเป็น 130 คน/ตารางกิโลเมตร และเมื่อเทียบความหนาแน่นของประชากรในพื้นที่ประเทศ คิดเป็น 13 คน/ตารางกิโลเมตร ปรากฏตามตารางที่ 3 ตารางที่ 4 และตามกราฟที่ 1 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 3 : แสดงจำนวนประชากรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ประเภท	จำนวนประชากร (คน)			ความหนาแน่น ของประชากร (คน/ตร.กม.)
	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	
ชาย	3,343,744	3,351,600	3,351,603	
หญิง	3,384,706	3,395,155	3,400,859	
รวมทั้งกลุ่มฯ	6,728,450	6,746,755	6,752,462	130
ประเทศ	65,124,716	65,729,098	65,931,550	13

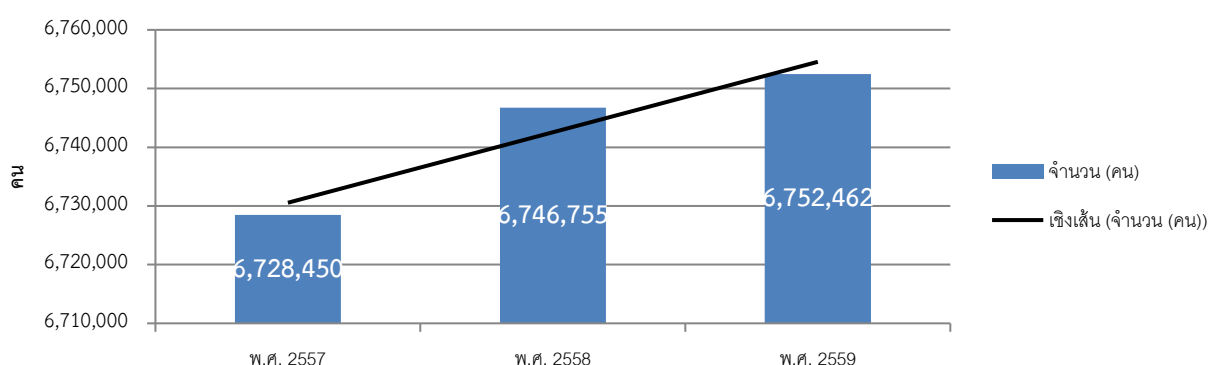
ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย 2559

ตารางที่ 4 : แสดงประชากรแบ่งตามเขตเทศบาลของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	2557 (2014)			2558 (2015)			2559 (2016)		
	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female	รวม Total	ชาย Male	หญิง Female
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1									
รวมยอด	6,728,450	3,343,744	3,384,706	6,746,755	3,351,600	3,395,155	6,753,698	3,351,993	3,401,705
ในเขตเทศบาล	1,227,710	600,279	627,431	1,225,620	598,913	626,707	1,221,395	596,429	624,966
นอกเขตเทศบาล	2,757,275	2,743,465	2,757,275	5,521,135	2,752,687	2,768,448	5,532,303	2,755,564	2,776,739
นครราชสีมา									
รวมยอด	2,620,517	1,294,987	1,325,530	2,628,818	1,298,167	1,330,651	836,407	1,297,919	1,333,516
ในเขตเทศบาล	641,951	314,534	327,417	640,287	313,476	326,811	636,960	311,453	325,507
นอกเขตเทศบาล	1,978,566	980,453	998,113	1,988,531	984,691	1,003,840	199,447	986,466	1,008,009
ชัยภูมิ									
รวมยอด	1,137,049	565,212	571,837	1,138,252	565,687	572,565	1,138,799	565,576	573,223
ในเขตเทศบาล	150,882	73,109	77,773	150,232	72,747	77,485	149,925	72,762	77,163
นอกเขตเทศบาล	986,167	492,103	494,064	988,020	492,940	495,080	988,874	492,814	496,060
บุรีรัมย์									
รวมยอด	1,579,248	787,851	791,397	1,584,661	790,260	794,401	1,587,897	791,482	796,415
ในเขตเทศบาล	339,810	167,244	172,566	340,379	167,503	172,876	340,248	167,320	172,928
นอกเขตเทศบาล	1,239,438	620,607	618,831	1,244,282	622,757	621,525	1,247,649	624,162	623,487
สุรินทร์									
รวมยอด	1,391,636	695,694	695,942	1,395,024	697,486	697,538	1,395,567	697,016	698,551
ในเขตเทศบาล	95,067	45,392	49,675	94,722	45,187	49,535	94,262	44,894	49,368
นอกเขตเทศบาล	1,296,569	650,302	646,267	1,300,302	652,299	648,003	1,301,305	652,122	649,183

ที่มา : สำนักบริหารทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

กราฟที่ 1 : ประชากรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

กลุ่มจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)

เมื่อพิจารณาสัดส่วนประชากรเมืองต่อชนบทของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ. 2559 พบว่าสัดส่วนประชากรชนบท (นอกเขตเทศบาล) มีจำนวนมากกว่าประชากรเมือง (ในเขตเทศบาล) คิดเป็นร้อยละ 81.92 ประชากรเมือง คิดเป็นร้อยละ 18.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัด จังหวัดสุรินทร์มีสัดส่วนประชากรชนบทมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ คิดเป็นร้อยละ 93.25 รองลงมาเป็นจังหวัดชัยภูมิ บุรีรัมย์ และนครราชสีมา ตามลำดับ โดยจังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่มีประชากรในเขตเทศบาลสูงเป็นอันดับหนึ่ง ปรากฏตามตารางที่ 5 ข้างทำนองนี้

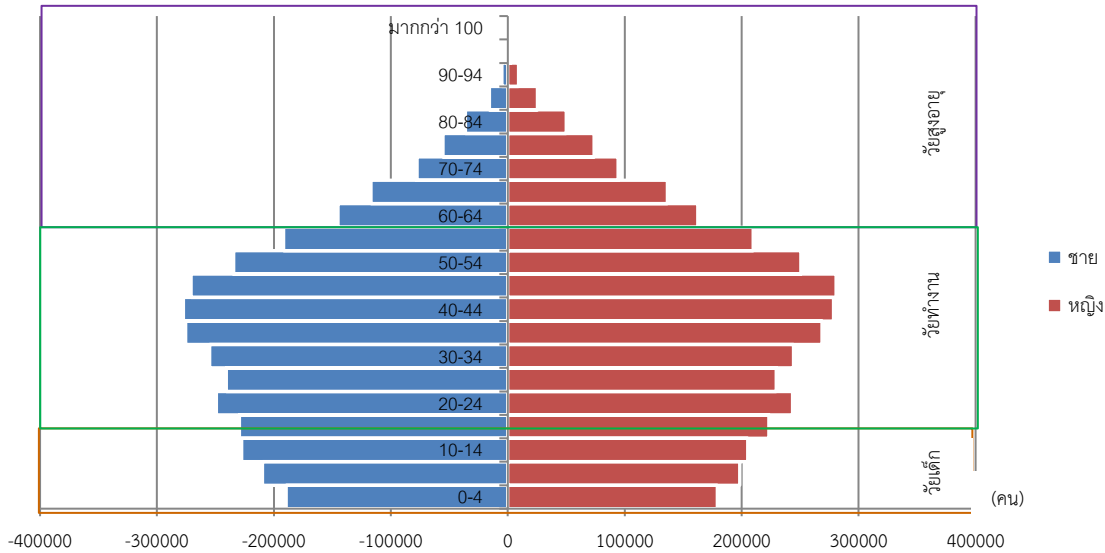
ตารางที่ 5 : สัดส่วนประชากรเมืองต่อชนบทของกลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2559

จังหวัด	2559 (2016)			สัดส่วน ปี 59 (ร้อยละ)		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
	Total	Male	Female	Total	Male	Female
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1						
รวมยอด	6,753,698	3,351,993	3,401,705	100	100	100
ในเขตเทศบาล	1,221,395	596,429	624,966	18.08	17.79	18.37
นอกเขตเทศบาล	5,532,303	2,755,564	2,776,739	81.92	82.21	81.63
นครราชสีมา						
รวมยอด	836,407	1,297,919	1,333,516	100	100	100
ในเขตเทศบาล	636,960	311,453	325,507	76.15	24.00	24.41
นอกเขตเทศบาล	199,447	986,466	1,008,009	23.85	76.00	75.59
ชัยภูมิ						
รวมยอด	1,138,799	565,576	573,223	100	100	100
ในเขตเทศบาล	149,925	72,762	77,163	13.17	12.87	13.46
นอกเขตเทศบาล	988,874	492,814	496,060	86.83	87.13	86.54
บุรีรัมย์						
รวมยอด	1,587,897	791,482	796,415	100	100	100
ในเขตเทศบาล	340,248	167,320	172,928	21.43	21.14	21.71
นอกเขตเทศบาล	1,247,649	624,162	623,487	78.57	78.86	78.29
สุรินทร์						
รวมยอด	1,395,567	697,016	698,551	100	100	100
ในเขตเทศบาล	94,262	44,894	49,368	6.75	6.44	7.07
นอกเขตเทศบาล	1,301,305	652,122	649,183	93.25	93.56	92.93

ที่มา : สำนักบริหารทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

เมื่อจำแนกตามช่วงอายุออกเป็นสามช่วงวัย วัยเด็ก วัยทำงาน และวัยสูงอายุ ในปี พ.ศ. 2559 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีจำนวนประชากรวัยแรงงานมากที่สุด โดยเฉพาะช่วงอายุระหว่าง 30 – 50 ปี ปรากฏตามกราฟที่ 2 ข้างทำนองนี้

กราฟที่ 2 : โครงสร้างอายุประชากร พ.ศ. 2559

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง (ข้อมูลมีเฉพาะผู้มีสัญชาติไทย และมีชื่อในทะเบียนบ้าน)

(2) กลุ่มชาติพันธุ์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์หลายกลุ่มกระจายอยู่ในพื้นที่ทั้ง 4 จังหวัด ดังนี้

- ไทยโคราช

กลุ่มชาติพันธุ์ไทยโคราช เดิมถิ่นนี้ชาวพื้นเมืองเป็นลัวะ ชาวไทยได้อพยพเข้ามาอยู่อาศัยสมัยกรุงศรีอยุธยา พระเจ้าอู่ทองให้ขุนหลวงพะงั่วยกกองทัพมารบรวมนดินแดนแถบนี้เข้ากับกรุงศรีอยุธยา พระเจ้าอู่ทองโปรดฯ ให้กองทหารอยุธยาตั้งด่านอยู่ประจำ และส่งช่างชาวอยุธยาไปก่อสร้างบ้านเรือนและ วัดวาอารามเป็นอันมาก ชาวไทยอยุธยาได้อพยพเข้ามาอยู่อาศัยเพิ่มขึ้นในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชและได้อพยพมาอยู่นครราชสีมาอีกกระลอกหนึ่งคือ คราวเสียกรุงครั้งที่ 2 โดยมีชาวไทยชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเฉียงใต้ อพยพเข้ามาเพิ่มด้วย ชาวไทยกลุ่มนี้และชาวไทยพื้นเมืองเดิม (เข้าใจว่าเป็นชาวสยามลุ่มน้ำมูล (ไท-เสียม) อาจมีเขมรและมอญปนอยู่ด้วย) สืบเชื้อสายเป็นชาวไทยโคราชและรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีสืบทอดกันมา

กลุ่มไทยโคราชเป็นกลุ่มที่แสดงเอกลักษณ์ของเมืองนครราชสีมา เพราะสำเนียงแตกต่างจากกลุ่มอื่น เป็นกลุ่มที่พูดภาษาไทยโคราชซึ่งคล้ายคลึงภาษาไทยกลางแต่สำเนียงเพี้ยน เหน่อ ห้วนสั้น เก้นเสียง มีคำไทยลาว (อีสาน) ปะปนบ้างเล็กน้อย ชาวไทยโคราชแต่งกายแบบไทยภาคกลาง รับประทานข้าวเจ้า อาหารทั่วไปคล้ายคลึงภาคกลาง ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมคล้ายไทยภาคกลาง ปัจจุบัน กลุ่มไทยโคราชอาศัยอยู่ในทุกอำเภอในจังหวัดนครราชสีมา ยกเว้นบางอำเภอที่มีชาวไทยลาวมากกว่า (อำเภอบัวใหญ่-ปักธงชัย และสูงเนิน) และยังพบชาวไทยโคราชในบางส่วนของจังหวัดสระบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดชัยภูมิ (อำเภอบำเหน็จณรงค์และจัตุรัส) และจังหวัดบุรีรัมย์(อำเภอเมืองบุรีรัมย์ นางรอง และหนองกี่)

- ไทยลาวเวียงจันทน์

กลุ่มไทยลาวเวียงจันทน์ ส่วนใหญ่อพยพเข้ามาอยู่สมัยสงครามปราบปรามเมืองเวียงจันทน์ สมัยธนบุรี มีการกวาดต้อนครอบครัวลาวเข้ามาอยู่ในหัวเมืองชั้นใน และอพยพเข้ามาโดยสมัครใจเพิ่มขึ้นในระยะหลังอยู่ในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ เป็นส่วนใหญ่ และกระจายตัวอยู่ในพื้นที่ทั้ง 3 จังหวัด เหมือนกับหลายจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยได้ใช้ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมที่เหมือนกันกับชาวไทยลาวโดยทั่วไป แต่ก็จะมีอยู่ที่แตกต่างในเรื่องของภาษาบ้างในแต่ละท้องถิ่น

- ไทยเขมร

กลุ่มไทยเขมร มีการตั้งถิ่นฐานอยู่ในท้องที่จังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี รวมไปถึง ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และ นครราชสีมาบางพื้นที่ มีภาษาพูดและอักษรเป็นของตนเอง ภาษาเขมรป่าดงเหมือนภาษาเขมรในกัมพูชา แต่เสียงเพี้ยนกันอยู่บ้าง มีขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมเป็นของตนเอง เขมรป่าดงแต่เดิมนับถือพุทธศาสนานิกายมหายาน ผสมกับศาสนาพราหมณ์ และเทวนิยมดั้งเดิม

- ไทยจีน

กลุ่มไทยเชื้อสายจีน ส่วนใหญ่ที่อพยพเข้ามาก่อตัวเป็นชุมชนขึ้นในจังหวัดเขตตัวเมืองทั้ง 4 จังหวัด เหมือนกันจังหวัดอื่นๆ ในประเทศไทย สาเหตุหลัก ๆ มาจากปัญหาการกักขังสงครามที่เกิดขึ้นต่อเนื่องยาวนาน นับตั้งแต่ยุคการปฏิวัติประชาธิปไตยสมัย ดร.ซุนยัตเซ็น การปฏิวัติคอมมิวนิสต์นำโดยเหมา เจ๋อตง และสงครามโลกครั้งที่ 2 กองทัพญี่ปุ่นบุกจีน ที่ต่อเนื่องยาวนานถึง 54 ปี ในระหว่าง พ.ศ. 2438 – 2492 ทำให้ประชาชนเดือดร้อนลำเค็ญ โดยเฉพาะช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ชาวจีนในจังหวัดแต่จิว มณฑลกวางตุ้ง ได้อพยพลี้ภัยเข้ามาตั้งเมืองไทยเป็นจำนวนมาก สายหนึ่งมาทางเรือ ขึ้นฝั่งที่เมืองบางกอก อีกสายหนึ่งผ่านเข้ามาทางเวียดนามและลาว

- ไทยแขก

กลุ่มไทยเชื้อสายแขก ส่วนใหญ่ที่อพยพเข้ามาก่อตัวเป็นชุมชนขึ้นในจังหวัดเขตตัวเมืองทั้ง 4 จังหวัด เหมือนกันจังหวัดอื่นๆ ในประเทศไทย ประกอบอาชีพค้าขายเป็นหลัก

- ไทยมอญ

กลุ่มไทยมอญ ชาวมอญอพยพเข้ามาอยู่บริเวณเมืองนครราชสีมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2318 ในสมัยกรุงธนบุรี สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี พระราชทานครุฑมอญที่อพยพเข้ามาสวามิภักดิ์ มีเจ้าพระยามหาโยธา (พญาแจ้ง) ต้นสกุล "คชเสนี" เป็นหัวหน้า แบ่งให้พระยานครราชสีมา นำขึ้นมาอยู่ที่เมืองนครราชสีมา ตั้งครุฑมอญที่ ลำพระเพลิง เขตอำเภอปักธงชัยที่บ้านพลับพลา อำเภอโชคชัย พระยาศรีราชรามัญผู้เป็นหัวหน้าพาญาติพี่น้องมาอยู่ในเมืองเป็นสายกงส่วยทอง ตั้งบ้านเรือนเรียกว่าบ้านมอญ เมื่อเกิดกบฏเจ้าอนุวงศ์ เมื่อปี พ.ศ.2336 พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยามหาโยธา (ทอเรียะ คชเสนี) คุมกองมอญมาสมทบมาร่วมรบกับกำลังฝ่ายไทย เมื่อเสร็จศึกแล้วพวกมอญเห็นเมืองปักธงชัยอุดมสมบูรณ์จึงมาตั้งถิ่นฐาน ปัจจุบันชาวมอญในนครราชสีมายังรักษาวัฒนธรรมประเพณีมอญไว้ เช่น ภาษา การไหว้ผี การเล่นสบบ้าในเขตบ้านท่าโพธิ์ บ้านสำราญเพลิง ตำบลนกออก อำเภอปักธงชัย ประกอบอาชีพทำนา ทำสวนทำเครื่องปั้นดินเผา ภาษามอญจะใช้พูดในชาวไทยมอญที่อายุเกิน 60 ปีขึ้นไป คนรุ่นหลังจากนี้จะพูดภาษาไทยโคราชทั้งสิ้น

- ไทยส่วย

กลุ่มไทยส่วย ส่วย หรือ ข่า เป็นชนพื้นเมืองของหัวเมืองเขมรป่าดง พูดภาษาตระกูลมอญ - เขมร ได้อยู่ในพื้นที่นี้ก่อนที่คนไทยจะเข้ามา มีอิทธิพลเหนือดินแดนบริเวณลุ่มแม่น้ำมูลตอนบน ปัจจุบันอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดบุรีรัมย์บางส่วน นอกจากนี้ภาษาส่วย เป็นภาษาของชาวส่วยที่อพยพมาจากจังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดบุรีรัมย์ ปัจจุบันมีเฉพาะผู้ที่อายุเกิน 40 ปีขึ้นไปที่ยังคงใช้ภาษาส่วยในกลุ่มของตนเอง

- ไทยญ้อกร

กลุ่มไทยญ้อกร หรือ เนียะกุล เป็นชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ตามไหล่เขาหรือเนินเขาเตี้ย ๆ บริเวณด้านในของที่ราบสูงโคราช อาจสืบเชื้อสายมาจากคนในสมัยทวารวดี ภาษาเป็นภาษาตระกูลมอญ - เขมร ปัจจุบันพูดเฉพาะผู้ที่อายุเกิน 60 ปีขึ้นไป นอกจากนั้นใช้ภาษาไทยโคราช ปัจจุบันอาศัยอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา พื้นที่อำเภอปักธงชัย อำเภอครบุรี และอำเภอหนองบุญมาก ในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ จะอาศัยอยู่ในเขตอำเภอเทพสถิต

- ไทยกวย

กลุ่มไทยกวย (แปลว่า คน) เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ “ข่า” อีกกลุ่มหนึ่ง มีรูปร่างลักษณะคล้ายชนเผ่าเขมร ส่วนใหญ่ ตั้งถิ่นฐานอยู่ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ อุบลราชธานี สุรินทร์ บุรีรัมย์บางส่วน กวยไม่มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ทราบเพียงว่า แต่เดิมอยู่ในกัมพูชา นิยมพูดภาษาเป็น 2 กลุ่ม คือ กวยลาว อยู่ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษตอนบน ซึ่งพูดภาษากวยโดยมีคำภาษาลาวปนอยู่ด้วยบางคำ และกวยเขมร อยู่ในเขตจังหวัดสุรินทร์ ศรีสะเกษตอนล่าง และอุบลราชธานีตอนล่าง ซึ่งพูดภาษากวยโดยมีคำภาษาเขมรปนอยู่ด้วย ชาวไทยกวย อาศัยอยู่หนาแน่นที่สุดที่อำเภอ ศรีขรภูมิ ลำโรงทับ จอมพระ สังขะ บัวเขต ศรีณรงค์ สนม ท่าตูม บางส่วนของอำเภอเมือง เขวาสินรินทร์ และกาบเชิง

- ไทยวน

กลุ่มไทยวน หรือ ไทยโยนก เป็นเผ่าไทยในภาคเหนือของไทย ได้อพยพเข้ามาอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา เขตอำเภอสีคิ้วสองทางด้วยกันคือ พวกแรกอพยพจากทางเหนือมาอยู่ที่อำเภอเสาให้ จังหวัดสระบุรี ต่อมาเจ้าเมืองสระบุรีต้องการตั้งกองเลี้ยงโคนมที่เมืองนครจันทิก จึงได้แบ่งครอบครัวชาวไทยวนจากอำเภอเสาให้ไปอยู่ที่อำเภอสีคิ้ว ส่วนอีกพวกหนึ่งอพยพมาจากเวียงจันทน์ ชาวไทยวนยังรักษาประเพณีและวัฒนธรรมแบบโยนกไว้ได้ดีมาก ภาษาไทยวน ใช้พูดในหมู่ไทยวนด้วยกันเองซึ่งมีอยู่ประมาณ 5,000 คน ในเขตอำเภอสีคิ้ว ในท้องที่ตำบลลาดบัวขาว ตำบลสีคิ้ว และตำบลบ้านหัน

3) **ด้านการปกครอง** เขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดฯ ทั้ง 4 จังหวัด ประกอบด้วยข้อมูลรายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 6 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 6 : แสดงเขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดฯ ทั้ง 4 จังหวัด

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลนคร/เมือง/ ตำบล	อบต.
นครราชสีมา	32	289	3,743	90	243
ชัยภูมิ	16	123	1,617	36	123
บุรีรัมย์	23	188	2,546	62	146
สุรินทร์	17	158	2,120	27	144
รวมกลุ่มจังหวัด ฯ	88	758	10,026	215	656

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

4) จุดผ่านแดน ไทย – กัมพูชา

ตารางที่ 7 : แสดงจุดผ่านแดนไทย – กัมพูชา

จังหวัด	จุดผ่านแดน ถาวร	จุดผ่อนปรน	พื้นที่ของไทย	พื้นที่ของกัมพูชา
บุรีรัมย์		✓	จุดผ่อนปรนช่องสายตะกู บ้าน สายโท 6 ใต้ ตำบลจันทเพชร อำเภอบ้านกรวด	บ้านจู้บโกกี ตำบลอำปอ อำเภอบันเตียอำปอ จังหวัดอุดรธานี (ด่านชายแดน)
สุรินทร์	✓		ด่านช่องจอม บ้านด่านพัฒนา	บ้านโอรเสม็ด อำเภอสำโรง จังหวัด อุดรธานี (ด่านชายแดนสากล)

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

5) โครงสร้างพื้นฐานและการเข้าถึงบริการ

(1) ทางหลวงสายต่างๆ ในกลุ่มจังหวัด :ระบบคมนาคมขนส่งในพื้นที่กลุ่มจังหวัดมีถนนสายสำคัญหลายสาย มีทางหลวงแผ่นดินสายหลักและสายรอง ที่เชื่อมโยงระหว่างจังหวัด และภายในจังหวัด ทำให้การคมนาคมขนส่งในกลุ่มจังหวัดมีประสิทธิภาพสามารถเดินทางได้อย่างสะดวก โดยมีเส้นทางสำคัญดังนี้

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 หรือ ถนนมิตรภาพ

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 ,201,202,205,206,207,218,219,224,225,226,304 และ 348 นอกจากนี้กลุ่มจังหวัดยังมีทางหลวงสายอาเซียนพาดผ่าน ได้แก่

- สาย AH 12 ผ่านสะพานมิตรภาพไทย/ลาว - หนองคาย - อุดรธานี- อ.น้ำพอง - ขอนแก่น - อ.บ้านไผ่ - อ.พล - จังหวัดนครราชสีมา - อ.สูงเนิน - อ.สีคิ้ว - อ.มวกเหล็ก - จังหวัดสระบุรี - หินกอง - รังสิต - กรุงเทพฯ รวมระยะทาง 511.5 กิโลเมตร

- สาย AH 121 ผ่านมุกดาหาร - อำนาจเจริญ - ยโสธร - อ.สุวรรณภูมิ -อ.พยัคฆภูมิพิสัย - บุรีรัมย์ - อ.นางรอง - อ. สัมปอ - บ.ช่องตะโก รวมระยะทาง 458.5กิโลเมตร

(2) ทางรถไฟ :เส้นทางรถไฟที่ผ่านกลุ่มจังหวัด คือ รถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ (ประกอบด้วยเส้นทาง กรุงเทพฯ - อุบลราชธานี, กรุงเทพฯ - หนองคาย, เส้นทางลำชี - อุบลราชธานี, เส้นทางนครราชสีมา - อุบลราชธานี, เส้นทางกรุงเทพฯ - ศรีสะเกษ)

จังหวัดนครราชสีมา มีเส้นทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือผ่าน 2 สาย คือ

- เส้นทางกรุงเทพมหานคร - จังหวัดอุบลราชธานี

- เส้นทางกรุงเทพมหานคร - จังหวัดหนองคาย

รถไฟทั้งสองสายจะแยกกันที่ชุมทางจิระจังหวัดนครราชสีมานอกจากนี้ยังมีรถไฟอีกสายหนึ่งโดยแยกที่ชุมทางแก่งคอย คือ สายอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี – อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา โดยจังหวัดนครราชสีมา มีสถานีรถไฟ รวม 38 สถานี และ 2 ชุมทาง รวม 40 สถานี สถานีหลักในการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าคือ สถานีนครราชสีมา และสถานีชุมทางบัวใหญ่

จังหวัดชัยภูมิ มีเส้นทางรถไฟผ่านพื้นที่ทางตอนใต้ของจังหวัดซึ่งเป็นเส้นทางระหว่าง อำเภอแก่งคอยจังหวัดสระบุรี – อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา – อำเภอเทพสถิต – บำเหน็จณรงค์ – จัตุรัส จังหวัดชัยภูมิซึ่งมีสถานีรถไฟรวม 6 สถานี มีขบวนรถไฟผ่านสถานีรถไฟอำเภอบำเหน็จณรงค์ และอำเภอจัตุรัส

จังหวัดบุรีรัมย์ มีเส้นทางรถไฟผ่าน คือ เส้นทางกรุงเทพมหานคร – จังหวัดอุบลราชธานี กรุงเทพ – สุรินทร์

จังหวัดสุรินทร์ มีเส้นทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือผ่านทางตอนบนของจังหวัด โดยมีเส้นทางผ่าน 1 สาย คือ เส้นทางกรุงเทพมหานคร – อุบลราชธานี

(3) ระบบขนส่งทางอากาศ

ตารางที่ 8 : ระบบขนส่งทางอากาศ

ท่าอากาศยาน	สายการบิน	เส้นทางการบิน (Route)		เวลาออก	เวลาถึง	อัตราค่าโดยสาร
		เริ่มต้น	ปลายทาง			
นครราชสีมา		นครราชสีมา (NAK)	เชียงใหม่ (CNX)	08.00 น.	09.25 น.	1,200 - 1,750
		เชียงใหม่ (CNX)	นครราชสีมา (NAK)	10.30 น.	11.55 น.	
		นครราชสีมา (NAK)	ภูเก็ต (HKT)	13.00 น.	14.45 น.	1,400 - 1,950
		ภูเก็ต (HKT)	นครราชสีมา (NAK)	15.45 น.	17.30 น.	
บุรีรัมย์		กรุงเทพฯ (DMK)	บุรีรัมย์ (BFV)	05.55 น.	07.00 น.	585 - 1,894
		กรุงเทพฯ (DMK)	บุรีรัมย์ (BFV)	14.00 น.	14.55 น.	590 - 3,258
		กรุงเทพฯ (DMK)	บุรีรัมย์ (BFV)	14.35 น.	15.45 น.	585 - 1,894
		กรุงเทพฯ (DMK)	บุรีรัมย์ (BFV)	17.25 น.	18.40 น.	
		บุรีรัมย์ (BFV)	กรุงเทพฯ (DMK)	07.30 น.	08.35 น.	585 - 1,894
		บุรีรัมย์ (BFV)	กรุงเทพฯ (DMK)	15.20 น.	16.10 น.	590 - 3,258
		บุรีรัมย์ (BFV)	กรุงเทพฯ (DMK)	16.20 น.	17.30 น.	585 - 1,894
		บุรีรัมย์ (BFV)	กรุงเทพฯ (DMK)	19.40 น.	20.55 น.	

ที่มา : บริษัทนิวเจน แอร์เวย์ส และสำนักงานจังหวัดบุรีรัมย์ ปี พ.ศ. 2560

หมายเหตุ : สายการบินนิวเจน แอร์เวย์ส การเพิ่มเที่ยวบินช่วงปีใหม่ ซึ่งเที่ยวบินที่เพิ่มขึ้นพิเศษ ดอนเมือง – โคราช นี้ เราได้ให้ราคาเริ่มต้น เพียง 499 บาท ให้บริการด้วยเครื่องบินโบอิง 737-400 เพื่อช่วยประหยัดเวลาในการเดินทางอย่างมาก จึงทำให้ได้รับการตอบรับจากลูกค้าเกินกว่าที่คาด เพราะช่วงเทศกาลมีปัญหาการจราจรติดขัดต่อเนื่องหลายชั่วโมง ซึ่งขณะนี้ทางสายการบินอยู่ระหว่างการพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการจองตั๋วเครื่องบิน เพื่อเพิ่มความสะดวกรสบายให้แก่ผู้โดยสารมากยิ่งขึ้น ซึ่งขณะนี้การพัฒนาคืบหน้าไปแล้วประมาณ 80% โดยคาดว่าจะเปิดให้บริการได้ภายในต้นปี 2561 พร้อมทั้งเพิ่มเจ้าหน้าที่คอลล์เซ็นเตอร์ เพื่อรองรับการให้บริการที่กำลังจะขยายตัวมากขึ้น”

ตารางที่ 9 : ตารางการบินช่วง ปีใหม่ ตั้งแต่ วันที่ 30 ธันวาคม 2560 - วันที่ 2 มกราคม 2561

กรุงเทพ ฯ - นครราชสีมา - กรุงเทพ ฯ

วันที่	เที่ยวบิน	เส้นทางการบิน (Rout)		เวลาออก	เวลาถึง	อัตราค่าโดยสาร
		เริ่มต้น	ปลายทาง			
30/12/60		กรุงเทพ ฯ (DMK)	นครราชสีมา (NAK)	05.30 น.	06.25 น.	499
30/12/60		กรุงเทพ ฯ (DMK)	นครราชสีมา (NAK)	08.00 น.	09.25 น.	
02/01/61		กรุงเทพ ฯ (DMK)	นครราชสีมา (NAK)	05.30 น.	06.25 น.	
02/01/61		กรุงเทพ ฯ (DMK)	นครราชสีมา (NAK)	09.50 น.	10.40 น.	
02/01/61		กรุงเทพ ฯ (DMK)	นครราชสีมา (NAK)	13.30 น.	14.25 น.	
02/01/61		กรุงเทพ ฯ (DMK)	นครราชสีมา (NAK)	18.30 น.	19.25 น.	
29/12/60		นครราชสีมา (NAK)	กรุงเทพ ฯ (DMK)	19.00 น.	19.50 น.	499
30/12/60		นครราชสีมา (NAK)	กรุงเทพ ฯ (DMK)	19.15 น.	20.05 น.	
01/01/61		นครราชสีมา (NAK)	กรุงเทพ ฯ (DMK)	19.15 น.	20.05 น.	
02/01/61		นครราชสีมา (NAK)	กรุงเทพ ฯ (DMK)	11.40 น.	12.30 น.	
02/01/61		นครราชสีมา (NAK)	กรุงเทพ ฯ (DMK)	16.30 น.	17.25 น.	
02/01/61		นครราชสีมา (NAK)	กรุงเทพ ฯ (DMK)	19.00 น.	19.50 น.	
02/01/61		นครราชสีมา (NAK)	กรุงเทพ ฯ (DMK)	20.25 น.	21.15 น.	

ที่มา : บริษัทนิวเจน แอร์เวย์ส และสำนักงานจังหวัดบุรีรัมย์ ปี พ.ศ. 2560

(4) ไฟฟ้า

ข้อมูลปี 2559 จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ามีจำนวนทั้งสิ้น 1,875,439 ราย เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2558 ที่มีผู้ใช้ไฟฟ้า 1,845,662 ราย ทำให้กระแสไฟฟ้าที่จำหน่ายมากขึ้น เป็นจำนวนทั้งสิ้น 8,382,670,868.02 กิโลวัตต์/ชั่วโมง โดยจำหน่ายให้กับกิจการขนาดใหญ่มากที่สุด 3,362,715,111.52 กิโลวัตต์/ชั่วโมง รองลงไปเป็นบ้านอยู่อาศัย กิจการขนาดกลาง กิจการขนาดเล็ก และอื่นๆ ตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 10 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 10 : แสดงจำนวนและปริมาณการใช้จ่ายไฟฟ้า (รายจังหวัด)

รายการ	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1		
	พ.ศ.2557	พ.ศ.2558	พ.ศ.2559
ผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	1,792,846	1,845,662	1,875,439
ไฟฟ้าที่จำหน่าย (กิโลวัตต์/ชั่วโมง)	7,469,921,053	7,805,512,526	8,382,670,868.02
- บ้านอยู่อาศัย	2,246,947,569	2,380,678,694	2,559,241,291.55
- กิจการขนาดเล็ก	829,880,635	875,158,133	922,334,455.32
- กิจการขนาดกลาง	1,198,205,907	1,245,802,361	1,313,072,430.28
- กิจการขนาดใหญ่	2,984,335,203	3,089,477,401	3,362,715,111.52
- อื่น ๆ	210,551,739	214,395,937	225,307,579.35

ที่มา : สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์

(5) ประปา

ข้อมูลปี 2558 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีกำลังการผลิตน้ำประปาในพื้นที่ทั้งสิ้น 362,301 ลบ.ม./วัน ปริมาณน้ำที่ผลิตได้ 8,694,750 ลบ.ม./เดือน ปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ 6,722,555 ลบ.ม./เดือน คิดเป็นร้อยละ 77.31 ของปริมาณน้ำที่ผลิตได้ต่อเดือน และมีปริมาณน้ำที่จ่ายเพื่อสาธารณประโยชน์ 307,441 ลบ.ม./เดือน ทั้งนี้มีจำนวนผู้ใช้ทั้งสิ้น 312,763 ราย ปรากฏตามตารางที่ 11 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 11 : แสดงจำนวนและปริมาณการใช้น้ำประปา (รายจังหวัด)

จังหวัด	ผู้ใช้น้ำ	กำลังผลิต (ลบ.ม./วัน)	ปริมาณน้ำ ผลิต (ลบ.ม./เดือน)	ปริมาณน้ำ จ่าย (ลบ.ม./เดือน)	ปริมาณน้ำ จำหน่าย (ลบ.ม./เดือน)
นครราชสีมา	119,482.00	138,840.00	3,351,087.00	3,217,558.00	2,586,037.00
ชัยภูมิ	84,637.00	79,129.00	2,134,031.00	2,041,134.00	1,572,731.00
บุรีรัมย์	57,998.00	77,672.00	1,761,535.00	1,705,123.00	1,322,897.00
สุรินทร์	50,646.00	66,660.00	1,448,097.00	1,423,494.00	1,240,890.00
กลุ่มจังหวัด ๆ	312,763.00	362,301.00	8,694,750.00	8,387,309.00	6,722,555.00

ที่มา : สำนักงานประปาภูมิภาคในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์

6) ด้านพลังงาน

จากข้อมูลโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการบูรณาการภาครัฐและเอกชนในการจัดทำยุทธศาสตร์เศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กระทรวงมหาดไทย ที่รวบรวมจากการกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน ปี 2558 มีข้อมูลจำนวนแหล่งผลิตไฟฟ้าในกลุ่มจังหวัดฯ จำนวน 71 โรง โดยมีโรงไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์และโซลาร์รูฟทอปมากที่สุดถึง 34 โรง โดยเฉพาะจังหวัดนครราชสีมา มีโรงไฟฟ้าพลังงานทดแทนมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ ปรากฏตามตารางที่ 12 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 12 : แสดงแหล่งผลิตไฟฟ้าในกลุ่มจังหวัดฯ

จังหวัด	โรงไฟฟ้าพลังน้ำ	โรงไฟฟ้าก๊าซชีวภาพ	โรงไฟฟ้าชีวมวล	โรงไฟฟ้าพลังงานลม	โรงไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์และโซลาร์รูฟทอป	รวม
นครราชสีมา	3	11	8	2	17	41
ชัยภูมิ	3	2	-	1	7	13
บุรีรัมย์	-	1	5	-	6	12
สุรินทร์	-	-	2	-	4	6
กลุ่มจังหวัดฯ	5	14	15	3	34	71
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	11	29	42	3	87	172

ที่มา : กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงานปี 2558

7) ด้านเศรษฐกิจ

จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ประจำปี พ.ศ. 2558 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม โครงสร้างเศรษฐกิจ และผลิตภัณฑ์มวลรวม/คน/ปี ดังนี้

(1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (GROSS PROVINCIAL CLUSTER PRODUCT AT CURRENT MARKET PRICES) ประจำปี พ.ศ. 2558 มีมูลค่า 454,210 ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ที่มีมูลค่า 443,086 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.45 และเป็นอันดับที่ 6 จาก 18 กลุ่มจังหวัด ตามตารางที่ 13 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 13 : ข้อมูลมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ทั้ง 18 กลุ่มจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2558

ที่	จังหวัด/กลุ่มจังหวัด (เรียงจากมากไปน้อย)	ผลิตภัณฑ์มวลรวม(ล้านบาท)	
		ปี 2557	ปี 2558
1	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จันทบุรี ชลบุรี ตราด ระยอง)	1,787,779	1,826,859
2	ภาคกลางตอนกลาง (ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี สมุทรปราการ สระแก้ว)	1,265,629	1,263,800
3	ภาคกลางตอนบน 1 (นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี)	1,181,140	1,246,461
4	ภาคกลางตอนล่าง 1 (ราชบุรี กาญจนบุรี นครปฐม สุพรรณบุรี)	594,478	627,441
5	ภาคกลางตอนล่าง 2 (ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร)	486,314	503,482
6	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)	443,086	454,210
7	ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สุราษฎร์ธานี)	418,947	433,981
8	ภาคใต้ชายแดน (นราธิวาส ปัตตานี ยะลา สงขลา สตูล)	379,020	389,623
9	ภาคใต้ฝั่งอันดามัน (กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง)	342,931	375,712
10	ภาคเหนือตอนบน 1 (เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน)	332,017	349,862
11	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด)	340,817	341,954
12	ภาคเหนือตอนล่าง 1 (ตาก พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์)	299,415	280,764
13	ภาคเหนือตอนล่าง 2 (กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร อุทัยธานี)	290,519	255,665
14	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 (บึงกาฬ เลย หนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานี)	215,612	217,181
15	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (ยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ อุบลราชธานี)	204,516	208,183
16	ภาคเหนือตอนบน 2 (เชียงราย น่าน พะเยาแพร่)	177,844	182,291
17	ภาคกลางตอนบน 2 (ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง)	182,059	171,588
18	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (นครพนม มุกดาหาร สกลนคร)	107,675	106,390

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เมื่อจำแนกเป็นรายจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ. 2558 จะพบว่า จังหวัดนครราชสีมา มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมากที่สุดคือ 264,964 ล้านบาท โดยมีสัดส่วนถึง 58.34 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เพิ่มจากปีก่อนหน้าที่มีมูลค่า 253,974 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.15 ในขณะที่จังหวัดชัยภูมิ บุรีรัมย์ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเพิ่มขึ้นมาเพียงเล็กน้อย ส่วนจังหวัดสุรินทร์ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมลดลงจากปีก่อน คิดเป็นร้อยละ - 1.35 ปรากฏตามตารางที่ 14 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 14 : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จำแนกรายจังหวัด

ที่	จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวม(ล้านบาท)			อัตราเพิ่ม - ลด (เทียบกับปี 57 และ 58)		สัดส่วน GPP ปี พ.ศ. 2558
		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ล้านบาท	ร้อยละ	
1	นครราชสีมา	255,465	253,974	264,964	10,990	4.15	58.34
2	ชัยภูมิ	56,845	52,878	53,278	400	0.75	11.73
3	บุรีรัมย์	77,122	72,896	73,471	575	0.78	16.18
4	สุรินทร์	69,145	63,339	62,498	-841	-1.35	13.76
รวม		458,577	443,087	454,211	11,124	2.45	100.00

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(2) โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ. 2558 ภาคเกษตรมีสัดส่วนโครงสร้างฯ เป็นร้อยละ 20.12 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด และภาคนอกเกษตร มีสัดส่วนโครงสร้างฯ คิดเป็นร้อยละ 79.88 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมกลุ่มจังหวัด เมื่อคิดเป็น รายสาขาพบว่า สาขาการผลิตอุตสาหกรรม มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 22.94 รองลงมาเป็นสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 19.88 ส่วนสาขาที่มีสัดส่วนโครงสร้างฯ น้อยที่สุด คือ สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 0.44 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมกลุ่มจังหวัด ปรากฏตามตารางที่ 15 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 15 : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ณ ราคาประจำปี

กลุ่มจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)

สาขา	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1			ร้อยละที่ เพิ่ม/ลด	สัดส่วน ผลิตภัณฑ์ มวลรวม
	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558		
ภาคเกษตร	115,894	98,206	91,400	-7.45	20.12
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	114,850	97,173	90,305	-7.60	19.88
2. การประมง	1,044	1,033	1,094	5.61	1.40
ภาคนอกเกษตร	342,673	344,880	362,811	4.94	79.88
3. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	2,941	2,824	3,373	16.28	0.74
4. การผลิตอุตสาหกรรม	97,746	100,858	104,179	3.19	22.94
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	9,527	10,465	10,259	-2.00	2.26
6. การก่อสร้าง	21,552	20,130	20,588	2.22	4.53
7. การขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	51,355	52,754	56,673	6.91	12.48
8. โรงแรมและภัตตาคาร	3,651	3,820	4,740	19.41	1.04
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	12,097	11,847	12,322	3.85	2.71
10. ตัวกลางทางการเงิน	24,725	27,261	29,744	8.35	6.55
11. บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	18,821	17,248	18,073	4.56	3.98
12. การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	30,299	23,964	27,830	13.89	6.13
13. การศึกษา	52,035	54,684	54,634	-0.09	12.03
14. การบริการด้านสุขภาพ ฯ	10,764	11,756	12,732	7.66	2.80
15. การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	5,369	5,412	5,648	4.17	1.24
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	1,791	1,856	2,018	8.00	0.44
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (ล้านบาท)	458,567	443,086	454,210	2.45	100
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ต่อคน (บาท)	78,407	75,916	77,984	2.65	

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(3) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อคนต่อปี ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ.2558 มีมูลค่า 77,984 บาท/คน/ปี เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 75,916 บาท/คน/ปี คิดเป็นร้อยละ 2.65 เมื่อเปรียบเทียบกับระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรายได้ที่มากกว่าเกณฑ์ของภาค ปรากฏตามตารางที่ 14 ข้างท้ายนี้ ทั้งนี้ หากจำแนกเป็นรายจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ จะพบว่า จังหวัดนครราชสีมา มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม 106,000 บาท/คน/ปี เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 101,449 บาท/คน/ปี เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.29 รองลงมาเป็นจังหวัดบุรีรัมย์ 58,554 บาท/คน/ปี จังหวัดสุรินทร์ 56,159 บาท/คน/ปี และจังหวัดชัยภูมิ 55,665 บาท/คน/ปี ตามลำดับ ซึ่งจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ ที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมคิดเป็นร้อยละเพิ่มขึ้นสูงสุด คือ จังหวัดนครราชสีมา

ตารางที่ 16 : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1/คน/ปี

ที่	จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนต่อปี			เพิ่ม/ลด เปรียบเทียบ พ.ศ. 2556 กับ พ.ศ. 2557	
		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	บาท	ร้อยละ
1	นครราชสีมา	101,870	101,449	106,000	4,551	4.29
2	ชัยภูมิ	59,201	55,161	55,665	504	0.91
3	บุรีรัมย์	61,057	57,892	58,554	662	1.13
4	สุรินทร์	61,870	56,792	56,159	-633	-1.13
5	กลุ่มจังหวัดฯ	78,407	75,916	77,984	2,068	2.65
6	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	72,949	69,850	70,906	1,056	1.49
7	ประเทศไทย	193,561	197,062	203,356	6,294	3.09

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

7) บริการพื้นฐานด้านสังคม

(1) สถานศึกษา : กลุ่มจังหวัดฯ มีโรงเรียน ประถมศึกษา รวม 1,622 แห่ง โรงเรียนมัธยมศึกษา รวม 752 แห่ง ระดับอาชีวศึกษา มีจำนวนสถานศึกษาจำนวน 942 แห่ง และระดับอุดมศึกษา มีจำนวน 624 แห่ง ปรากฏตามตารางที่ 17 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 17 : แสดงจำนวนสถานศึกษาจำแนกตามประเภท ปี พ.ศ. 2559

จังหวัด	โรงเรียนประถม (แห่ง)	โรงเรียนมัธยม (แห่ง)	อาชีวศึกษา (แห่ง)	อุดมศึกษา (แห่ง)
นครราชสีมา	1,429	157	24	12
ชัยภูมิ	708	37	5	2
บุรีรัมย์	864	66	13	6
สุรินทร์	525	85	8	6
กลุ่มจังหวัด	1,622	752	942	624

ที่มา : สำนักงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

(2) จำนวนนักเรียน/ครู : กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีจำนวนนักเรียน ประจำปี พ.ศ. 2558 ทั้งหมด 613,108 คน และมีจำนวน ครู ทั้งหมด 37,596 คน ปรากฏตามตารางที่ 18 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 18 : ตารางแสดงจำนวนนักเรียนและครู ประจำปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	กลุ่มจังหวัด ฯ	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์
นักเรียน	613,108	218,490	97,196	154,963	142,459
ครู	37,596	13,552	6,397	9,409	8,238

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลกระทรวงมหาดไทย www.benchmark.moi.go.th

ตารางที่ 19 : แสดงรายชื่อสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

จังหวัด	สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	วิทยาเขต สถาบันอุดมศึกษา
นครราชสีมา	1.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 2.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน 3.มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา 4.มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย 5.วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา 6.วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ 7.วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี 8. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราช วิทยาลัย	1.มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล 2.วิทยาลัยนครราชสีมา	1. สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) 2. มหาวิทยาลัย รามคำแหง สาขา วิทยบริการเฉลิมพระ เกียรติจังหวัด นครราชสีมา
ชัยภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ		
บุรีรัมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์		มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิม พระเกียรติจังหวัด บุรีรัมย์
สุรินทร์	1.มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 2.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน วิทยาเขตสุรินทร์		มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิม พระเกียรติจังหวัด สุรินทร์

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด และเว็บไซต์สารานุกรมเสรี

(2) **ด้านการบริการสาธารณสุข** : การบริการด้านสาธารณสุขในพื้นที่กลุ่มจังหวัดมีจำนวนสถานพยาบาลทั้งสิ้น 2,011 แห่ง จำแนกเป็นโรงพยาบาลของรัฐบาล 86 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน 16 แห่ง สถานีอนามัย 945 แห่ง คลินิกรวมทุกประเภท 964 แห่ง ด้านบุคลากรทางการแพทย์ มีแพทย์จำนวน 968 คน ทันตแพทย์ 261 คน พยาบาล 6,094 คน และผู้ช่วยพยาบาล 216 คน

(3) **แหล่งนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจ** : มีจำนวนทั้งสิ้น 28 แห่ง ซึ่งกระจายอยู่ในหลายๆ พื้นที่ โดยจังหวัดสุรินทร์มีจำนวน 3 แห่ง จังหวัดนครราชสีมาจำนวน 13 แห่ง จังหวัดบุรีรัมย์จำนวน 6 แห่ง และจังหวัดชัยภูมิจำนวน 6 แห่ง

8) ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ (ป่าไม้ ดิน น้ำ)

(1) ด้านทรัพยากรป่าไม้

ในปี พ.ศ. 2558 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีเนื้อที่ป่า 6,188,083 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 19.13 ของเนื้อที่ทั้งกลุ่มจังหวัด โดยจังหวัดชัยภูมิมีเนื้อที่ป่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.56 ของเนื้อที่จังหวัด และเป็นร้อยละ 45.89 ของเนื้อที่ป่ากลุ่มจังหวัดฯ เมื่อเทียบกับเนื้อที่ป่าของกลุ่มจังหวัดฯ กับเนื้อที่ป่าของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีจำนวน 18,467,743 ไร่ กลุ่มจังหวัดฯ มีเนื้อที่ป่าคิดเป็นร้อยละ 33.51 และเมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อที่ป่าของกลุ่มจังหวัดฯ กับเนื้อที่ป่าทั้งประเทศที่มีทั้งสิ้น 105,846,356 ไร่ กลุ่มจังหวัดฯ มีเนื้อที่ป่าคิดเป็นร้อยละ 5.85 ปรากฏตามตารางที่ 20 ข้างทำนองนี้

ตารางที่ 20 : ข้อมูลเนื้อที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)	เนื้อที่ป่าไม้ (ไร่)	ร้อยละของเนื้อที่ป่าต่อเนื้อที่จังหวัด	ร้อยละของเนื้อที่ป่าจังหวัดต่อเนื้อที่ป่าของกลุ่มจังหวัด
นครราชสีมา	12,828,728.00	2,266,399.00	17.67	36.63
ชัยภูมิ	7,986,429.00	2,839,580.00	35.56	45.89
บุรีรัมย์	6,451,178.00	625,977.00	9.70	10.12
สุรินทร์	5,077,535.00	456,127.00	8.98	7.37
กลุ่มจังหวัดฯ	32,343,870.00	6,188,083.00	19.13	100.00
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	105,533,963.00	18,467,743.00	17.50	
ประเทศ	320,696,887.00	105,846,356.00	33.01	

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(2) ด้านทรัพยากรน้ำ : กลุ่มจังหวัดตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำหลัก 3 ลุ่มน้ำ ได้แก่ ลุ่มน้ำชี ลุ่มน้ำมูล และลุ่มน้ำป่าสัก

- **ลุ่มน้ำชี** : มีพื้นที่รับน้ำ 49,477 ตารางกิโลเมตร แบ่งออกเป็น 20 ลุ่มน้ำสาขาพื้นที่โครงการ ที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชีได้แก่พื้นที่เกือบทั้งหมดของจังหวัดชัยภูมิและพื้นที่บางส่วนของจังหวัดนครราชสีมา รวมคิดเป็นร้อยละ 25.8 ของพื้นที่ลุ่มน้ำชีทั้งหมด

- **ลุ่มน้ำมูล** : มีพื้นที่รับน้ำ 69,700 ตารางกิโลเมตร แบ่งออกเป็น 31 ลุ่มน้ำสาขาพื้นที่โครงการที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำได้แก่พื้นที่เกือบทั้งหมดของจังหวัดนครราชสีมา และพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์ รวมคิดเป็นร้อยละ 54.2 ของพื้นที่ลุ่มน้ำมูลทั้งหมด

- **ลุ่มน้ำป่าสัก** : มีพื้นที่รับน้ำ 6,292 ตารางกิโลเมตร แบ่งออกเป็น 8 ลุ่มน้ำสาขาพื้นที่โครงการที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำมูลได้แก่พื้นที่บางส่วนของจังหวัดชัยภูมิและจังหวัดนครราชสีมา รวมคิดเป็นร้อยละ 2.4 ของพื้นที่ทั้งลุ่มน้ำป่าสัก

ตารางที่ 21 : ข้อมูลปริมาณความจุที่เก็บกักน้ำของอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ

แหล่งเก็บน้ำ	ความจุที่เก็บกักน้ำ (ลบ.ม.)
ลำตะคอง	300,000,000
มูลบน	141,000,000
ลำแจะ	270,000,000
ลำพระเพลิง	105,000,000
ลำปลายมาศ	100,000,000
ลำนางรอง	120,000,000
เขื่อนจุฬาภรณ์	188,000,000
ห้วยกุ่ม	22,000,000
ห้วยปะทาว	44,000,000
ลำเชียงไกร (ตอนล่าง)	27,700,000
บ้านซับกระจ่าย	4,300,000

ที่มา : สำนักชลประทานที่ 8 นครราชสีมา

(3) ทรัพยากรดิน : ความเหมาะสมของที่ดินเพื่อการปลูกพืชเศรษฐกิจ: ชั้นความเหมาะสมของที่ดินเพื่อการปลูกพืชเศรษฐกิจ 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ ข้าว พืชไร่ และไม้ผลไม้ยืนต้น สรุปได้ว่ามีชั้นความเหมาะสมของดินเพื่อการปลูกพืชเศรษฐกิจทั้ง 3 กลุ่มในเกณฑ์เหมาะสมปานกลางถึงเหมาะสมดีมาก ดังนี้ (เกณฑ์การประเมินที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน และ FAO) ปรากฏตามตารางที่ 22 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 22 : แสดงพื้นที่ทรัพยากรดิน

ชั้นความเหมาะสมระดับปานกลาง - ต่ำมาก	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ
การปลูกข้าว	20,413.49	39.47
การปลูกพืชไร่	11,191.99	21.64
การปลูกไม้ผล - ไม้ยืนต้น	11,874.68	22.96
รวมพื้นที่	43,480.16	84.07

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

9) ด้านการท่องเที่ยว

(1) แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัด : จากลักษณะการจัดหมวดหมู่แหล่งท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สามารถจัดแบ่งสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดได้ 6 ประเภท ปรากฏตามตารางที่ 23 - 25 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 23 : แสดงแหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	กลุ่มจังหวัด ฯ	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์
แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	20	27	6	24	20
แหล่งท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต	14	5	6	11	14
แหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และแหล่งมรดกประเพณี	13	7	20	31	13
แหล่งท่องเที่ยวเชิงวิชาการ	4	2	3	4	4
แหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาและความเชื่อ	34	13	8	9	34
แหล่งท่องเที่ยวเชิงสันทนาการ และ บ้านเทิง	18	4	3	1	18
รวม	103	58	46	80	103

ที่มา : จากการรวบรวมของสำนักงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ พ.ศ. 2559

ตารางที่ 24 : แสดงจำนวนแหล่งท่องเที่ยวของเส้นทางอารยธรรมขอมในพื้นที่นครชัยบุรินทร์ (รายจังหวัด)

จังหวัด	แหล่งท่องเที่ยวหลักของเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม (8 แห่ง)	แหล่งท่องเที่ยวรองของเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอมประเภทโบราณสถาน (34 แห่ง)	แหล่งท่องเที่ยวรองของเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอมประเภทศิลปวัฒนธรรม (8 แห่ง)	แหล่งท่องเที่ยวเสริมของเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม (44 แห่ง)
นครราชสีมา (35 แห่ง)	1.ปราสาทหินพนมวัน 2.ปราสาทหินพิมาย	1. ปราสาทพะโค 2. กู่พราหมณ์จำศีล 3. ปราสาทนางรำ 4. กุฎิถาซีน้อย 5. แหล่งหินตัดสี่คิ้ว 6. ปราสาทโนนกู่ 7. ปราสาทเมืองแขก 8. ปราสาทเมืองเก่า 9. โบราณสถานเมืองเสมา 10. ปราสาทหินบ้านถนนหัก 11. ปราสาทห้วยแคน	1. แหล่งโบราณคดีบ้านปราสาท 2. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพิมาย 3. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติมหาวิรุวงศ์ 4. หมู่บ้านด่านเกวียน	1. อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี 2. อนุสรณ์สถานวีรกรรมบ้านทุ่งสัมฤทธิ์ 3. วัดเขาจันทรงาม (ภาพเขียนสีโบราณบนเพิงผาหิน) 4. วัดธรรมจักรเสมาราม (พระพุทธรูปปางไสยาสน์) 5. วัดศาลาลอย (อุโบสถศิลปะไทยประยุกต์) 6. ศูนย์วัฒนธรรมสถาบันราชภัฏนครราชสีมา 7. สวนน้ำบึงตาหลัวเฉลิมพระเกียรติ 8. หมู่บ้านปลูกหม่อนเลี้ยงไหมบ้านหลุ่งประดู่สามัคคี 9. พิพิธภัณฑ์ไม้กลายเป็นหิน ช้างดึกดำบรรพ์และไดโนเสาร์ 10. ประตูดงพยอม 11. วัดบ้านไร่ 12. วัดโนนกุ่ม (วิหารหลวงพ่อโต) 13. ศูนย์วัฒนธรรมผ้าไหมปักธงชัย 14. อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ 15. เขื่อนลำตะคอง 16. โฮมสเตย์บ้านปราสาท 17. สวนสัตว์นครราชสีมา 18. ฟาร์มโชคชัย
ชัยภูมิ (15 แห่ง)	1. ปราสาทกู่	1.บ้านกุดโง้ง 2.เมืองโบราณคอนสวรรค์ 3.กู่บ้านกุดยาง (กู่แดง) 4.พระธาตุหนองสามหมื่น		1.อนุสาวรีย์เจ้าพ่อพญาแล 2.ศาลเจ้าพ่อพระยาภักดีชุมพล 3.ทุ่งดอกกระเจียว 4.อุทยานแห่งชาติไทรทอง 5.อุทยานแห่งชาติน้ำตกตาดโตน 6.อุทยานแห่งชาติป่าหินงาม 7.อุทยานแห่งชาติภูแลนคา

จังหวัด	แหล่งท่องเที่ยวหลักของเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม (8 แห่ง)	แหล่งท่องเที่ยวรองของเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอมประเภทโบราณสถาน (34 แห่ง)	แหล่งท่องเที่ยวรองของเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอมประเภทศิลปะวัฒนธรรม (8 แห่ง)	แหล่งท่องเที่ยวเสริมของเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม (44 แห่ง)
				8.มอหินขาว 9.ศูนย์ส่งเสริมผ้าไหมจังหวัดชัยภูมิ (บ้านเขว้า) 10.เขื่อนจุฬาภรณ์
บุรีรัมย์ (22 แห่ง)	1. ปราสาทพนมรุ้ง 2. ปราสาทเมืองต่ำ	1. ภูเขาพระอังคาร 2. ปราสาทหนองหงส์ 3. เตาสวาย 4. เตานายเจียน 5. แหล่งตัดหินบ้านกรวด 6. ปรากฏ์ภูฤๅษี 7. ปรากฏ์ภูสวนแตง 8. ภูฤๅษีบ้านโคกเมือง 9. ภูฤๅษีบ้านบัวลาย 10. ปราสาทบ้านบุ 11. เมืองฝ้าย	1. ศูนย์วัฒนธรรมอีสานใต้	1. พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช 2. พิพิธภัณฑ์ยุคก่อนประวัติศาสตร์วัดบ้านพระสบาย 3. ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดบุรีรัมย์ 4. วนอุทยานเขากระโดง 5. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำห้วยตลาด 6. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ 7. ศูนย์หัตถกรรมทอผ้าไหมบ้านนาโพธิ์ 8. เขื่อนลำนางรอง
สุรินทร์ (22 แห่ง)	1. ปราสาทตาเมือนธม 2. ปราสาทศรีขรภูมิ 3. ปราสาทภูมิโปน	1. ปราสาทเมืองที 2. ปราสาทจอมพระ 3. ปราสาทตามอญ 4. ปราสาทบ้านพลวง 5. ปราสาทบ้านไพร 6. ปราสาทตาเมือน 7. ปราสาทตาเมือนโต๊จ 8. ปราสาทยายเหงา	1. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุรินทร์ 2. หมู่บ้านหัตถกรรมเครื่องเงินเขวาสินรินทร์ 3. หมู่บ้านวัฒนธรรมดงมัน	1. อนุสาวรีย์พระยาสุรินทรภักดีศรีณรงค์จางวาง (เซียงบูน) 2. ห้องภาพเมืองสุรินทร์ 3. วัดบูรพาราม(หลวงพ่อพระชีว์) 4. วนอุทยานพนมสวาย 5. วนอุทยานป่าสนหนองคู 6. หมู่บ้านช้าง (บ้านตากกลาง) 7. กลุ่มหัตถกรรมบ้านโชค 8. ตลาดการค้าช่องจอม

ที่มา : รายงานผลการศึกษาค้นคว้าการศึกษาเพื่อจัดทำแผนแม่บทการท่องเที่ยวเส้นทางอารยธรรมขอม

ตารางที่ 25 : ข้อมูลงานเทศกาลประจำปีของจังหวัด หรืองานที่มีส่วนสำคัญ
ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัด

เดือน	เทศกาล	จังหวัด
มกราคม	<ol style="list-style-type: none"> งานเบญจมาศบานในม่านหมอก งานเทศกาลดอกจานบานที่แก้งสนามนาง งานฉลองอนุสาวรีย์เจ้าพ่อพญาแล งานรับอรุณเบิกฟ้าวันปีใหม่ ณ พนมรุ้ง งานวันมหกรรมหอมแดง งานวันหัวผักกาดหวาน ข้าวหอมมะลิ หนึ่งไร่ไทย งานเทศกาลสนมเมืองดอกจานประสานใจไหว้ปู่ตา 	จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์
กุมภาพันธ์	<ol style="list-style-type: none"> งานตรุษจีนนครราชสีมา ฉลองตรุษจีนชัยภูมิ งานทำบุญขวัญข้าวพระแม่โพสพ งานฉลองเจ้าพ่อหลวงอุดม งานประเพณีท่องเที่ยวปราสาทเมืองต่ำ ตามรอยอารยธรรมขอม งานเทศกาลสนมเมืองดอกจานประสานใจไหว้ปู่ตา งานแสงสีเสียง ปราสาทมิชัย งานจดทะเบียนสมรสบนหลังช้าง (พิธีแต่งงานแบบชาวกูยหรือชัตเต) งานตรุษจีนไหว้เจ้า ไชน่าทาวน์สำโรงทาบ 	จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
มีนาคม	<ol style="list-style-type: none"> ฉลองวันแห่งชัยชนะของท้าวสุรนารี งานประเพณีกินเขาคั่วของดีเมืองสูงเนิน งานประเพณีฉลองศาลหลักเมืองและแข่งขันตะกร้อแบบ open งานนมัสการพระเจ้าใหญ่วัดหงษ์ งานเปิดทองและสรน้ำหลวงพ่อบ้านิจ งานเทศกาลสนมเมืองดอกจานประสานใจไหว้ปู่ตา งานวันช้างไทย เทศกาลประเพณี “นุ่งผ้าไหม ใส่ประเก้อม เรือมกันตรึม” ประเพณีขึ้นเขาสวาย 	จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
เมษายน	<ol style="list-style-type: none"> งานประเพณีสงกรานต์ บุญเดือนสี่ไทยคอนสาร งานประเพณีสงกรานต์ งานประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้ง 	จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์

เดือน	เทศกาล	จังหวัด
	30. งานประเพณีขึ้นเขากระโดง 31. งานวันสงกรานต์ สนาม I - MOBILE STADIUM 32. งานเครื่องเคลือบพันปี ประเพณีบ้านกรวด 33. งานนมัสการหลวงปู่สุข 34. งานปราสาทคู่ฤๅษี	จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
พฤษภาคม	35. งานสืบสานตำนานปราสาทภูมิโพน 36. งานเยี่ยมเยือนตาเมื่อน เตือนเมษา 37. งานวันที่ระลึกพระยาสุรินทรภักดีศรีณรงค์จางวาง 38. งานส่งเสริมการท่องเที่ยวปราสาทตาควาย 39. งานสืบสานจารีตประเพณีชุมชนท้องถิ่นเพื่อบูชา ปราสาทยายเหงา 40. งานประเพณีบวชนาคช้าง 41. งานเอ็งกุหลาบเหลืองโคราช 42. งานวิชาขบุงข่า พุทธบารมี 43. บุญเดือนหกศาลเจ้าพ่อพญาแล 44. งานประเพณีบุญบั้งไฟและงานปราสาทคู่สวนแดง 45. งานบุญบั้งไฟอำเภอแคนดง 46. งานสืบสานประเพณีของดีโนนสุวรรณ 47. งานประเพณีบวชนาคช้าง 48. ประเพณีบุญบั้งไฟบวงสรวงเจ้าพ่อศรีนครเตาทำวเธอ 49. การส่งเสริมการท่องเที่ยว อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมพนมดงรัก	จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
มิถุนายน	50. งานประเพณีบุญบั้งไฟล้าน ตำนานพ่อขุนอดุม 51. ท่องเที่ยวดอกกระเจียว 52. งานสืบสานประเพณีวิถีชีวิตคนโนนนารายณ์	จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดสุรินทร์
กรกฎาคม	53. งานประเพณีแห่เทียนพรรษาโคราช 54. งานประเพณีแห่เทียนพิมาย 55. งานน้อยหน้าและของดีเมืองปากช่อง 56. ท่องเที่ยวดอกกระเจียว 57. ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษาอำเภอเมืองฯ 58. ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษาอำเภอนางรอง 59. ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษาอำเภอประโคนชัย 60. มหกรรมแห่เทียนพรรษาและตักบาตรบนหลังช้างจังหวัดสุรินทร์	จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์

เดือน	เทศกาล	จังหวัด
สิงหาคม	61. ท่องเที่ยวดอกกระเจียว	จังหวัดชัยภูมิ
กันยายน	62. งานใต้เห็ดเขาสองแคว 63. งานประเพณีแซนโหม้นตามบุษบาบรรพบุรุษ	จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์
ตุลาคม	64. แห่กระฐูป 65. งานประเพณีสืบสานตำนานกวนข้าวทิพย์และประเพณีตักบาตรเทโวโรหณะ 66. งานประเพณีแข่งเรือยาวชิงถ้วยพระราชทาน อำเภอท่าตูม	จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์
พฤศจิกายน	67. เทศกาลเที่ยวพิมาย และ แข่งขันเรือยาวประเพณีชิงถ้วยพระราชทานฯ 68. งานประเพณีลอยกระทง พระประทับพระราชทานฯ 69. งานเทศกาลอาหารย่างโคราช 70. งานเกษตรแฟร์ปากช่อง 71. ตีคลีไฟ 72. งานประเพณีแข่งเรือยาวชิงถ้วยพระราชทาน 73. งานมหกรรมมวยไทย เทศกาลกินไก่ ไหว้เจ้าพ่อขุนศรี 74. งานต้อนรับ เลี้ยงอาหารช้าง และการแสดงช้าง 75. งานสืบสานตำนานพันปีปราสาทศีขรภูมิ 76. งานประเพณีลอยกระทง	จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
ธันวาคม	77. งานวันผ้าไหมและของดีเมืองปักธงชัย 78. งานปากช่องควาบอยเฟสติวัล 79. งานปากช่องควาบอยซิติ 80. หนาวนี้ที่คอนสาร	จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ
ธันวาคม	81. count downที่มอหินขาว 82. งานกาชาดและไหมจังหวัดบุรีรัมย์ 83. งานประกวดดนตรี "เทิดไท้คีตะราชัน" 84. งานมหกรรมว่าวอีสาน (นอนดูดาว ชมว่าวกลางคืน) 85. งาน หวานวันแม่ เกี่ยววันพ่อ 86. งานเทศกาลข้าวมะลิหอม ปลาจ่อมกุ้ง ชมทุ่งนกประโคนชัย 87. งานสมโภชศาลเจ้าพ่อปู่อุปฮาดและเจ้าพ่ออุดมเดช 88. งานกาชาดอำเภอลำปลายมาศ 89. งานกาชาดอำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์	จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

เดือน	เทศกาล	จังหวัด
	90. งานสมโภชศาลเจ้าพ่อหลักเมืองและสิ่งศักดิ์สิทธิ์จังหวัดสุรินทร์	จังหวัดสุรินทร์
	91. งานเทศกาลข้าวใหม่หอมมะลิและงานกาชาด อำเภอชุมพลบุรี	จังหวัดสุรินทร์

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

1.2 สรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2557 – 2560 ได้

กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) จำนวน 3 ประเด็น คือ

- 1) การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูปอาหาร
- 2) การยกระดับการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่
- 3) การส่งเสริมและพัฒนาการค้า การค้าชายแดน ระบบโลจิสติกส์สู่ภูมิภาคและอาเซียน

จำแนกตามงบประมาณที่ได้รับจัดสรรเพื่อดำเนินโครงการที่สนับสนุนในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ปรากฏตามตารางที่ 26 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 26 : ตารางแสดงงบประมาณที่ได้รับจัดสรรแยกตามประเด็นยุทธศาสตร์ พ.ศ. 2557 - 2560

ประเด็นยุทธศาสตร์	ปีงบประมาณ				รวมร้อยละ
	2557	2558	2559	2560	
1. การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูปอาหาร	80,950,000	74,730,000	198,696,400	128,241,300	482,617,700 (36.97)
2. การยกระดับการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่	208,050,000	212,697,000	61,260,800	31,731,000	513,738,800 (39.35)
3. การส่งเสริมและพัฒนาการค้า การค้าชายแดน ระบบโลจิสติกส์สู่ภูมิภาคและอาเซียน	-	-	123,577,300	185,300,800	308,878,100 (23.66)
รวม	289,000,000	287,427,000	383,534,500	345,273,100	1,305,234,600 (100)

ที่มา : จากการรวบรวมของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดฯ

การดำเนินการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2557 – 2560 ซึ่งได้รับสรรทั้งสิ้น 1,305,234,600 บาท ซึ่งได้ดำเนินการมาแล้ว 3 ปี งบประมาณเพื่อขับเคลื่อนไปสู่การเป็น “ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม โลจิสติกส์ และการค้าชายแดน” สรุปการจัดสรรแยกตามประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูปอาหาร งบประมาณ 482.617 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 36.97 เป็นอันดับสองของงบประมาณทั้งหมด

2. ประเด็นยุทธศาสตร์การยกระดับการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่ งบประมาณ 513.740 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 39.35 มากเป็นอันดับหนึ่ง

3. ประเด็นยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการค้า การค้าชายแดน ระบบโลจิสติกส์สู่ภูมิภาคและอาเซียน งบประมาณ 308.88 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 23.66

1.2.1) สรุปโครงการตามแผนพัฒนาในกลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2557 – 2560/2560 เพิ่มเติม และ 2561

ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พ.ศ. 2557 – 2560 มีผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 – 2559 สรุปผลการดำเนินงานได้ดังนี้

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ได้รับอนุมัติดำเนินโครงการ จำนวน 3 โครงการ งบประมาณ 294,000,000 บาท ได้แก่

1. โครงการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีสู่สากล งบประมาณ 80,950,000 บาท เพื่อดำเนินการปรับปรุงแหล่งน้ำ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ส่งเสริม โลกตลาดต่อซัง การแปรรูปข้าวในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และการตรวจรับรองแปลงมาตรฐาน GAP

2. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรอง งบประมาณ 208,050,000 บาท โดยการซ่อมสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กในแหล่งท่องเที่ยว รวมระยะทาง 25.698 กิโลเมตร ปรับปรุงอาคารศาลากลางหลังเก่าให้เป็นพิพิธภัณฑ์อารยธรรมขอม ปรับปรุงภูมิทัศน์หน้าอนุสาวรีย์เจ้าพ่อพญาแลและรอบศาลากลางจังหวัดชัยภูมิ

ปักเสาพาดสายแรงสูงก่อสร้างอาคารศูนย์บริการ สร้างเขื่อนเรียงหินยาแนวป้องกันการกัดเซาะที่ทะเลสาบทุ่งกุลา

3. โครงการส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว งบประมาณ 46,890,000 บาท โดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ Road Show ทำภาพยนตร์โฆษณาโทรทัศน์ Spot Radio ความยาว 60 วินาที จัดทำApplication ป้ายประชาสัมพันธ์ (Bill board) จัดทำแคมเปญ Online Banner Online seeding กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวหมู่บ้านวัฒนธรรมใหม่

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 มีโครงการที่ได้รับการอนุมัติจำนวน 6 โครงการ งบประมาณ 292,427,600 บาท ได้แก่

1. โครงการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีสู่สากล งบประมาณ 40,000,000 บาท โดยเป็นการปรับปรุงบำรุงดินด้วยจุลินทรีย์ ด้วยการสนับสนุนจุลินทรีย์ให้แก่เกษตรกร 9,500 ราย ตรวจรับรองแปลงข้าวมาตรฐาน GAP 1,160 แปลง จัดทำแปลงสาธิตการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว และสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ข้าวให้เกษตรกร 9,500 ราย เฉลี่ย ไร่ละ 5 กิโลกรัม แจกจ่ายให้กลุ่มเกษตรกร 46 กลุ่มๆ ละ 2,500 กิโลกรัม และมีการฝึกอบรมต่อซึ่งข้าว 86 แปลง

2. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากข้าวหอมมะลิ งบประมาณ 4,730,000 บาท เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปข้าว โดยทำการคัดเลือกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน 40 กลุ่ม 1,200 คน ฝึกอบรมเพิ่มพูน องค์ความรู้โดยวิทยากรจากกรมการข้าว จ้างเหมาผู้เชี่ยวชาญฝึกอบรมให้แก่ผู้ประกอบการให้ความรู้ ตั้งแต่กระบวนการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาออกแบบผลิตภัณฑ์ การจัดแสดงสินค้า การประชาสัมพันธ์ผลผลิตและมีการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ข้าวและแบรนด์นครชัยบุรีรินทร์

3. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง งบประมาณ 30,000,000 บาท มีการปรับโครงสร้างดินด้วยการไถระเบิดดินดาน 3 จุด ปรับปรุงบำรุงดินด้วยปุ๋ยอินทรีย์ให้เกษตรกรจำนวน 17,450 ราย ไร่ละ 100 กิโลกรัม รวมทั้งสิ้น 17,450,000 กิโลกรัม ส่งเสริมการใช้ต้นพันธุ์มันสำปะหลังพันธุ์ดีโดยการสนับสนุนต้นพันธุ์ให้แก่เกษตรกร 17,450 ราย จำนวน 8,310,000 ต้น และจัดทำแปลงเรียนรู้เทคโนโลยีการผลิตมันสำปะหลัง พัฒนาองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรผู้นำ โดยการอบรมและศึกษาดูงาน 3,200 คน พัฒนาองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรจำนวน 15,050 คน ภายใต้ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนโดยการอบรมและศึกษาดูงาน

4. โครงการพัฒนาคุณภาพการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ให้ได้มาตรฐาน งบประมาณ 23,937,600 บาท ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ให้ได้มาตรฐานในการคัดเลือกผู้ผลิต ฝึกอบรมพัฒนาสินค้าให้คำปรึกษาเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการตั้งแต่กระบวนการแรกจนกระทั่งกระบวนการสุดท้าย การนำผลิตภัณฑ์ตรวจรับรองมาตรฐานฝึกอบรมเกษตรกรในการผลิตเส้นไหมให้ได้มาตรฐาน เชื่อมโยงผู้ผลิตใหม่ พัฒนาการพอกย้อมสีเส้นไหมสู่มาตรฐาน มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) มีการพัฒนาการผลิตให้ปลอดภัย การจัดงานมหกรรมไหม “สืบสานตำนานไหมนครชัยบุรีรินทร์”

5. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรองตามเส้นทางอารยธรรมขอม งบประมาณ 59,000,000 บาท โดยดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์ปราสาทหินพนมวัน ปรับปรุงศูนย์การเรียนรู้สำหรับให้บริการนักท่องเที่ยว หมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน ปรับปรุงแหล่งกักเก็บน้ำ อาคารโรงอาหาร ลานอเนกประสงค์ ลานกางเต็นท์ ลานจอดรถ ก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์และห้องน้ำ ในแหล่งท่องเที่ยวมอหินขาวและบริเวณใกล้เคียง 11 แห่ง ก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์พร้อมห้องน้ำ บริเวณอนุสาวรีย์พระยาสุรินทร

ภักดีศรีณรงค์จางวาง วนอุทยานพนมสวาย ตำบลชายแดนไทย-กัมพูชา กาบเชิง สนามแสดงช้าง อุทยานเขาศาลาอตุลฐานะจาโร

6. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว งบประมาณ 129,760,000 บาท ก่อสร้างและซ่อมสร้างถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีต และขยายผิวจราจร 13 สายทาง ระยะทาง 26.375 กิโลเมตร

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ได้รับอนุมัติโครงการเพื่อดำเนินการ 14 โครงการ 388,534,500 บาท เพื่อดำเนินงาน ดังนี้

1. โครงการผลิตหอมมะลิคุณภาพดีสู่สากล งบประมาณ 35,374,800 บาท เพื่อดำเนินการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่และเกษตรกรในการผลิตข้าวตามมาตรฐาน GAP การตรวจรับรองแปลงมาตรฐาน GAP การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี การจัดการต่อช่วงหลังการเก็บเกี่ยว การพัฒนาและส่งเสริมการแปรรูปข้าวในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการแปรรูปข้าวแบบมีอาชีพและส่งเสริมการตลาดข้าวหอมมะลิ

2. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง งบประมาณ 17,938,260 บาท เป็นการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต สนับสนุนปุ๋ยอินทรีย์ในการปรับปรุงบำรุงดินท่อนพันธุ์มันสำปะหลังพันธุ์ดีพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่วิทยากรเกษตรกร พัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการผลิตจัดทำระบบสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์ด้วยระบบน้ำหยด

3. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อและกระบือคุณภาพ งบประมาณ 7,210,900 บาท ด้วยการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อพันธุ์โคราชวากิว และเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตกระบือ

4. โครงการปลูกผักเกษตรอินทรีย์ด้วยเทคโนโลยีแสงอาทิตย์ งบประมาณ 11,578,400 บาท เพื่อจัดทำระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์

5. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร งบประมาณ 81,529,500 บาท เพื่อปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ จัดทำระบบส่งน้ำ และก่อสร้างแหล่งกักเก็บน้ำ จำนวน 11 แห่ง

6. โครงการศูนย์ขยายผลตามแนวพระราชดำริ งบประมาณ 4,975,400 บาท เพื่อทำการปรับพื้นที่ 100 ไร่ ในศูนย์เศรษฐกิจพอเพียงอำเภอวังน้ำเขียว ขยายเขตไฟฟ้า วางระบบน้ำเพื่อการเกษตร ส่งเสริม การปลูกผักปลอดสารพิษ เกษตรกรจำนวน 50 คน ส่งเสริมการเลี้ยงแพะและไก่โคราช ให้เกษตรกร 100 คน ส่งเสริมการปลูกข้าวไร่อินทรีย์ในพื้นที่ 35 ไร่ สำหรับเกษตรกร 35 คน นำเกษตรกรในศูนย์ขยายผลจำนวน 200 คน ศึกษาเรียนรู้เกษตรกรที่ประสบความสำเร็จด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง 150 คน และจัดตั้งตลาดสินค้าเกษตร

7. โครงการส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกลุ่มนครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 15,724,000 บาท โดยการจัดทำคู่มือและสื่อประชาสัมพันธ์ โฆษณาเคลื่อนที่ Tour bus back การปรับปรุง Application และป้ายบอกทางเข้าแหล่งท่องเที่ยวจำนวน 2 แห่ง

8. โครงการพัฒนาศักยภาพและรักษาความปลอดภัย เพิ่มความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยวเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน งบประมาณ 26,887,000 บาท โดยการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด CCTV บริเวณแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ จำนวน 8 แห่ง

9. โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ใหม่สู่สากล งบประมาณ 9,397,000 บาท โดยการแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ การติดตั้งเตาย้อมไหมประหยัดพลังงาน เสริมสร้างองค์ความรู้และการรวมกลุ่ม Cluster ใหม่ และจัดงานมหกรรมไหมนครชัยบุรีรินทร์

10. โครงการเพิ่มศักยภาพด้านการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ งบประมาณ 9,251,900 บาท โดยพัฒนาศักยภาพเครือข่ายหมู่บ้านท่องเที่ยววัฒนธรรมใหม่ และพัฒนาจุดเรียนรู้ ปรับปรุงหมู่บ้านวัฒนธรรมใหม่ จำนวน 27 หมู่บ้าน

11. โครงการส่งเสริมและพัฒนาค้าขายแดน งบประมาณ 2,850,000 บาท ด้วยการจัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของกลุ่มนครชัยบุรีรินทร์

12. โครงการพัฒนาด้านการค้าขายแดน งบประมาณ 6,835,900 บาท โดยก่อสร้างรั้วบริเวณจุดผ่อนปรนช่องสายตะกู อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ความยาว 4.5 กิโลเมตร

13. โครงการพัฒนาโครงข่ายทางเพื่อเชื่อมโยงการขนส่งและกระจายสินค้า งบประมาณ 40,089,000 บาท โดยเป็นการซ่อมสร้างผิวทางแอสฟัลติกคอนกรีตเพื่อการขนส่ง จำนวน 4 สายทาง ระยะทาง 10.385 กิโลเมตร

14. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว งบประมาณ 113,891,400 บาท เป็นการซ่อมสร้างผิวทางแอสฟัลติกคอนกรีตเพื่อการท่องเที่ยว 9 สายทาง ระยะทาง 26.853 กิโลเมตร

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ได้รับอนุมัติโครงการเพื่อดำเนินการ 14 โครงการ งบประมาณ 350,273,100 บาท ดังนี้

1. โครงการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีสู่สากล ดำเนินการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรตามระบบโรงเรียนเกษตรกร ในแบบการผลิตตามมาตรฐาน GAP การปรับปรุงบำรุงดิน การผลิตและใช้สารชีวภัณฑ์เพื่อลดการใช้สารเคมี การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดีและตรวจรับรองแปลงตามมาตรฐาน GAP การส่งเสริมการแปรรูปการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ งบประมาณ 28,129,000 บาท

2. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง ดำเนินการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรต้นแบบและเกษตรกรเครือข่าย ส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์ในการป้องกันและกำจัดโรคแมลง การผลิตน้ำหมักชีวภาพจากสารเร่ง พด.2 การปรับปรุงบำรุงดินด้วยปุ๋ยอินทรีย์ การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการแปรรูปมันเส้นสะอาด การให้ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ งบประมาณ 8,439,100 บาท

3. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อและกระบือคุณภาพ ดำเนินการฝึกทักษะการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อคุณภาพให้กับเกษตรกร การสนับสนุนน้ำเชื้อโคเนื้อคุณภาพ เวชภัณฑ์ และพันธุ์พืชอาหารสัตว์ ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความตื่นตัวในระบบการเลี้ยงโคเนื้อ งบประมาณ 4,673,200 บาท

4. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ปรับปรุงระบบส่งน้ำ ปรับปรุงระบบกักเก็บน้ำเดิม และก่อสร้างระบบส่งน้ำ คลองส่งน้ำ งบประมาณ 87,000,000 บาท

5. โครงการส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ดำเนินการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ เช่น การจัดทำโฆษณาเคลื่อนที่ Tour Bus Back ทำป้ายประชาสัมพันธ์ Bill Board สื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ และจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดภายในประเทศ งบประมาณ 18,000,000 บาท

6. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรองตามเส้นทางอารยธรรมขอม ดำเนินการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านท่องเที่ยววัฒนธรรมใหม่ โดยส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว การปรับปรุงพัฒนาอาคารและภูมิทัศน์ พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกในหมู่บ้านท่องเที่ยววัฒนธรรมใหม่ งบประมาณ 5,587,000 บาท

7. โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ใหม่สู่สากล เป็นการส่งเสริมผลิตเส้นไหมให้ได้มาตรฐาน สัมมนาเครือข่าย/ผู้ประกอบการ/ผู้ผลิตไหม ลดต้นทุนการผลิตด้วยเทคโนโลยีพลังงานแสงอาทิตย์ การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ และการนำนวัตกรรมมาใช้ในการผลิต งบประมาณ 6,884,000 บาท

8. โครงการเสริมศักยภาพการดำเนินงานศูนย์กลางซื้อขายผ้าไหมแห่งอาเซียน เพื่อดำเนินการก่อสร้างบูทจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ไหม งบประมาณ 1,260,000 บาท

9. โครงการแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ โดยการจัดกิจกรรมงานแสดงและจำหน่ายสินค้า ไทย-อาเซียน เทรด์แฟร์ 2017 : นครชัยบุรีรินทร์ (Thai-ASEAN Trade Fair 2017 : Nakhonchaiyaburin) งบประมาณ 12,000,000 บาท ต่อมาได้ยกเลิกดำเนินการ

10. โครงการส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ SMEs OTOP เพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ ดำเนินการพัฒนาผู้ประกอบการเพิ่มส่งเสริมการค้าชายแดน และพัฒนาสินค้าเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจแนวชายแดน งบประมาณ 4,500,000 บาท

11. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนภาครัฐและเอกชน โดยการจัดกิจกรรมพัฒนาความร่วมมือทางการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัดฯ งบประมาณ 2,000,000 บาท

12. โครงการส่งเสริมการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการจัดงานมหกรรมแสดงและจำหน่ายสินค้า ณ จุดผ่อนปรนการค้าช่องสายตะกู งบประมาณ 4,000,000 บาท

13. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเพื่อการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดไปสู่ภูมิภาคและอาเซียน ดำเนินการขยายผิวจราจรแอสฟัลติกคอนกรีต และซ่อมสร้างทางลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีต โดยวิธี Pavement In - Place Recycling 7 สายทาง ระยะทาง 14.505 กิโลเมตร งบประมาณ 104,928,800 บาท

14. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งทางบกสนับสนุนระบบรางและเชื่อมต่อระบบโลจิสติกส์ ดำเนินการซ่อมสร้างผิวทางแอสฟัลติกคอนกรีต โดยวิธี Pavement In - Place Recycling เชื่อมต่อระบบราง(รถไฟ) เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจร 6 สายทาง ระยะทาง 16.500 กิโลเมตร งบประมาณ 57,872,000 บาท

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 เพิ่มเติม

สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 นอกจากจะได้รับงบประมาณดังเช่นทุกปีที่ผ่านมาแล้ว กลุ่มจังหวัดยังได้รับการสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ตามแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจในประเทศ อีกจำนวน 3,916,467,800 บาท สำนักงบประมาณปรับลดและไม่จัดสรร จำนวน 89,797,300 บาท คงเหลืองบประมาณที่ได้รับจำนวน 3,826,670,500 บาท ประกอบด้วย

1. โครงการพัฒนาการเกษตรและอาหารปลอดภัยนครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 880,044,700 บาท แบ่งเป็น

กิจกรรมหลัก พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการน้ำ 36 รายการ ขุดลอกแหล่งน้ำเดิมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ ทำแก้มลิง ปรับปรุงระบบส่งน้ำ ก่อสร้างสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า และค่าควบคุมงาน งบประมาณ 391,382,300 บาท

กิจกรรมหลัก เพิ่มศักยภาพการผลิตและการแข่งขันข้าวหอมมะลิ อบรมเกษตรกรเรื่องมาตรฐานการผลิตข้าวหอมมะลิ การตรวจรับรองมาตรฐาน สนับสนุนการใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี การปรับปรุงบำรุงดิน พัฒนาเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเพื่อลดต้นทุนการผลิต โดยใช้เครื่องหยอดเมล็ด

ข้าว เครื่องตัดเมล็ดพันธ์ รถเกี่ยวนวดข้าว ส่งเสริมการผลิตข้าวอินทรีย์ และข้าวคุณลักษณะเฉพาะ ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ข้าวคุณภาพดี ปรับปรุงพัฒนาและยกระดับโรงสีข้าวชุมชนให้มีคุณภาพเพิ่มประสิทธิภาพรวบรวมและแปรรูปข้าว ในสหกรณ์การเกษตร ส่งเสริมการแปรรูปข้าวในนาแปลงใหญ่ประชารัฐ จัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ข้าวและการเจรจาในพื้นที่ งบประมาณ 218,264,200 บาท

กิจกรรมหลัก เพิ่มศักยภาพการผลิตและการตลาดมันสำปะหลัง การเพิ่มผลผลิตโดยใช้ระบบน้ำ-หยด ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมปลูกรันสำปะหลัง การปรับโครงสร้างดิน การใช้เครื่องเก็บเกี่ยวมัน ศูนย์นวัตกรรม การแปรรูปมันสำปะหลัง การเชื่อมโยงการผลิตและการตลาด ศูนย์นวัตกรรมแปรรูปมันสำปะหลังเพื่อพลังงาน ศูนย์นวัตกรรมการแปรรูปมันเส้นชุมชน งบประมาณ 56,659,200 บาท

กิจกรรมหลัก ปฏิรูปภาคการเกษตร ปรับเปลี่ยนพื้นที่นาไปทำเกษตรอื่น ปรับเปลี่ยนพื้นที่นาไปทำเกษตรทฤษฎีใหม่ โดยสนับสนุนค่าปรับพื้นที่ไร่ละ 2000 บาท ไร่ละ 5 ไร่ สนับสนุนปัจจัยการผลิต ไร่ละ 3000 บาท ไร่ละ 5 ไร่ งบประมาณ 195,000,000 บาท

กิจกรรมหลัก ศูนย์ความเป็นเลิศ SMEs กลุ่มนครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 10,000,000 บาท ต่อมาได้ยกเลิกดำเนินการ

กิจกรรมหลัก นครชัยบุรีรินทร์ฟู้ดวันเลย์ งบประมาณ 8,739,000 บาท ได้ยกเลิกดำเนินการ

2. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปศุสัตว์นครชัยบุรีรินทร์ครบวงจร งบประมาณ 45,770,500 บาท แบ่งเป็น

กิจกรรมหลัก เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อ สนับสนุนการปรับปรุงโรงเรือน เตรียมแปลงปลูกหญ้า เครื่องสับย่อยหญ้า ขนาด 1.9 แรงม้า งบประมาณ 38,510,100 บาท

กิจกรรม ปรับรูปแบบการเลี้ยงแพะ สนับสนุนปรับปรุงโรงเรือนเลี้ยง งบประมาณ 4,604,400 บาท

กิจกรรม พัฒนาสถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์สะอาดปลอดภัย สนับสนุนตู้แช่แข็ง ขนาด 7.5 คิว ความจุ 215 ลิตร งบประมาณ 200,000 บาท

กิจกรรม มหกรรมปศุสัตว์ นครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 2,456,000 บาท

3. โครงการขับเคลื่อนเครือข่ายไหมไทย งบประมาณ 19,512,900 บาท แบ่งเป็น

กิจกรรมหลัก เพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงไหมให้ได้คุณภาพ งบประมาณ 250,000 บาท

กิจกรรมหลัก การเพิ่มประสิทธิภาพการสาวไหมให้ได้มาตรฐาน งบประมาณ 809,900 บาท

กิจกรรมหลัก เพิ่มประสิทธิภาพการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม ด้วยการก่อสร้างและติดตั้งระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ และเจาะบ่อบาดาล ก่อสร้างและติดตั้งโรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ งบประมาณ 4,913,000 บาท

กิจกรรมหลัก การพัฒนาต้นแบบการแปรรูปผลิตภัณฑ์ไหม อบรมขยายผลการทำเครื่องสำอางจากผลิตภัณฑ์ไหม นวัตกรรมกึ่งทอมีอัตโนมัติ จัดตั้งโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ไหมขนาดเล็ก ศึกษาดูงานด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ไหม งบประมาณ 12,900,000 บาท

กิจกรรมหลัก การจัดตั้งธนาคารกลางเส้นไหมในรูปแบบสหกรณ์ งบประมาณ 2,560,000 บาท

4. โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน งบประมาณ 213,388,200 บาท แบ่งเป็น

กิจกรรมหลัก พัฒนาศักยภาพและการรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว ด้วยการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด CCTV 11 จุด งบประมาณ 31,921,200 บาท

กิจกรรมหลัก ส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม ซ่อมสร้างผิวทางแอสฟัลติกคอนกรีต 6 สายทาง งบประมาณ 107,000,000 บาท

กิจกรรมหลัก ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และการค้าชายแดน ก่อสร้างถนน คสล. และซ่อมสร้างผิวทางแอสฟัลติกคอนกรีต 3 สายทาง งบประมาณ 45,900,000 บาท

กิจกรรมหลัก Amazing Thai Host งบประมาณ 2,500,000 บาท ยกเลิกดำเนินการ

กิจกรรมหลัก พัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนตามข้อเสนอของประชาชน ปรับปรุง ต่อเติม แหล่งท่องเที่ยวชุมชน งบประมาณ 12,000,000 บาท

กิจกรรมหลัก ส่งเสริมอัตลักษณ์และภาพลักษณ์การท่องเที่ยว งบประมาณ 8,097,000 บาท

กิจกรรมหลัก มหกรรมการบินและการแข่งขันการบินนานาชาติ งบประมาณ 2,970,000 บาท ต่อมายกเลิกดำเนินการ

5. โครงการพระราชดำริ : ก่อสร้างศูนย์พักพิงสุนัขจรจัดนครชัยบุรินทร์ งบประมาณ 200,300,000 บาท

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ 3 โครงการ 11 กิจกรรมหลัก งบประมาณ 389,503,400 บาท ดังนี้

1. โครงการพัฒนาการเกษตรและอาหารปลอดภัย กลุ่มนครชัยบุรินทร์ งบประมาณ 311,358,400 บาท ประกอบด้วย

กิจกรรมหลัก การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร งานก่อสร้างสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ขุดลอกแหล่งน้ำ ก่อสร้างระบบส่งน้ำและระบบกระจายน้ำ 14 แห่ง งบประมาณ 158,760,000 บาท

กิจกรรมหลัก พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งสินค้าเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน งานก่อสร้าง ซ่อมสร้าง ถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีต 4 สายทาง งบประมาณ 91,140,000 บาท

กิจกรรมหลัก การผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีสู่สากล พัฒนาศักยภาพเกษตรกร เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในกระบวนการผลิตข้าวตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การตรวจรับรองแปลงตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การปรับปรุงบำรุงดินโดยใช้ปุ๋ยพืชสด รมรงค์ไถกลบตอซังข้าว การเชื่อมโยงการกระจายสินค้า ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปข้าว งบประมาณ 31,962,100 บาท

กิจกรรมหลัก การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง พัฒนาศักยภาพเกษตรกร และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ในการผลิตมันสำปะหลังให้มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด การปรับปรุงบำรุงโครงสร้างดินและการเพิ่มอินทรีย์วัตถุในดิน การจัดตั้งห้องปฏิบัติการ งบประมาณ 20,996,400 บาท

กิจกรรมหลัก ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ จัดตั้งศูนย์ควบคุมคุณภาพน้ำเชื้อและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อและกระบือคุณภาพ ส่งเสริมการเลี้ยงแพะเนื้อ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พืช

อาหารสัตว์ ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อโคคุณภาพ เมืองนวัตกรรมอาหารนครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 8,499,900 บาท

2. โครงการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 50,364,700 บาท ประกอบด้วย

กิจกรรมหลัก ยกกระดับมาตรฐานและพัฒนาเส้นทางและสิ่งอำนวยความสะดวก ก่อสร้างและติดตั้งป้ายแนะนำแหล่งท่องเที่ยว (Overhang Sign) งบประมาณ 23,561,100 บาท

กิจกรรมหลัก พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวนครชัยบุรีรินทร์ พัฒนาศักยภาพการให้บริการของผู้ประกอบการและสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ส่งเสริมและเปิดมุมมองเพิ่มขีดความสามารถรองรับการแข่งขันในประชาคมอาเซียน งบประมาณ 10,000,000 บาท

กิจกรรมหลัก สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวนครชัยบุรีรินทร์ อบรมอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยว 4 รุ่น ๆ ละ 90 คน งบประมาณ 2,303,600 บาท

กิจกรรมหลัก ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวนครชัยบุรีรินทร์ ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ เปิดบ้านนครชัยบุรีรินทร์ Open House Nakhonchaiburin ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา : ปั่นจักรยาน Tour of Nakhonchaiburin จำนวน 4 ครั้ง งบประมาณ 14,500,000 บาท

3. โครงการพัฒนาและส่งเสริมการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่กลุ่มนครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 22,780,300 บาท ประกอบด้วย

กิจกรรมหลัก การพัฒนาศักยภาพการผลิตและแปรรูปใหม่นครชัยบุรีรินทร์ ประชุมเชิงปฏิบัติการสร้างนักออกแบบชุดผ้าไหม ต้นแบบผ้าไหมลดโลกร้อน Cool Mode เพื่อการค้าประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาด้านลวดลายผ้าไหมและการทอ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพด้วยการจัดทำระบบน้ำในแปลงหม่อน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหม่อนให้ได้คุณภาพสู่การรับรองมาตรฐาน GAP พัฒนาศักยภาพการเลี้ยงไหมไทยลูกผสม การพัฒนาคุณภาพเส้นไหมสู่การรับรองมาตรฐาน งบประมาณ 9,835,900 บาท

กิจกรรมหลัก พัฒนาศักยภาพด้านการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่นครชัยบุรีรินทร์ พัฒนา cluster ใหม่ นครชัยบุรีรินทร์ จำหน่ายแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ จัดงานมหกรรมใหม่ งบประมาณ 12,944,400 บาท

1.2.2) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาตามแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ. 2557 -2560

มีผลการดำเนินงานที่เปรียบเทียบกับเป้าประสงค์ของแต่ละยุทธศาสตร์ และเทียบตัวชี้วัดที่ตั้งไว้เพื่อให้เกิดความชัดเจน โดยแยกตามประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูปอาหาร ซึ่งได้รับการสนับสนุนเป็นอันดับสองของงบประมาณทั้งหมด โดยมีจุดเน้นการพัฒนา 3 เรื่อง คือ ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง โคน้ำกระเทียม และแพะ มีโครงการที่สำคัญ ได้แก่

1) โครงการข้าวหอมมะลิคุณภาพดีสู่สากล สืบเนื่องจากวิถีชีวิตของประชาชนในกลุ่มจังหวัดซึ่งส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร และมีอาชีพทำนาเป็นหลัก โดยมีวิถีทำนาเพื่อเป็นอาหาร หรือที่เรียกว่า “ทำนาไว้เพื่อกิน” เหลือแล้วจึงขาย ไม่ได้มุ่งเน้นเพื่อการค้าดังเช่นการทำนาในภาคกลาง ประกอบกับพื้นที่ภาคอีสาน

โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ เป็นพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิได้ดี มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในเรื่องของข้าวที่มีความขาว หอม และนุ่ม เป็นที่นิยม ซึ่งจังหวัดสุรินทร์มีพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ด้วยเช่นกัน นอกจากนี้พื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ที่มีการ ขึ้นทะเบียนเป็นข้าวสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications : GI) หรือข้าวที่มีการปลูกมีลักษณะเฉพาะ พื้นที่ของตนเอง รวมไปถึงภูมิปัญญาที่สร้างสมสืบทอดกันมาในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูก ต่างจาก สินค้าชนิดเดียวกันที่ผลิตในแหล่งอื่น ข้าวทุ่งสัมฤทธิ์ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ก็เป็นอีกพื้นที่ที่เหมาะสมกับการ ปลูกข้าวหอมมะลิได้ดี และขึ้นทะเบียนข้าว GI ในปี พ.ศ. 2559 ภายในกลุ่มจังหวัดมีเกษตรกรที่ปลูกข้าวหอม มะลิ 593,374 คน มีพื้นที่เพาะปลูก 9,376,234 ไร่ มีผลผลิต 3,663,985 ตัน ผลผลิตต่อไร่ 1,556 กิโลกรัม/ไร่ ลดลงจากปีก่อนที่มีปริมาณผลผลิตรวม 3,691,898 ตัน คิดเป็นร้อยละ -1.86 เนื่องจากพื้นที่ปลูกข้าวลดลง ประกอบกับราคาข้าวหอมมะลิ/ตันตกต่ำ เหลือเพียง 10,064 บาท/ตัน ทำให้มูลค่าของข้าวหอมมะลิลดลง เหลือเพียง 31,261 ล้านบาท โรงสีขนาดใหญ่เครื่องจักรเกิน 50 แรงม้า จำนวน 194 โรง (ข้อมูลอ้างอิงจากกรม โรงงานอุตสาหกรรม, 2557) โดยมีการพัฒนาตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง กล่าวคือ

(1) **การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน** ได้แก่ การปรับปรุงแหล่งกักเก็บน้ำเดิมเพื่อการเกษตร ให้สามารถกัก เก็บน้ำเพื่อทำการเกษตร และการเพิ่มพื้นที่ชลประทานโดยการก่อสร้างระบบสูบน้ำด้วยไฟฟ้าและส่งน้ำไป ในพื้นที่การเกษตรด้วยระบบท่อและระบบรางเปิด แต่ปัจจุบันกลุ่มจังหวัดก็ยังคงต้องการแหล่งกักเก็บน้ำแห่งใหม่ และการเพิ่มพื้นที่ชลประทาน เพื่อให้ทั่วถึงแหล่งทำการเกษตรเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีการซ่อมสร้างถนน เพื่อขนถ่ายสินค้าเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่เกษตรกรที่จะเดินทางเข้า – ออก และนำผลผลิตทางการเกษตร ออกไปจำหน่าย

(2) **การปรับปรุงบำรุงดิน** การรณรงค์ให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยชีวภาพ การใช้พืชบำรุงดิน เช่น ปอเทือง พืชตระกูลถั่ว การทำปุ๋ยหมัก และการใช้สารชีวภัณฑ์แทนการใช้ปุ๋ยเคมี ให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนเป็นเกษตรอินทรีย์ ซึ่งเริ่มดำเนินการในปี 2560 เป็นต้นไป

(3) **การให้องค์ความรู้เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้มากขึ้นแก่เกษตรกร** การปรับปรุงเมล็ดพันธุ์ข้าว การป้องกันดูแล การกำจัดศัตรูพืชโดยไม่ใช้สารเคมี การปลูกและเก็บเกี่ยวในเวลาที่เหมาะสม

(4) **การให้ความรู้ในด้านการแปรรูป** โดยเป็นการใช้องค์ความรู้ทางนวัตกรรมจากมหาวิทยาลัยในพื้นที่ ให้เป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบต่างๆ ทั้งผลิตภัณฑ์อาหาร และเครื่องสำอาง เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตรสามารถ เพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร ซึ่งเป็นเพียงบางรายเท่านั้น ในการแปรรูปได้เน้นไปที่กลุ่มผู้ประกอบการ SMEs หรือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเป็นหลัก เพื่อหล่อหลอมให้เกิดการรวมกลุ่ม มีพลังในการผลักดัน ช่วยเหลือ และแบ่งปัน ชิงกันและกันในหมู่สมาชิก

(5) **การส่งเสริมการตลาด** ได้มีการนำผู้แทนเกษตรกรไปงานแสดงสินค้า Road Show ภายในประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มจังหวัดทางภาคใต้ เพื่อให้เกษตรกรได้ฝึกการเป็นนักการขาย การขายตรง ซึ่งผลการดำเนินงาน มีการตอบรับจากลูกค้าจังหวัดภาคใต้ และมีการติดต่อซื้อขายกับเกษตรกรผู้ผลิต หลังจาก Road Show

(6) นอกจากนั้นยังได้มีการพัฒนาการเกษตรให้เข้าสู่อาหารปลอดภัย โดยได้มีการยื่นเข้าตรวจรับรอง มาตรฐาน GAP และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์และปรับรูปแบบการเกษตรเป็นเกษตรแปลงใหญ่

➤ สำหรับค่าเป้าหมายที่ต้องการวัดความสำเร็จของโครงการนี้ ตั้งไว้คือ จำนวนแปลงข้าวหอมมะลิที่ผ่านมาตรฐานการตรวจรับรอง GAP เมื่อสิ้นปี 2560 จำนวน 8,000 แปลง จากผลการดำเนินงานตั้งแต่ ปี 2553 – 2556 มีแปลงข้าวที่เข้าสู่มาตรฐานจำนวน 4,068 แปลง และปี พ.ศ. 2557 – 2558 มีจำนวน 4,452 แปลง (ข้อมูลตัวชี้วัดตามคำรับรองปฏิบัติราชการประจำปี) ยังคงรอค่าผลการดำเนินงานอีก 2 ปีงบประมาณ 2559 และ 2560 ซึ่งคาดว่าจะสามารถดำเนินการได้บรรลุเป้าหมาย

และเนื่องจากอาชีพการปลูกข้าว อันเป็นวิถีชีวิตของชุมชนชาวอีสาน ที่มีมาแต่โบราณ และยังคงมีความเป็นเอกลักษณ์ของประเทศ และข้าวยังคงเป็นอาหารหลักของชาวไทยและชาวเอเชีย รวมทั้งชาวโลก และชาติต่างๆ ที่นับวันมีการแพร่ขยายไปยังหลายภูมิภาคทั่วโลก และได้ความนิยมอย่างแพร่หลายกว้างขวางมากขึ้น ถึงแม้ว่าในด้านราคา จะไม่มีความ จูงใจในการประกอบอาชีพนี้ แต่ชาวนายังคงประกอบ

อาชีพนี้สืบต่อจากบรรพบุรุษ โดยการคาดหวังว่าอย่างน้อยก็ยังมีข้าวกินไม่อดอยาก ซึ่งทางกลุ่มจังหวัดได้มีความพยายามในการให้องค์ความรู้ในการเพิ่มผลผลิต การปลูกข้าวที่ปลอดภัย ทั้งผู้ปลูกและผู้บริโภค การแปรรูปข้าวในรูปแบบต่างๆ ตลอดจนฝึกเกษตรกรให้เป็นนักการขาย ขายตรงให้ผู้บริโภค ซึ่งการพัฒนาการทำเกษตรให้ เป็นเกษตรปลอดภัยตามมาตรฐาน GAP ในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ รอบใหม่นี้ (พ.ศ. 2561 - 2564) ได้มีการยกระดับเป็นมาตรฐานอินทรีย์ โดยมีจุดมุ่งหวังในเรื่องของความปลอดภัย และเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับพืช และ รายได้ของเกษตรกร จึงยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการสนับสนุนให้มีการดำเนินการต่อไป เพื่อยกระดับ มาตรฐานให้เข้าสู่การเป็นเกษตรอินทรีย์ และสอดคล้องกับกรอบการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่กำหนดให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เป็น Cluster แปรรูปอาหาร Food Valley ซึ่งเน้นศักยภาพที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัด เพื่อการอนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอัตลักษณ์ของ พื้นที่ให้คงอยู่สืบไป ถึงแม้ว่ารายได้จากการจำหน่ายข้าวไม่สูงมากนัก อันเนื่องมาจากราคาที่ตกต่ำ แต่ก็ได้ มีแนวทางในการส่งเสริมการใช้ที่นาไม่เหมาะสมไปปลูกพืชอื่น เช่น พืชที่ใช้น้ำน้อย หรือการทำเกษตรผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรสามารถดำรงชีพได้อย่างยั่งยืน สืบไป และการเลี้ยงสัตว์เพื่อเสริมรายได้ให้แก่เกษตรกร และใช้น้ำน้อยกว่าการทำนา ซึ่งจะทำให้เกษตรกร มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น และหลุดพ้นจากความยากจนในอนาคต จึงจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาที่ต่อเนื่อง เพราะมีกลุ่มเป้าหมายจำนวนมากประกอบกับงบประมาณที่ได้รับในแต่ละปี มีจำนวนจำกัด การดำเนินงานจึง ค่อยเป็นค่อยไป

2) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง เป็นพืชที่มีมูลค่ารองจากข้าว ในปี พ.ศ. 2559 มีพื้นที่เพาะปลูก 2,935,143 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 3,805 กิโลกรัม/ไร่ ผลผลิต 11,851,153 ตัน ลดลงจากปีก่อนที่มีปริมาณผลผลิตรวม 11,859,788 ตัน เนื่องจากราคาผลผลิตเฉลี่ยปรับตัวลดเหลือ 1,987.50 บาท/ตัน จากปีก่อนหน้าที่มีราคาเฉลี่ย 2,175 บาท/ตัน จึงส่งผลให้มูลค่าของมันสำปะหลังลดลงเช่นเดียวกัน มีมูลค่า 23,359.48 ล้านบาท มีเกษตรกรที่ทำการเพาะปลูก 167,438 ราย (ข้อมูลอ้างอิงจากสำนักงานเกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ

, 2559) มีโรงงานแปรรูปจำนวน 374 แห่ง (ข้อมูลอ้างอิงจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2557) โรงงานเอทานอลจำนวน 2 แห่ง (ข้อมูลอ้างอิงจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2557) ในกลุ่มจังหวัดฯ มีผลผลิตมันสำปะหลังมากที่สุดในประเทศ นำรายได้มาสู่เกษตรกรและขณะนี้มีการพัฒนาที่สำคัญโดยมีแนวทางการพัฒนาตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง ในแนวทางเดียวกันกับการพัฒนาโครงการข้าวฯ และได้มีการนำนวัตกรรมพลังงานทดแทนมาใช้ในการเพิ่มผลผลิต คือการใช้ระบบโซลาร์เซลล์ พลังงานแสงอาทิตย์สูบน้ำเป็นระบบน้ำหยดไปยังแปลงมันสำปะหลัง สามารถเพิ่มผลผลิตต่อไร่ทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น โซลาร์เซลล์ช่วยในการลดต้นทุนการผลิต นอกจากนี้ยังได้มีการนำนวัตกรรม เช่น เครื่องจักรกลมาช่วย เช่น เครื่องปลูก เครื่องสับหิวมัน เพื่อทำเป็นมันเส้นสะอาด สามารถเก็บไว้ได้นาน ขายนอกฤดูกาล ทำให้ได้ราคาที่ดีกว่า และสามารถนำมันสำปะหลังไปผลิตเป็นอาหารสัตว์ หรืออื่น ๆ ได้ตามความต้องการ นอกจากนั้นภายในกลุ่มจังหวัดได้มีโรงงานผลิตเอทานอลซึ่งมีมันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบ มันสำปะหลังจึงเป็นพืชที่มีอนาคตและสมควรให้การสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิต และนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบอื่นๆ ต่อไป เมื่อเทียบผลผลิตที่ตัวเป้าหมายให้ผลผลิตมันสำปะหลังเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 จากข้อมูลพื้นฐานเดิม 3,500 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งปัจจุบันมีในปี พ.ศ. 2559 มีผลผลิตเฉลี่ย 3,805 กิโลกรัม/ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.71 ซึ่งบรรลุตามเป้าหมาย

และราคาเฉลี่ยโคเนื้อมีชีวิตจะปรับตัวสูงขึ้นจากปีก่อนหน้าแล้วก็ตาม กระบือ เกษตรกรผู้เลี้ยง 45,621 ราย มีจำนวน 184,710 ตัว ลดลงจากปีก่อนที่มีกระบือ จำนวน 186,601 ตัว แต่ราคากระบือมีชีวิตปรับราคาสูงขึ้นจากปีก่อนที่ 37,125 บาท/ตัว เป็น 40,000 บาท/ตัว ทำให้มูลค่ากระบือเพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 6,364 ล้านบาท เป็น 6,788 ล้านบาท ถึงแม้ว่าราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละจะต่ำกว่าปีก่อนที่มีราคา 1,180 บาท/กิโลกรัม เหลือ 303 บาท/กิโลกรัม

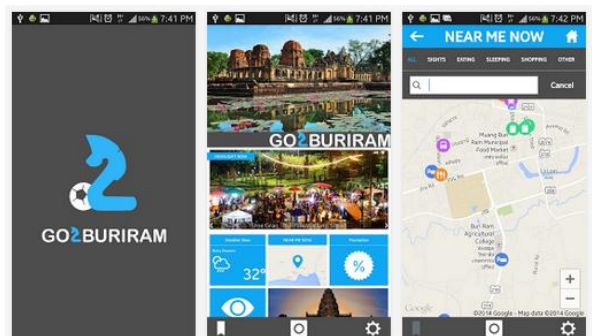
ก็ตาม (ข้อมูลอ้างอิงจากสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ) จากการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง และราคา

ที่ปรับตัวสูงขึ้นคาดว่าแนวโน้มทั้งโคเนื้อกระบือ และแพะจะเพิ่มขึ้น โคเนื้อที่กลุ่มจังหวัดส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว โดยสนับสนุนน้ำเชื้อวากิว เวชภัณฑ์ โดยการอบรมการเลี้ยงให้แก่เกษตรกร การเลี้ยงโคถือเป็น การทำการเกษตรรูปแบบหนึ่งที่กลุ่มจังหวัดให้การสนับสนุนเป็นการทำการเกษตรนอกฤดูกาลทำนา โคพันธุ์วากิว เป็นลูกผสมเลี้ยงง่าย เนื้อเป็นที่นิยมของตลาดเนื่องจากมีคุณภาพสูง ราคาดีกว่าโคทั่วไป สามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยง เป็นรายได้หลักจากอาชีพรอง ได้มีการตั้งกลุ่มผู้เลี้ยงและอยู่ระหว่างการพัฒนาแปรรูป ปัจจุบันมีการสั่งซื้อจากประเทศเพื่อนบ้านจำนวนมาก ซึ่งถือว่ามีอนาคตทางการค้าที่ดี และนารายได้มาสู่เกษตรกรได้ดีกว่าการปลูกพืช และได้ผลผลิตที่เหลือใช้คือฟางข้าวสามารถนำมาเป็นอาหารสัตว์ ถือเป็นเกษตรกรบวจร มูลสัตว์สามารถนำไปทำปุ๋ยในการปลูกพืชได้อีกทางหนึ่ง เป็นอีกอาชีพที่มีอนาคตที่สมควรส่งเสริมและสนับสนุน เนื่องจากเป็นอาชีพที่ทำรายได้ให้เกษตรกรแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมอาชีพนอกฤดูกาลทำนา ลดพื้นที่การทำนาที่ไม่เหมาะสม ลดการใช้น้ำเป็นจำนวนมากที่กำลังเผชิญกับภาวะภัยแล้ง อาชีพเลี้ยงสัตว์สามารถทำรายได้ และเหมาะสมกับภูมิภาคนี และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ได้มีการส่งเสริมสัตว์เศรษฐกิจอีกชนิดคือ แพะเนื้อ ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดในประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะในประเทศอิสลาม ถือเป็นสัตว์ที่มีอนาคตทางการค้าเช่นกัน

➤ ผลการดำเนินงานที่ตั้งเป้าหมายไว้ จำนวนโคเพิ่มขึ้น 8,000 ตัว เมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2560 ซึ่งในปี พ.ศ. 2558 มีจำนวน 684,957 ตัว เมื่อเทียบกับปีก่อน พ.ศ. 2557 มีจำนวน 685,042 ตัว มียอดที่ลดลง คิดเป็นติดลบร้อยละ 0.012 ปี พ.ศ. 2559 จำนวนโค 651,907 ตัว ซึ่งยังไม่บรรลุเป้าหมาย เนื่องจากกลุ่มจังหวัดฯ เพิ่งได้ริเริ่มโครงการโคเนื้อและกระบือเมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 จึงต้องรอผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ ถัดไป

2. ประเด็นยุทธศาสตร์การยกระดับการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่ งบประมาณ 693.040 ล้านบาท มากเป็นอันดับหนึ่งมีจุดเน้นการพัฒนา 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ซึ่งสามารถเชื่อมต่อไปเป็นผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสามารถพัฒนาแหล่งผลิตใหม่ เช่น หมู่บ้านท่องเที่ยว วัฒนธรรมใหม่ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ในรูปแบบต่างๆ เป็นสินค้าที่ระลึกควบคู่การท่องเที่ยว มีโครงการที่สำคัญ ได้แก่

1) โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรอง ตามเส้นทางอารยธรรมขอม ที่ดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัดฯ โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมในแหล่งท่องเที่ยว โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อท่องเที่ยว เช่น ลานจอดรถ ลานกางเต็นท์ ร้านอาหาร ห้องน้ำ ตลอดจนการโครงการพัฒนาศักยภาพและการรักษาความปลอดภัยเพิ่มความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว โดยการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด CCTV งานด้านการท่องเที่ยวเป็นงานที่สร้างรายได้แก่ประเทศและประชาชนได้เร็วและมีจำนวนมาก ซึ่งขณะนี้ประเทศเข้าสู่ ASEAN จึงเห็นควรพัฒนากิจกรรมด้านการท่องเที่ยวให้เป็นที่น่าสนใจเดินทาง

มาท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้รายได้ การท่องเที่ยวกระจายไปยังพื้นที่ต่างๆ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยว มีผู้เกี่ยวข้องมากมาย หลายสาขาอาชีพ ก่อให้เกิดรายได้กระจายไปยังกลุ่มต่างๆ ทั้งภาคธุรกิจ เอกชน SMEs เกษตรกร ซึ่งในปัจจุบันได้ริเริ่มมีการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน มีการพัฒนา homestay ให้ได้มาตรฐาน พัฒนาหมู่บ้านใหม่ให้สามารถเป็นแหล่งศึกษาดูงานและท่องเที่ยววิถีชุมชนชนบท ซึ่งกำลังได้รับความนิยม มีนักท่องเที่ยวจากทั้งภายในและภายนอกประเทศ นิยมเข้ามาท่องเที่ยวและพำนักใน homestay

นอกจากจะดำเนินการพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ในด้านการตลาดเชิงรุกและประชาสัมพันธ์ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้ทำการประชาสัมพันธ์ให้เข้ากับยุคสมัยใหม่ โดยจัดทำ Application บนมือถือเพื่ออำนวยความสะดวกในการค้นคว้าแหล่งท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหารในกลุ่มจังหวัดฯ และยังจัดกิจกรรมการตลาดหรือ Road Show และจัด Road Show ไปยังประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างตลาดการค้าจากแหล่งลูกค้าใหม่ๆ เช่น เวียดนาม จีน ให้นิยมหรือเดินทางมายังกลุ่มจังหวัดฯ โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นตัวนำ แล้วเดินทางไปยังการท่องเที่ยวแหล่งอื่นๆ นอกจากนี้ในปีงบประมาณ 2560 ได้มีการจัดกิจกรรมเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติ การจัดทำแผนที่อัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวคนสมัยใหม่ที่มักใช้มือถือเป็นอุปกรณ์หลัก

➤ ผลการดำเนินงาน ตั้งเป้าหมายวัดจากรายได้การท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ในอัตราปีละ ร้อยละ 8 ซึ่งปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มีรายได้ 23,724.18 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 9.23 จากปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ที่มีรายได้ 21,535.14 ล้านบาท สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเป้าไว้

2) โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ใหม่สู่สากล และเพิ่มศักยภาพด้านการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ การจัดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้อยู่ในประเด็นยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว เนื่องจากผลิตภัณฑ์ใหม่เป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เชื่อมต่อการท่องเที่ยว โดยพัฒนาเป็นสินค้าที่ระลึก นอกจากนั้นหมู่บ้านใหม่ยังได้รับการปรับปรุงและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวิถี

ชุมชนได้อีกด้วย การเพิ่มศักยภาพใหม่ดำเนินการตั้งแต่ต้นทาง การพัฒนาการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม จนถึงกลางทาง การคิดนวัตกรรมการออกแบบลายผ้า ออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบบรรจุภัณฑ์ ให้สนองตอบตามความต้องการลูกค้าในแต่ละประเภท จนกระทั่งนำไปสู่การแปรรูปอื่นๆ เช่น การทำสบู่จากโปรตีนไหม สบู่จากสารสกัดจากรังไหม น้ำสกัดจากลูกหม่อน ไปสู่การพัฒนาช่วงปลายทาง โดยการ Road Show นำสินค้าผลิตภัณฑ์ใหม่ไปขายยังงานหรือเทศกาลต่างๆ รวมทั้งจากที่ส่วนกลางจัดในกรุงเทพมหานคร ทำให้แต่ละปีเกษตรกร (กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนา) มีรายได้เพิ่มขึ้น จึงสมควรที่จะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการผลิตเพื่อให้ผ้าไหมเป็นที่นิยมในทุกกลุ่มอายุ และให้เป็นที่ยอมรับแก่ชาวต่างประเทศ เพื่อขยายตลาด เพราะไหมไทยเป็นไหมที่มีคุณภาพ สวยงาม เป็นงานทอมือ (Handmade) แต่ยังไม่เป็นที่นิยมกว้างขวางมากนัก เพราะในเรื่องการดูแลรักษา การซักรีด ซึ่งต้องมีการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาภาคการผลิตให้การดูแลรักษาง่ายขึ้น

➤ ผลจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่เป็นสินค้าที่มีความนิยมเพิ่มขึ้นโดยดูจากรายได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 มีมูลค่า 4,374.22 ล้านบาท ปีพ.ศ.2558 มีมูลค่า 5,592.75 ล้านบาท เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 27.86 และในปี พ.ศ. 2559 มีรายได้ 6,503.37 เพิ่มขึ้นร้อยละ 14 ในปี พ.ศ. 2559 เกษตรกรที่มีอาชีพปลูกหม่อนเลี้ยงไหม มีจำนวน 32,350 ราย ลดลงจากปีก่อนที่มีจำนวน 64,845 ราย ทำให้ผลผลิตเส้นไหมลดลงไปด้วย จากปีก่อนที่มี 208,029 กิโลกรัม/ปี เป็น 134,676 กิโลกรัม/ปี ถึงแม้ว่าพื้นที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมจะเพิ่มขึ้น ประกอบกับราคาซื้อเส้นไหมปรับตัวลงจากปีก่อน 1,600 บาท/กิโลกรัม เหลือ 1,550 บาท/กิโลกรัม ทำให้กลุ่มจังหวัดมีมูลค่าผลผลิตเส้นไหมลดลงจากปีก่อน โดยมีมูลค่า 191,126,300 บาท ซึ่งตัวเลขที่ได้เป็นการจัดเก็บข้อมูลจากการจำหน่ายของเกษตรกรที่ขายตามงาน Road Show และ Event ที่หน่วยงานราชการจัดขึ้นสำหรับผู้ประกอบการที่มีการซื้อขายต่างประเทศ หรือมีร้านค้าจำหน่ายไม่ได้มีการเก็บตัวเลขข้อมูลการขาย เนื่องจากไม่ได้อยู่ในกลุ่มเป้าหมายที่พัฒนา ซึ่งเมื่อเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ร้อยละ 2 ที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ ผลการดำเนินงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.00 ซึ่งถือว่าบรรลุผลสำเร็จ จึงสมควรที่จะต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยการนำนวัตกรรมการออกแบบมาช่วยในขั้นตอนการผลิต เพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เป็นที่นิยมในทุกกลุ่มอายุ และนานาชาติ รวมทั้งการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาช่วยในการแปรรูปเป็นเครื่องสำอาง อันจะช่วยให้เพิ่มมูลค่าสินค้าใหม่ และนอกจากนั้นการทอผ้าไหมที่เป็นของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร หลังฤดูกาลทำนา เป็นอาชีพเสริมนอกภาคเกษตรที่สร้างรายได้แก่ครอบครัวและชุมชนและเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของภาคอีสานและมีอัตลักษณ์ของลายผ้าไหมที่แตกต่างกันไป สามารถเลือกได้หลากหลายรูปแบบ มีจุดเด่นและลวดลายแตกต่างกันไป จังหวัดนครราชสีมา “ไหมหางกระรอก” เป็นผ้าไหมดั้งเดิมของโคราชที่มีชื่อเสียง เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น “ไหมหมี่คั่นขอนแก่น” ของจังหวัดชัยภูมิ เป็นลวดลายที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ทรงมีพระราชดำริให้อนุรักษ์ไว้ มีความประณีต สวยงาม จังหวัดบุรีรัมย์ไหมที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักคือ “ซินตีนแดง” และลวดลายที่ได้รับการพัฒนาใหม่คือ “ไหมหางกระรอกหมี่ภูริรัมย์” หรือ “LAVA SILK” มีลวดลายเฉพาะตัว และ “ไหมมัดหมี่ลายโฮล” จังหวัดสุรินทร์ที่ใช้เส้นไหมน้อยซึ่งเป็นส่วนในสุดของรังไหม มีลวดลายสีสันเป็นแบบฉบับสุรินทร์ และบ้านท่าสว่างมีโรงงานทอผ้าไหม ที่ทำผ้าให้ผู้นำ APAC ที่เดินทางมาร่วมประชุมที่ประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2546 หากได้การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จะเป็นการสร้างโอกาสและรายได้แก่เกษตรกรโดยไม่ต้องย้ายถิ่นฐานหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว ทำให้สถาบันครอบครัวมีความมั่นคง แข็งแรง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอีกด้วย

3. ประเด็นยุทธศาสตร์การส่งเสริมและการค้า การค้าชายแดน ระบบโลจิสติกส์สู่ภูมิภาคและอาเซียน งบประมาณ 129.577 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9.92 ประเด็นยุทธศาสตร์นี้เริ่มในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มีพรมแดนที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน คือ ประเทศกัมพูชา 2 แห่ง ได้แก่ ด้านการค้าชายแดนถาวร ชองจอม – โอ้รเสม็ด อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ และช่องสายตะกู ตำบลจันทบเพชร อำเภอบ้านกรวด

จังหวัดบุรีรัมย์ ยังมีฐานะเป็นจุดอ่อนปรน ติดต่อกับ ช่องจืบโกก อำเภอบันเตียอำปิล จังหวัดอุดรธานี ราชอาณาจักรกัมพูชา กิจกรรมที่ดำเนินการเป็นการพัฒนาโครงข่ายทางถนนเพื่อเชื่อมโยงไปยังจุดอ่อนปรนช่องสายตะกู ซึ่งมีแนวโน้มเติบโต มีการขนส่งสินค้าเข้า – ออก ผ่านแนวชายแดน รวมทั้งการลงทุนด้านการท่องเที่ยวและนันทนาการ ซึ่งจุดอ่อนปรนช่องสายตะกูนี้กำลังยกฐานะเป็นด่านชายแดนถาวร ต้องได้รับการพัฒนาอีกหลายด้าน ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนตามแนวชายแดน กิจกรรม Road Show การจับคู่ธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านตามแนวชายแดน

➤ เป้าประสงค์หลักของประเด็นยุทธศาสตร์นี้คือยกระดับการค้าชายแดน โดยกำหนดไว้เมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 3 ซึ่งมูลค่าการส่งออกเมื่อปี พ.ศ. 2557 มีจำนวน 2,408.84 ล้านบาท และเมื่อปี พ.ศ. 2558 มีมูลค่า 2,158.79 ล้านบาท พ.ศ. 2559 จำนวน 1,849.01 ล้านบาท จะเห็นว่ามูลค่าการส่งออกระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 มูลค่าการส่งออก

มีแนวโน้มสูงขึ้น แต่ปี พ.ศ. 2559 มูลค่าลดลง สำหรับมูลค่าการนำเข้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ไม่ส่งผลให้ขาดดุลการค้า เนื่องจากมูลค่าการส่งออกมีมากกว่า จึงต้องมีการพัฒนาจุดอ่อนปรนให้เป็นจุดผ่านแดนถาวรเพื่อประโยชน์ในด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ ซึ่งจะสร้างฐานการค้าให้แก่กลุ่มจังหวัด เนื่องจากปัจจุบันได้มีการค้าขายร่วมกัน โดยเฉพาะสินค้าอุปโภค บริโภค ประเทศไทยส่งออกเป็นจำนวนมาก และการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ได้รับประโยชน์จากการค้าชายแดนให้มากขึ้น โดยการสนับสนุนทั้งทางด้านนโยบายและปัจจัยอื่น ๆ เพื่อจูงใจ จึงสมควรต้องดำเนินการพัฒนาและสนับสนุนอย่างต่อเนื่องต่อไป

1.2.3) การวัดระดับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ข้อมูลจากผลการศึกษาของทีปรีक्षाโครงการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (Province & Cluster Benchmarking) ของกระทรวงมหาดไทยที่จัดทำเพื่อประโยชน์ในการประเมินระดับการพัฒนาในการบริหารยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ผลการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบในภาพรวมตามทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ใน 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ พบว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีดัชนีการพัฒนา (Composite Index) ณ ปี 2557 เท่ากับ 3.11 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยยุทธศาสตร์ที่ 6 เรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ได้คะแนนน้อยที่สุด เท่ากับ 2.58 ตัวชี้วัดที่ต้องให้ความสำคัญในการพัฒนา คือ ปริมาณขยะมูลฝอย

ในส่วนของแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะที่ 2 ปี พ.ศ. 2557 - 2560 ซึ่งประกอบด้วย 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ เป็นประเด็นยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) เมื่อพิจารณาจากตัวชี้วัดที่สำคัญ พบว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ย 5 ปีย้อนหลังเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.37 ต่อปี โดยโครงสร้างเศรษฐกิจที่สำคัญประกอบด้วยภาคเกษตรร้อยละ 26

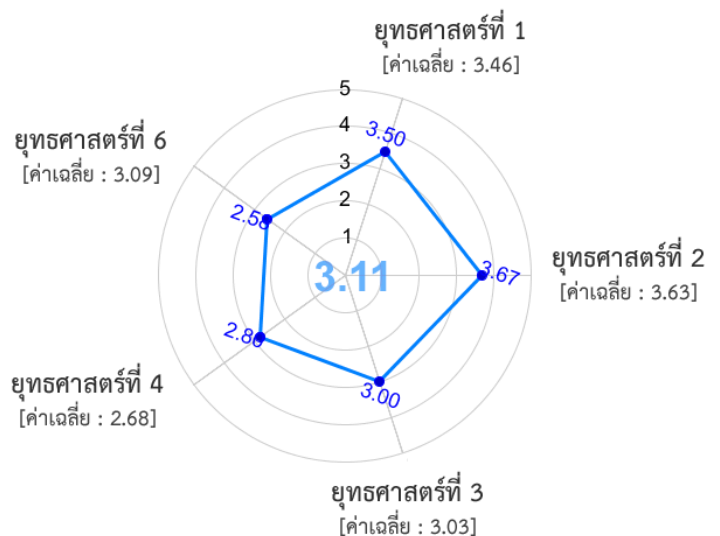
ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 21 และภาคบริการและอื่นๆ ร้อยละ 53 โดยมีพื้นที่เพื่อการเกษตร 20.3 ล้านไร่ มีสินค้าเกษตรสำคัญของจังหวัด ได้แก่ ข้าว ด้านอุตสาหกรรมมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมรวม 12,300 แห่ง รายได้เฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดเท่ากับ 77,672 บาท/คน/ปี ด้านการท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัวทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว โดยในปี 2557 มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนรวม 10.7 ล้านคน มีรายได้รวม 18,612 ล้านบาท อย่างไรก็ตามยังพบปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยมีสัดส่วนคนจนร้อยละ 17.62 เส้นความยากจนอยู่ที่ระดับ 2,219 บาท/คน/เดือน ด้านแรงงานยังมีอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.95 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติมีปริมาณน้ำต้นทุนเพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำของกลุ่มจังหวัด ด้านสิ่งแวดล้อมมีปริมาณขยะลดลงร้อยละ 2.28 จากปี 2556 แต่มีสัดส่วนขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่เพียงร้อยละ 8.09 และมีสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อมูลค่าเศรษฐกิจจังหวัดลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

จากข้อมูลการวัดระดับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 **ควรให้ความสำคัญ** รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งควรให้ความสำคัญ ในการแก้ไขปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำที่มีเกิดขึ้นลดสัดส่วนคนจน และเพิ่มอัตราการนำขยะไปใช้ประโยชน์ เพื่อให้คุณภาพชีวิตของคนในกลุ่มจังหวัดก้าวหน้าควบคู่ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

กลุ่มจังหวัด	ดัชนีรวม
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	3.11
ค่ากลาง 76 จังหวัด	3.21

ช่วงคะแนนการพัฒนา :

- 4.50 – 5.00 : ดีมาก
- 4.00 – 4.49 : ดี
- 3.00 – 3.99 : ปานกลาง
- 2.50 – 2.99 : ต้องพัฒนา
- 0 – 2.49 : ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน

1.2.4) ผลการเบิกจ่ายโครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ณ วันที่ 1 กันยายน 2559

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559 มาตรา 3 งบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ข้อ 89 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 รวม 388,534,500 บาท (สามร้อยแปดสิบแปดล้านห้าแสนสามหมื่นสี่พันห้าร้อยบาทถ้วน)และสำนักงบประมาณ ได้เห็นชอบแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559 จำนวน ปรากฏตามตารางที่ 27 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 27 : ตารางแสดงการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

ที่	จังหวัด	งบประมาณ หลังโอนเปลี่ยนแปลง (บาท)					รายจ่ายอื่น
		รวม	งบดำเนินงาน	งบลงทุน			
				ครุภัณฑ์	สิ่งก่อสร้าง	รวม	
1	นครราชสีมา	95,212,100	17,637,780	22,158,436	53,305,800	75,464,236	500,000
2	ชัยภูมิ	95,997,500	11,924,380	3,754,220	78,546,180	82,300,400	2,000,000
3	บุรีรัมย์	101,361,800	25,423,957	9,554,878	56,051,945	65,606,823	500,000
4	สุรินทร์	92,963,100	18,509,778	3,603,484	52,412,446.54	56,016,148.54	2,700,000
5	OSM	3,000,000	-	-	-	-	3,000,000
	รวม	388,534,500	72,495,895	39,071,018	240,316,589.54	279,387,607.54	8,700,000

ที่มา : ข้อมูลการรายงานผลการเบิกจ่ายของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ

รัฐบาล กำหนดมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ของรัฐบาลให้จังหวัดในกลุ่มจังหวัดถือปฏิบัติ โดยรัฐบาลตั้งเป้าหมายในการเบิกจ่ายรายจ่ายภาพรวมเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 96 และรายจ่ายลงทุนไม่น้อยกว่าร้อยละ 87 ทั้งนี้ ได้กำหนดเป็นไตรมาส ปรากฏตามตารางที่ 28 ข้างท้ายนี้

**ตารางที่ 28 : ตารางแสดงผลการเบิกจ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559
ณ วันที่ 30 กันยายน 2559**

ประเภทงบรายจ่าย	งบประมาณ	ผลเบิกจ่าย	ร้อยละ	กันเงินไว้เบิก เหลือในปี	พรบ.โอน งบประมาณ	งบประมาณพับ
งบดำเนินงาน	75,995,200	67,140,811.58	93.96	4,3212,962		1,081,864.42
งบลงทุน	303,839,300	262,949,856.96	94.28	15,941,615.32	27,156,230	1,252,159.22
งบรายจ่ายอื่น	8,700,000	7,576,104.99	91.95	663,680.00		460,215.01
รวม	388,534,500	337,666,773.53	94.17	20,918,257.32	27,156,230.00	2,794,238.65

ที่มา : ข้อมูลจากการประมวลผลของกลุ่มจังหวัดฯ

งบประมาณประจำปี พ.ศ. 2559 ได้รับจัดสรรงบประมาณจำนวน 14 โครงการ งบประมาณ 388,534,500 บาท เป็นพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. 2559 จำนวน 27,156,200 บาท คงเหลือ 361,378,300 บาท เบิกจ่าย 337,666,773.53 บาท (ร้อยละ 94.17) ยังไม่เบิกจ่ายและกันเงินไว้เบิกเหลือในปี 20,918,257.32 บาท งบประมาณเหลือจ่ายพับไป 2,794,238.65 บาท

ผลการเบิกจ่ายยังต่ำกว่าเป้าหมายที่กรมบัญชีกลางกำหนด โดยเป้าหมายการเบิกจ่ายในภาพรวมของไตรมาสที่ 4 อยู่ที่ร้อยละ 96 แต่ผลการดำเนินงานมีความก้าวหน้ากว่าผลการเบิกจ่าย มีหลายกิจกรรมที่ดำเนินการแล้วเสร็จ อยู่ระหว่างตรวจรับงาน หรืออยู่ระหว่างจัดเตรียมเอกสารเพื่อประกอบการเบิกจ่าย มีรายละเอียด ปรากฏตามตารางที่ 29 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 29 : ตารางแสดงผลการเบิกจ่ายของกลุ่มจังหวัดฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

ที่	โครงการ	งบประมาณ ที่ได้รับจัดสรร	พ.ร.บ.โอนงบม. พ.ศ. ... การดึงเงินกลับ งม.	งบประมาณหลังโอนเปลี่ยนแปลง			
				จัดซื้อจัดจ้าง/ ก่อหนี้ผูกพัน	เบิกจ่าย	ร้อยละ	เหลือจ่าย พับไป
1	โครงการผลิตข้าวหอมมะลิ คุณภาพดีสู่สากล	35,374,800	48,000	33,569,955	30,444,027.08	91.06	135,277.92
2	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิต มันสำปะหลัง	17,938,400	-	15,740,800	15,252,845	100	487,955
3	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิต โคเนื้อ และกระบือ คุณภาพ	7,210,900	541,000	7,869,680	7,869,618	100.00	62
4	โครงการปลูกผักเกษตร อินทรีย์ด้วยเทคโนโลยี แสงอาทิตย์	11,578,400	250,200	11,062,458	9,616,905.50	88.45	190,152.50
5	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตร	81,529,500	16,122,500	68,686,030	57,261,896.16	84.76	1,125,848.02
6	ศูนย์ขยายผลตามแนว พระราชดำริ	5,034,800	-	4,778,947	4,778,947	100	255,853
7	โครงการส่งเสริมการตลาด และประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวกลุ่มนครชัย บุรีรินทร์	15,724,900	-	13,796,100	12,516,600	90.75	3,500
8	โครงการพัฒนาศักยภาพ และการรักษาความปลอดภัย เพิ่มความเชื่อมั่นแก่นัก ท่องเที่ยวเพื่อเตรียมความ พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	26,887,000	-	28,297,000	26,797,000	94.70	12,700
9	โครงการส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพผลิตภัณฑ์ใหม่ สู่สากล	9,397,000	266,000	8,769,866	8,733,862	100	36,004

ที่	โครงการ	งบประมาณ ที่ได้รับจัดสรร	พ.ร.บ.โอนงบม. พ.ศ. ... การดึงเงินกลับ งบม.	งบประมาณหลังโอนเปลี่ยนแปลง			
				จัดซื้อจัดจ้าง/ ก่อนนี้ผูกพัน	เบิกจ่าย	ร้อยละ	เหลือจ่าย พับไป
10	โครงการเพิ่มศักยภาพด้าน การตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ นครชัยบุรีรินทร์ ในกลุ่มอาเซียน	9,251,900	-	9,113,420	9,113,420	100.00	-
11	โครงการส่งเสริมและ พัฒนาการค้าชายแดน กลุ่มนครชัยบุรีรินทร์ สู่ภูมิภาคและอาเซียน	2,850,000	-	2,419,300	2,407,596	100.00	11,704
12	โครงการพัฒนาบริเวณ ด้านการค้าชายแดน กลุ่มนครชัยบุรีรินทร์	6,835,900	1,970,000	6,916,042	4,865,000	70.35	900
13	โครงการพัฒนาโครงข่าย ทางเพื่อเชื่อมโยงการ ขนส่งและกระจายสินค้า	40,089,000	1,134,000	37,308,000	37,308,000	100.00	-
14	โครงการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว	113,891,400	6,824,530	105,107,419	105,033,351.80	100.00	74,067.20
15	โครงการส่งเสริมการปลูก ส้มโอเพื่อเพิ่มศักยภาพ การผลิตและการตลาด ตามแนวเศรษฐกิจ พอเพียง (เหลือจ่าย)	-	-	1,791,600	-	-	-
16	โครงการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวหลักและแหล่ง ท่องเที่ยวรองตามเส้นทาง อารยธรรมขอม (เหลือจ่าย)	-	-	896,800	-	-	-
ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่ม จังหวัดฯ		5,000,000	-	5,000,000	3,876,104.99	85.38	460,215.01
รวม		388,534,500	27,156,230	361,379,270.	337,666,773.53	94.17	2,794,238.65

ที่มา : ข้อมูลการรายงานผลการเบิกจ่ายของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ

1.2.5) ผลการเบิกจ่ายโครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560/และ2560 เพิ่มเติม ณ วันที่ 30 กันยายน 2560

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จำนวน 14 โครงการ และค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ จำนวน 5,000,000 บาท รวม 350,273,100 บาท พระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. 2560 จำนวน 1,274,000 บาท เนื่องจากการปรับลดงบประมาณงานแหล่งน้ำของจังหวัดชัยภูมิ คงเหลืองบประมาณที่ดำเนินการ จำนวน 348,999,100 บาท ปรากฏตามตารางที่ 30 ข้างท้ายนี้

รัฐบาล กำหนดมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ของรัฐบาลให้จังหวัดในกลุ่มจังหวัดถือปฏิบัติ โดยรัฐบาลตั้งเป้าหมายในการเบิกจ่ายรายจ่ายภาพรวมเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 96 และรายจ่ายลงทุนไม่น้อยกว่าร้อยละ 87 ทั้งนี้ เช่นเดียวกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

**ตารางที่ 30 : ตารางแสดงผลการเบิกจ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560
ณ วันที่ 30 กันยายน 2560**

จังหวัด	งบประมาณ	ผลเบิกจ่าย	ร้อยละ	กันเงินไว้เบิกเหลือในปี	งบประมาณพบ
นครราชสีมา	84.60	57.42	67.87	26.98	0.20
ชัยภูมิ	82.97	73.80	88.95	5.90	3.27
บุรีรัมย์	91.82	88.54	96.39	1.88	1.43
สุรินทร์	86.60	50.06	57.81	21.51	13.95
กลุ่มจังหวัดฯ	3.00	2.00	66.66	-	1.00
รวม	348.99	271.79	77.87	56.27	19.87

ที่มา : ข้อมูลจากการประมวลผลของกลุ่มจังหวัดฯ

**ตารางที่ 31 : ตารางผลการเบิกจ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560
ณ วันที่ 15 ธันวาคม 2560**

จังหวัด	งบประมาณ	เบิกจ่าย	ร้อยละ	กันเงินไว้เบิกเหลือในปี	งบประมาณพบไป
นครราชสีมา	84,599,878.00	64,502,642	100	-	20,542,840.00
ชัยภูมิ	82,971,382.00	73,796,131.57	92.59	5,902,073.18	3,273,177.25
บุรีรัมย์	91,824,800.00	88,876,676.64	98.33	1,513,890.00	1,434,233.36
สุรินทร์	86,603,040.00	52,959,328.47	74.05	18,558,514.00	14,003,687.53
กลุ่มจังหวัด	3,000,000.00	1,995,679.54	66.52	-	1,004,320.46
รวม	348,999,100.00	281,680,458.22	91.56	25,974,477.18	40,258,258.60

ที่มา : ข้อมูลจากการประมวลผลของกลุ่มจังหวัดฯ

งบประมาณประจำปี พ.ศ. 2560 ได้รับจัดสรรงบประมาณจำนวน 14 โครงการ งบประมาณ 350,273,100 บาท เป็นพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. 2560 จำนวน 1,274,000 บาท (เป็นค่าปรับลดงบประมาณ ด้านแหล่งน้ำของจังหวัดชัยภูมิ) คงเหลือ 348,999,100 บาท ณ วันที่ 15 ธันวาคม 2560 มีผลการเบิกจ่าย 281,680,458.22 บาท (ร้อยละ 91.56) ยังไม่เบิกจ่ายและกันเงินไว้เบิกเหลือในปี 25,974,477.18 บาท งบประมาณเหลือจ่ายทั่วไป 40,258,258.60 บาท

ผลการเบิกจ่ายยังต่ำกว่าเป้าหมายที่กรมบัญชีกลางกำหนด โดยเป้าหมายการเบิกจ่ายในภาพรวมของไตรมาสที่ 4 อยู่ที่ร้อยละ 96 งานส่วนใหญ่ดำเนินการแล้วเสร็จ ที่ค้างการเบิกจ่ายเป็นงบประมาณเหลือจ่าย รอบที่สอง และงบประมาณที่ยกเลิกดำเนินการโอนเปลี่ยนแปลงมาดำเนินการในกิจกรรมใหม่ ซึ่งเป็นปีแรกที่รัฐบาลเปิดโอกาสให้ใช้เงินที่เหลือจ่ายและยกเลิกมาออกเป็นรายการใหม่ได้ ซึ่งต้องขอการอนุมัติจากส่วนกลาง และการขอความตกลงกับสำนักงานงบประมาณ และการกันเงินไว้เบิกเหลือในปี ซึ่งขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการรอผลการพิจารณา มีรายละเอียด ปรากฏตามตารางที่ 32 ข้างทำนี้

ตารางที่ 32 : ตารางแสดงผลการเบิกจ่ายของกลุ่มจังหวัดฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

ที่	โครงการ	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร	พ.ร.บ.โอนง ปม. พ.ศ. ... การดึงเงินกลับ งปม.	งบประมาณหลังโอนเปลี่ยนแปลง		
				เบิกจ่าย	ร้อย ละ	เหลือจ่ายพิ ไป
1	โครงการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีสู่สากล	28,129,000	-	24,039,520	97.07	477,428.00
2	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต มันสำปะหลัง	8,439,100	-	8,257,162.00	100	38,038.00
3	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อ และ กระบือคุณภาพ	4,673,200	-	6,709,104.00	100	
4	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	87,000,000	1,274,000	53,524,748.37	70.80	2,550,516.45
5	โครงการส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว	18,000,000	-	5,424,540.00	100	12,520,460
6	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรองตามเส้นทางอารยธรรมขอมสู่ประชาคมอาเซียน	5,587,000	-	2,898,380.00	69.47	657,000
7	โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ใหม่สู่สากล	6,884,000	-	6,079,370.00	100	470,380
8	โครงการเพิ่มศักยภาพด้านการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่นครชัยบุรินทร์ ในกลุ่มอาเซียน	1,260,000	-	1,258,000	100	2,000
9	โครงการแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์	12,000,000	-	ยกเลิก	-	-

ที่	โครงการ	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร	พ.ร.บ.โอนง ปม. พ.ศ. ... การดึงเงินกลับ งปม.	งบประมาณหลังโอนเปลี่ยนแปลง		
				เบิกจ่าย	ร้อยละ	เหลือจ่าย พับไป
10	โครงการส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ SMEs OTOP เพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ	4,500,000	-	3,318,997.00	100	178,726
11	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนของภาครัฐและเอกชน	2,000,000	-	1,739,300	100	53,700
12	โครงการส่งเสริมการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน	4,000,000	-	3,809,900.00	100	73,473
13	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเพื่อการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดไปสู่ภูมิภาคและอาเซียน	104,928,800	-	100,333,137.31	98.14	992,576.69
16	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งทางบกสนับสนุนระบบรางและเชื่อมต่อบริเวณโลจิสติกส์	57,872,000	-	60,406,575.00	100	21,125,685
	ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดฯ	5,000,000		3,881,724.54	100	1,118,275.46
	รวม	350,273,100	1,274,000	281,680,458.22	91.56	40,258,258.60

ที่มา : ข้อมูลการรายงานผลการเบิกจ่ายของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ

สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 นอกจากจะได้รับงบประมาณตั้งเช่นทุกปีที่ผ่านมาแล้ว กลุ่มจังหวัดยังได้รับการสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ตามแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจในประเทศ อีกจำนวน 5 โครงการ งบประมาณจำนวน 3,916,467,800 บาท สำนักงบประมาณปรับลดและไม่จัดสรร จำนวน 89,797,300 บาท คงเหลืองบประมาณที่ได้รับจำนวน 3,826,670,500 บาท ณ วันที่ 15 ธันวาคม 2560 มีผลการเบิกจ่าย 1,501,211,586.46 บาท (ร้อยละ 41.60) ยังไม่เบิกจ่ายและกันเงินไว้เบิกเหลือในปี 25,974,477.18 บาท งบประมาณเหลือจ่ายพับไป 40,258,258.60 บาท ปรากฏตามตารางที่ 33 และ 34 ข้างทำนี้

**ตารางที่ 33 : ตารางแสดงผลการเบิกจ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 เพิ่มเติม
ณ วันที่ 30 กันยายน 2560**

หน่วย : บาท

จังหวัด	งบประมาณ	ผลเบิกจ่าย	ร้อยละ	กันเงินไว้เบิกเหลือในปี	งบประมาณพับไป
นครราชสีมา	1,359,016,300	452,475,287.22	33.54	894,253,295.78	12,287,717
ชัยภูมิ	756,559,800	333,964,122.25	45.69	386,358,492.80	36,237,184.95
บุรีรัมย์	831,693,400	230,587,033.07	28.93	521,001,337.71	80,105,029.22
สุรินทร์	879,401,000	123,949,248.55	15.33	680,859,777.93	74,861,973.52
รวม	3,826,670,500	1,140,975,691.09	30.96	2,482,202,904.22	203,491,904.69

ที่มา : ข้อมูลจากการประมวลผลของกลุ่มจังหวัดฯ

**ตารางที่ 34 : ตารางแสดงผลการเบิกจ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 เพิ่มเติม
ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2560**

หน่วย : บาท

จังหวัด	งบประมาณ	ผลเบิกจ่าย	ร้อยละ	กันเงินไว้เบิกเหลือในปี	งบประมาณพับไป
นครราชสีมา	1,359,016,300	602,488,511.46	47.46	666,903,071.54	91,375,317.00
ชัยภูมิ	756,559,800	381,319,025.06	52.94	339,003,519.99	36,894,484.95
บุรีรัมย์	831,693,400	265,610,925.84	35.36	485,547,444.94	80,508,029.22
สุรินทร์	879,401,000	251,793,124.10	31.30	552,742,902.38	74,864,973.52
รวม	3,826,670,500	1,501,211,586.46	42.34	2,044,196,938.85	283,642,804.69

ที่มา : ข้อมูลจากการประมวลผลของกลุ่มจังหวัดฯ

งบประมาณประจำปี พ.ศ. 2560 ได้รับจัดสรรงบประมาณจำนวน 5 โครงการ งบประมาณ 3,916,467,800 บาท สำนักงบประมาณปรับลดและไม่จัดสรร จำนวน 89,797,300 บาท คงเหลืองบประมาณที่ได้รับจำนวน 3,826,670,500 บาท ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2560 มีผลการเบิกจ่าย 1,501,211,586.46 บาท (ร้อยละ 42.60) ยังไม่เบิกจ่ายและกันเงินไว้เบิกเหลือในปี 2,044,196,938.85 บาท งบประมาณเหลือจ่ายพับไป 283,642,804.69 บาท ผลการเบิกจ่ายยังต่ำกว่าเป้าหมายที่กรมบัญชีกลางกำหนด โดยเป้าหมายการเบิกจ่ายในภาพรวมของไตรมาสที่ 4 อยู่ที่ร้อยละ 96 เนื่องจากเป็นงบประมาณที่เกิดขึ้นช่วงกลางปีงบประมาณ และที่ค้างการเบิกจ่ายเป็นงบประมาณที่อยู่ระหว่างดำเนินการและงบประมาณเหลือจ่าย งบประมาณที่ยกเลิกดำเนินการโอนเปลี่ยนแปลงมาดำเนินการในกิจกรรมใหม่ ซึ่งเป็นปีแรกที่รัฐบาลเปิดโอกาสให้ใช้เงินที่เหลือจ่ายและยกเลิกมาออกเป็นรายการใหม่ได้ ซึ่งต้องขอการอนุมัติจากส่วนกลาง และการขอทำความเข้าใจกับสำนักงบประมาณ และการกันเงินไว้เบิกเหลือในปี ซึ่งขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการรอผลการพิจารณา มีรายละเอียด ปรากฏตามตารางที่ 35 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 35 : ตารางแสดงผลการเบิกจ่ายของกลุ่มจังหวัดฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 เพิ่มเติม

ที่	โครงการ	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร	งบประมาณหลังโอนเปลี่ยนแปลง			
			จัดซื้อจัดจ้าง/ ก่อนนี้ผูกพัน	เบิกจ่าย	ร้อยละ	เหลือจ่ายพับไป
1	โครงการพัฒนาการเกษตรและอาหารปลอดภัยนครชัยบุรีรินทร์	2,841,070,800	2,186,663,378.13	1,050,543,274.63	41.60	240,423,965.87
2	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปศุสัตว์นครชัยบุรีรินทร์ครบวงจร	114,686,100	107,608,463.50	93,356,391.20	86.76	1,343,222.50
3	โครงการขับเคลื่อนเครือข่ายใหม่ไทยแบบบูรณาการเพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน	38,937,500	24,763,197.91	21,247,568.21	85.80	3,145,402.09
4	โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสร้างคุณค่าสู่สากล	631,676,100	452,338,985.77	324,201,858.12	43.42	29,512,014.23

ที่	โครงการ	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร	งบประมาณหลังโอนเปลี่ยนแปลง			
			จัดซื้อจัดจ้าง/ ก่อหนี้ผูกพัน	เบิกจ่าย	ร้อยละ	เหลือจ่ายพบไป
5	โครงการตามพระราชดำริ : ก่อสร้างศูนย์พักพิงสุนัขจรจัดนครชัยบุรินทร์ เพื่อป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า	200,300,000	138,014,900	11,862,494.30	8.60	9,218,200
6	โครงการก่อสร้างสะพาน คสล.ข้ามลำพังชู บ้านหัวหนอง หมู่ที่ 8 ตำบลดอกกอก อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ - บ้านน้ำอ้อม หมู่ที่ 15 ตำบลหนองแม่ไก่ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม กว้าง 7.00 เมตร ยาว 30.00 เมตร (เงินเหลือจ่าย)		2,963,300			
	รวม	3,826,670,500	2,912,352,225.31	1,501,211,586.46	42.34	283,642,804.69

ที่มา : ข้อมูลการรายงานผลการเบิกจ่ายของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ

1.2.6) ผลการเบิกจ่ายโครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ณ วันที่ 30 กันยายน 2560

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จำนวน 3 โครงการ 11 กิจกรรมหลัก และค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ จำนวน 5,000,000 บาท รวม 389,503,400 บาท ณ วันที่ 15 ธันวาคม 2560 มีผลการเบิกจ่าย 1.73 ล้านบาท ร้อยละ 0.44 ผลการเบิกจ่ายยังต่ำกว่าเป้าหมายที่กรมบัญชีกลางกำหนด โดยเป้าหมายการเบิกจ่ายในภาพรวมของไตรมาสที่ 1 อยู่ที่ร้อยละ 30 เนื่องจากยังอยู่ในช่วงของการเตรียมการประกาศจัดซื้อจัดจ้างและการก่อหนี้ผูกพันให้ทันในไตรมาสที่ 1 ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 สัดส่วนของรายจ่ายลงทุนมีมากถึงร้อยละ 71.86 ปรากฏตามตารางที่ 36 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 36 : ตารางแสดงผลการเบิกจ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ณ วันที่ 15 ธันวาคม 2560

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทรายจ่าย	จำนวน	ผลเบิกจ่าย	ร้อยละ
รายจ่ายประจำ	109.60	1.73	1.58
รายจ่ายลงทุน	279.91	0	0
รวม	389.50	1.73	0.44

ส่วนที่ 2

การวิเคราะห์สภาพการณ์ และศักยภาพ

2. การวิเคราะห์สถานการณ์ และศักยภาพ

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจไทย ประจำปี พ.ศ. 2559

ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย วิเคราะห์ไว้ว่า ท่ามกลางปัจจัยลบหลากหลายในปี 2559 ทั้งปัญหาภัยแล้ง ภาวะชบเซาในภาคการส่งออกความไม่แน่นอนภายในประเทศ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในต่างประเทศ และความผันผวนของตลาดการเงินโลกที่สูงขึ้นเป็นระยะ เศรษฐกิจไทยยังคงขยายตัวได้ในอัตราร้อยละ 3.2 โดยแรงขับเคลื่อนหลักมาจากภาคการท่องเที่ยวที่เติบโตได้ดีและมีบทบาทสำคัญต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจต่อเนื่องจากปีก่อน ส่งผลให้ธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวขยายตัว แม้ชะลอลงบ้างในช่วงปลายปีจากการปราบปรามทัวร์ผิดกฎหมายและการลดกิจกรรมรื่นเริงในช่วงไว้อาลัย การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่อง โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากรายได้และการจ้างงานในภาคบริการที่ขยายตัวตามการท่องเที่ยว รายได้ของเกษตรกรที่ฟื้นตัวจากภาวะภัยแล้งที่คลี่คลายในช่วงครึ่งหลังของปี รวมทั้งมีปัจจัยพิเศษที่กระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยของผู้บริโภค อาทิ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายที่เข้มข้นขึ้นในหลายธุรกิจ และมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐที่ออกมาเป็นระยะ นอกจากนี้ การใช้จ่ายของภาครัฐยังขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม ผ่านมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่าย ส่งผลให้ภาพรวมการเบิกจ่ายงบประมาณทำได้ดีขึ้น มูลค่าการส่งออกสินค้าอยู่ในระดับทรงตัวจากปีก่อนหน้าภายหลังจากที่หดตัวต่อเนื่องมา 3 ปี โดยการส่งออกเริ่มฟื้นตัวชัดเจนขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี เนื่องจาก

(1) อุปสงค์ต่างประเทศที่ปรับดีขึ้นในหลายสินค้า อาทิ เครื่องปรับอากาศ และสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะแผงวงจรรวมและชิ้นส่วน ที่ฟื้นตัวตามการส่งออกของประเทศในภูมิภาคเนื่องจากได้รับปัจจัยสนับสนุนจากแนวโน้มความต้องการสินค้าตามกระแส Internet of Things

(2) การย้ายฐานการผลิตของผู้ผลิตจีน เพื่อหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-dumping) จากสหรัฐฯ และกลุ่มประเทศยุโรป อาทิ แผงกำเนิดไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar cell) และยางล้อรถยนต์ รวมทั้ง

(3) กลุ่มสินค้าที่ราคาเคลื่อนไหวตามราคาน้ำมันดิบซึ่งเคยหดตัวต่อเนื่องกลับมาขยายตัวได้จากทั้งด้านราคาและปริมาณ อย่างไรก็ตาม ปริมาณการค้าโลกที่มีแนวโน้มขยายตัวในอัตราต่ำจากโครงสร้างการค้าโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ยังเป็นปัจจัยฉุดรั้งให้ปริมาณการส่งออกโดยรวมดีขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป และอาจไม่ขยายตัวสูงเหมือนในอดีต สำหรับการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเพียงเล็กน้อย และกระจุกตัวอยู่ในภาคบริการและสาธารณูปโภคโดยเฉพาะธุรกิจพลังงานทดแทนที่ได้รับผลดีจากมาตรการสนับสนุนการลงทุนของภาครัฐ และการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออกในกลุ่มสินค้าที่การส่งออกฟื้นตัว

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจและการเงิน อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเริ่มกลับเป็นบวกได้เนื่องจากราคาพลังงานในประเทศมีเสถียรภาพมากขึ้นและทยอยปรับสูงขึ้นตามราคาน้ำมันในตลาดโลก ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังทรงตัวในระดับต่ำต่อเนื่องจากปีก่อนตามภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป ส่วนอัตราการว่างงานยังทรงตัวในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจที่ฟื้นตัวช้า ส่งผลให้เสถียรภาพของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจขนาดเล็กเปราะบางมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านความสามารถในการชำระหนี้ สะท้อนจากคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยลง แต่เสถียรภาพระบบสถาบันการเงินโดยรวมยังอยู่ในเกณฑ์ดี สะท้อนจากสัดส่วนเงินสำรองหนี้สงสัยจะสูญและเงินกองทุนที่อยู่ในระดับสูงเพียงพอที่จะรองรับผลกระทบจากระดับหนี้เสียที่เพิ่มขึ้นได้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลสูงจากทั้งดุลการค้าที่เกินดุล เนื่องจากมูลค่าการนำเข้าสินค้ายังคงอยู่ในระดับต่ำโดยเฉพาะหมวดเชื้อเพลิง รวมทั้งดุลบริการที่เกินดุลสูงตามรายรับภาคการท่องเที่ยว ที่เพิ่มขึ้นและรายจ่ายค่าระวางสินค้าที่ลดลงตามมูลค่าการนำเข้า อย่างไรก็ตาม ดุลการชำระเงินเกินดุลน้อยกว่า เนื่องจากดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายขาดดุลจากการออกไปลงทุนในต่างประเทศของนักลงทุนไทยเป็นสำคัญ ทั้งการลงทุนโดยตรงที่สำคัญเป็นของธุรกิจพลังงาน และธุรกิจบริการ และการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศทั้งตราสารทุนและตราสารหนี้ รวมทั้งการนำเงินออกไปฝากในต่างประเทศของกองทุนรวมทั้งลงทุนในต่างประเทศ (Foreign Investment Fund: FIF) ทั้งนี้ เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศยังไหลเข้าไทยต่อเนื่อง อาทิ การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และแผงวงจรรวม ซึ่งน่าจะส่งผลดีต่อการส่งออกของไทยในระยะต่อไป รวมทั้งธุรกิจบริการทางการเงิน และอสังหาริมทรัพย์ ส่วนเงินบาทต่อดอลลาร์ สำนักรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (สรอ.) แม้ในช่วงเคลื่อนไหวสอดคล้องกับทิศทางสกุลเงินส่วนใหญ่ในภูมิภาคตามปัจจัยภายนอกประเทศ ทั้งแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและการดำเนินนโยบายการเงินของเศรษฐกิจหลัก แต่ด้วยปัจจัยภายในประเทศทั้งเสถียรภาพด้านต่างประเทศของไทยที่แข็งแกร่งและเศรษฐกิจที่ขยายตัวดีกว่าคาดท่ามกลางปัจจัยลบหลายประการ ส่งผลให้ค่าเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. และดัชนีค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นโดยรวมเสถียรภาพด้านต่างประเทศไม่น่ากังวล เนื่องจากทุนสำรองระหว่างประเทศต่อหนี้ต่างประเทศระยะสั้นอยู่ในระดับสูง และสัดส่วนหนี้ต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศยังอยู่ในระดับต่ำ

ภาวะการเงินอยู่ในระดับผ่อนคลายต่อเนื่อง จากอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ทรงตัวในระดับต่ำที่ร้อยละ 1.5 ตลอดทั้งปี ประกอบกับธนาคารพาณิชย์ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมลงเฉลี่ยร้อยละ 0.25 และต้นทุนการระดมทุนผ่านตลาดตราสารหนี้ปรับลดลงประมาณร้อยละ 0.56 เนื่องจากอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล ระยะปานกลางถึงยาวในครั้งแรกของปีปรับลดลงจากความกังวลของนักลงทุนต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและความไม่แน่นอนทางการเมืองระหว่างประเทศ โดยอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับเพิ่มขึ้นบ้างในช่วงปลายปี หลังนักลงทุนเปลี่ยนแปลงการคาดการณ์เกี่ยวกับการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ (Fed) อย่างไรก็ตาม แม้ภาวะการเงินอยู่ในระดับที่ผ่อนคลาย แต่การระดมทุนในภาพรวมของภาคธุรกิจชะลอลงเล็กน้อย เนื่องจากความต้องการลงทุนยังอยู่ในระดับต่ำตามภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป สำหรับสินเชื่อภาคเอกชนขยายตัวชะลอลง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากธุรกิจขนาดใหญ่หันไประดมทุนผ่านตราสารหนี้ทดแทนการระดมทุนผ่านสินเชื่อมากขึ้น ประกอบกับสถาบันการเงินเพิ่มความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อ SMEs

ในปี พ.ศ. 2560 เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่อง โดยแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจจะมีความสมดุลมากขึ้นระหว่างอุปสงค์ในประเทศและต่างประเทศ เนื่องจากภาคการส่งออกมีแนวโน้มฟื้นตัวตามเศรษฐกิจคู่ค้าและปัจจัยสนับสนุนจากแนวโน้มความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ค่าใช้จ่ายในประเทศทั้งการใช้จ่ายภาครัฐ การบริโภคภาคเอกชน รวมถึงภาคการท่องเที่ยว ยังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง สำหรับอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มทยอยปรับสูงขึ้นเป็นลำดับ ตามราคาน้ำมันในตลาดโลกที่มีแนวโน้มปรับสูงขึ้น และอุปสงค์ในประเทศที่ฟื้นตัว

ภาวะเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือเดือนตุลาคม 2560 ขยายตัวใกล้เคียงกับเดือนก่อน โดยการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนยังขยายตัว ตามรายได้ทั้งในและนอกภาคเกษตร รวมทั้งได้รับปัจจัยสนับสนุนกำลังซื้อของกลุ่มผู้มีรายได้ไม่น้อยจากมาตรการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ด้านการใช้จ่ายภาครัฐปรับดีขึ้นตามรายจ่ายประจำ ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนทรงตัว ส่วนการผลิตภาคอุตสาหกรรมหดตัวหลังจากที่เร่งผลิตไปมากในช่วงก่อนหน้า สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปปรับสูงขึ้นตามราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงด้านอัตราการว่างงานทรงตัว ส่วนยอดเงินฝากและสินเชื่อของสถาบันการเงิน ณ เดือนกันยายน 2560 ขยายตัวใกล้เคียงกับเดือนก่อน รายละเอียดของภาวะเศรษฐกิจและการเงินภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีดังนี้

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัว จากการใช้จ่ายสินค้าคงทนหมวดยานยนต์ และการใช้จ่ายสินค้า ในชีวิตประจำวันที่ยังขยายตัวต่อเนื่อง ตามรายได้ทั้งในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตรที่ปรับดีขึ้น โดยเฉพาะภาคการค้า ประกอบกับปัจจัยสนับสนุนกำลังซื้อของผู้บริโภคกลุ่มที่มีรายได้ไม่น้อยจากมาตรการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ที่กระจายสู่ผู้ที่ได้รับสิทธิแล้ว สำหรับภาคบริการด้านท่องเที่ยว ขยายตัวจากรายได้บริการหมวดที่พักแรมและบริการหมวดอาหาร สอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวในอุทยานที่ปรับดีขึ้น และอัตราการเข้าพักแรมขยายตัวจากเดือนก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 57.1

การลงทุนภาคเอกชน ทรงตัวใกล้เคียงกับเดือนก่อน โดยการลงทุนภาคก่อสร้างในเขตเทศบาลยังคงลดลง ขณะที่การก่อสร้างนอกเขตเทศบาลยังขยายตัวได้ โดยเฉพาะการก่อสร้างเพื่อการบริหารจัดการด้านลงทุนของกิจการขนาดใหญ่ยังมีต่อเนื่องในกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและกลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตร

การใช้จ่ายภาครัฐ ปรับดีขึ้นตามรายจ่ายประจำในหมวดเงินอุดหนุนทั่วไปของสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ขณะที่รายจ่ายลงทุนลดลง ตามหมวดเงินอุดหนุนเฉพาะกิจที่โอนให้กับสำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และหมวดที่ดินและสิ่งก่อสร้างของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รายได้เกษตรกร ขยายตัวต่อเนื่องจากด้านราคาเป็นสำคัญ โดยราคาข้าวเปลือกเจ้าหอมมะลิและข้าวเปลือกเจ้า 15% ขยายตัว ตามความต้องการจากต่างประเทศที่มีต่อเนื่อง และการสะสมสต็อกของผู้ประกอบการโรงสีและผู้ส่งออก ด้านราคามันสำปะหลังขยายตัว เนื่องจากมีผลผลิตออกสู่ตลาดน้อย และไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด อย่างไรก็ตาม ราคายางพาราชะลอตัว จากสต็อกยางของจีนที่ยังอยู่ในระดับสูง กอปรกับปริมาณผลผลิตยางโลกเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะประเทศผู้ผลิตยางรายใหม่ อาทิ กัมพูชา อินเดีย และเวียดนาม ขณะที่ราคาข้าวเปลือกเหนียว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และปศุสัตว์หดตัว สำหรับ**ด้านผลผลิตสินค้าเกษตร**โดยรวมออกสู่ตลาดใกล้เคียงเดือนก่อน

การผลิตภาคอุตสาหกรรม หดตัวต่อเนื่องตามการผลิตเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ที่เร่งผลิตไปก่อนหน้า และการผลิตน้ำตาลทรายขาวที่หดตัวตามการส่งออก กอปรกับเป็นช่วงปลายฤดูกาลผลิตทำให้มีวัตถุดิบสำหรับการผลิตน้อย ขณะที่การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตเยื่อกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ ขยายตัวดีต่อเนื่อง ตามความต้องการจากต่างประเทศเป็นสำคัญ

มูลค่าการค้าผ่านแดน ขยายตัว ตามการส่งออกเป็นสำคัญ โดยการส่งออกไปเวียดนามขยายตัวจาก ลำไยแห้ง/สด เครื่องตี และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการส่งออกไปจีนตอนใต้ที่เร่งขึ้นจากชิ้นส่วน คอมพิวเตอร์ ลำไยแห้ง และวงจรมินิ ส่วนการส่งออกไปยัง สปป. ลาว และกัมพูชาลดลงจากรถยนต์และ อุปกรณ์ ปศุสัตว์ และสินค้าอุปโภคบริโภค ด้านการนำเข้ายังขยายตัวดี ตามการนำเข้าไฟฟ้าและสินแร่ทองแดง จาก สปป. ลาว ขณะที่การนำเข้าจากประเทศอื่นๆ ชะลอลง โดยเฉพาะการนำเข้าคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ จากจีนตอนใต้และเวียดนาม

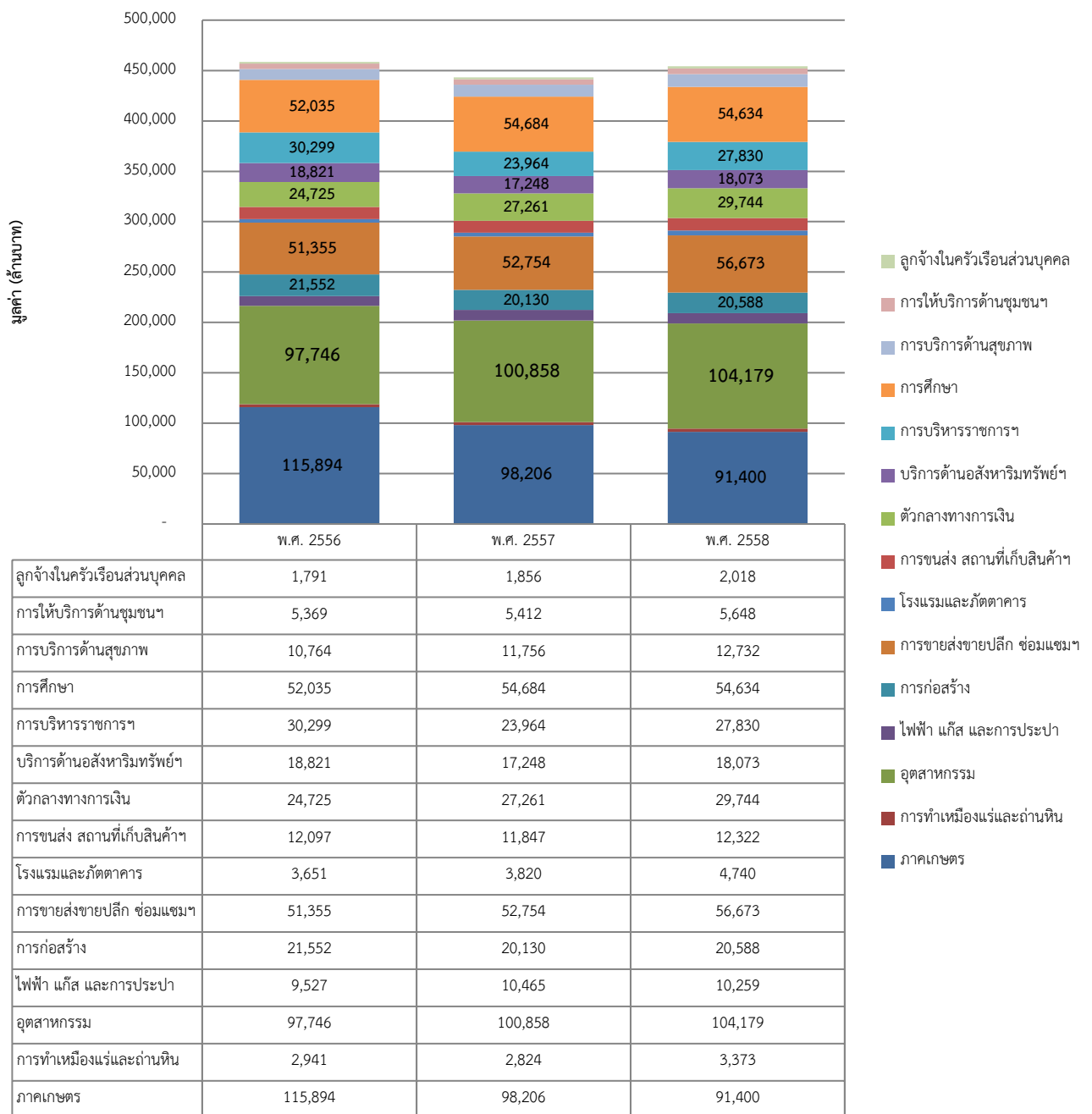
ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 0.53 ชะลอลงจากเดือนก่อนตามราคา พลังงาน โดยเฉพาะราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง สำหรับ**อัตราการว่างงาน**ปรับฤดูกาลทรงตัว โดยผู้มีงานทำ ภาคเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น ขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรกรรมลดลง โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการ

ภาคการเงิน ยอดเงินฝากคงค้างของสถาบันการเงินเดือนกันยายน 2560 ขยายตัวใกล้เคียงกับเดือน ก่อน โดยเงินฝากขยายตัวเล็กน้อยจากเงินฝากประจำ ขณะที่เงินฝากออมทรัพย์และเงินฝากกระแสรายวัน ชะลอลง ส่วนหนึ่งจากการแสวงหาผลตอบแทนที่สูงขึ้น (search for yields) และการบริหารสภาพคล่อง เพื่อควบคุมต้นทุนการเงิน ด้านยอดสินเชื่อคงค้างขยายตัวจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในธุรกิจค้าปลีก คำส่งยานยนต์ และสถานีบริการน้ำมัน สำหรับแนวโน้มคุณภาพสินเชื่อยังคงดีในบางธุรกิจ

2.1.1 ภาพรวมเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ. 2558

(1) **ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (GROSS PROVINCIAL CLUSTER PRODUCT AT CURRENT MARKET PRICES)** ประจำปี พ.ศ. 2558 มีมูลค่า 454,210 ล้านบาท เพิ่มขึ้น ร้อยละ 2.45 เป็นลำดับที่ 6 จาก 18 กลุ่มจังหวัด ภาคอุตสาหกรรม (การอุตสาหกรรม และการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน) ทำรายได้ถึง 107,522 ล้านบาท มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 16.28 เช่นเดียวกับกับภาคโรงแรมและภัตตาคาร ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า มีการขยายตัวอย่างก้าวกระโดด คิดเป็นร้อยละ 19.41 แสดงให้เห็นว่าด้านการท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้กับ กลุ่มจังหวัดฯ เป็นจำนวนมาก ส่วนภาคการเกษตรแม้ว่าจะมีรายได้ที่สูงเป็น อันดับสองรองจากการอุตสาหกรรม แต่ยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ - 7.45 โดยเฉพาะการเกษตร การล่าสัตว์ และการป่าไม้ ที่ยังลดลง แต่การประมงยังเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า คิดเป็น ร้อยละ 5.61 ปรากฏตามกราฟที่ 3 ข้างท้ายนี้

กราฟที่ 3 : มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดรายสาขา ณ ราคา ประจำปี

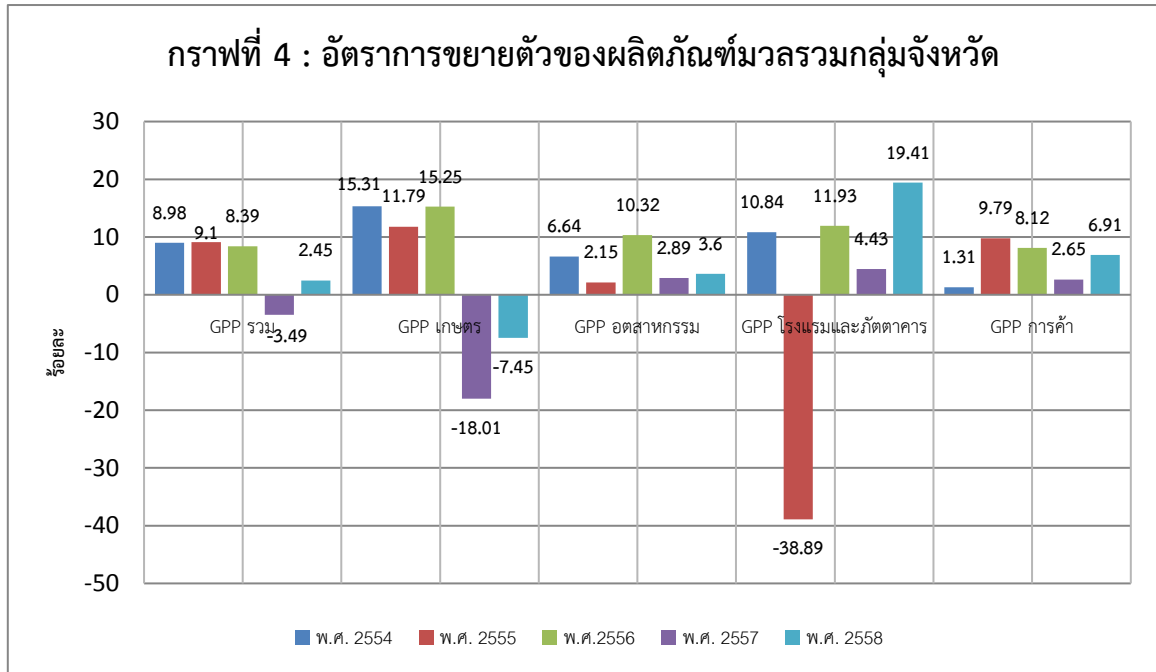

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(2) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนล่าง 1

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีอัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2558 จากปีก่อน คิดเป็นร้อยละ 2.45 เนื่องจากภาคโรงแรมและภัตตาคารและการค้ามีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ถึงร้อยละ 19.41 ภาคการค้า ขยายตัวคิดเป็นร้อยละ 6.91 ปรากฏตามกราฟที่ 4 ข้างทำยนี้

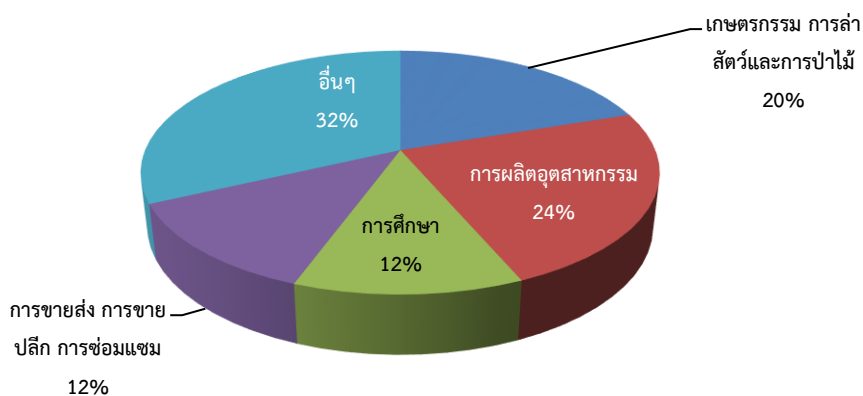
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(3) โครงสร้างเศรษฐกิจ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีเศรษฐกิจที่สำคัญ 3 อันดับแรก เมื่อพิจารณาจากสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายสาขาที่สำคัญ 3 ลำดับแรก ได้แก่

- 1) การผลิตอุตสาหกรรม (ภาคอุตสาหกรรมและการเหมืองแร่) มีสัดส่วนโครงสร้างฯ คิดเป็นร้อยละ 24
- 2) เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ (ภาคเกษตร) มีสัดส่วนโครงสร้างฯ คิดเป็นร้อยละ 20
- 3) การศึกษา (ภาคบริการ) มีสัดส่วนโครงสร้างฯ คิดเป็นร้อยละ 12 เท่ากันกับ การขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซม จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน (ภาคการค้า) ปรากฏตามกราฟที่ 5 ข้างท้ายนี้

กราฟที่ 5 : สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(4) มูลค่าผลิตภัณฑ์ต่อหัว

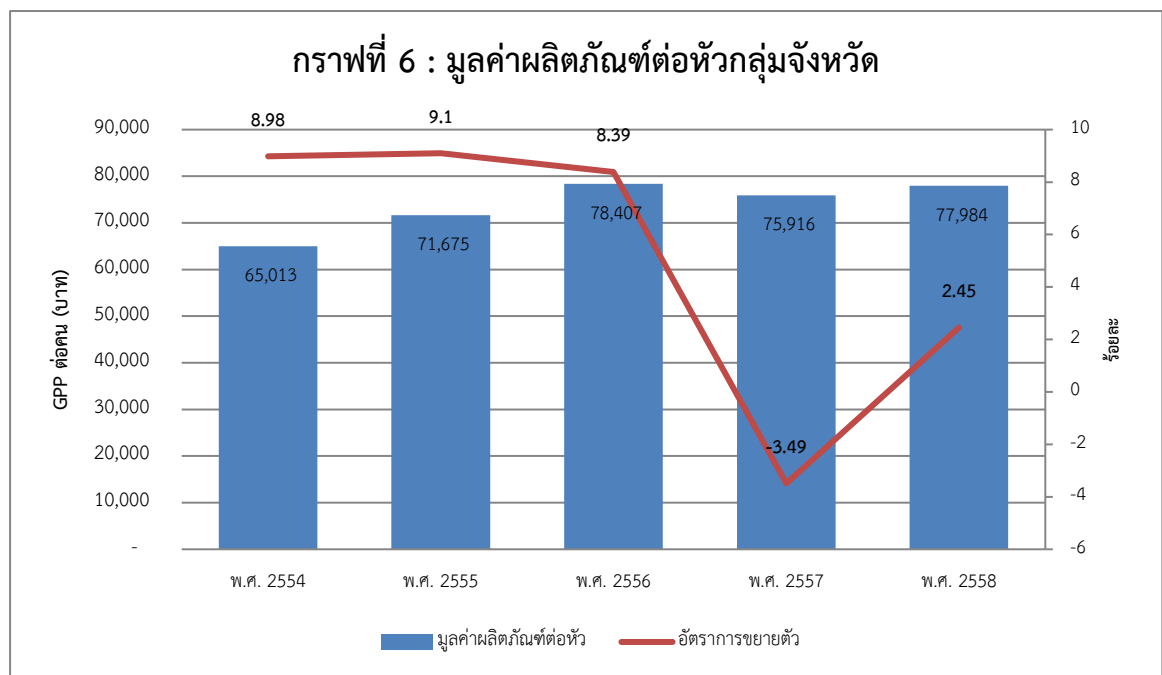
ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปี พ.ศ.2558 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีมูลค่า มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากรอยู่ที่ 77,984 บาท/คน/ปี ปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีมูลค่าอยู่ที่ 75,916 บาท/คน/ปี คิดเป็นร้อยละ 2.72

ทั้งนี้ หากจำแนกเป็นรายจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ จะพบว่าจังหวัดนครราชสีมา มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม 106,000 บาท/คน/ปี เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 101,449 บาท/คน/ปี เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.29 รองลงมาเป็นจังหวัดบุรีรัมย์ 58,554 บาท/คน/ปี จังหวัดสุรินทร์ 56,159 บาท/คน/ปี และจังหวัดชัยภูมิ 55,665 บาท/คน/ปี ตามลำดับ ซึ่งจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ ที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมคิดเป็นร้อยละเพิ่มขึ้นสูงสุด คือ จังหวัดนครราชสีมา ปรากฏตามตารางที่ 37 และกราฟที่ 6 ข้างทำนี้

ตารางที่ 37 : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1/คน/ปี

ที่	จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนต่อปี			เพิ่ม/ลด เปรียบเทียบ พ.ศ. 2556 กับ พ.ศ. 2557	
		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	บาท	ร้อยละ
1	นครราชสีมา	101,870	101,449	106,000	4,551	4.29
2	ชัยภูมิ	59,201	55,161	55,665	504	0.91
3	บุรีรัมย์	61,057	57,892	58,554	662	1.13
4	สุรินทร์	61,870	56,792	56,159	-633	-1.13
5	กลุ่มจังหวัดฯ	78,407	75,916	77,984	2,068	2.65

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(5) มูลค่าการส่งออกสินค้า และการค้าชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพสูงด้านการท่องเที่ยว มีความโดดเด่นเกี่ยวกับอารยธรรมขอมที่เป็นเอกลักษณ์ เนื่องจากมีจังหวัดในกลุ่มจังหวัดที่ติดชายแดนประเทศกัมพูชา ได้แก่ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์ โดยมีด่านชายแดนการค้า และความต้องการในการพัฒนา ดังนี้

จังหวัดบุรีรัมย์

มีพรมแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน ณ ช่องสายตะกู ตำบลจันทบเพชร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ และช่องจืบโกก อำเภอบันตย์อำปิล จังหวัดอุดรธานี ราชอาณาจักรกัมพูชา

ภาพรวม พบว่าระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 ด่านช่องสายตะกูมีแนวโน้มมูลค่าการค้ารวมที่เพิ่มขึ้น เมื่อเริ่มเก็บข้อมูลด้านการค้าชายแดน ปี พ.ศ. 2555 มีมูลค่าการค้ารวมประมาณ 30.76 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นทุกปี จนเมื่อปี พ.ศ. 2559 ที่ขยายตัวอย่างก้าวกระโดด มีมูลค่าการค้ารวมประมาณ 602.47 ล้านบาท โดยขยายตัวจากปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ 548.67

การส่งออก พบว่าระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยปี พ.ศ. 2559 มีมูลค่าสูง ถึง 567.79 ล้านบาทเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าที่มีมูลค่า 50.03 ล้านบาท เพิ่มขึ้นถึง 517.763 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 1,034.97

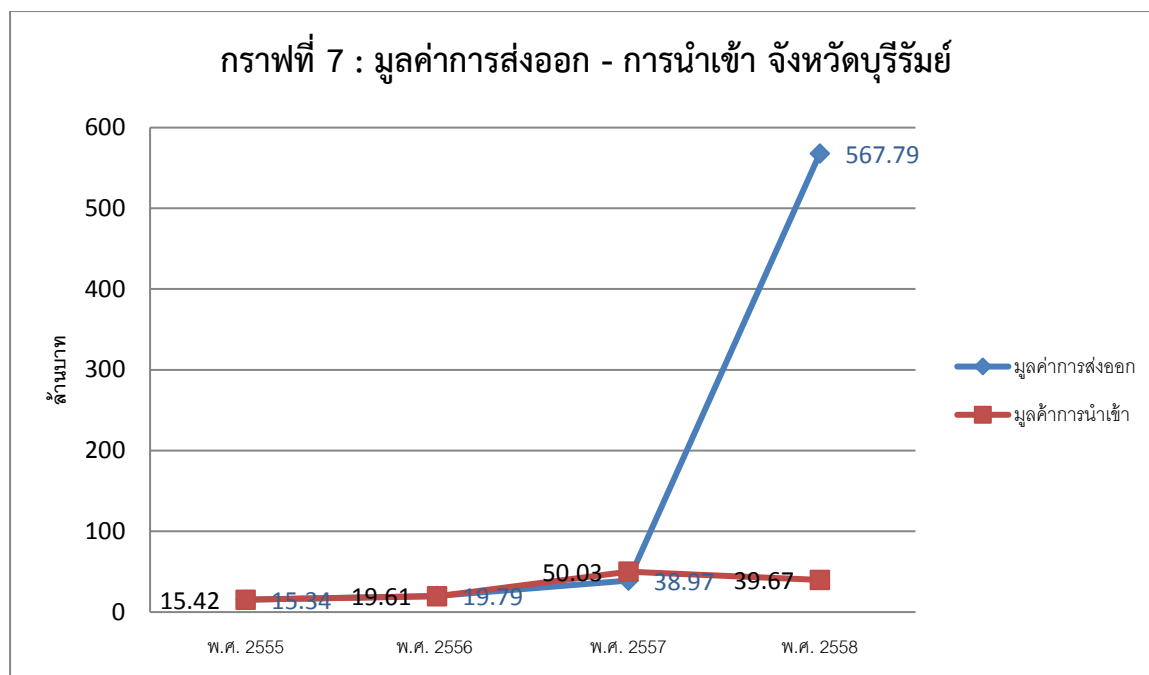
การนำเข้า พบว่าระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 เริ่มมีการชะลอตัวตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 การนำเข้าเมื่อปี พ.ศ. 2559 ลดลงเหลือ 39.67 คิดเป็นร้อยละ -4.14 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ส่งผลให้ได้เปรียบดุลการค้า ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 38 และกราฟที่ 7 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 38 : มูลค่าการส่งออก-นำเข้า ดุลการค้า และมูลค่าการค้ารวม จังหวัดบุรีรัมย์

ตั้งแต่ ปี 2555-2559

รายการ/ปี	2555	2556	2557	2558	2559	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	
						2557/2558	2558/2559
มูลค่าการส่งออก (ล้านบาท)	15.34	19.79	38.97	50.03	567.79	28.38	1,034.97
มูลค่าการนำเข้า (ล้านบาท)	15.42	19.61	49.90	41.39	39.67	-17.05	-4.14
ดุลการค้า (ล้านบาท)	-4.46	0.18	-10.93	8.64	528.12	-179.01	6,014.61
มูลค่าการค้ารวม (ล้านบาท)	30.76	46.71	88.87	92.88	602.47	4.51	548.67

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบุรีรัมย์

- สินค้าส่งออกที่สำคัญ เช่น เครื่องปรุจคร้วเรือน น้ำมันพืช ผงชูรส พริก น้ำปลา อาหารสด อาหารแห้ง อาหารตามสั่ง เสื้อผ้า สินค้าเบ็ดเตล็ด เป็นต้น
- สินค้านำเข้าที่สำคัญ เช่น บุหรี่ เบียร์ สุรา สินค้าตามฤดูกาล (กบ เขียด อัง ผัก ผลไม้) เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์เดินป่า ต้มจอบ เสื้อผ้ามือสอง เป็นต้น
- ปัจจุบันด้านช่องสายตะกุ่มีการส่งออก ตามมาตรา 5 ทวิ ได้แก่ ปูนซีเมนต์ผง หินโม่ น้ำมันเบนซิน ตะแกรงไวร์เมช เป็นต้น

จังหวัดสุรินทร์

จังหวัดสุรินทร์ มีพรมแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยติดกับจังหวัดอุดรธานีชัย ราชอาณาจักรกัมพูชาผ่านจุดผ่านแดนถาวร ช่องจอม-โอรส์เสม็ด อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ โดยมีมูลค่าการค้าชายแดน ไทย-กัมพูชา ดังนี้

ภาพรวม การค้าผ่านจุดผ่านแดนไทย-กัมพูชา พบว่าระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2558 มูลค่าการค้ารวมเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะ ปี 2558 มีมูลค่าการค้ารวม 3,092.40 ล้านบาท จนเมื่อปี พ.ศ. 2559 ที่มีมูลค่าการค้ารวมลดลงเหลือเพียง 2,777.42 ล้านบาท มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับปีที่ผ่านมาลดลง คิดเป็นร้อยละ -10.19 เนื่องจากการส่งออกสินค้าลดลง ในขณะที่การนำเข้าเพิ่มขึ้น ทำให้ดุลการค้าขาดดุล

การส่งออก พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555-2559 มีแนวโน้มลดลงนับตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2558 ที่มีมูลค่าการส่งออก 2,108.76 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับปีที่ผ่านมา ลดลงร้อยละ -11.02

การนำเข้า เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555-2559 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี 2559 มีมูลค่าถึง 1,496.20 ล้านบาท มากกว่ามูลค่าการส่งออก ซึ่งมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับปีที่ผ่านมา เพิ่มขึ้นร้อยละ 52.11

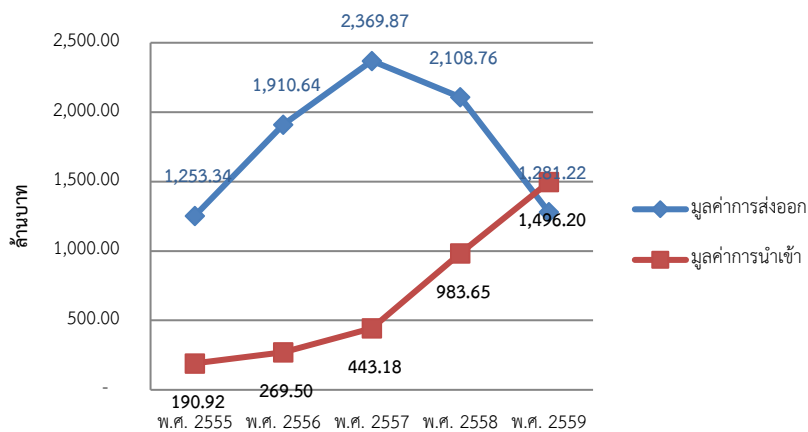
ดุลการค้า จังหวัดสุรินทร์มีดุลการค้าเกินดุลอย่างต่อเนื่องทุกปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2555-2558 จนในปี พ.ศ. 2558 จังหวัดสุรินทร์ขาดดุลการค้า คิดเป็นร้อยละ -10.19 ปรากฏตารางที่ 39 และกราฟที่ 8 ข้างท้ายนี้

ตาราง 39 : มูลค่าการส่งออก-นำเข้า ดุลการค้า และมูลค่าการค้ารวม จังหวัดสุรินทร์ ตั้งแต่ ปี 2554-2558

รายการ/ปี	2555	2556	2557	2558	2559	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	
						2557/2558	2558/2559
มูลค่าการส่งออก (ล้านบาท)	1,253.34	1,910.64	2,369.87	2,108.76	1,281.22	-11.02	-39.24
มูลค่าการนำเข้า (ล้านบาท)	190.92	269.5	443.18	983.65	1,496.20	121.95	52.11
ดุลการค้า (ล้านบาท)	715.66	863.61	1,926.69	1,125.09	-214.98	-41.61	-119.11
มูลค่าการค้ารวม (ล้านบาท)	1,061.69	1,273.06	2,813.05	3,092.40	2,777.42	9.93	-10.19

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุรินทร์

กราฟที่ 8 : มูลค่าการค้าส่งออก - นำเข้า จ.สุรินทร์

จากการรวบรวมข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้รวบรวมข้อมูลจากกรมศุลกากรช่องจอม จังหวัดสุรินทร์ พบว่าสินค้าส่งออก 10 อันดับแรก น้ำมันเชื้อเพลิงส่งออกเป็นอันดับ 1 ในปี พ.ศ. 2558 ส่งออกเป็นมูลค่า 857.00 ล้านบาท อันดับสองเป็นเครื่องตีผลไม้ เป็นมูลค่า 70.6 ล้านบาท โดยเครื่องตีผลไม้มีมูลค่าที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 40 สำหรับเครื่องตีน้ำอัดลม และเครื่องตีน้ำชาเขียวโออิชิ ซึ่งเป็นลำดับสามและสี่ มีมูลค่าที่เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 131 และร้อยละ 225 แสดงให้เห็นว่าประเทศกัมพูชามีความต้องการเครื่องตีสองประเภทนี้เป็นจำนวนมาก ปรากฏตามตารางที่ 40 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 40 : มูลค่าสินค้าส่งออก 10 อันดับแรก ด้านช่องจอม จังหวัดสุรินทร์

ลำดับ	สินค้าส่งออก	2556 (ล้านบาท)	2557 (ล้านบาท)	YOY (%)	2558F (ล้านบาท)	YOY (%)
1	น้ำมันเชื้อเพลิง	1,383.4	1,741.0	26	857.0	-51
2	เครื่องตีมน้ำผลไม้	32.4	50.6	56	70.6	40
3	เครื่องตีมน้ำอัดลม	11.6	20.8	79	48.0	131
4	เครื่องตีมน้ำชาเขียวโออิชิ	2.8	14.3	421	46.5	225
5	เมล็ดพลาสติก (คลังภัณฑ์บน)	-	-	n/a	35.6	n/a
6	ปูนซีเมนต์ถุง	59.6	65.9	11	35.1	-47
7	นมถั่วเหลือง	11.5	19.3	67	32.6	69
8	ผงชูรส	3.2	16.9	432	23.9	42
9	กระเบื้อง	28.3	37.2	31	23.6	-37
10	ครีมเทียมข้นหวาน	0.9	22.8	2481	13.4	-41
11	อื่น ๆ	316.2	470.5	49	379.2	-19
รวม		1,850	2,459	33	1,565	-36

ที่มา : ศุภกากรช่องจอม, ปี 2558

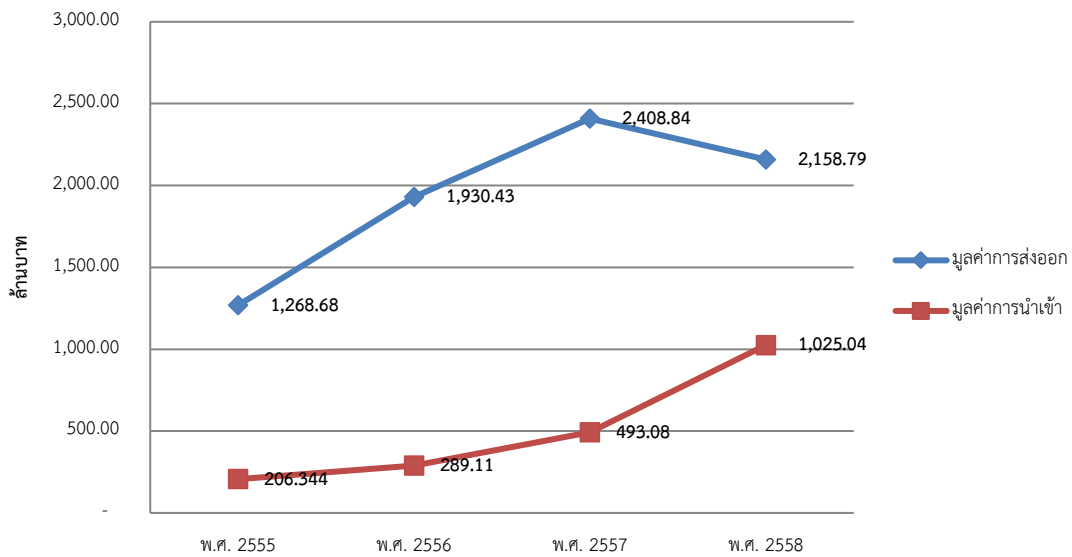
เมื่อจัดทำเป็นภาพรวมการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 พบว่า มูลค่าการส่งออกมีแนวโน้มสูงขึ้น แต่ปี พ.ศ. 2559 มูลค่าลดลง สำหรับมูลค่าการนำเข้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน แต่ไม่ส่งผลให้ขาดดุลการค้า เนื่องจากมูลค่าการส่งออกมีมากกว่า ปรากฏตามตารางที่ 41 และกราฟที่ 9 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 41 : มูลค่าการส่งออก-นำเข้า ดุลการค้า และมูลค่าการค้ารวม กลุ่มจังหวัดฯ

รายการ/ปี	2555	2556	2557	2558	2559	อัตราการเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ)	
						2557/2558	2558/2559
มูลค่าการส่งออก (ล้านบาท)	1,268.68	1,930.43	2,408.84	2,158.79	1,849.01	24.78	-10.38
มูลค่าการนำเข้า (ล้านบาท)	206.34	289.11	493.08	1,025.04	1,535.87	70.55	107.89
ดุลการค้า (ล้านบาท)	711.202	863.792	1,915.76	1,133.73	313.14	121.78	-40.82
มูลค่าการค้ารวม (ล้านบาท)	1,092.45	1,319.77	2,901.92	3,185.28	3,379.89	119.88	9.76

ที่มา : จากการคำนวณข้อมูลของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดฯ

กราฟที่ 9 : มูลค่าการค้าส่งออก - นำเข้า กลุ่มจังหวัดฯ

ศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (สถาบันยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น) ได้จัดทำข้อมูลสินค้า OTOP ที่มีการส่งออกไปยังต่างประเทศ แยกเป็นรายจังหวัด ปรากฏตามร่างที่ 42 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 42 : สินค้า OTOP ที่มีการส่งออกไปยังต่างประเทศของแต่ละจังหวัด

จังหวัดนครราชสีมา

ประเภท	สินค้าที่ส่งออก	ประเทศที่ส่งออก
อาหาร	จำนวน 11 ชนิด สินค้าที่ส่งออก เช่น หมูหยอง แคนหมู ฉะก๋วย ไก่จ้อ หมี่โคราช กระยาสารท ไส้กรอกปลา อุ่นสอด หมูแผ่น กุนเชียง เป็นต้น	สปป.ลาว อังกง กัมพูชา มาเลเซีย ออสเตรเลีย ใต้หวัน จีน เวียดนาม เบลเยียม สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฝรั่งเศส และอังกฤษ
เครื่องดื่ม	จำนวน 3 ชนิด สินค้าที่ส่งออก เช่น น้ำดอกอัญชัน น้ำอุ่น และวิลลาพญาเย็น	สปป.ลาว อังกฤษ และเยอรมนี
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	จำนวน 25 ชนิด เช่น สินค้าที่ส่งออก ผ้าทอมือ ลายขัดพื้นฐาน กระเป๋าผ้า สร้อยคอ เครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน เสื้อผ้าสำเร็จรูปสตรี ผ้าไหมหางกระรอก ชุดบุรุษ ผ้าไหมมัดหมี่ เนคไท เสทอสตรี ชุดเสื้อผ้าไหมสุภาพบุรุษ (พระราชทาน) ผ้าพันคอ เป็นต้น	สปป.ลาว อังกฤษ สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย สิงคโปร์ ฝรั่งเศส อินโดนีเซีย อังกง จีน เมียนมา กัมพูชา เกาหลีใต้ เยอรมนี และอินโดนีเซีย

ประเภท	สินค้าที่ส่งออก	ประเทศที่ส่งออก
ของใช้ของตกแต่ง	จำนวน 8 ชนิด สินค้าที่ส่งออก เช่น ดอกไม้ดิน กังหันไม้ไฟ เครื่องปั้นดินเผา เป่าแก้ว ดอกไม้ ประติษฐาน หัตถกรรมเขาควายและแกะสลัก และผลิตภัณฑ์เชือกมัดฟาง	สหรัฐอเมริกา เยอรมนี โปแลนด์ อังกฤษ ฝรั่งเศส สิงคโปร์ ญี่ปุ่น อังกฤษ เกาหลีใต้ และสวีเดน
สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	จำนวน 5 ชนิด สินค้าที่ส่งออก เช่น หมอนหอม แป้งซี ยาหม่องสมุนไพร เกลือหอม น้ำมันเหลือง จิตสุภาพ และว่านเยลโลบาล์ม	เวียดนาม สปป.ลาว กัมพูชา ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา

ที่มา : ศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ROC) พ.ศ. 2557

จังหวัดชัยภูมิ

ประเภท	สินค้าที่ส่งออก	ประเทศที่ส่งออก
เครื่องดื่ม	จำนวน 1 ชนิด สินค้าที่ส่งออก กาแฟชนิดผง	สปป.ลาว สหรัฐอเมริกา และเยอรมนี
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	จำนวน 9 ชนิด เช่น ผ้ามัดหมี่ ผ้าพันคอ รัตเกล้า ผ้าไหม เป็นต้น	ญี่ปุ่น อังกฤษ กัมพูชา เดนมาร์ก ฝรั่งเศส นิวซีแลนด์ และอินเดีย
ของใช้ของตกแต่ง	จำนวน 11 ชนิด สินค้าที่ส่งออก เช่น ดอกไม้ ประติษฐาน ตุ๊กตาช้าง เป็นต้น	จีน เวียดนาม เกาหลีใต้ ฝรั่งเศส เยอรมนี เดนมาร์ก ออสเตรเลีย อังกฤษ สหรัฐอเมริกา และอินเดีย
สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	จำนวน 3 ชนิด สินค้าที่ส่งออก เช่น ยาหม่อง แชมพูสมุนไพร และสบู่สมุนไพร	สปป.ลาว เวียดนาม เนเธอร์แลนด์ และ ภูฏาน

ที่มา : ศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ROC) พ.ศ. 2557

จังหวัดบุรีรัมย์

ประเภท	สินค้าที่ส่งออก	ประเทศที่ส่งออก
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	จำนวน 11 ชนิด สินค้าที่ส่งออก เช่น ผ้าไหม ผ้ามัดหมี่ ผ้าสไบ สร้อยคอ กระเป๋า รองเท้าถักเปีย ผ้าทอมือ ผ้าลายขัด เป็นต้น	ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา เนเธอร์แลนด์ ฮังการี ไต้หวัน จีน กัมพูชา นอร์เวย์ ญี่ปุ่น สปป.ลาว โปรตุเกตุ เยอรมนี และอิตาลี
ของใช้ของตกแต่ง	จำนวน 18 ชนิด สินค้าที่ส่งออก เช่น หัวอัปสรา พร้อมเครื่องประดับครบชุด ตะเกียบ ไม้กวาด เบาะรองนั่ง บายศรีชั้นหมากแต่งงาน จอนรอง แก้ว กล่องใส่ยา กล่องใส่จิวเวอร์รี่ ทัพพี ตะหลิว สลักกะลา โคมไฟ เสื้อผ้าทอชวา	ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา เกาหลี มาเลเซีย จีน เนเธอร์แลนด์ ฮังการี ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย และอิหร่าน

ที่มา : ศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ROC) พ.ศ. 2557

จังหวัดสุรินทร์

ประเภท	สินค้าที่ส่งออก	ประเทศที่ส่งออก
อาหาร	จำนวน 3 ชนิด สินค้าที่ส่งออก เช่น หัวผักกาด มักโรนี ข้าวหอมมะลิ	ฝรั่งเศส ฮองกง จีน และสิงคโปร์
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	จำนวน 74 ชนิด เช่น สินค้าที่ส่งออก เข็มขัดเงิน เครื่องประดับเงิน กำไลงาช้าง ผ้าโสร่ง ผ้าไหม มัดหมี่ ผ้ายกดอก ผ้าสไบ สร้อยคอมุก หินหยก ดอกพิกุล เป็นต้น	สปป.ลาว สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส กัมพูชา เกาหลีใต้ จีน เยอรมนี แคนาดา เนเธอร์แลนด์ อิตาลี นอร์เวย์ และเนปาล
ของใช้ของตกแต่ง	จำนวน 9 ชนิด สินค้าที่ส่งออก เช่น ดอกไม้ ประดิษฐ์ตะกร้าหวาย รองเท้าผ้าไหม แก้วแฟนท์ กระเป๋านอกประสงค์ พรมเช็ดเท้า ไม้กวาดดุด เส้น บัวสุรินทร์ เป็นต้น	สหรัฐอเมริกา สปป.ลาว กัมพูชา เมียนมา มาเลเซีย จีน ญี่ปุ่น และอินเดีย
สมุนไพรที่ไม่ใช่ อาหาร	จำนวน 4 ชนิด สินค้าที่ส่งออก เช่น ยาخشยเส้น ขมิ้น สกลีบขัดผิว และเครื่องหอมหน้ากากแฟนซี เป็นต้น	สปป.ลาว กัมพูชา ฝรั่งเศส และญี่ปุ่น

ที่มา : ศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ROC) พ.ศ. 2557

2.1.2 ภาคเกษตร

(1) มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคการเกษตร

มูลค่าเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ. 2558 จากภาคเกษตรคิดเป็นร้อยละ 20.12 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ในปี พ.ศ. 2558

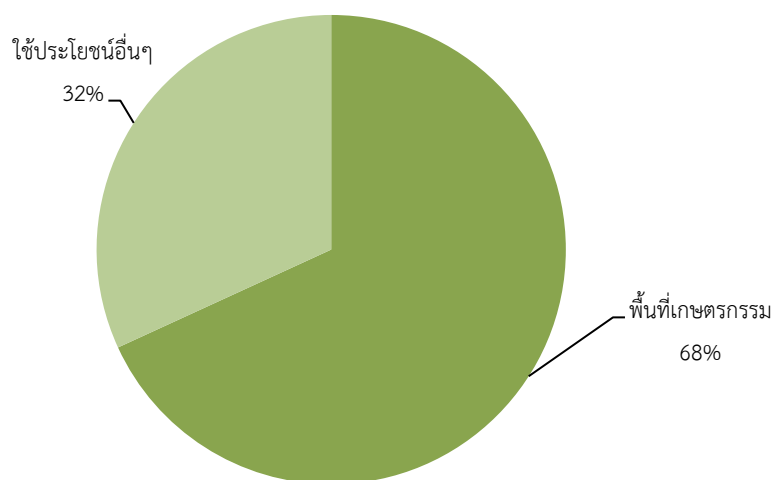
(2) เนื้อที่การเกษตร ในปี พ.ศ. 2558 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีเนื้อที่การเกษตร 22,029,220 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 68.45 ของเนื้อที่กลุ่มจังหวัดฯ โดยจังหวัดบุรีรัมย์มีเนื้อที่การเกษตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.28 ของพื้นที่จังหวัด 22.92 รองลงมาคือจังหวัดสุรินทร์ คิดเป็นร้อยละ 77.25 ของพื้นที่จังหวัด เมื่อเทียบกับเนื้อที่การเกษตรของกลุ่มจังหวัดฯ กับเนื้อที่การเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีจำนวน 72,880,137 ไร่ กลุ่มจังหวัดฯ มีเนื้อที่การเกษตรคิดเป็นร้อยละ 30.23 และเมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อที่การเกษตรของกลุ่มจังหวัดฯ กับเนื้อที่การเกษตรทั้งประเทศที่มีทั้งสิ้น 177,689,137 ไร่ กลุ่มจังหวัดฯ มีเนื้อที่การเกษตรคิดเป็นร้อยละ 12.40 ปรากฏตามตารางที่ 43 และกราฟที่ 10 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 43 : เนื้อที่การเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

จังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)	เนื้อที่การเกษตร(ไร่)	ร้อยละของเนื้อที่การเกษตรต่อเนื้อที่จังหวัด	เปรียบเทียบกับเนื้อที่การเกษตรกลุ่มจังหวัดฯ
นครราชสีมา	12,808,728	8,767,959	68.45	39.80
ชัยภูมิ	7,986,429	4,288,864	53.70	19.47
บุรีรัมย์	6,451,178	5,050,063	78.28	22.92
สุรินทร์	5,077,535	3,922,334	77.25	17.81
กลุ่มจังหวัดฯ	32,323,870	22,029,220	68.15	100
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	105,533,963	72,880,137	69.06	-
ประเทศ	320,696,887	177,689,189	55.41	-

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กราฟที่ 10 : การใช้เนื้อที่ของกลุ่มจังหวัด

(3) การประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม ในปี พ.ศ. 2559 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จำนวนประชากรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและประมง จำนวน 1,137,793 คน เทียบกับจำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดที่มีจำนวน 6,752,462 คน คิดเป็นร้อยละ 16.85 โดยมีผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและประมงที่จังหวัดนครราชสีมามากที่สุด จำนวน 397,795 คน คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรของกลุ่มจังหวัดฯ ที่ร้อยละ 5.89 รองลงมาเป็นจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดสุรินทร์ตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 44 ข้างท้ายนี้

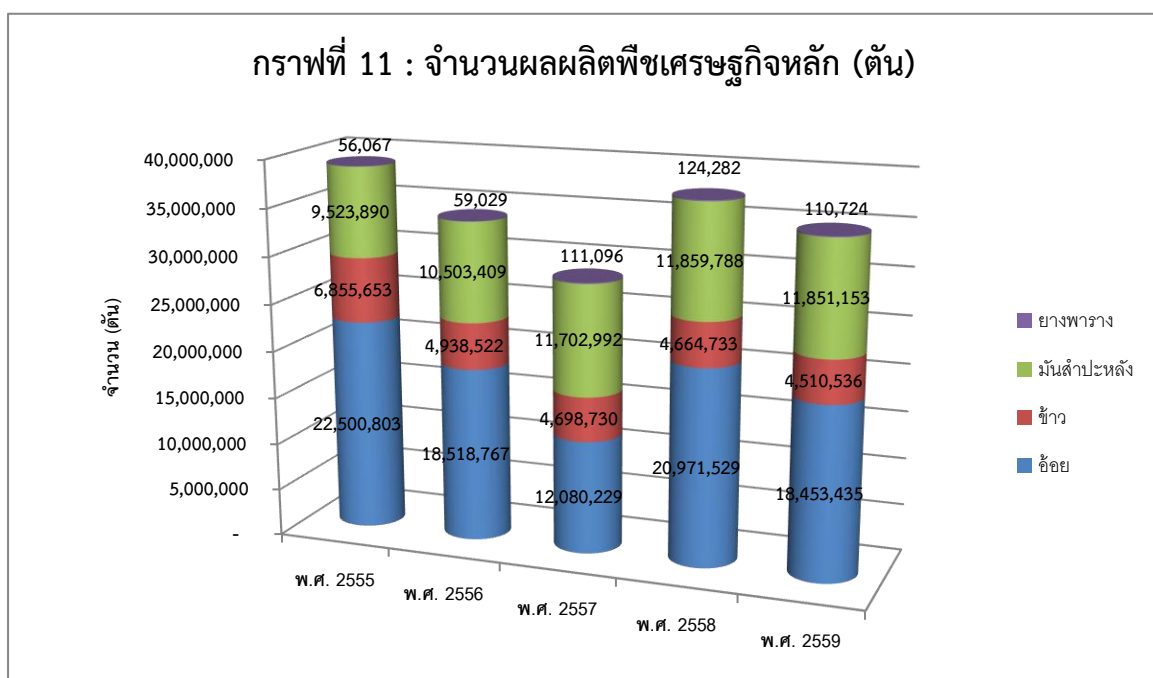
ตารางที่ 44 : ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและประมงกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

จังหวัด	ประชากร (คน)	อาชีพเกษตรกรรม และประมง (คน)	ร้อยละของจำนวน เกษตรกรเทียบกับ ประชากร	เปรียบเทียบกับ เกษตรกรกับกลุ่ม จังหวัดฯ
นครราชสีมา	2,631,435	397,795	15.12	5.89
ชัยภูมิ	1,138,193	245,603	21.58	3.64
บุรีรัมย์	1,587,897	267,492	16.85	3.96
สุรินทร์	1,394,937	226,902	16.27	3.36
กลุ่มจังหวัดฯ	6,752,462	1,137,793	16.85	

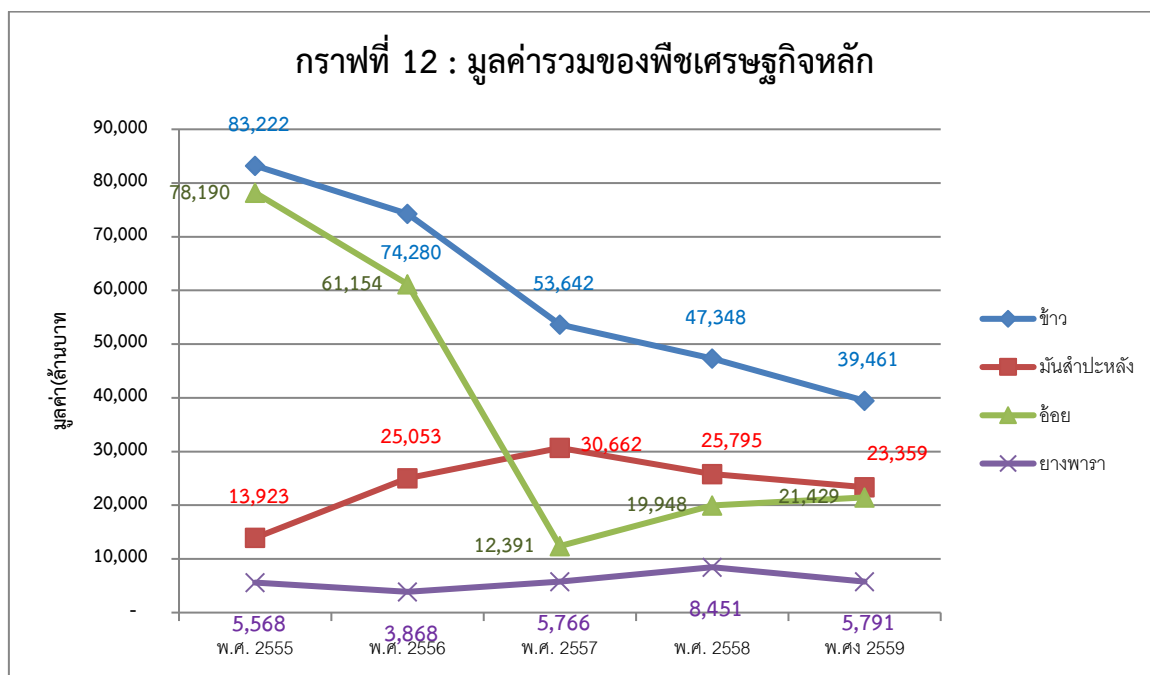
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปี พ.ศ. 2559

(4) ผลผลิตหลักของภาคเกษตร

(4.1) ผลผลิตของ 4 พืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของประเทศ พบว่าในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีผลผลิตอ้อยมากที่สุด รองลงมาคือ มันสำปะหลัง และข้าว (ข้าวหอมมะลิและข้าวทั่วไป) ตามลำดับ ผลผลิตพืชทั้ง 4 ชนิดลดลงจากปี 2558 ปรากฏตามกราฟที่ 11 ข้างทำนองนี้

เมื่อเปรียบเทียบมูลค่ารวมของพืชแต่ละชนิด ในปี พ.ศ. 2559 พบว่ามูลค่าอ้อยเป็นพืชที่มีมูลค่ารวมสูงขึ้นจากปีก่อนหน้าอยู่ที่ 23,359 ล้านบาท ในขณะที่ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารามีมูลค่าที่ลดลงจากปีก่อนหน้า โดยเฉพาะข้าวที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าข้าวจะยังคงมีมูลค่าสูงที่สุดกว่าพืชเศรษฐกิจตัวอื่นๆ ก็ตาม ปรากฏตามกราฟที่ 12 ข้างท้ายนี้

ข้าวหอมมะลิ ในปี พ.ศ. 2559 กลุ่มจังหวัด ฯ มีพื้นที่เพาะปลูกรวม 9,376,234 ไร่ มีปริมาณผลผลิตรวม 3,663,985 ตัน ลดลงจากปีก่อนที่มีปริมาณผลผลิตรวม 3,691,898 ตัน คิดเป็นร้อยละ - 1.86 เนื่องจากมีพื้นที่ปลูกข้าวลดลง ประกอบกับราคาข้าวหอมมะลิ/ตันตกต่ำ เหลือเพียง 10,064 บาท/ตัน ทำให้มูลค่าของข้าวหอมมะลิลดลงเหลือเพียง 31,261 ล้านบาท

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2555 – 2559 จะเห็นได้ว่า ราคาข้าว/ตัน ตกต่ำอย่างต่อเนื่อง ทำให้จำนวนเกษตรกรที่ปลูกข้าวหอมมะลิเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 มีจำนวนน้อยลง ส่งผลทำให้มีการปลูกข้าวน้อยลงและปรับเปลี่ยนพื้นที่ไปทำเกษตรอื่นๆ เพื่อความเหมาะสมตามนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ให้ปรับเปลี่ยนที่นาไม่เหมาะสมไปทำเกษตรอื่นๆ ปรากฏตามตารางที่ 45 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 45 : ข้อมูลข้าวหอมมะลิ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

รายการ	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	9,999,522	9,566,482	9,338,447	9,550,700	9,376,234
ผลผลิต(ตัน)	4,856,828	3,567,860	3,512,130	3,707,169	3,663,985
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	1,603	1,573	1,608.79	1,597	1,556
ราคา/ตัน(บาท)	15,770	15,385	12,420.83	10,634.24	10,064
มูลค่า (ล้านบาท)	56,483	56,012	40,600	37,766	31,261
จำนวนเกษตรกร ผู้ปลูกข้าว (ราย)	593,374	568,801	1,075,457	1,065,953	1,014,542

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

ข้าวทั่วไป (ยกเว้นข้าวหอมมะลิ) ในปี พ.ศ.2559 กลุ่มจังหวัด ฯ มีปริมาณผลผลิตรวม 846,551 ตัน ลดลงจากปีก่อนที่มีปริมาณผลผลิตรวม 957,564 ตัน เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกลดจำนวนลง ถึงแม้ว่ากับราคาเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีราคา 10,007 บาท เป็น 10,419.25 บาท แต่จากที่ปริมาณผลผลิตลดลง จึงทำให้ข้าวทั่วไปมีมูลค่ารวมเพียง 8,200 ล้านบาท เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าที่มีมูลค่ารวม 9,582 ล้านบาท

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2555 – 2559 จะเห็นได้ว่า ปริมาณผลผลิต และมูลค่าผลผลิตลดจำนวนลงอย่างต่อเนื่อง และในอนาคตมีแนวโน้มว่าจะลดจำนวนลงอีกเนื่องจากต้นทุนการผลิตมีราคาสูงขึ้น ราคาผลผลิตปรับราคาลง รวมทั้งมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ไปเพาะปลูกพืชชนิดอื่น ปรากฏตามตารางที่ 46 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 46 : แสดงข้อมูลข้าวทั่วไป (ยกเว้นข้าวหอมมะลิ)

รายการ	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	3,107,585	2,928,284	2,523,921	2,112,521	1,847,923
ปริมาณผลผลิต (ตัน)	1,998,825	1,370,662	1,186,600	957,564	846,551
ผลผลิต (กก./ไร่)	476	493	450.39	447	1,853
ราคา (ตัน/บาท)	13,378	13,328	10,991.25	10,007	10,419.25
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	26,736	16,268	13,042	9,582	8,200
จำนวนเกษตรกร (ราย)	165,930	143,018	193,810	199,576	206,251

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

มันสำปะหลัง มันสำปะหลัง ในปี พ.ศ.2559 กลุ่มจังหวัด ฯ มีปริมาณผลผลิตรวม 11,851,153 ตัน ลดลงจากปีก่อนที่มีปริมาณผลผลิตรวม 11,859,788 ตัน เนื่องจากราคาผลผลิตเฉลี่ยปรับตัวลงเหลือ 1,987.50 บาท/ตัน จากปีก่อนหน้าที่มีราคาเฉลี่ย 2,175 บาท/ตัน จึงส่งผลให้มูลค่าของมันสำปะหลังลดลงเช่นเดียวกัน โดยมีมูลค่าที่ 23,359.48 ล้านบาท เทียบกับปีก่อนหน้าที่มีมูลค่า 25,795 ล้านบาท

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2555 – 2558 จะเห็นได้ว่า ปริมาณผลผลิตจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนเมื่อปี พ.ศ. 2559 มีผลผลิตลดลง เนื่องจากราคาผลผลิตตกต่ำ แต่ถึงอย่างไรเกษตรกรก็ยังเพาะปลูกมันสำปะหลัง ในปี พ.ศ. 2559 มีเกษตรกรเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ปรากฏตามตารางที่ 47 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 47 : ข้อมูลมันสำปะหลัง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

รายการ	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	3,300,068	3,526,298	2,997,781	3,072,504	2,935,143
ผลผลิต(ตัน)	9,523,890	10,503,409	11,702,992	11,859,788	11,851,153
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	3,453	3,536	3,681.75	3,804.25	3,805
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	2,495	2,385	2,405.00	2,175	1,987.50
มูลค่า (ล้านบาท)	13,923	25,053	30,662	25,795	23,359.48
จำนวนเกษตรกร (ราย)	153,536	141,288	159,213	165,689	167,438

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

อ้อย ในปี พ.ศ.2559 กลุ่มจังหวัด ฯ มีปริมาณผลผลิตรวม 18,453,435 ตัน ลดลงจากปีก่อนที่มีปริมาณผลผลิตรวม 20,971,529 ตัน แต่เนื่องจากราคาผลผลิตปรับตัวขึ้นจากปีก่อนที่ราคา 951.20 บาท/ตัน ขึ้นเป็น 962.50 บาท/ตัน พร้อมทั้งพื้นที่เพาะปลูก และจำนวนเกษตรกรเพิ่มมากขึ้น จึงส่งผลให้ผลผลิตมีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 19,948 ล้านบาท เป็น 21,429 ล้านบาท

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2555 – 2559 จะเห็นได้ว่า จำนวนเกษตรกร พื้นที่เพาะปลูก พื้นที่เก็บเกี่ยว และราคาผลผลิตเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มูลค่าผลผลิตเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น ปรากฏตามตารางที่ 48 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 48 : แสดงข้อมูลอ้อย

รายการ	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	1,683,544	1,913,487	1,813,913	1,840,991	1,898,726
เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	1,493,040	1,708,824	1,673,766	1,789,076	1,876,562
ปริมาณผลผลิต (ตัน)	22,500,803	18,518,767	12,080,229	20,971,529	18,453,435
ผลผลิต (กก./ไร่)	11,496	10,712	11,809.50	11,270	11,901
ราคา/ตัน (บาท)	3,475	3,302	1,025.75	951.20	962.50
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	78,190	61,154	12,391	19,948	21,429
จำนวนเกษตรกร (ราย)	80,322	86,618	93,882	90,433	93,951

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

ยางพารา ในปี พ.ศ.2559 กลุ่มจังหวัด ฯ มีปริมาณผลผลิตรวม 110,724 ตัน ลดลงจากปีก่อนที่มีปริมาณผลผลิตรวม 124,282 ตัน ส่งผลให้มีมูลค่าลดลงจากปีก่อนที่มีมูลค่า 8,451 ล้านบาท คงเหลือเพียง 5,791 ล้านบาท แม้ว่าจำนวนเกษตรกร พื้นที่เพาะปลูก เนื้อที่กรีดยาง รวมทั้งราคาเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ราคา 53,070 บาท/ตัน เป็น 53,263 บาท/ตัน ก็ตาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2555 – 2558 มีแนวโน้มไปในทางที่ดี โดยมีราคาผลผลิต และมูลค่ารวมเพิ่มสูงขึ้น ทำให้มีจำนวนเกษตรกรเพิ่มขึ้น และขยายพื้นที่เพาะปลูก แต่เนื่องจากมูลค่ารวมยางพาราแปรผันตามปริมาณผลผลิต ดังนั้น เมื่อปี พ.ศ. 2559 ปริมาณผลผลิตที่ลดลง จึงทำให้มูลค่ารวมลดลงตาม ปรากฏตามตารางที่ 49 ข้างท้ายนี้

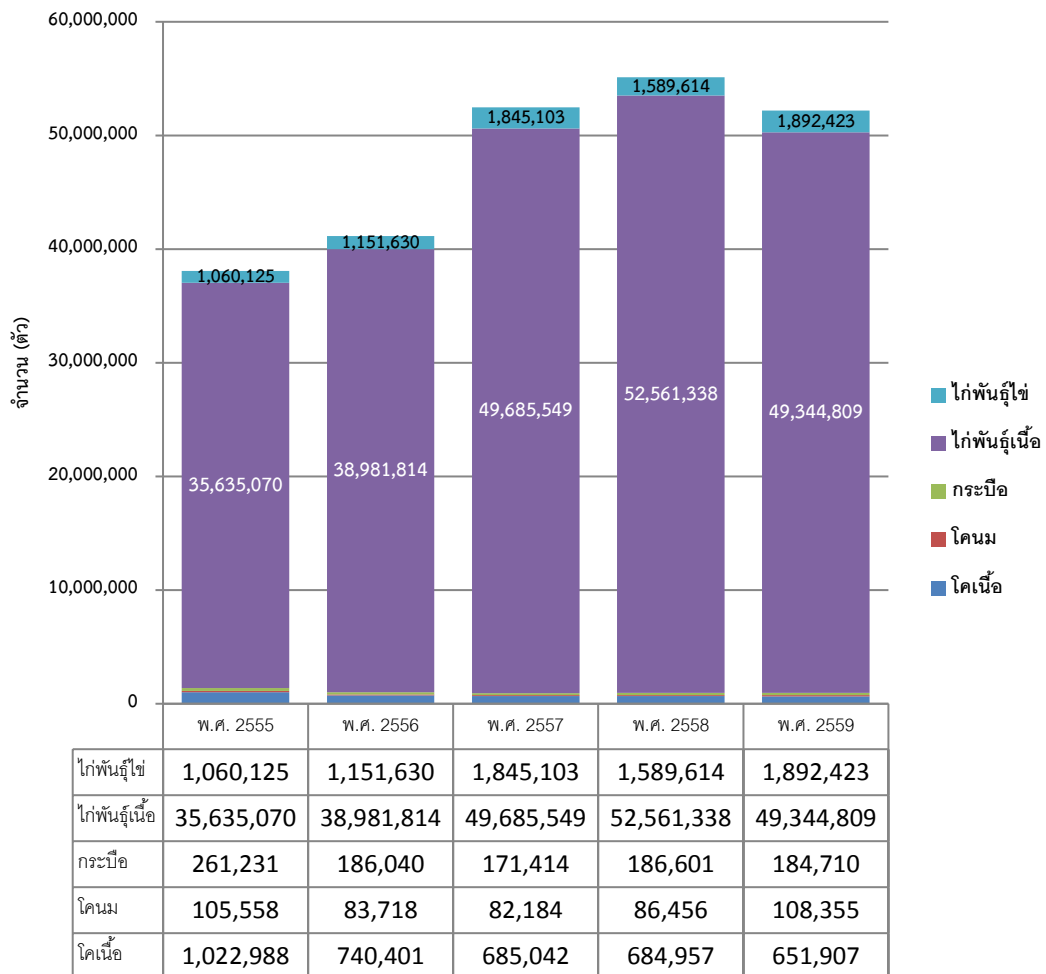
ตารางที่ 49 : แสดงข้อมูลยางพารา

รายการ	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557	พ.ศ.2558	พ.ศ.2559
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	687,940	524,020	655,211	661,556	724,116
เนื้อที่กรีดยาง (ไร่)	205,863	217,384	406,043	403,520	448,384
ปริมาณผลผลิต (ตัน)	56,067	59,029	111,096	124,282	110,724
ผลผลิต (กก./ไร่)	261	256	270	337	240
ราคา (ตัน/บาท)	99,304	65,532	52,660	53,070	53,263
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	5,568	3,868	5,766	8,451	5,791
จำนวนเกษตรกร (ราย)	41,196	39,252	45,768	41,295	45,898

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

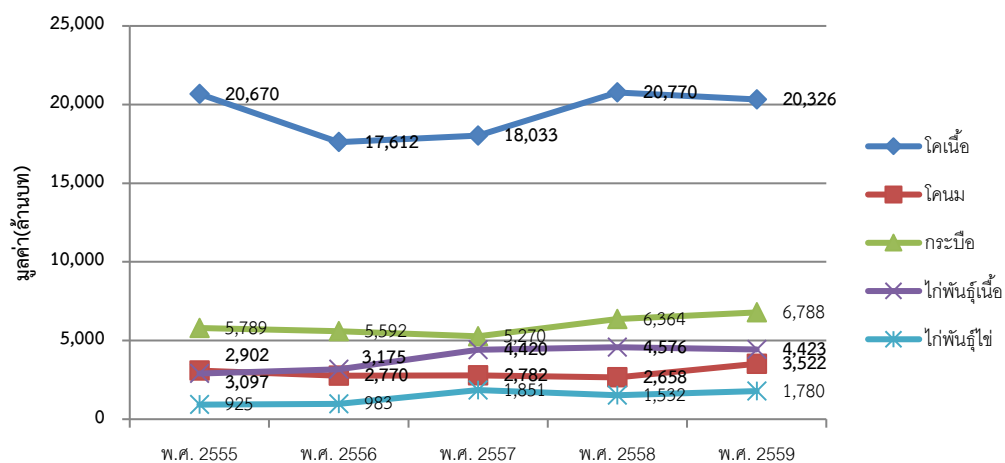
(3.2) ผลผลิตของ 5 สัตว์เศรษฐกิจหลักที่สำคัญของประเทศ พบว่าในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีจำนวนไก่พันธุ์เนื้อมากที่สุด รองลงมาคือ ไก่พันธุ์ไข่ และโคเนื้อ ตามลำดับ โดยภาพรวมของจำนวนสัตว์เมื่อเทียบปี พ.ศ. 2558 และปี พ.ศ. 2559 ลดลง ปรากฏตามกราฟที่ 13 ข้างท้ายนี้

กราฟที่ 13 : จำนวนสัตว์เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดฯ

เมื่อเปรียบเทียบมูลค่ารวมของสัตว์แต่ละประเภท ในปี พ.ศ. 2559 พบว่าโคเนื้อมีมูลค่ารวมมากที่สุด รองลงมาคือกระบือ เนื่องจากราคาเฉลี่ยสูงกว่าสัตว์ประเภทอื่นๆ ปรากฏตามกราฟที่ 14 ข้างทำยนี้

กราฟที่ 14 : มูลค่ารวมของสัตว์เศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดฯ

โคเนื้อ ในปี พ.ศ.2559 กลุ่มจังหวัด ฯ มีปริมาณโคเนื้อ 651,907 ตัว ลดลงจากปีก่อนที่มีโคเนื้อ จำนวน 684,957 ตัว ส่งผลให้มูลค่ารวมลดลงไปด้วยโดยปี พ.ศ. 2559 มีมูลค่ารวมอยู่ที่ 20,325,637,800 บาท แม้ว่าราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละ และราคาเฉลี่ยโคเนื้อมีชีวิตจะปรับสูงขึ้นจากปีก่อนหน้าแล้วก็ตาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2555 – 2559 จะเห็นได้ว่าเกษตรกรเป็นตัวแปรที่สำคัญเช่นเดียวกับราคาโคเนื้อ เนื่องจากเมื่อมีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อมาก ย่อมได้จำนวนโคเนื้อมาก เนื่องจากราคาปรับสูงขึ้นตามความต้องการบริโภคของตลาด ซึ่งถ้าหากเกษตรกรได้รับการส่งเสริมให้หันมาเลี้ยงโคเนื้อ ก็เป็นไปได้ว่ามูลค่ารวมจะสูงขึ้น และสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรยิ่งขึ้นด้วย ปรากฏตามตารางที่ 50 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 50 : แสดงข้อมูลโคเนื้อ

รายการ	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
จำนวนฟาร์มมาตรฐาน (แห่ง)	4	0	0	1	1
จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง (ตัว)	1,022,988	740,401	685,042	684,957	651,907
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	175,608	138,736	125,819	130,744	125,620
ราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละแล้ว (บาท/กก.)	200	225	265	285	293
ราคาเฉลี่ยโคมีชีวิต (บาท/ตัว)	20,299	24,325	25,750	30,350	31,150
มูลค่ารวม (บาท) (โคมีชีวิต)	20,670,813,846	17,612,881,746	18,033,840,000	20,770,699,000	20,325,637,800
จำนวนโรงฆ่าสัตว์ (แห่ง)	58	58	58	52	55

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ

โคนม ในปี พ.ศ.2559 กลุ่มจังหวัด ฯ มีปริมาณโคนม จำนวน 108,355 ตัว เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีโคนม จำนวน 86,456 ตัว แม้ว่าจำนวนฟาร์มโคนมมาตรฐาน จะลดลงจากปีก่อนเหลือจำนวน 54 แห่ง แต่ปริมาณน้ำนมดิบที่รีดได้มีปริมาณเพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีปริมาณ 146,653,872 กิโลกรัม เป็น 1,772,548,613กิโลกรัม ส่งผลให้มูลค่าเพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 2,658 ล้านบาท เป็น 3,522 ล้านบาท

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2555 – 2559 จะเห็นได้ว่า จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงโคนมเพิ่มมากขึ้น ทำให้จำนวนโคนมมากขึ้น ส่งผลต่อปริมาณน้ำนมดิบที่รีดได้มีจำนวนมาก มูลค่ารวมสูงขึ้นแปรผันตามปริมาณน้ำนม ประกอบกับราคาเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี คาดว่ามูลค่ารวมมีแนวโน้มจะสูงขึ้น ปรากฏตามตารางที่ 51 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 51 : แสดงข้อมูลโคนม

รายการ	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
จำนวนฟาร์มมาตรฐาน (แห่ง)	197	4	3	501	54
จำนวนโคนมที่เลี้ยง (ตัว)	105,558	83,718	82,184	86,456	108,355
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	3,535	2,620	2,792	2,701	3,493
ปริมาณน้ำนมดิบที่รีดได้ทั้งปี (กก.)	186,717,869	162,616,126	162,791,272	146,653,872	1,772,548,613
ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	16.28	16.88	17	18.45	18.21
มูลค่ารวม (บาท)	3,097,056,606	2,770,096,555	2,782,353,353	2,658,098,671	3,522,213,671

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ

กระบือ ในปี พ.ศ.2559 กลุ่มจังหวัด ฯ มีปริมาณกระบือ 184,710 ตัว ลดลงจากปีก่อนที่มีกระบือ จำนวน 186,601 ตัว แต่ราคากระบือมีชีวิตจะปรับราคาขึ้นจากปีก่อนที่ 37,125 บาท/ตัว เป็น 40,000 บาท/ตัว ทำให้มูลค่ากระบือก็ยิ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 6,364 ล้านบาท เป็น 6,788 ล้านบาท แม้ว่าราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละแล้วตกต่ำจากปีก่อนที่มีราคา 1,180 บาท/กิโลกรัม คงเหลือเป็น 303 บาท/กิโลกรัมก็ตาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2555 – 2559 จะเห็นได้ว่า จำนวนกระบือปรับตัวเพิ่มขึ้นตามจำนวนของผู้เลี้ยงกระบือ และราคารับซื้อกระบือมีชีวิตยังคงปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ในอนาคตมีแนวโน้มว่า กระบือจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แต่ต้องทำให้ราคาเฉลี่ยเนื้อที่ชำแหละมีราคาสูงขึ้น เช่นเดิมซึ่งอาจจะมีผลมาจากที่กลุ่มจังหวัด ฯ ยังไม่มีฟาร์มมาตรฐานรับรอง การซื้อขายเป็นราคาที่ชำแหละจึงมีราคาน้อยกว่าการซื้อขายเป็นกระบือมีชีวิต ปรากฏตามตารางที่ 52 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 52 : แสดงข้อมูลกระบือ

รายการ	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
จำนวนฟาร์มมาตรฐาน (แห่ง)	-	-	-	-	-
จำนวนกระบือที่เลี้ยง (ตัว)	261,231	186,040	171,414	186,601	184,710
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	63,724	48,059	42,550	45,099	45,621
ราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละแล้ว (บาท/กก.)	200	248	1,100	1,180	303
ราคาเฉลี่ยกระบือมีชีวิต (บาท/ตัว)	24,500	31,875	34,000	37,125	40,000
มูลค่ารวม (บาท) (กระบือมีชีวิต)	5,789,742,000	5,923,338,000	5,270,836,000	6,364,395,500	6,787,946,000
จำนวนโรงฆ่าสัตว์ (แห่ง)	58	58	59	53	55

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ

ไถ่พันธุ์เนื้อ ในปี พ.ศ.2559 กลุ่มจังหวัด ฯ มีปริมาณไถ่เนื้อ 49,344,809 ตัว ลดลงจากปีก่อนที่มีไถ่เนื้อ จำนวน 52,561,338 ตัว เนื่องจากจำนวนผู้เลี้ยงไถ่เนื้อลดลงจากปีก่อนที่มี 5,302 ราย เป็น 4,870ราย แม้ว่าจำนวนฟาร์มตามมาตรฐานจะเพิ่มขึ้นแล้ว แต่ราคาเฉลี่ยยังคงที่คือกิโลกรัมละ 40 บาท หรือราคา 91 บาท/ตัว ส่งผลให้ไถ่เนื้อมีมูลค่าลดลงตามปริมาณที่เลี้ยงจากปีก่อน 4,576 ล้านบาท ขึ้นเป็น 4,423 ล้านบาท

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2555 – 2559 จะเห็นได้ว่า จำนวนไถ่เนื้อคงที่ คือปรับตัวขึ้นลงไม่มากนัก และมูลค่าแปรผันตามจำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง หากเกษตรกรเลี้ยงไถ่มาก จะมีปริมาณไถ่มาก ก็จะทำให้มีมูลค่าสูงตามไปด้วย ปรากฏตามตารางที่ 53 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 53 : แสดงข้อมูลไถ่พันธุ์เนื้อ

รายการ	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557	พ.ศ.2558	พ.ศ.2559
จำนวนฟาร์มตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์ (แห่ง)	722	696	574	560	583
จำนวนไถ่ที่เลี้ยง (ตัว)	35,635,070	38,981,814	49,685,549	52,561,338	49,344,809
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง(ราย)	3,219	1,937	4,812	5,302	4,870
ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	38	39	40	40	40
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	84	81	91	90	91
มูลค่ารวม (บาท)	2,902,032,139	3,175,040,098	4,420,559,881	4,576,094,878	4,423,173,889

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ

ไถ่พันธุ์ไข่ ในปี พ.ศ.2559 กลุ่มจังหวัด ฯ มีปริมาณไถ่พันธุ์ไข่ 1,892,423 ตัว เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีไถ่พันธุ์ไข่ จำนวน 1,589,614 ตัว ทำให้ปริมาณไข่ไก่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า จากปีก่อนที่มี 465 ล้านฟอง เป็น 553 ล้านฟอง ส่งผลให้มูลค่าไข่ไก่รวมเพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 1,532.36 ล้านบาท เป็น 1,780.35 ล้านบาท

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2555 – 2559 จะเห็นได้ว่า ปริมาณไถ่พันธุ์ไข่ ปริมาณไข่ไก่ที่มากขึ้น ส่งผลต่อมูลค่าไข่ไก่ ทำให้มีจำนวนเกษตรกรหันมาเลี้ยงไก่เพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในปี พ.ศ. 2558 แต่ปริมาณไข่ไก่ที่มากเกินไปก็อาจทำให้ราคาเฉลี่ยต่อฟองลดลงไปด้วย ปรากฏตามตารางที่ 54 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 54 : แสดงข้อมูลไก่พันธุ์ไข่

รายการ	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557	พ.ศ.2558	พ.ศ.2559
จำนวนฟาร์มตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์ (แห่ง)	53	61	66	62	61
จำนวนไก่ที่เลี้ยง (ตัว)	1,060,125	1,151,630	1,845,103	1,589,614	1,892,423
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง(ราย)	4,205	4,571	4,412	9,023	9,204
ปริมาณไข่ไก่ (ฟอง)	311,327,109	345,345,191	546,566,574	465,614,625	553,756,847
ราคาเฉลี่ย (บาท/ฟอง)	2.93	3.24	3.37	3.23	3.15
มูลค่าไข่ไก่รวม (บาท/ปี)	925,427,930	983,223,996	1,851,340,321	1,532,366,455	1,780,353,004

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ

แพะ ในปี พ.ศ.2559 กลุ่มจังหวัด ฯ มีจำนวนแพะที่เลี้ยง 16,127 ตัว เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีจำนวน 14,502 ตัว เนื่องจากจำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงเพิ่มขึ้นจากปีก่อน 424 ราย เป็น 458 ราย ประกอบกับราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละแล้วเพิ่มขึ้นจากปีก่อน 325 บาท/กิโลกรัม เป็น 332.5 บาท/กิโลกรัม ทำให้มูลค่ารวมเพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 36,329,040 บาท เป็น 48,217,640 บาท

ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2556 – 2559 จะเห็นได้ว่า ปริมาณแพะและจำนวนเกษตรกรเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งราคาปรับตัวสูงขึ้น ทำให้ในปี พ.ศ. 2559 ทำให้มูลค่าแพะรวมเพิ่มขึ้น คาดว่ามีแนวโน้มเกษตรกรที่เลี้ยงจะเพิ่มขึ้นตามปัจจัยที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ปรากฏตามตารางที่ 55 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 55 : แสดงข้อมูลแพะ

รายการ	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557	พ.ศ.2558	พ.ศ.2559
จำนวนฟาร์มตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์ (แห่ง)	-	-	1	1
จำนวนแพะที่เลี้ยง (ตัว)	11,051	13,305	14,502	16,127
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง(ราย)	363	363	424	458
ราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละแล้ว (บาท/กก.)	293	295	325	332.5
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	2,121	2,189	2,430	2,695
มูลค่ารวม (เฉลี่ย/ตัว xจำนวนแพะ) (บาท)	23,703,695	30,488,700	36,329,040	48,217,640

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ

แกะ ในปี พ.ศ.2559 กลุ่มจังหวัด ฯ มีจำนวนแกะที่เลี้ยง 772 ตัว ลดลงมาจากปีก่อนเล็กน้อย จากปีก่อนที่มีจำนวน 880 ตัว เนื่องจากจำนวนฟาร์มตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์มีเพียงแห่งเดียว ซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัดชัยภูมิเท่านั้น แต่ราคาเนื้อแกะที่ชำแหละแล้วกับราคาแกะมีชีวิตที่สูงขึ้น โดยราคาเฉลี่ยเนื้อที่ชำแหละแล้วมีราคา 335 บาท/กิโลกรัม จากปีก่อนที่มีราคา 310 บาท/กิโลกรัม และราคาเฉลี่ยของแกะ 1 ตัว อยู่ที่ 2,468 บาท จากปีก่อนที่อยู่ 2,378 บาท/ตัว แต่จำนวนแกะที่เลี้ยงน้อยลง ทำให้มูลค่ารวมของปี 2559 อยู่ที่ 1,822,320 บาท ซึ่งน้อยกว่าปีก่อนหน้าซึ่งมูลค่ารวมอยู่ที่ 2,302,880 บาท

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2556 – 2559 จะเห็นได้ว่า ราคาเฉลี่ยเนื้อแคะที่ชำแหละเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำอาชีพเลี้ยงแคะ โดยปรากฏว่าปี พ.ศ. 2558 ที่ราคาเฉลี่ยตกต่ำจากปีก่อนหน้า จึงทำให้จำนวนเกษตรกรลดลงเกินครึ่งหนึ่งของปีก่อน แต่ในปี พ.ศ. 2559 จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงแคะเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากราคาเนื้อแคะที่ชำแหละแล้วกับราคาแคะมีชีวิตที่สูงขึ้น และมีแนวโน้มว่า ปริมาณแคะจะเพิ่มขึ้นในปีถัดไป ปรากฏตามตารางที่ 56 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 56 : แสดงข้อมูลแคะ

รายการ	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557	พ.ศ.2558	พ.ศ.2559
จำนวนฟาร์มตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์ (แห่ง)	1	1	1	1
จำนวนแคะที่เลี้ยง (ตัว)	1,095	741	880	722
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง(ราย)	59	70	38	50
ราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละแล้ว(บาท/กก.)	393	413	310	335
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	2,773	2,943	2,378	2,468
มูลค่ารวม (เฉลี่ย/ตัว xจำนวนแคะ)	2,397,920	1,659,990	2,302,880	1,822,320

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ

ผลิตภัณฑ์ใหม่ ในปี พ.ศ.2559 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เกษตรกรที่มีอาชีพปลูกหม่อนเลี้ยงไหม มีจำนวน 32,350 ราย ลดลงจากปีก่อนที่มีจำนวน 64,845 ราย ถึงแม้ว่าพื้นที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมจะเพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีพื้นที่ ฯ จำนวน 16,780 ไร่ เป็นจำนวน 19,414 ไร่ แต่เนื่องจากราคารับซื้อเส้นไหมปรับตัวลงจากปีก่อนที่มีราคา 1,600 บาท/กิโลกรัม เหลือ 1,550 บาท/กิโลกรัม จึงทำให้ผลผลิตเส้นไหมลดลงไปด้วยจากปีก่อนที่มี 208,029 กิโลกรัม/ปี เป็น 134,676 กิโลกรัม/ปี จึงทำให้กลุ่มจังหวัด ฯ มีมูลค่าผลผลิตเส้นไหมลดลงจากปีก่อนที่มีมูลค่า 256,368,800 บาท เหลือ 191,126,300 บาท ปรากฏตามตารางที่ 57 แนบท้ายนี้

ตารางที่ 57 : แสดงข้อมูลพื้นที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมและรายได้จากเส้นไหม

รายการ	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
พื้นที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม (ไร่)	22,687	23,567.20	20,517.20	16,780	19,414
เกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม (ราย)	32,801	31,672	30,249	64,817	32,350
ผู้ผลิตผ้าไหมและหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ (ราย)	29,656	28,848	25,391	25,381	19,181
ผลผลิตเส้นไหม (กก./ปี)	237,497	261,848	203,848	208,029	134,676
ราคาเส้นไหมเฉลี่ย (บาท/กก.)	1,250	1,250	1,250	1,600	1,550
มูลค่าผลผลิตเส้นไหมรวม (บาท)	307,323,300	355,992,400	288,218,600	256,368,800	191,126,300

ที่มา : ข้อมูลจากการรายงานของจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ

สำหรับรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ในภาพรวมของกลุ่มจังหวัด ฯ ในปี พ.ศ.2559 มีมูลค่า 8,621.42 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 5,593 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 35.13 เนื่องจากยอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ในพื้นที่ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มขึ้น (ยกเว้นจังหวัดชัยภูมิ) ปรากฏตามตารางที่ 58 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 58 : ข้อมูลค่าจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ข้อมูลพื้นฐาน ประกอบตัวชี้วัด	ผลการดำเนินงานในอดีต ปีงบประมาณ พ.ศ. (ล้านบาท)					ร้อยละที่เพิ่มขึ้น	
	2555	2556	2557	2558	2559	2558	2559
กลุ่มจังหวัดฯ	5,484.54	4,961.77	4,374.22	5,593	8,621.42	21.79	35.13
นครราชสีมา	4,202.38	3,535.55	2,853.91	3,624.99	6,503.37	21.27	44.26
ชัยภูมิ	492.22	506.98	597.52	758.32	674.71	21.20	-12.39
บุรีรัมย์	321.83	416.16	404.27	506.97	576.77	20.26	12.10
สุรินทร์	468.11	503.08	518.52	702.46	866.57	26.19	18.94

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ พ.ศ.2559

เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ปี พ.ศ. 2559 ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับตรานกยูงพระราชทานลดลงจากปีก่อนไปเป็นจำนวนมาก ซึ่งกลุ่มจังหวัดฯ จะต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีมาตรฐานมากขึ้น ส่งผลกับการจำหน่ายที่จะขยายไปสู่ตลาดต่างประเทศได้ ปรากฏตามตารางที่ 59 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 59 : ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดที่ได้รับดวงตรานกยูงพระราชทาน

ตรานกยูงพระราชทาน (ดวง)	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1			
	ปี พ.ศ.			
	2556	2557	2558	2559
นกยูงสีทอง(ดวง)	7,274	2,890	4,286	1,636
นกยูงสีน้ำเงิน(ดวง)	38,340	34,888	22,170	19,582
นกยูงสีเขียว(ดวง)	98	82	370	125
นกยูงเงิน (ดวง)	3,377	7,328	25,336	1,574
รวม (ดวง)	52,466	45,188	52,162	22,917

ที่มา : ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯในกลุ่มจังหวัดฯ

2.1.3 ด้านอุตสาหกรรม

(1) มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรม

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ฯ ภาคอุตสาหกรรม (สาขาการผลิตอุตสาหกรรม และสาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน) ณ ราคาประจำปี พ.ศ.2558 มีมูลค่ารวม 107,522 ล้านบาท เฉพาะสาขาการผลิตอุตสาหกรรม อยู่ที่ 104,179 ล้านบาท โดยมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.94 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ฯ (จังหวัดนครราชสีมา 84,515 ล้านบาท จังหวัดชัยภูมิ 5,519 ล้านบาท จังหวัดบุรีรัมย์ 9,662 ล้านบาท และจังหวัดสุรินทร์ 4,483 ล้านบาท) เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่า 100,858 ล้านบาท (จังหวัดนครราชสีมา 80,521 ล้านบาท จังหวัดชัยภูมิ 6,418 ล้านบาท จังหวัดบุรีรัมย์ 9,138 ล้านบาท และจังหวัดสุรินทร์ 4,781 ล้านบาท) เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 3.19

(2) แนวโน้มการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัด ฯ คาดว่า แนวโน้มการลงทุนภาคอุตสาหกรรมจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และผู้ประกอบการสินค้า OTOP ทุกตำบลทั่วประเทศ ซึ่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจในระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด ฯ ดีขึ้นอย่างแน่นอน

(3) ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด

จากข้อมูลของจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ ในปี พ.ศ.2559 พบว่า กลุ่มจังหวัด ฯ มีจำนวนโรงงานทุกประเภทและเงินทุน สรุปได้ ดังนี้

- โรงงานทุกประเภท รวม 4,311 โรงงาน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มี จำนวน 4,293 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 0.42 (เพิ่มขึ้น 18 โรงงาน)

- ด้านจำนวนเงินทุนปรับเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี พ.ศ. 2559 มีจำนวนเงินลงทุนรวมทั้งกลุ่มจังหวัด จำนวน 247,237.13 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มี 244,220.33 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.22 (เพิ่มขึ้น 3,016.80 ล้านบาท)

(4) สถานการณ์อุตสาหกรรมรายจังหวัด (ข้อมูล ปี 2559)

1. จังหวัดนครราชสีมา มีโรงงานทั้งสิ้น 2,662 โรงงาน มีมูลค่าการลงทุนรวม 176,453.15 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีเงินลงทุน 174,075 ล้านบาท มีโรงงานประเภทการเกษตรมากที่สุด 442 โรงงาน สำหรับประเภทโรงงานที่มีเงินลงทุนมากที่สุด คือ โรงงานประเภทอื่นๆ มีมูลค่าการลงทุน 29,814.34 ล้านบาท รองลงมาเป็นโรงงานประเภทอาหาร มีมูลค่าการลงทุน 25,141.36 ล้านบาท

2. จังหวัดชัยภูมิ มีโรงงานทั้งสิ้น 605 โรง มีมูลค่าการลงทุน 25,781.93 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนที่มีมูลค่าการลงทุน 26,140.58 ล้านบาท มีโรงงานประเภทการเกษตรมากที่สุด 128 โรงงาน ประเภทโรงงานที่มีเงินลงทุนมากที่สุด คือ โรงงานประเภทอื่น ๆ มีมูลค่าการลงทุน 11,963.68 ล้านบาท รองลงมาเป็นโรงงานประเภทอาหาร มีมูลค่าการลงทุน 5,208.70 ล้านบาท

3. **จังหวัดบุรีรัมย์** มีโรงงานทั้งสิ้น 559 โรง มีมูลค่าการลงทุน 26,705.04 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีมูลค่าการลงทุน 25,543.44 ล้านบาท มีโรงงานประเภทโลหะมากที่สุด 82 โรงงาน รองลงมา เป็นโรงงานประเภทการเกษตร จำนวน 81 โรงงาน ประเภทโรงงานที่มีเงินลงทุนมากที่สุด คือ โรงงานประเภทไฟฟ้า มีมูลค่าการลงทุน 11,293.82 ล้านบาท

4. **จังหวัดสุรินทร์** มีโรงงานทั้งสิ้น 485 โรง มูลค่าการลงทุนรวม 18,297.01 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนที่มีมูลค่าการลงทุน 18,461.31 ล้านบาท มีโรงงานประเภทการเกษตรมากที่สุด 79 โรงงาน ประเภทโรงงานที่มีเงินลงทุนมากที่สุด คือ โรงงานประเภทอื่น ๆ มีมูลค่าการลงทุน 7,199.16 ล้านบาท

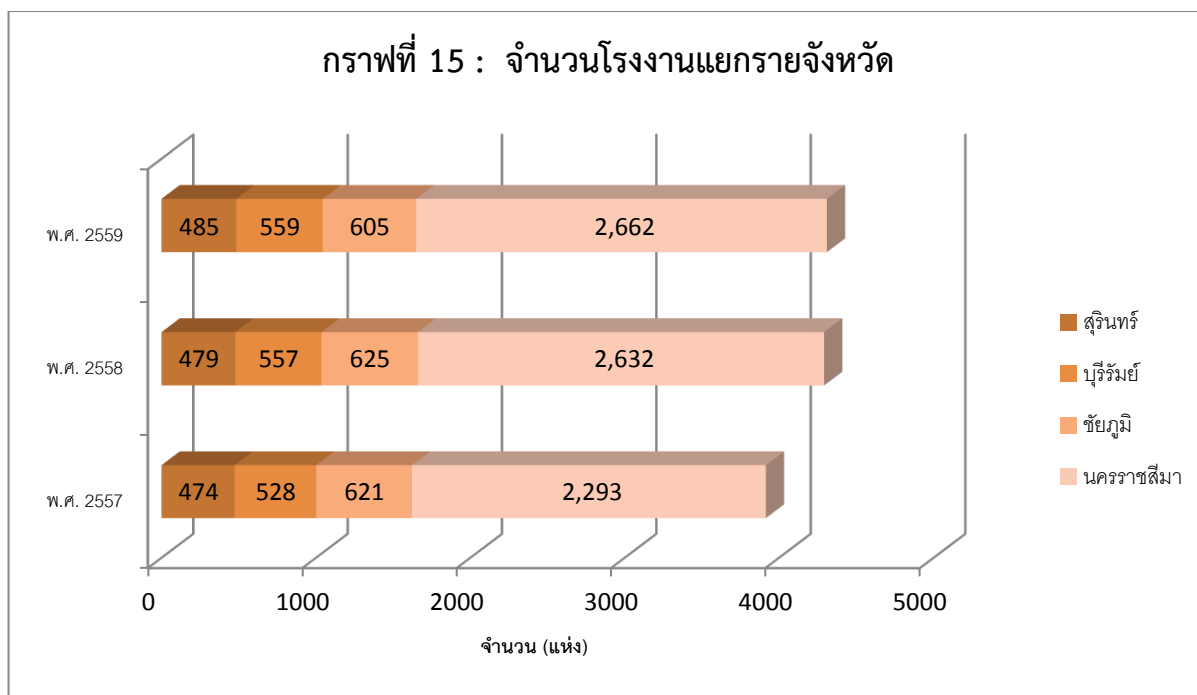
จังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ โดยเฉพาะจังหวัดนครราชสีมา เป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดในกลุ่มจังหวัด ฯ และมีจำนวนมากเกินครึ่งหนึ่งของโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมดของกลุ่มจังหวัด ฯ และมีแนวโน้มที่จะมีสัดส่วนมากขึ้นเรื่อยๆ แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัด ฯ เป็นอุตสาหกรรมประเภทที่ต้องการพึ่งพาเมืองในการเลือกทำเลที่ตั้ง เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากมีโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรสนับสนุนที่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมใน 3 ช่วงปี ระหว่างปี พ.ศ.2557 – 2559 แล้ว พบว่า ทั้ง 4 จังหวัดมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น แต่จังหวัดชัยภูมิที่กลับลดลงในปี พ.ศ. 2559 ปรากฏตามตารางที่ 60 และกราฟที่ 15 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 60 : แสดงข้อมูลจำนวนและมูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรม

จังหวัด	โรงงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1							
	ปี พ.ศ.2557		ปี พ.ศ.2558		ปี พ.ศ.2559		ปี 2559 เพิ่มขึ้น/ ลดจากปีก่อน	
	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)
จังหวัดนครราชสีมา	2,293	194,954	2,632	174,075	2,662	176,453.15	30	2,378.15
จังหวัดชัยภูมิ	621	28,130	625	26,140.58	605	25,781.93	-20	-358.65
จังหวัดบุรีรัมย์	528	22,431	557	25,543.44	559	26,705.04	2	1,161.60
จังหวัดสุรินทร์	474	18,026	479	18,461.31	485	18,297.01	6	-164.30
รวม	3,916	263,541	4,293	244,220.33	4,311	247,237.13	18	3,016.80

ที่มา : ข้อมูลจากการรายงานของจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ

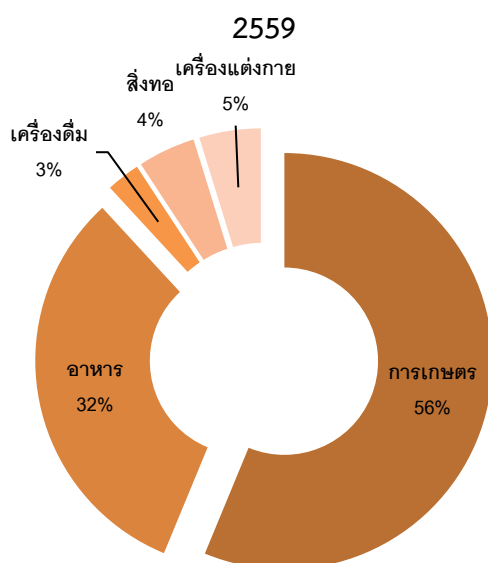
(5) อุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด ทั้ง 3 ประเด็น ยุทธศาสตร์ ที่สำคัญได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตร อาหาร เครื่องดื่ม และเครื่องแต่งกาย โดยมีสัดส่วนของ อุตสาหกรรมการเกษตรเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 56 ปรากฏตามตารางที่ 61 และกราฟที่ 16 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 61 : แสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ฯ

ประเภท/สาขา อุตสาหกรรม	พ.ศ.2557		พ.ศ.2558		พ.ศ.2559	
	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)	แห่ง	เงินทุน (ล้านบาท)
การเกษตร	668	20,801.64	727	27,788.05	730	30,561.20
อาหาร	350	25,337.00	404	34,388.87	414	36,318.04
เครื่องดื่ม	27	11,107.44	31	11,204.65	34	11,250.80
สิ่งทอ	70	3,370.86	60	3,472.81	58	3,479.21
เครื่องแต่งกาย	67	3,395.11	65	3,246.79	62	2,979.22
รวม	1,182	64,012.05	1,287	80,101.17	1,298	84,588.47

ที่มา : ข้อมูลจากการรายงานของจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ฯ

กราฟที่ 16 : แสดงสัดส่วนประเภทอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ.

นอกจากนี้ การแปรรูปอุตสาหกรรมการเกษตรของกลุ่มจังหวัดฯ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา เป็นต้น มีจำนวนมาก โดยเฉพาะการแปรรูปมันสำปะหลังมีมากที่สุด รองลงมาเป็น โรงสีข้าว การแปรรูป ยางพารา โรงน้ำตาล และโรงงานเอทานอล ตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 62 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 62 : แสดงจำนวนอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ที่เชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ฯ

จังหวัด	โรงสี		แปรรูปมัน		แปรรูปยางพารา		น้ำตาล		เอทานอล	
	ประเภท 2*	ประเภท 3**	ประเภท 2*	ประเภท 3**	ประเภท 2*	ประเภท 3**	ประเภท 2*	ประเภท 3**	ประเภท 2*	ประเภท 3**
	นครราชสีมา	81	78	21	200	-	4	-	5	-
ชัยภูมิ	3	23	4	125	3	23	-	3	-	2
บุรีรัมย์	4	39	3	19	-	7	-	1	-	-
สุรินทร์	3	54	-	2	-	1	-	1	-	-
กลุ่มจังหวัด ฯ	91	194	28	346	3	35	0	10	0	2

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2557

หมายเหตุ : * เครื่องจักรจำพวกไม่เกิน 50 แรงม้า และ/หรือ คนงานจำนวนไม่เกิน 50 คน

** เครื่องจักรเกิน 50 แรงม้า

(6) ด้านผลิตภาพแรงงาน

ผลิตภาพแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ. 2557 อยู่ที่ 146,476 บาท/คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มี 109,591 บาท/คน อยู่ที่ 36,885 บาท/คน คิดเป็นร้อยละ 33.66 และมีค่ามากกว่าค่ากลางของประเทศ คิดเป็นลำดับที่ 7 จาก 18 กลุ่มจังหวัด ปรากฏตามตารางที่ 63 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 63 : แสดงผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน) กลุ่มจังหวัด

ผลิตภาพแรงงาน	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557	การ เปลี่ยนแปลง	อัตราการ เปลี่ยนแปลง
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	64,746	67,696	95,989	28,293	41.79
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	51,955	53,133	70,365	17,232	32.43
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	110,169	109,591	146,476	36,885	33.66
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	33,306	35,046	42,786	7,740	22.09
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	77,863	76,933	97,232	20,299	26.39
กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1	445,137	486,298	326,011	- 160,287	- 32.96
กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2	117,799	114,402	123,882	9,480	8.29
กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1	173,097	174,540	189,844	15,304	8.77
กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2	334,837	333,923	274,995	- 58,928	- 17.65
กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง	570,087	520,421	401,337	- 119,084	- 22.88
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	114,489	113,369	128,011	14,642	12.92
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2	61,316	60,933	123,882	62,949	103.31
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1	80,685	78,787	88,519	9,732	12.35
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2	101,724	104,301	71,778	- 32,523	- 31.18
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก	651,992	686,191	525,398	-160,793	- 23.43
กลุ่มจังหวัดภาคใต้่าวไทย	110,755	112,234	123,603	11,369	10.13
กลุ่มจังหวัดภาคใต้อันดามัน	202,553	211,257	199,241	-12,016	- 5.69
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	123,611	123,698	136,605	12,907	10.43
ค่ากลางประเทศ	N/A	112,801	125,946		

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาดูเป็นรายจังหวัด พบว่า จังหวัดนครราชสีมามากที่สุด และเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการเปลี่ยนแปลงแล้วจะพบว่าจังหวัดบุรีรัมย์ ด้านผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 44.83 รองลงมา เป็นจังหวัดสุรินทร์ ปรากฏตามตารางที่ 64 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 64 : แสดงผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน/ปี) รายจังหวัด

จังหวัด	แสดงผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน/ปี)			
	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557	การเปลี่ยนแปลง	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
นครราชสีมา	103,366	114,298	10,932	10.58
ชัยภูมิ	51,480	65,140	13,660	26.53
บุรีรัมย์	55,341	80,149	24,808	44.83
สุรินทร์	54,696	74,818	20,122	36.79
ค่ากลางประเทศ	40,857	52,687	11,830	28.95

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2.1.4 ด้านบริการ

(1) จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายต่อหัว

ในปี พ.ศ.2559 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ รวม 12,572,619 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว รวม 11,844,838 คน คิดเป็นร้อยละ 5.79 แบ่งเป็นนักท่องเที่ยวคนไทย 12,272,098 คน และเป็นนักท่องเที่ยวต่างประเทศ 300,521 คน แต่รายได้จากการท่องเที่ยวรวมเพิ่มขึ้นถึง 23,724.18 ล้านบาท เมื่อเทียบจากปีก่อนที่มีรายได้รวม 21,535.14 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9.23 และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มมากขึ้น ปรากฏตามตารางที่ 65 และกราฟที่ 17 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 65 : แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ฯ ปี 55 - 59

รายการ	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1						จำนวนที่ เพิ่ม/ลด 2558/2559	ร้อยละที่ เพิ่ม/ลด 2558/2559
	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557	พ.ศ.2558	พ.ศ.2559			
นักท่องเที่ยวรวม (คน)	15,452,708	17,130,226	17,760,638	11,844,838	12,572,619	727,781	5.79	
- คนไทย (คน)	15,166,960	16,816,204	17,436,639	11,639,670	12,272,098	632,428	5.15	
- คนต่างประเทศ (คน)	285,748	314,022	323,999	205,168	300,521	95,353	31.73	
โรงแรม/ที่พัก (แห่ง)	693	722	783	799	1,162	363	31.24	
ห้องพัก (ห้อง)	20,728	23,103	23,473	24,290	25,726	1,436	5.58	
ค่าใช้จ่าย/คน/วัน (บาท)	819	905	993	930	954	24	2.56	
รายได้ (ล้านบาท)	15,636.26	17,755.07	18,611.73	21,535.43	23,724.18	2,188.75	9.23	

ที่มา : ข้อมูลจากการรายงานของจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ หากจำแนกจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2559 จะพบว่า

- นักท่องเที่ยว (รวม) มากที่สุด คือ จังหวัดนครราชสีมา มีนักท่องเที่ยวรวม 8,321,239 คน รองลงไป คือ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดสุรินทร์ ตามลำดับ

- รายได้จากการท่องเที่ยว มากที่สุด จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 17,418 ล้านบาท รองลงไป คือ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดชัยภูมิ ตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 66 ข้างทำนองนี้

ตารางที่ 66 : แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ฯ ปี 2559

จังหวัด	นักท่องเที่ยว (คน)			รายได้	
	คนไทย	คนต่างประเทศ	รวม	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/ คน/วัน (บาท)	รายได้ (ล้านบาท)
จังหวัดนครราชสีมา	8,173,786	147,453	8,321,239	1,268	17,418
จังหวัดชัยภูมิ	1,400,000	93,201	1,493,201	705.75	1,546
จังหวัดบุรีรัมย์	1,500,254	35,460	1,535,714	863	2,331.54
จังหวัดสุรินทร์	1,198,058	24,407	1,222,465	979	2,428.64
รวม	12,272,098	300,521	12,572,619	3,815.75	23,724.18

ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

(2) ข้อมูลด้านบริการที่เชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของจังหวัด

กลุ่มจังหวัด ฯ มีธุรกิจบริการที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ฯ เช่น กลุ่มบริษัทนำเที่ยว กลุ่มที่พัก กลุ่มร้านอาหาร กลุ่มร้านค้าที่ระลึก OTOP กระจายอยู่ในพื้นที่ทั้ง 4 จังหวัด ปรากฏตามตารางที่ 67 - 68 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 67 : เครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	บริษัทนำเที่ยว	ที่พัก	ร้านอาหาร	ร้านค้าที่ระลึก	แรงงานในภาคท่องเที่ยว	วันพักเฉลี่ย
นครราชสีมา	69	168	8070	82	N/A	2.12
ชัยภูมิ	3	105	61	20	222	1.98
บุรีรัมย์	12	169	177	104	N/A	2.16
สุรินทร์	3	105	61	20	222	1.98
กลุ่มจังหวัดฯ	87	547	8,369	226	444	2.06

ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2559

ตารางที่ 68 : ผลิตภัณฑ์ OTOP จำแนกตามประเภทและรายจังหวัด

ข้อมูลผลิตภัณฑ์ OTOP	กลุ่มจังหวัด ฯ	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์
ประเภทอาหาร	20	27	6	24	20
ประเภทเครื่องดื่ม	14	5	6	11	14
ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย	13	7	20	31	13
ประเภทของใช้ ของตกแต่ง และของที่ระลึก	4	2	3	4	4
ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	34	13	8	9	34
รวม	18	4	3	1	18

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2559

ศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ทำการสำรวจและสรุปข้อมูลผลิตภัณฑ์ OTOP ที่มีศักยภาพของแต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ปรากฏตามตารางที่ 69 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 69 : ข้อมูลผลิตภัณฑ์ OTOP ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	รายการ
นครราชสีมา	<p><u>ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม</u> อาทิ ข้าวตังข้าวกล้องหอมหอยง ขนมเปี้ยะไส้ถั่วทองไข่แดง ผักไร้สารพิษ ไข่เค็มใบเตย ข้าวหอมมะลิปลอดสารพิษ หมี่โคราช หมูหยอง องุ่นสดไร้เมล็ดปลอดสาร น้ำองุ่น 100%</p> <p><u>ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย</u> อาทิ ผ้าไหมมัดหมี่ ผ้าไหมหางกระรอก ผ้าไหมบาติก ผ้าพันคอ เสื้อผ้าสตรีสำเร็จรูป</p> <p><u>ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก</u> อาทิ เครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน เสื้อบุฟองน้ำ ดอกไม้รังไหม พรมทอมือ มีด</p> <p><u>ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร</u> อาทิ ลูกประคบสมุนไพรแห้ง น้ำมันเขียว สบู่หัวน้ำมันแพะผสมทองคำ</p>
ชัยภูมิ	<p><u>ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม</u> อาทิ กระจ่างสารท กล้วยทอดกรอบ ขนมหอมม่วง ข้าวกล้อง ข้าวกล้องเพาะงอก ปลาสามไร่กาง ไส้กรอกอีสาน หม่าเนื้อ-หมู มะขามหวาน ไข่เค็มพอกดินสอพอง น้ำมะเมา</p> <p><u>ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย</u> อาทิ ผ้าทอมือลายขัดพื้นฐาน ผ้าไหมมัดหมี่ ผ้าเกล็ดเต่า ผ้าขิด จี๊สะเก็ดดาว</p> <p><u>ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก</u> อาทิ เต่าประหยัดพินประหยัดถ่าน</p> <p><u>ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร</u> อาทิ ภูขี้ผึ้งเนื้อทอง ยาหม่องหวาน 108 โพล แชมพูสมุนไพรเขียว กู้หลาน</p>
บุรีรัมย์	<p><u>ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม</u> อาทิ ข้าวแต่น ข้าวภูเขาไฟ กุ้งจ่อม หมูเส้น น้ำพริกตาแดง น้ำแร่ธรรมชาติ ชาใบหม่อน น้ำเสาวรสเข้มข้น</p> <p><u>ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย</u> อาทิ ชุดสตรี ผ้าขาวม้าลายขิด ผ้ายกดอกพิกุล ผ้าคลุมไหมมัดหมี่ ผ้าสไบ ผ้าไหมมัดหมี่เขียนทอง รองเท้าปักตบสมุนไพรจากใยพืช</p> <p><u>ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก</u> อาทิ ไม้nard เต่าอย่างปลอดควัน เสื้อกยกกลาย กล่องใส่จิวเวลรี่</p> <p><u>ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร</u> อาทิ ครีมบำรุงผิวจากโปรตีนไหมธรรมชาติ โคลนพอกตัวดินภูเขาไฟ สบู่โปรตีนไหม สบู่กวาวเครือผสมสมุนไพร แฮร์โทนิค ซีรัม</p>
สุรินทร์	<p><u>ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม</u> อาทิ กาละแมสสด ข้าวหอมมะลิ ข้าวหอมมะลิแดงอินทรี ไข่เค็มไอโอดีน</p> <p><u>ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย</u> อาทิ ผ้าโฮล ผ้าคลุมไหล่ไหม เครื่องประดับทองเหลืองลายไทย ผ้าพันคอไหม ผ้ายกลายโคมหลวง ผ้าทอมือลายขัด ผ้าสไบ ผ้าโสร่งหางกระรอก สร้อยยางช้าง ประคำ สร้อยหินมณีหยดทิพย์</p> <p><u>ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก</u> อาทิ ตะกร้าหวาย โต๊ะชุด กระเป๋าอเนกประสงค์</p> <p><u>ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร</u> อาทิ ครีมอาบน้ำผสมขมิ้น-โพล เซรัมโปรตีนไหมทอง ยากษัยเส้น</p>

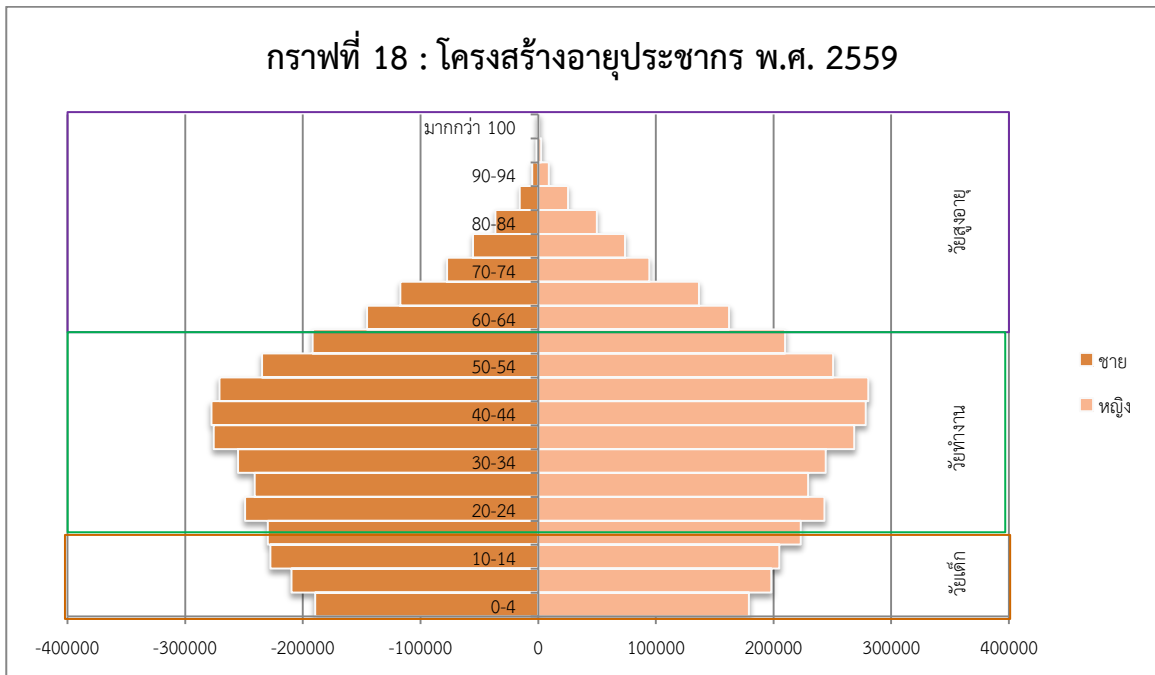
ที่มา : ศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ROC) พ.ศ. 2557

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลสังคมและความมั่นคง

2.2.1 ด้านสังคม

(1) โครงสร้างประชากร

ในปี พ.ศ. 2559 กลุ่มจังหวัดมีจำนวนประชากรรวม 6,752,462 คน โดยส่วนใหญ่เป็นประชากรวัยแรงงาน โดยเป็นผู้มีอายุระหว่าง 30 – 50 ปี และมีแนวโน้มว่าประชากรผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปรากฏตามกราฟที่ 18 ข้างท้ายนี้

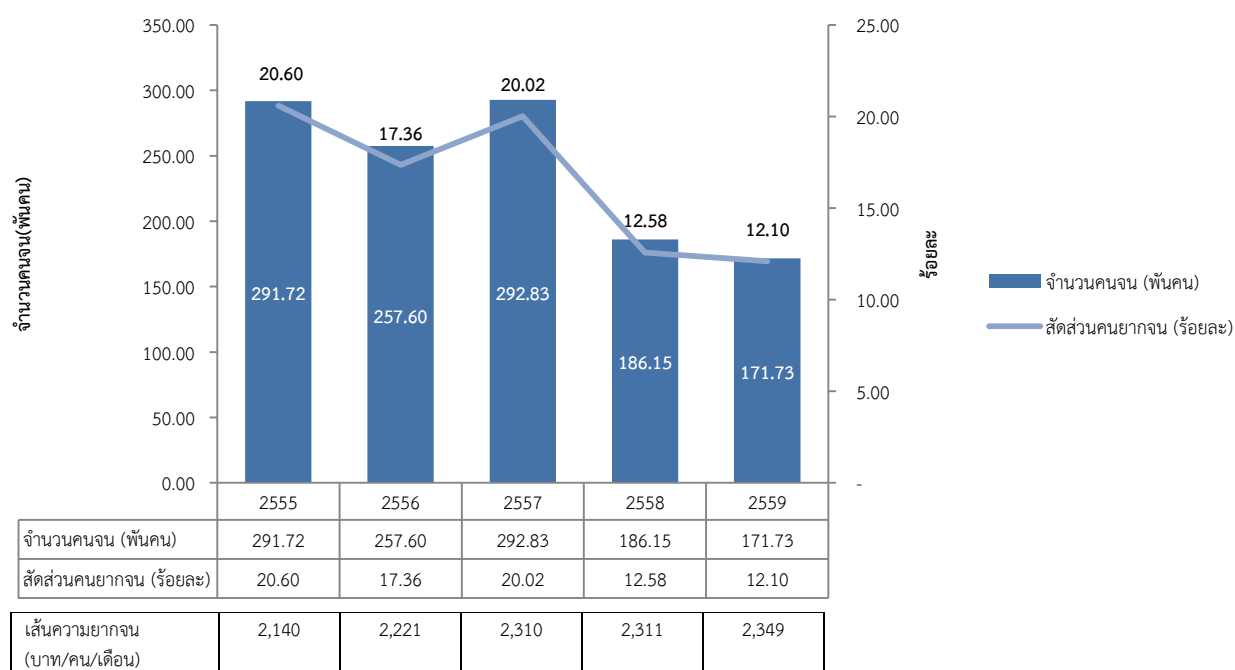
ข้อมูลสัดส่วนคนยากจนห้าปีย้อนหลัง จากปี พ.ศ. 2555 – พ.ศ. 2559 มีสัดส่วนคนยากจนลดลง ถึงแม้ว่าปี พ.ศ. 2557 จะมีสัดส่วนคนยากจนเพิ่มขึ้นสูง เนื่องจากเป็นช่วงที่มีการปรับเปลี่ยนรัฐบาล ทำให้เกิดความไม่เสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจ แต่เมื่อสถานการณ์กลับเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว เกิดความมั่นคงและมีเสถียรภาพทั้งทางการเมืองและเศรษฐกิจ ทำให้สัดส่วนคนยากจนลดลง ในปี พ.ศ. 2559 จังหวัดชัยภูมิมีสัดส่วนคนยากจนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัดคิดเป็นร้อยละ 5.7 ต่ำกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และค่ากลางของประเทศ ปรากฏตามตารางที่ 70 กราฟที่ 19 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 70 : แสดงสัดส่วนคนยากจน

จังหวัด	สัดส่วนคนยากจน (ร้อยละ)				
	2555	2556	2557	2558	2559
นครราชสีมา	16.0	17.4	17.1	11.6	9.0
ชัยภูมิ	16.3	15.8	9.5	5.6	5.7
บุรีรัมย์	31.6	25.4	39.1	23.3	24.3
สุรินทร์	18.4	10.8	14.4	9.8	9.4
กลุ่มจังหวัด	20.6	17.4	20.0	12.6	12.1
ภาคอีสาน	19.8	17.4	17.0	10.3	13.0
ประเทศ	12.6	10.9	10.5	7.2	8.6

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กราฟที่ 19 : จำนวนคนจน เส้นความยากจน และสัดส่วนคนจน

ผู้สูงอายุที่อยู่ลำพังคนเดียว ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 ขึ้นลงไม่คงที่ อาจจะขึ้นอยู่กับสถานะทางเศรษฐกิจ และการที่คนออกไปทำงานนอกพื้นที่ที่อยู่อาศัย จึงทำให้ผู้สูงอายุอยู่ตัวคนเดียว ในปี พ.ศ. 2559 มีผู้สูงอายุที่อยู่ลำพังคนเดียวสูงจากปีที่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 7.5 สูงกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือและค่ากลาง ซึ่งเมื่อมองย้อนกลับไปดูข้อมูลสัดส่วนคนยากจน ปี พ.ศ. 2559 ที่มีสัดส่วนลดลง จึงเป็นไปได้ว่าประชาชนออกไปทำงานนอกพื้นที่ ทำให้มีรายได้อีกขึ้น สัดส่วนคนยากจนลดลง แต่ต้องปล่อยผู้สูงอายุไว้ตามลำพัง ปรากฏตามตารางที่ 71 ข้างทำนองนี้

ตารางที่ 71 : ร้อยละของผู้สูงอายุที่อยู่ลำพังคนเดียว (%)

จังหวัด	ร้อยละของผู้สูงอายุที่อยู่ลำพังคนเดียว(%)				
	2555	2556	2557	2558	2559
นครราชสีมา	4.0	4.6	5.1	3.6	5.5
ชัยภูมิ	5.5	5.6	4.3	6.1	8.4
บุรีรัมย์	5.0	5.6	8.8	4.3	8.8
สุรินทร์	6.4	2.2	4.7	5.9	7.2
กลุ่มจังหวัด	5.2	4.5	5.7	5.0	7.5
ภาคอีสาน	5.1	5.1	5.3	5.6	6.1
ประเทศ	4.8	5.3	5.4	6.0	6.3

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

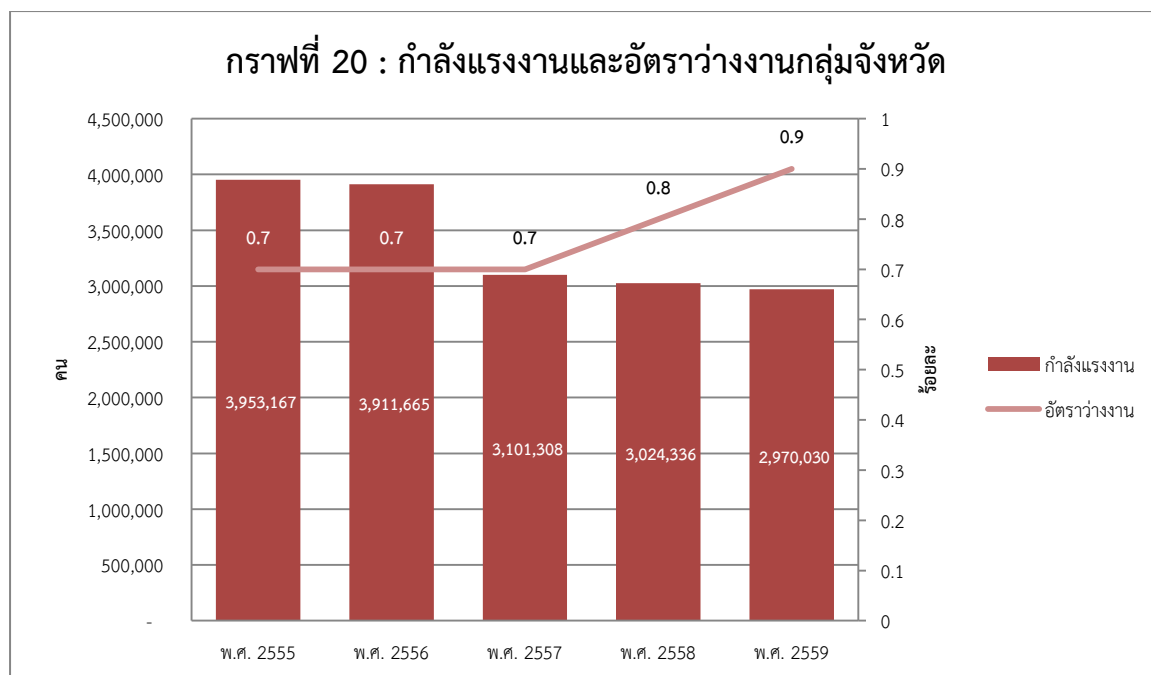
(2) การทำงาน

กำลังแรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 พบว่ามีจำนวนลดลง ในขณะที่อัตราว่างงานกลับเพิ่มขึ้น ปรากฏตามตารางที่ 72 และกราฟที่ 20 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 72 : แสดงสถานภาพแรงงาน และอัตราการว่างงาน

สถานภาพแรงงาน	สถานภาพแรงงาน (คน)				
	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	5,649,524	5,676,990	4,587,018	4,608,368	4,627,695
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	3,953,167	3,911,665	3,101,308	3,024,336	2,970,030
ผู้มีงานทำ	3,865,287	3,839,886	3,047,204	2,970,491	2,911,135
ผู้ว่างงาน	29,633	29,152	29,531	31,423	33,872
ผู้ที่รอฤดูกาล	58,248	42,626	24,574	22,422	25,023
ผู้ทีนอกกำลังแรงงาน	1,696,357	1,765,324	1,485,709	1,584,033	1,657,664
รวม	15,252,216	15,265,643	12,275,344	12,241,073	12,225,419
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	0.7	0.7	0.7	0.8	0.9

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

(3) การศึกษา

จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2557 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่กลับลดลงในปี พ.ศ. 2558 และขึ้นสูงอีกในปี พ.ศ. 2559 ซึ่งกลุ่มจังหวัดมีปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป อยู่ที่ 7.4 ปี ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ที่ 7.5 ปี และระดับประเทศอยู่ที่ 8.5 ปี ปรากฏตามตารางที่ 73

ตารางที่ 73 : จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป

จังหวัด	จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป (ปี)				
	2555	2556	2557	2558	2559
นครราชสีมา	8.00	7.90	8.10	7.60	7.90
ชัยภูมิ	7.20	7.20	7.70	7.50	7.40
บุรีรัมย์	7.00	7.10	7.10	7.20	7.20
สุรินทร์	7.50	7.60	7.90	7.00	7.00
กลุ่มจังหวัด	7.40	7.50	7.70	7.30	7.40
ภาคอีสาน	7.50	7.50	7.60	7.40	7.50
ประเทศ	8.00	8.00	8.10	8.50	8.50

ที่มา : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ

คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 พบว่า มีแนวโน้มลดลง โดยต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ซึ่งในปี พ.ศ. 2559 คิดเป็นร้อยละ 32.4 และจังหวัดชัยภูมามีคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net น้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ คิดเป็นร้อยละ 31.50 ปรากฏตามตารางที่ 74

ตารางที่ 74 : คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (%)

จังหวัด	คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (%)				
	2555	2556	2557	2558	2559
นครราชสีมา	35.50	36.10	36.30	33.50	33.00
ชัยภูมิ	33.50	34.70	34.50	31.30	31.50
บุรีรัมย์	34.40	35.30	35.30	32.90	32.20
สุรินทร์	34.80	35.80	36.00	33.00	32.90
กลุ่มจังหวัด	34.55	35.48	35.53	32.68	32.40
ภาคอีสาน	34.40	35.20	35.30	32.30	32.00
ประเทศ	36.70	37.40	37.60	34.80	34.50

ที่มา : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ประมวลผลโดย สำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สศช. ปีการศึกษา 2555 - 2557 คะแนนเฉลี่ย 8 วิชา ปีการศึกษา 2558 - 2556 คะแนนเฉลี่ย 5 วิชา

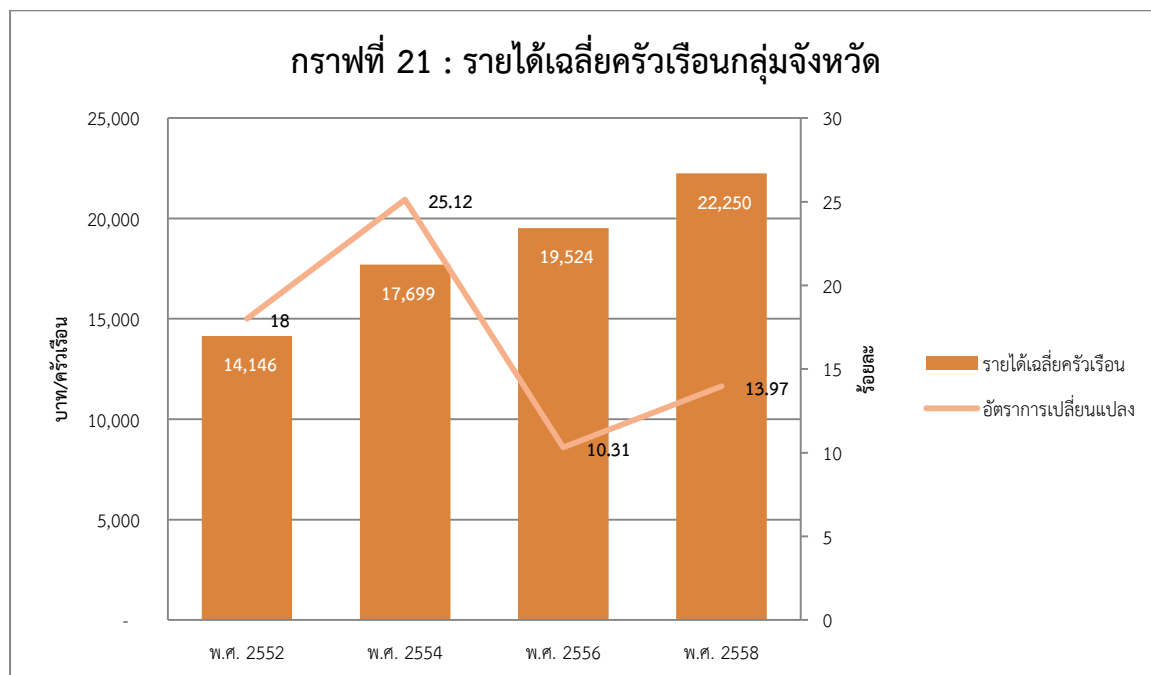
(4) รายได้/รายจ่ายภาคครัวเรือน

ระหว่างปี พ.ศ. 2552 - 2558 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปี พ.ศ. 2558 อยู่ที่ประมาณ 22,250 บาท/เดือน โดยปี พ.ศ. 2554 มีอัตราการการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 25.12 ปรากฏตามตารางที่ 75 และกราฟที่ 21 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 75 : แสดงรายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน/อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ย

จังหวัด	รายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน (บาท/ครัวเรือน)			
	2552	2554	2556	2558
นครราชสีมา	19,158	19,399	22,479	26,376
ชัยภูมิ	12,380	15,794	18,641	23,830
บุรีรัมย์	13,734	17,316	15,624	18,480
สุรินทร์	11,310	18,287	21,351	20,315
กลุ่มจังหวัด	14,146	17,699	19,524	22,250
ภาคอีสาน	15,358	18,217	19,181	21,094
ประเทศ	20,904	23,236	25,194	26,915
อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ย	18.00	25.12	10.31	13.97

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ระหว่างปี พ.ศ. 2552 - 2558 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีรายจ่ายเฉลี่ยของครัวเรือนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปี พ.ศ. 2558 อยู่ที่ประมาณ 17,400 บาท/เดือน ส่วนหนี้สินเฉลี่ยของครัวเรือนต่อปีลดลงในปี พ.ศ. 2554 แต่หลังจากนั้นกลับเพิ่มขึ้นสูง โดยในปี พ.ศ. 2558 อยู่ที่ประมาณ 206,444 บาท/ปี คิดเป็นร้อยละ 927.83 ปรากฏตามตารางที่ 76 – 77 และกราฟที่ 22 ข้างทำนี้

ตารางที่ 76 : แสดงรายจ่ายเฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน

จังหวัด	รายจ่ายเฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน (บาท/ครัวเรือน)				
	2554	2555	2556	2557	2558
นครราชสีมา	14,251	15,397	15,618	17,771	18,645
ชัยภูมิ	12,145	16,090	15,022	17,163	16,332
บุรีรัมย์	13,629	12,939	14,343	13,952	16,087
สุรินทร์	14,401	14,746	18,584	17,069	18,537
กลุ่มจังหวัด	13,607	14,793	15,892	16,489	17,400
ภาคอีสาน	14,375	14,277	15,092	16,284	17,032
ประเทศ	17,403	18,766	19,061	20,892	21,157

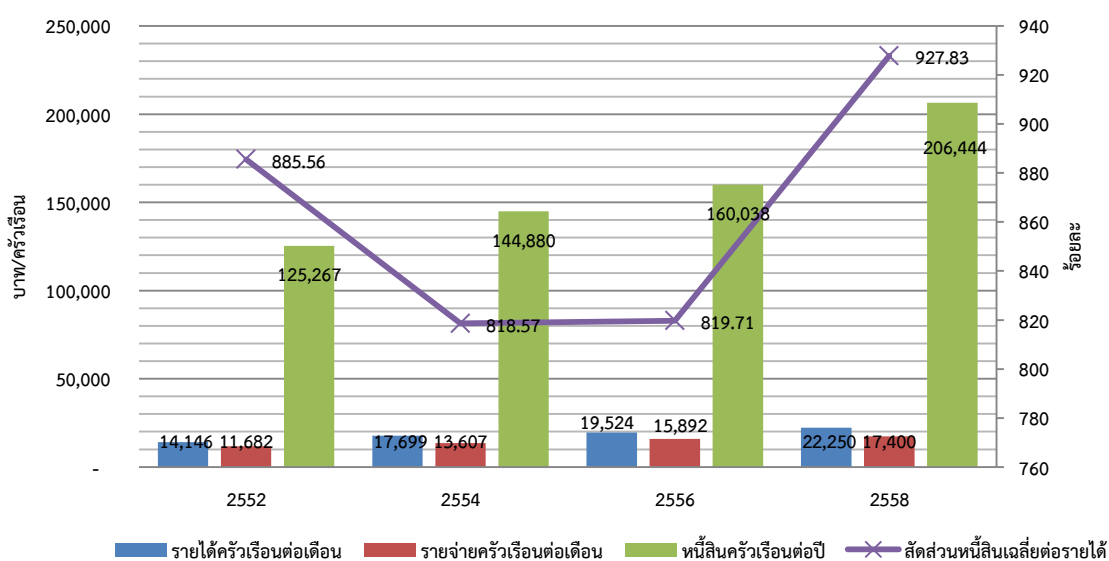
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ตารางที่ 77 : แสดงหนี้สินเฉลี่ยครัวเรือนต่อปี

จังหวัด	หนี้สินเฉลี่ยครัวเรือนต่อปี (บาท/ครัวเรือน)			
	2552	2554	2556	2558
นครราชสีมา	134,654	116,108	170,703	245,760
ชัยภูมิ	130,092	105,134	164,135	155,902
บุรีรัมย์	117,943	161,895	117,814	159,766
สุรินทร์	118,378	196,381	187,498	264,348
กลุ่มจังหวัด	125,267	144,880	160,038	206,444
ภาคอีสาน	118,308	137,663	146,307	160,675
ประเทศ	134,699	134,900	163,087	156,770
สัดส่วนหนี้สินเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ย (ร้อยละ)	885.56	818.57	819.71	927.83

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

กราฟที่ 22 : หนี้สินเฉลี่ยของครัวเรือนกลุ่มจังหวัด

(5) การสาธารณสุข

(5.1) อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร ระหว่างปี 2552 – 2557 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีอัตราส่วนลดลงอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่าจำนวนแพทย์มากขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2557 แพทย์ 1 คน ต้องรับผิดชอบประชากรของกลุ่มจังหวัดฯ จำนวน 4,287 คน ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดฯ ยังมีอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรมากกว่าค่ากลางของประเทศ ซึ่งมีจำนวนอยู่ที่ 2,980 คน ปรากฏตามตารางที่ 78 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 78 : อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร

จังหวัด	อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร (คน)			
	2552	2554	2556	2557
นครราชสีมา	3,868	3,658	3,261	3,166
ชัยภูมิ	7,648	7,015	5,507	5,213
บุรีรัมย์	6,381	6,904	4,673	4,453
สุรินทร์	6,119	5,842	4,640	4,317
กลุ่มจังหวัด	6,004	5,855	4,520	4,287
ประเทศ	3,325	3,028	3,262	2,980

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(5.2) จำนวนสถานพยาบาลที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน และจำนวนเตียง จำแนกเป็นรายภาค และจังหวัด ในปี พ.ศ.2558 มีจำนวนสถานพยาบาลมากขึ้นจากปีก่อน โดยมีจำนวน 109 แห่ง อยู่ที่จังหวัดนครราชสีมามากที่สุด จำนวน 45 แห่ง มีจำนวนเตียง 10,498 เตียง น้อยลงจากปีก่อน ปรากฏตามตารางที่ 79 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 79 : จำนวนสถานพยาบาลที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน และจำนวนเตียง

จังหวัด	พ.ศ. 2554		พ.ศ. 2555		พ.ศ. 2556		พ.ศ. 2557		พ.ศ. 2558	
	แห่ง	เตียง	แห่ง	เตียง	แห่ง	เตียง	แห่ง	เตียง	แห่ง	เตียง
นครราชสีมา	46	3,887	46	3,887	44	4,849	43	4,933	45	4,616
ชัยภูมิ	17	1,268	17	1,359	18	1,488	18	1,488	18	1,389
บุรีรัมย์	25	2,128	25	2,146	25	2,403	25	2,415	26	2,243
สุรินทร์	20	1,842	20	1,918	20	2,371	20	2,379	20	2,250
กลุ่มจังหวัด ฯ	108	9,125	108	9,310	107	11,111	106	11,215	109	10,498
ภาค	371	30,928	371	31,414	379	35,886	365	35,718	383	35,096
ประเทศ	1,348	144,082	1,348	146,994	1,315	151,328	1,303	150,350	1,353	150,123

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

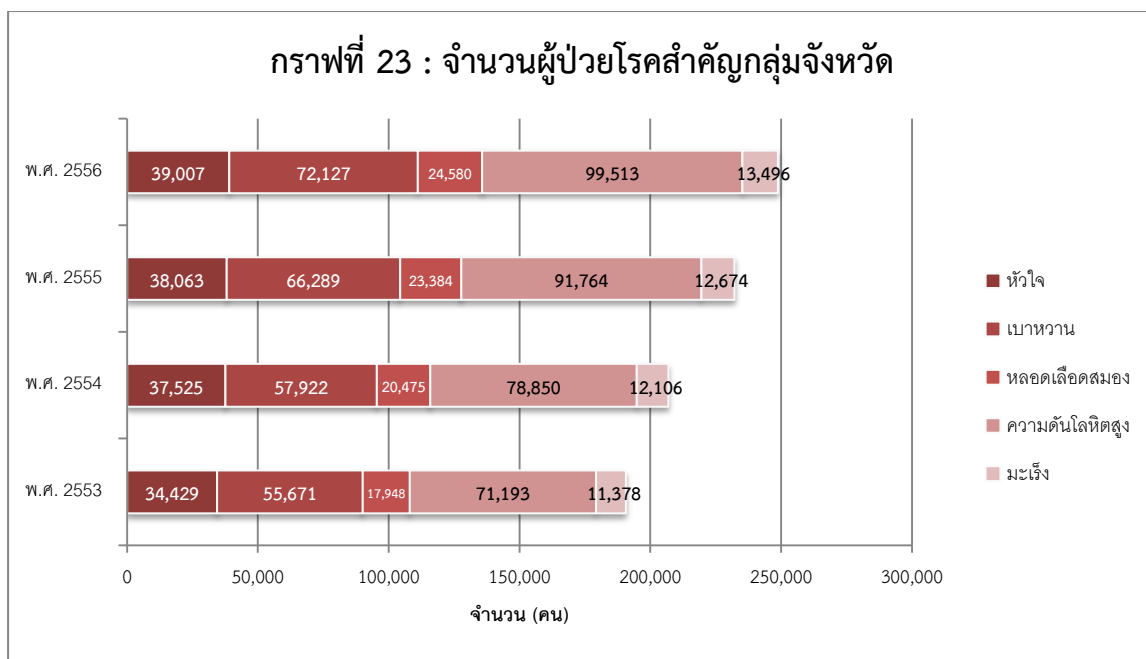
จำนวนผู้ป่วยโรคสำคัญ 5 โรค ได้แก่ โรคหัวใจ โรคเบาหวาน โรคหลอดเลือดสมอง โรคความดันโลหิตสูง และโรคมะเร็ง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2553 – 2557 มีผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยมีผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงมากที่สุด รองลงมาคือเบาหวาน และโรคหัวใจตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 80 และกราฟที่ 23 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 80 : จำนวนผู้ป่วยโรคสำคัญ

โรค	จังหวัด	จำนวนผู้ป่วยโรคสำคัญ (คน)			
		พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556
โรคหัวใจ	นครราชสีมา	15,779	17,340	17,482	18,211
	ชัยภูมิ	4,481	5,286	5,834	6,120
	บุรีรัมย์	7,611	7,834	7,698	7,741
	สุรินทร์	6,538	7,065	7,049	6,935
	กลุ่มจังหวัด	34,429	37,525	38,063	39,007
โรคเบาหวาน	นครราชสีมา	22,959	23,747	27,132	29,411
	ชัยภูมิ	10,658	10,307	12,552	13,993
	บุรีรัมย์	12,463	13,578	15,583	16,894
	สุรินทร์	9,591	10,290	11,022	11,829
	กลุ่มจังหวัด	55,671	57,922	66,289	72,127
โรคหลอดเลือดสมอง	นครราชสีมา	8,964	10,132	10,923	12,119
	ชัยภูมิ	2,174	2,440	2,891	3,254
	บุรีรัมย์	3,540	3,988	4,117	4,644
	สุรินทร์	3,270	3,915	4,295	4,563
	กลุ่มจังหวัด	17,948	20,475	23,384	24,580
โรคความดันโลหิตสูง	นครราชสีมา	33,315	35,295	41,239	44,420
	ชัยภูมิ	10,173	10,605	13,494	15,314
	บุรีรัมย์	15,771	18,461	21,000	23,008
	สุรินทร์	11,934	14,489	16,031	16,771
	กลุ่มจังหวัด	71,193	78,850	91,764	99,513
โรคมะเร็ง	นครราชสีมา	6,046	6,315	6,469	6,608
	ชัยภูมิ	1,764	1,840	1,877	2,257
	บุรีรัมย์	2,063	2,392	2,571	2,884
	สุรินทร์	1,505	1,559	1,757	1,747
	กลุ่มจังหวัด	11,378	12,106	12,674	13,496
รวม 5 โรค		190,619	169,431	233,370	248,723

ที่มา : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

และโครงการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กระทรวงมหาดไทย

ด้านสุขภาพจิต กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2558 คะแนนสุขภาพจิต (%) มีแนวโน้มต่ำลง โดยในปี พ.ศ. 2558 อยู่ที่ร้อยละ 70.21 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2555 มีคะแนนอยู่ที่ ร้อยละ 78.08 มีคะแนนต่ำกว่าเมื่อเทียบกับระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคะแนนอยู่ที่ ร้อยละ 70.21 แต่มีคะแนนสูงกว่าเมื่อเทียบกับค่ากลางของประเทศซึ่งมีคะแนนอยู่ที่ ร้อยละ 69.87 เมื่อดูเป็นรายจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ พบว่าจังหวัดบุรีรัมย์มีคะแนนน้อยสุด คิดเป็นร้อยละ 69.87 ปรากฏตามตารางที่ 81 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 81 : ร้อยละของคะแนนสุขภาพจิต (%)

จังหวัด	ร้อยละของคะแนนสุขภาพจิต			
	2555	2556	2557	2558
นครราชสีมา	78.24	N/A	72.18	70.51
ชัยภูมิ	79.82	N/A	70.47	70.04
บุรีรัมย์	77.02	N/A	69.87	69.87
สุรินทร์	77.22	N/A	72.64	70.40
กลุ่มจังหวัด	78.08	N/A	71.29	70.21
ภาคอีสาน	76.02	N/A	71.25	70.47
ประเทศ	74.64	N/A	71.8	69.87

ที่มา : การสำรวจสุขภาพจิต(ความสุข)คนไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ และกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข และหนังสือดัชนีความก้าวหน้าของคน ปี 2560 สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2556 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีจำนวนผู้ป่วยทางสุขภาพจิตไม่แน่นอน มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นและลดลง ซึ่งเมื่อปี พ.ศ. 2556 ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดมีจำนวนผู้ป่วยลดลงเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะจังหวัดชัยภูมิ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2555 ปรากฏตามตารางที่ 82 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 82 : ผู้ป่วยทางสุขภาพจิต

จังหวัด	จำนวนผู้ป่วยทางสุขภาพจิต (คน)				
	2552	2553	2554	2555	2556
นครราชสีมา	48,029	67,426	58,106	104,491	84,768
ชัยภูมิ	25,630	19,512	18,664	25,942	2,946
บุรีรัมย์	48,352	39,146	29,643	30,645	30,658
สุรินทร์	51,196	69,452	64,457	31,440	20,759
กลุ่มจังหวัด	173,207	195,536	170,870	192,518	139,131

ที่มา : กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

และโครงการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กระทรวงมหาดไทย

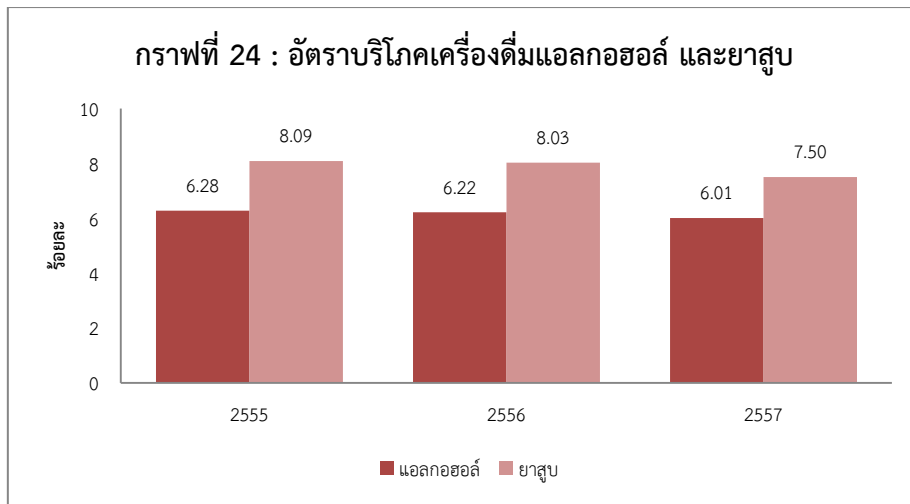
การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และยาสูบของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปี พ.ศ. 2557 มีอัตราการลดลง ซึ่งเป็นไปในทางที่ดีมากขึ้น เนื่องจากรัฐบาลมีการรณรงค์ในเรื่องการลดเหล้าเข้าพรรษา การไม่สูบบุหรี่ในที่สาธารณะ และให้บริษัทผลิตยาสูบใส่ภาพอันตรายที่มีขึ้นทางสุขภาพของผู้สูบบุหรี่บนซองยาสูบ ปรากฏตามตารางที่ 83 และกราฟที่ 24 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 83 : อัตราบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และยาสูบ

อัตราบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และยาสูบ	2555		2556		2557	
	แอลกอฮอล์	ยาสูบ	แอลกอฮอล์	ยาสูบ	แอลกอฮอล์	ยาสูบ
จังหวัดนครราชสีมา	6.01	8.01	5.53	7.63	5.61	7.18
จังหวัดชัยภูมิ	6.46	9.61	6.17	8.99	6.53	8.89
จังหวัดบุรีรัมย์	7.69	8.81	1.58	8.78	6.41	7.29
จังหวัดสุรินทร์	5.08	6.25	5.97	7.15	5.87	7.12
กลุ่มจังหวัด ฯ	6.28	8.09	6.22	8.03	6.01	7.50

ที่มา : กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

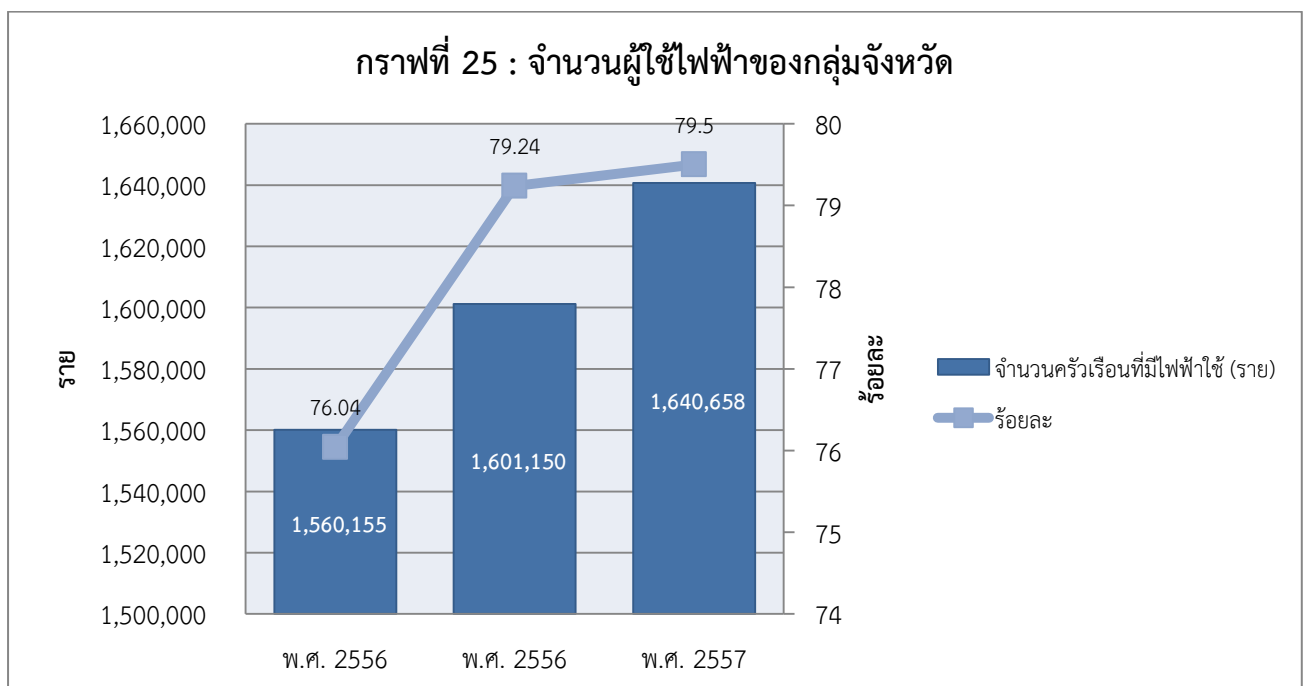
และโครงการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กระทรวงมหาดไทย

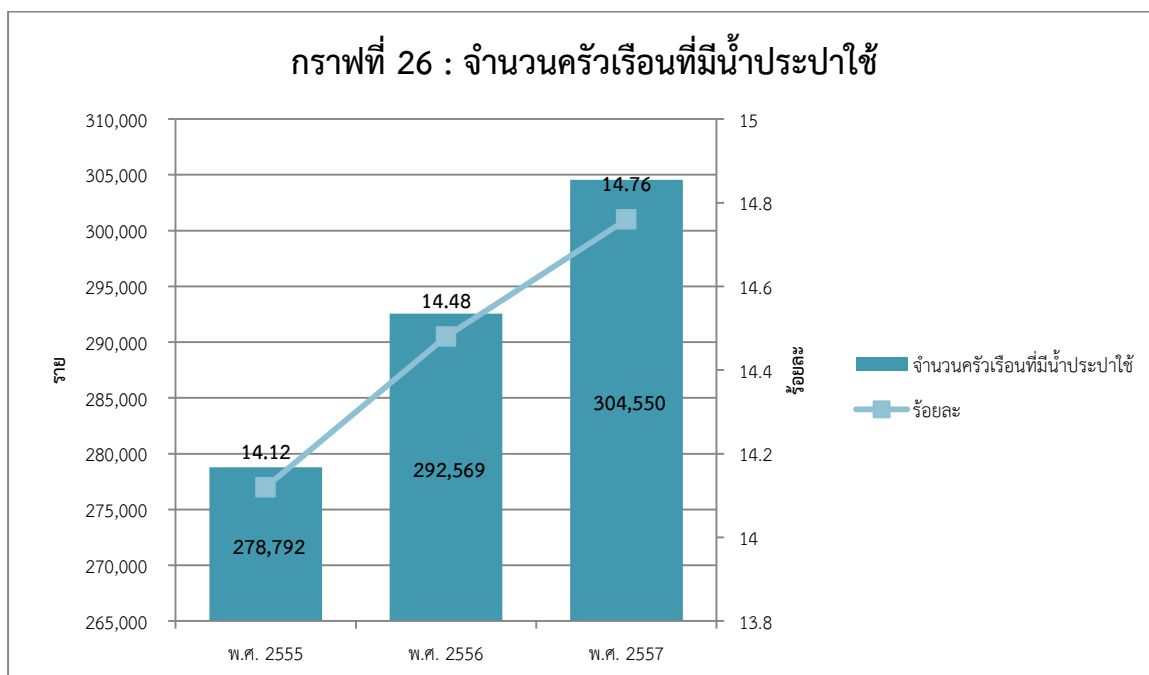

2.2.2 ความมั่นคง

(1) การเข้าถึงบริการสาธารณะ และข่าวสารเทคโนโลยี

จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ และข้อมูลจากโครงการวัดระดับการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด กระทรวงมหาดไทย จำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้า/น้ำประปา ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พบว่า ครัวเรือนเข้าถึงไฟฟ้าและน้ำประปามีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ในขณะที่ การเข้าถึงไฟฟ้าค่อนข้างครอบคลุมเกือบทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นร้อยละ 79.50 แต่การเข้าถึง น้ำประปายังมีสัดส่วนค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นร้อยละ 14.76 ปรากฏตามกราฟที่ 25 และกราฟที่ 26 ข้างท้ายนี้

จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ตยังมีค่อนข้างน้อย แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2559 คิดเป็นร้อยละ 36 เท่ากับระดับของภาคอีสาน ปรากฏตามตารางที่ 84 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 84 : ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต

จังหวัด	ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (%)				
	2555	2556	2557	2558	2559
นครราชสีมา	22.7	27.8	31.5	36.5	43.8
ชัยภูมิ	17.9	19.3	25.4	29.4	33.2
บุรีรัมย์	20.7	19.1	22.1	24.9	31.7
สุรินทร์	20.5	25.2	28.3	33.1	35.2
กลุ่มจังหวัด ๖	20.5	22.9	26.8	31.0	36.0
ภาคอีสาน	21.5	21.6	26.9	30.2	36.0
ประเทศ	26.5	28.9	34.9	39.3	47.5

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ที่มีโทรศัพท์มือถือ ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2559 สูงถึงร้อยละ 72.8 ปรากฏตามตารางที่ 85 ข้างทำนองนี้

ตารางที่ 85 : ร้อยละของประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ

จังหวัด	ร้อยละของประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ (%)				
	2555	2556	2557	2558	2559
นครราชสีมา	68.2	71.5	75.3	77.4	76.8
ชัยภูมิ	60.0	68.5	68.7	74.1	76.4
บุรีรัมย์	59.7	63.7	64.1	65.3	69.6
สุรินทร์	59.5	64.0	64.6	64.9	68.3
กลุ่มจังหวัด ฯ	61.9	66.9	68.2	70.4	72.8
ภาคอีสาน	64.1	68.1	70.7	74.4	76.1
ประเทศ	70.1	73.3	77.2	79.3	81.4

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

(2) บริการชุมชน

จากข้อมูลของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน และกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ระหว่างปี พ.ศ. 257 – 2559 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีจำนวนองค์กรชุมชน (ต่อประชากรแสนคน) ยังน้อยกว่าระดับประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อปี พ.ศ. 2559 อยู่ที่ 76 แห่งต่อประชากรแสนคน ลดลงจากปี พ.ศ. 2559 ที่มีจำนวน 98 แห่งต่อประชากรแสนคน โดยเฉพาะจังหวัดชัยภูมิและบุรีรัมย์ที่มีจำนวนองค์กรชุมชนลดลงจากปี พ.ศ. 2558 ไปเป็นจำนวนมาก ปรากฏตามตารางที่ 86 ข้างทำนองนี้

ตารางที่ 86 : จำนวนองค์กรชุมชน (ต่อประชากรแสนคน)

จังหวัด	จำนวนองค์กรชุมชน (ต่อประชากรแสนคน)		
	2557	2558	2559
นครราชสีมา	55	47	49
ชัยภูมิ	144	113	92
บุรีรัมย์	64	160	80
สุรินทร์	19	72	83
กลุ่มจังหวัด ฯ	71	98	76
ภาคอีสาน	90	99	90
ประเทศ	101	101	103

ที่มา : สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน และกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ประมวลผลโดยสำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สศช.

(3) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กลุ่มคดีอาญาที่น่าสนใจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีกลุ่มคดีอาญาที่น่าสนใจ ประกอบด้วย การโจรกรรมรถจักรยานยนต์ – รถยนต์ โจรกรรมโค – กระบือ โจรกรรมเครื่องมือเกษตร ปล้น – ชิงรถโดยสาร ปล้น – ชิงรถยนต์แท็กซี่ ช่มชู้ และฆ่า ลักพาเรียกค่าไถ่ ฉ้อโกง ยักยอกทรัพย์สิน เกิดขึ้นและจับกุมได้ระหว่าง พ.ศ. 2556 – 2559 ดังนี้

- คดีที่เกิดขึ้น ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2557 ลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ในปี พ.ศ. 2558 กลับมีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยเป็นคดียักยอกทรัพย์สินถึง 919 คดี จากปีก่อนที่มีจำนวน 396 คดี รองลงมาคือคดี ฉ้อโกง และการโจรกรรมรถจักรยานยนต์ อาจเป็นผลมาจากสัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ที่มากขึ้น (ข้อมูลหนี้สินต่อรายได้ จากตารางที่ 53 และกราฟที่ 24) และจริยธรรมในจิตใจตกต่ำ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2559 คดีที่เกิดขึ้นลดลงจากปีก่อนหน้าอยู่ที่จำนวน 1,109 คดี เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัดแล้ว พบว่าจังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนคดีที่รับแจ้งเพิ่มมากที่สุด

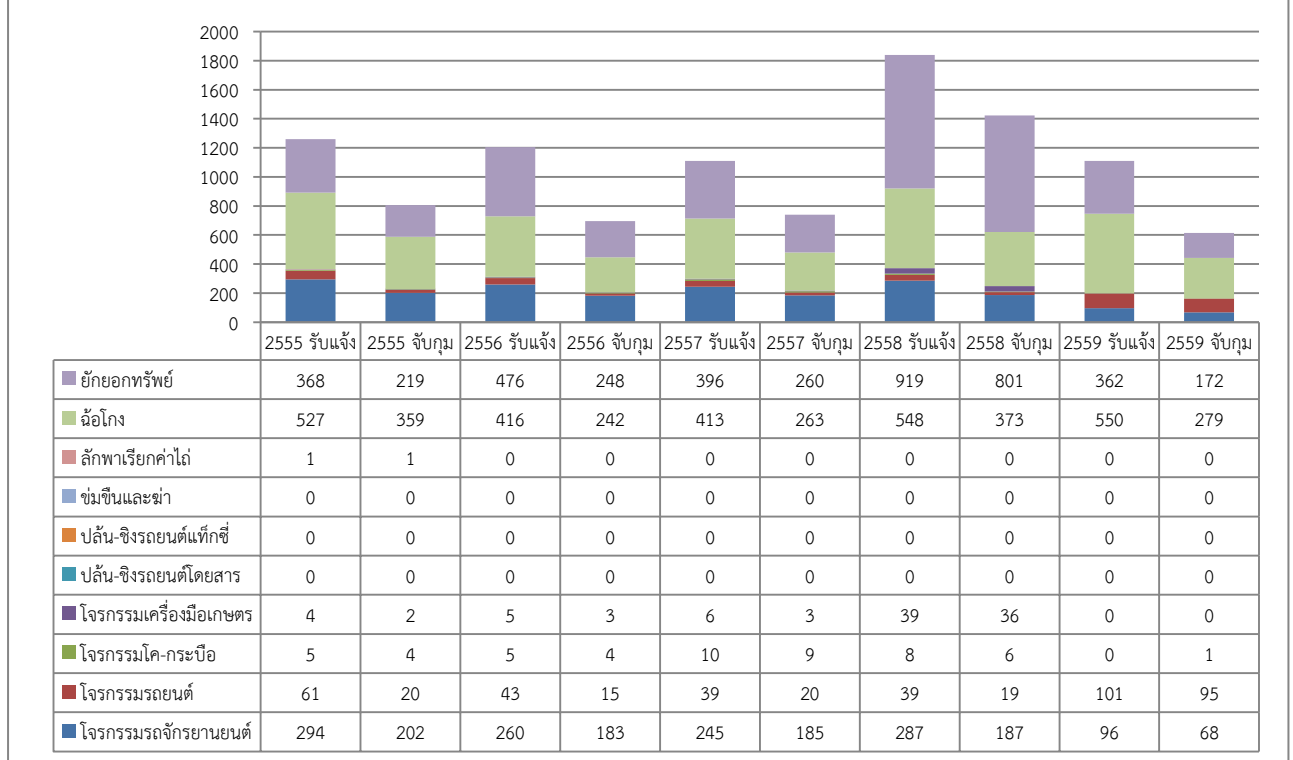
- คดีที่จับกุมได้ ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 เมื่อเทียบกับการรับแจ้ง เฉลี่ยเกินกว่าร้อยละ 60 สามารถจับกุมได้ โดยเฉพาะปี พ.ศ. 2558 ได้รับแจ้ง 1,840 คดี สามารถจับกุมได้ 1,422 คดี คิดเป็นร้อยละ 77.28 สำหรับในปี พ.ศ. 2559 ได้รับแจ้ง 1,109 คดี แต่จับกุมได้ 615 คดี คิดเป็นร้อยละ 55.45 ปรากฏตามตารางที่ 87 และกราฟที่ 27 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 87 : สถิติการรับแจ้งและจับกุมกลุ่มคดีอาญาที่น่าสนใจ

จังหวัด	รวมคดีอาญาที่น่าสนใจ (สัดส่วนคดีต่อประชากร)									
	2555		2556		2557		2558		2559	
	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม
นครราชสีมา	766	505	676	350	413	367	1,065	919	399	56
ชัยภูมิ	154	79	149	95	156	93	180	133	158	158
บุรีรัมย์	183	120	207	144	243	155	312	201	282	198
สุรินทร์	157	103	173	106	193	125	283	169	270	205
กลุ่มจังหวัด	1,260	807	1,205	695	1,109	750	1,840	1,422	1,109	615

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กราฟที่ 27 : สถิติการรับแจ้งและจับกุมกลุ่มคดีอาญาที่น่าสนใจ (สัดส่วนคดีต่อประชากร)

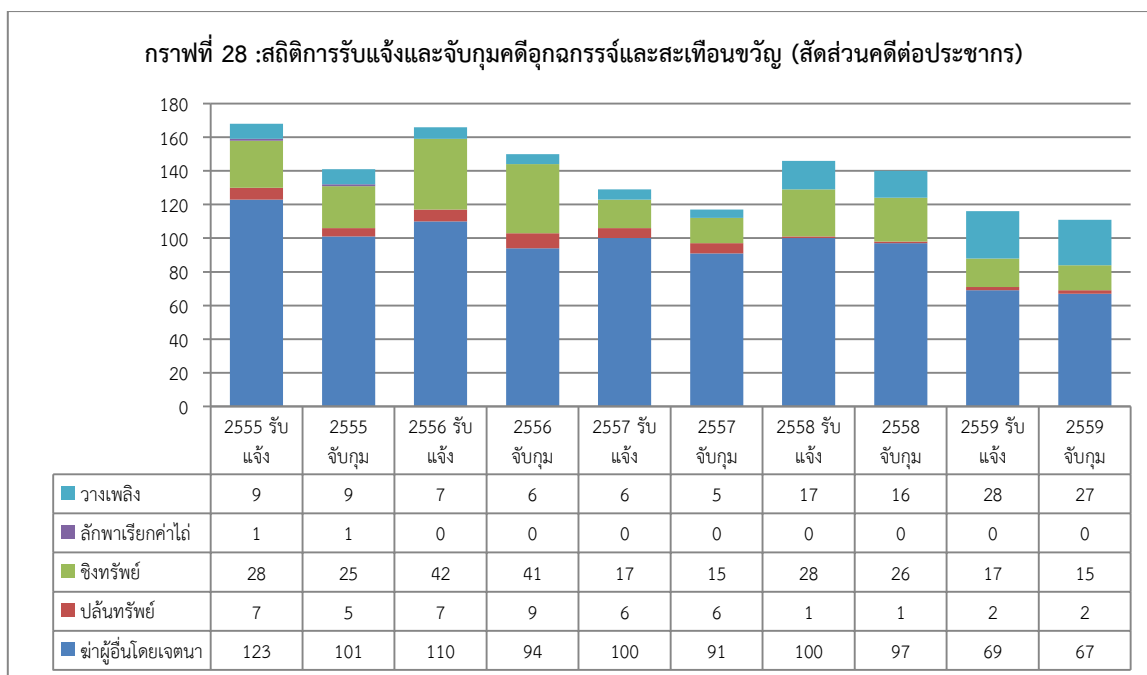

เมื่อมาพิจารณาคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2557 ลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ในปี พ.ศ. 2558 มีการรับแจ้งเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับสถิติของกลุ่มคดีที่น่าสนใจ โดยคดีส่วนใหญ่เป็นคดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา และการชิงทรัพย์ ซึ่งสะท้อนความรุนแรงในสังคม จนเมื่อปี พ.ศ. 2559 การรับแจ้งมีจำนวนลดลง สำหรับข้อมูลการจับกุมพบว่า มีการจับกุมเปรียบเทียบกับกรรับแจ้งได้ค่อนข้างมากเกือบ 100 % เนื่องจากเป็นคดีที่สะเทือนขวัญและอยู่ในความสนใจของประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงให้ความสำคัญและเร่งรัดในการจับกุม ปรากฏตามตารางที่ 88 และกราฟที่ 28 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 88 : สถิติการรับแจ้งและจับกุมกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ

จังหวัด	รวมคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ (สัดส่วนคดีต่อประชากร)									
	2555		2556		2557		2558		2559	
	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม
นครราชสีมา	78	59	66	57	52	48	57	53	54	54
ชัยภูมิ	29	27	33	29	27	23	29	28	49	49
บุรีรัมย์	26	23	38	36	23	21	35	34	39	38
สุรินทร์	35	32	29	28	27	25	25	25	28	24
กลุ่มจังหวัด	168	141	166	150	129	117	146	140	116	111

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ปัญหายาเสพติด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเกิดขึ้นเช่นเดียวกับกลุ่มจังหวัดอื่นๆ ของประเทศไทย โดยในปี พ.ศ.2559 มีการจับกุมคดีเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวนทั้งสิ้น 17,629 คดี ลดลงจากปี พ.ศ.2558 ที่มีการจับกุม 19,100 คดี โดยจังหวัดที่มีสถิติการจับกุมได้มากที่สุดในปี พ.ศ.2559 คือ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 10,291 คดี รองลงไป คือ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดสุรินทร์ ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นในภาพรวมของกลุ่มจังหวัด ฯ ว่า ปัญหายาเสพติดยังคงมีอยู่ในสังคมไทย เมื่อพิจารณาข้อมูลระหว่าง ปี พ.ศ. 2555 – 2559 สถิติการจับกุมของกลุ่มจังหวัดแกว่งตัวขึ้นลงอยู่เสมอ ดังนั้น การรณรงค์ การเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับยาเสพติด จึงต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 89 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 89 : แสดงสถิติการจับกุมคดียาเสพติด

จังหวัด	สถิติการจับกุมคดียาเสพติด				
	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
นครราชสีมา	6,276	10,046	2,329	10,136	10,291
ชัยภูมิ	2,293	3,282	6,561	3,168	2,302
บุรีรัมย์	2,162	4,690	3,078	3,828	3,208
สุรินทร์	1,640	1,991	2,198	1,968	1,827
กลุ่มจังหวัด	12,371	20,009	14,166	19,100	17,629
ประเทศ	213,648	245,555	203,302	149,805	169,448

ที่มา : จากหนังสือผลการปราบปรามยาเสพติดทั่วประเทศ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ปปส.) และสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ข้อมูลสถิติยาเสพติดที่จับกุมได้ แบ่งตามประเภทใหญ่ๆ 6 ประเภท ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 จับกุมได้มากที่สุดคือยาบ้า รองลงมาคือกัญชา สารระเหย และยาไอซ์ ตามลำดับ ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 90 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 90 : แสดงสถิติการประเภทยาเสพติดที่จับกุม

ประเภทของยาเสพติดที่จับกุม	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559
ยาบ้า	16,274	19,640	14,317	17,918	15,973
กัญชา	399	600	726	910	974
เฮโรอีน	-	-	1	2	3
ยาไอซ์	282	221	241	228	203
สารระเหย	404	465	428	417	355
อื่นๆ	45	37	55	138	120

ที่มา : ตำรวจภูธรภาค 3 และรายงานผลการดำเนินงานของสำนักงาน ปปส.

จากข้อมูลจำนวนอุบัติเหตุบนท้องถนน (ต่อประชากรแสนคน) ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยเฉพาะปี พ.ศ. 2557 – พ.ศ. 2558 จำนวนอุบัติเหตุสูงจากปี พ.ศ. 2556 มากขึ้น เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2556 และ ปี พ.ศ. 2557 แล้ว เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 55.69 โดยเฉพาะจังหวัดนครราชสีมา ที่มีจำนวนอุบัติเหตุบนท้องถนน (ต่อประชากรแสนคน) ในปี พ.ศ. 2558 ถึง 144 ครั้ง มากกว่าค่ากลางของประเทศที่มีจำนวน 97 ครั้ง เนื่องจากจังหวัดนครราชสีมา มีเส้นทางที่เชื่อมต่อไปยังจังหวัดต่างๆ ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จนเมื่อปี พ.ศ. 2559 เริ่มลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน คิดเป็นร้อยละ 48.89 ของปีก่อนหน้า ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคีเครือข่ายได้ร่วมมือ และแก้ไขปัญหาตามแนวทางของสากล ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 91 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 91 : จำนวนอุบัติเหตุบนท้องถนน (ต่อประชากรแสนคน)

จังหวัด	จำนวนอุบัติเหตุบนท้องถนน (ต่อประชากรแสนคน)				
	2555	2556	2557	2558	2559
นครราชสีมา	39	38	144	134	90
ชัยภูมิ	24	24	29	31	31
บุรีรัมย์	31	30	58	83	71
สุรินทร์	22	21	24	44	71
กลุ่มจังหวัด ฯ	29	28	64	73	66
ภาคอีสาน	28	28	44	50	48
ประเทศ	95	95	97	108	127

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ประมวลผลโดยสำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สศช.

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(1) การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทต่างๆ

การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินของกลุ่มจังหวัดช่วงปี พ.ศ. 2554 – 2558 พื้นที่เกษตรกรรม มีจำนวนเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจาก 22.025 ล้านไร่ ในปี พ.ศ. 2554 เพิ่มขึ้นเป็น 22.029 ล้านไร่ ในปี พ.ศ. 2558 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.01 โดยเฉพาะการทำพืชไร่ และไม้ยืนต้น มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.45 และร้อยละ 14.98 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงที่น่าสนใจคือการทำเกษตรผสมผสานที่มีเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงเพิ่มสูงมาก ทั้งนี้ มีการปรับเปลี่ยนจากการทำนาทำไร่ การปลูกไม้ยืนต้น เช่น ยางพารา มีการเลี้ยงสัตว์น้ำ และการทำเกษตรผสมผสาน นอกจากนี้มีการปรับเปลี่ยนจากการทำเกษตรกรรม มาเป็นอุตสาหกรรม โดยมีพื้นที่อุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น ในปี พ.ศ. 2558 มีพื้นที่ 95,340 ไร่ จากเดิมมีพื้นที่ 73,117 ไร่ ในปี พ.ศ. 2554 คิดเป็นร้อยละ 30.39 พื้นที่ชุมชนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 2.68 และพื้นที่รางมีจำนวนมากขึ้นจากปี 2554 จำนวน 84,628 ไร่ เป็น 139,630 ไร่ ในปี พ.ศ. 2558 คิดเป็นร้อยละ 64.99 ปรากฏตามตารางที่ 92 ข้างท้ายนี้

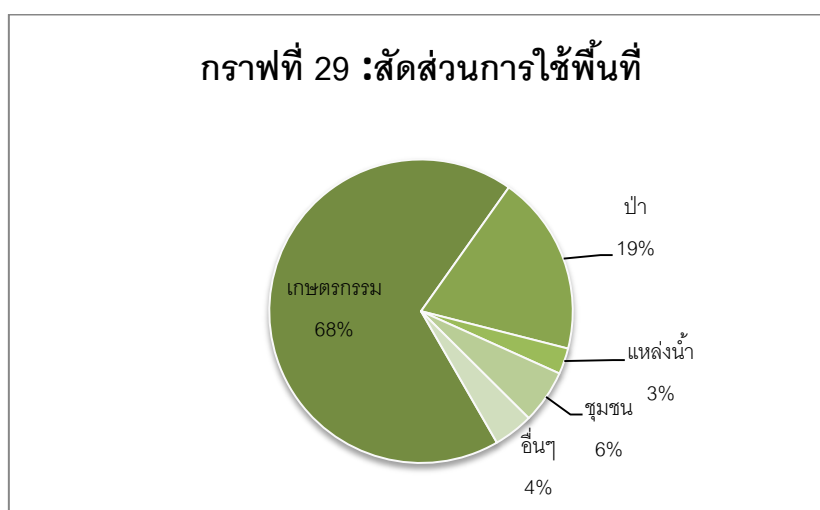
ตารางที่ 92 : แสดงการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทต่างๆ

การใช้ประโยชน์ ที่ดิน ประเภทต่างๆ	พื้นที่ (ไร่)		การเปลี่ยนแปลง (ไร่)	ร้อยละ การเปลี่ยนแปลง
	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2554		
พื้นที่เกษตรกรรม	22,029,220	22,025,961	3,259	0.01
พื้นที่นา	12,689,651	13,429,465	- 739,814	- 5.51
พืชสวน/ไม้ผล	335,836	368,096	- 32,260	- 8.76
พืชไร่	7,117,904	6,563,315	554,589	8.45
ไม้ยืนต้น	1,632,769	1,420,071	212,698	14.98
พืชน้ำ	165	162	3	1.85
ปศุสัตว์	181,025	207,039	- 26,014	- 12.56
สถานที่เลี้ยงสัตว์น้ำ	32,428	26,843	5,585	20.81
เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวน ผสม	39,442	10,970	28,472	259.54
พื้นที่ป่าไม้	6,188,083	6,283,648	- 95,565	- 1.52
พื้นที่แหล่งน้ำ	894,971	865,648	29,323	3.39
น้ำธรรมชาติ	421,935	410,523	11,412	2.78
น้ำที่สร้างขึ้น	473,036	455,125	17,911	3.94
พื้นที่ชุมชนและสิ่งก่อสร้าง	1,845,937	1,797,831	48,106	2.68
ตัวเมืองและย่านการค้า	142,455	140,827	1,628	1.16
สถานที่ราชการและสถาบัน	246,279	235,326	10,953	4.65
นันทนาการ	77,178	73,281	3,897	5.32
สิ่งก่อสร้าง	1,376,190	1,344,624	31,566	2.35

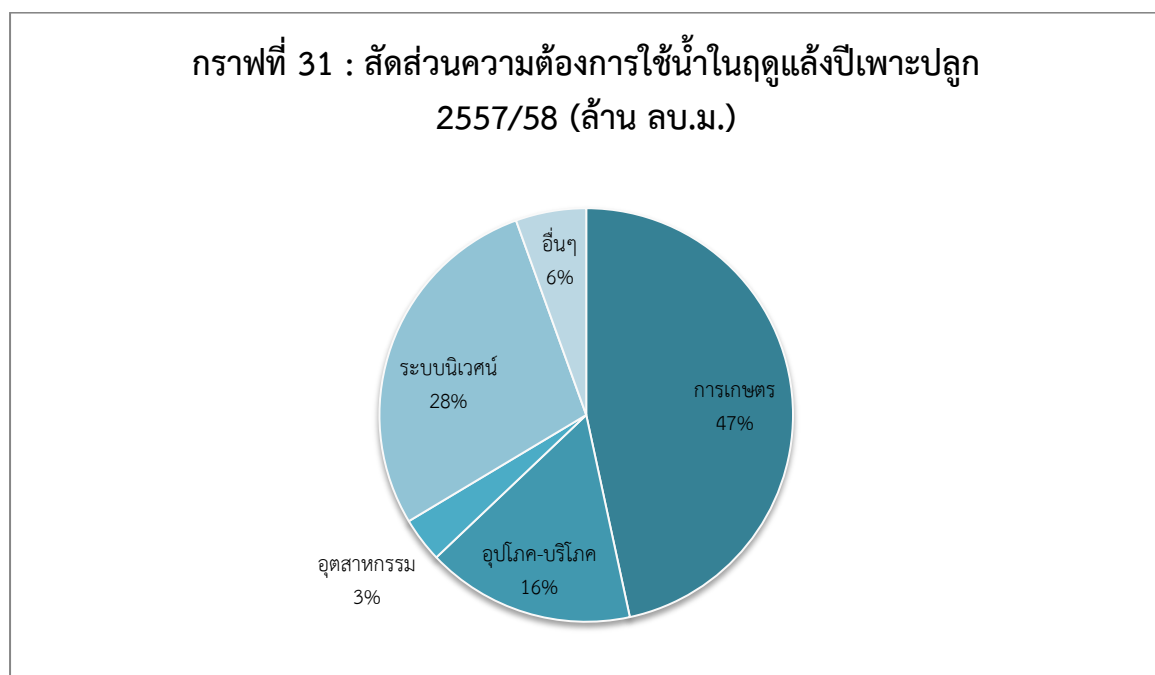
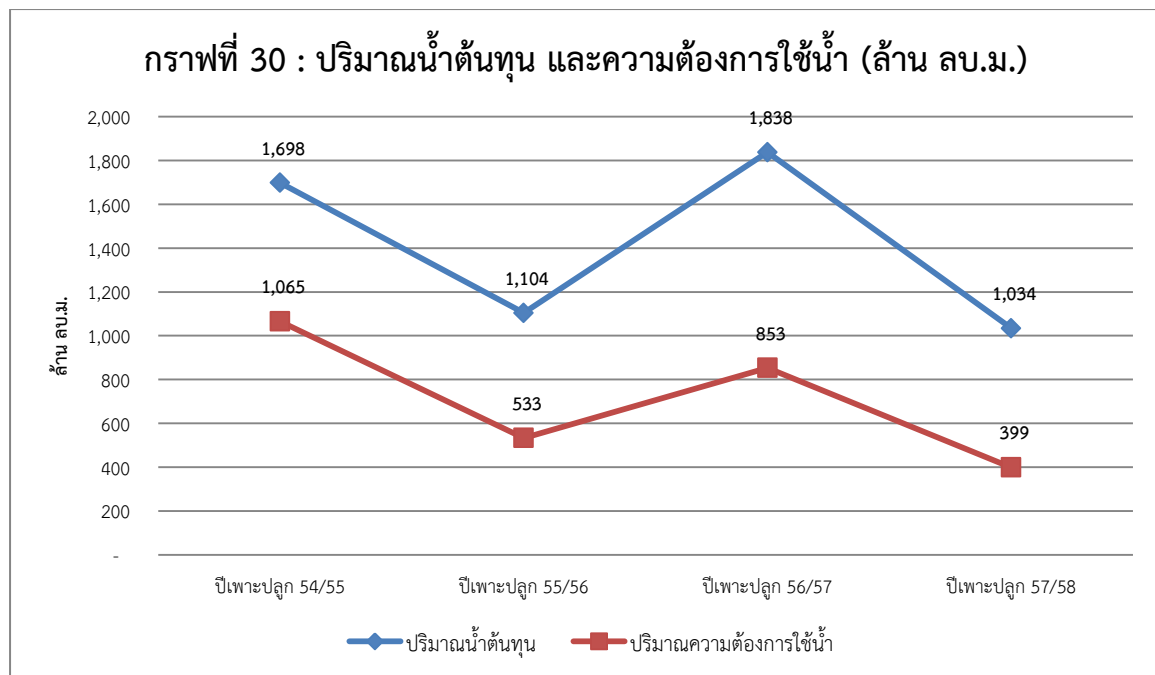
การใช้ประโยชน์ ที่ดิน ประเภทต่างๆ	พื้นที่ (ไร่)		การเปลี่ยนแปลง (ไร่)	ร้อยละ การเปลี่ยนแปลง
	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2554		
สุสาน ป่าช้า	3,835	3,773	62	1.64
พื้นที่อุตสาหกรรม	95,340	73,117	22,223	30.39
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	1,130,689	1,193,037	- 62,348	- 5.23
พื้นที่ว่าง	139,630	84,628	55,002	64.99
รวม	32,323,870	32,323,870	-	-

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และการคำนวณของกลุ่มจังหวัดฯ

สำหรับพื้นที่ป่าไม้ ช่วงปี พ.ศ. 2554 – 2558 มีการเปลี่ยนแปลงจากปี พ.ศ. 2554 จำนวน 6,283,648 ไร่ ลดลงเหลือจำนวน 6,188,083 ไร่ ในปี พ.ศ. 2558 โดยลดลงไปจำนวน 95,565 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.52 และเมื่อเทียบสัดส่วนของพื้นที่กลุ่มจังหวัดแล้วพบว่า สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้คิดเป็นร้อยละ 19 ปรากฏตามกราฟที่ 29 ข้างท้ายนี้

ปริมาณน้ำต้นทุน จากข้อมูลของกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และโครงการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กระทรวงมหาดไทย กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีปริมาณน้ำต้นทุนเพียงพอต่อความต้องการใช้ในแต่ละปี ทั้งนี้ ความต้องการใช้น้ำของกลุ่มจังหวัดส่วนใหญ่เป็นความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร จำนวน 186 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 47 ของความต้องการใช้น้ำทั้งหมด ปรากฏตามกราฟที่ 30 และกราฟที่ 31 ข้างท้ายนี้

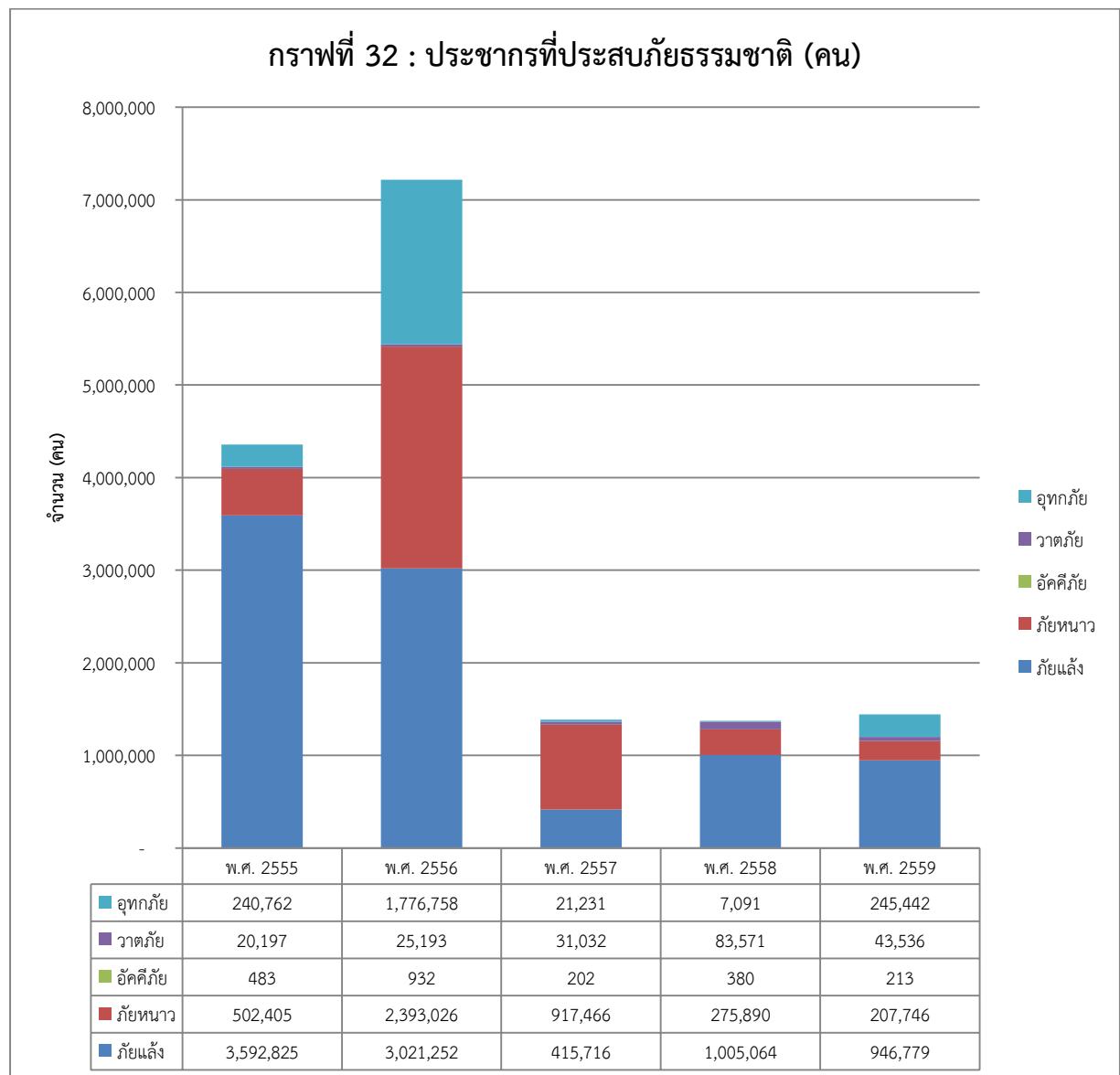
(2) ภัยธรรมชาติ

ข้อมูลภัยธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 พบว่า ภัยแล้ง เป็นภัยธรรมชาติที่ประชาชนในกลุ่มจังหวัดต้องประสบมากที่สุดในทุกปี โดยมีจำนวนผู้ประสบภัยในปี พ.ศ. 2559 จำนวน 946,779 คน รองลงมาคือ อุทกภัย 245,442 คน ปรากฏตามตารางที่ 93 และกราฟที่ 32 ข้างทำนองนี้

ตารางที่ 93 : ภัยธรรมชาติในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ประชากรที่ประสบภัยธรรมชาติ	พ.ศ. 2555 (คน)	พ.ศ. 2556 (คน)	พ.ศ. 2557 (คน)	พ.ศ. 2558 (คน)	พ.ศ. 2559 (คน)
ภัยแล้ง	3,592,825	3,021,252	415,716	1,005,064	946,779
ภัยหนาว	502,405	2,393,026	917,466	275,890	207,746
อัคคีภัย	483	932	202	380	213
วาตภัย	20,197	25,193	31,032	83,571	43,536
อุทกภัย	240,762	1,776,758	21,231	7,091	245,442
รวม	4,356,672	7,217,161	1,385,647	1,371,996	1,443,716

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

จากข้อมูลแผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉินกลุ่มจังหวัด (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) พ.ศ. 2558 ของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 5 นครราชสีมา ได้จัดทำข้อมูลการเกิดภัยธรรมชาติเป็นเชิงพื้นที่ ดังนี้

สถิติการเกิดอุทกภัยและดินโคลนถล่มในกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2558 พบว่ามีจำนวนการเกิดเพิ่มมากที่สุดในปี พ.ศ. 2556 เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัด พบว่าจังหวัดนครราชสีมาเกิดอุทกภัยและดินโคลนถล่มบ่อยที่สุด แต่มีจำนวนครัวเรือนที่ประสบภัยน้อยกว่าเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น และผู้เสียชีวิตไม่มีหรือน้อยกว่าจังหวัดอื่น คาดการณ์ว่าเหตุอุทกภัยฯ อาจจะไม่รุนแรงเมื่อเทียบกับจังหวัดชัยภูมิ ถึงแม้จะเกิดภัยน้อยกว่าจังหวัดนครราชสีมา แต่จำนวนครัวเรือน และมูลค่าความเสียหายมีมาก ปรากฏตามตารางที่ 94 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 94 : สถิติการเกิดอุทกภัยและดินโคลนถล่มในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

ปี พ.ศ.	จังหวัดที่เกิดภัย	จำนวนครั้งที่เกิด (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนครัวเรือนที่ประสบภัย (ครัวเรือน)	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
2555	นครราชสีมา	29	-	43,860	-	-	41,881,450
	ชัยภูมิ	9	12	93,376	9	-	43,100,000
	บุรีรัมย์	1	2	7,532	5	-	248,500
	สุรินทร์	1	1	2,820	-	-	230,000
	กลุ่มจังหวัด	40	15	248,588	14	-	85,459,950
2556	นครราชสีมา	36	32	91,114	8	1	27,664,950
	ชัยภูมิ	24	16	104,230	2	-	53,546,320
	บุรีรัมย์	1	22	81,888	-	-	2,882,000
	สุรินทร์	1	17	252,780	17	-	535,670,372
	กลุ่มจังหวัด	62	87	530,012	27	1	619,763,571
2557	นครราชสีมา	14	9	1,127	-	-	-
	ชัยภูมิ	3	2	1,252	-	-	4,862,000
	บุรีรัมย์	1	2	1,912	10	-	425,000
	สุรินทร์	-	-	-	-	-	-
	กลุ่มจังหวัด	18	13	4,291	10	-	5,287,000
2558	นครราชสีมา	12	22	2,756	-	-	50,000
	ชัยภูมิ	-	-	-	-	-	-
	บุรีรัมย์	1	2	124	-	-	1,182,117
	สุรินทร์	-	-	-	-	-	-
	กลุ่มจังหวัด	13	24	2,880	-	-	1,232,117

ที่มา : แผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉินกลุ่มจังหวัด (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) พ.ศ. 2558 ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 5 นครราชสีมา

สถิติการเกิดภัยแล้งในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2558 พบว่ามีจำนวนการเกิดเพิ่มขึ้นมากในปี พ.ศ. 2557 จังหวัดนครราชสีมาเกิดภัยแล้งบ่อยที่สุด เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ใหญ่และภูมิประเทศหลากหลาย ปรากฏตามตารางที่ 95 ข้างทำนองนี้

ตารางที่ 95 : สถิติเกิดภัยแล้งในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

ปี พ.ศ.	จังหวัดที่เกิดภัย	จำนวนครั้งที่เกิด (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนครัวเรือนที่ประสบภัย (ครัวเรือน)	พื้นที่เกษตรเสียหาย (ไร่)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
2555	นครราชสีมา	32	32	284,968	73,326	6,000
	ชัยภูมิ	1	16	172,714	51,480	12,000,000
	บุรีรัมย์	1	23	227,745	-	-
	สุรินทร์	1	1	3,065	-	3,590,000
	กลุ่มจังหวัด	36	72	688,492	124,806	15,650,000
2556	นครราชสีมา	52	29	144,341	866,189	170,924,340
	ชัยภูมิ	20	16	458,891	-	-
	บุรีรัมย์	1	23	169,432	-	-
	สุรินทร์	1	17	252,780	139,727	3,104,600
	กลุ่มจังหวัด	74	85	1,016,444	1,005,916	174,028,940
2557	นครราชสีมา	25	25	48,548	2,769,288	161,650,960
	ชัยภูมิ	17	16	354,838	-	55,141,300
	บุรีรัมย์	1	7	64,636	-	-
	สุรินทร์	1	5	16,413	-	250,000
	กลุ่มจังหวัด	44	53	484,435	2,769,288	217,042,260
2558	นครราชสีมา	41	17	257,666	90,551	108,305,400
	ชัยภูมิ	-	8	23,093	466,176	-
	บุรีรัมย์	1	7	34,441	22,207	9,164,318
	สุรินทร์	1	6	27,586	-	-
	กลุ่มจังหวัด	43	38	342,786	578,934	117,469,718

ที่มา : แผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉินกลุ่มจังหวัด (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) พ.ศ. 2558

ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 5 นครราชสีมา

สถิติการเกิดวาตภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2558 มีจำนวนการเกิดเพิ่มขึ้น สร้างมูลค่าความเสียหายให้กับกลุ่มจังหวัดเป็นจำนวนมาก การเกิดวาตภัยมีจำนวนบ่อยครั้งเมื่อเทียบกับการเกิดอุทกภัย ดินโคลนถล่ม และภัยแล้ง โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสุรินทร์ที่ความถี่ในการเกิดบ่อยมาก ปรากฏตามตารางที่ 96 ข้างทำนองนี้

ตารางที่ 96 : สถิติการเกิดวาตภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

ปี พ.ศ.	จังหวัดที่เกิดภัย	จำนวนครั้งที่เกิด (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนครัวเรือนที่ประสบภัย (ครัวเรือน)	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
2555	นครราชสีมา	301	28	372	-	-	20,130,932,
	ชัยภูมิ	42	26	1,743	-	-	2,139,245
	บุรีรัมย์	92	23	4,772	-	-	18,127,508
	สุรินทร์	108	10	2,524	-	-	3,370,200
	กลุ่มจังหวัด	543	77	9,411	-	-	43,767,445
2556	นครราชสีมา	20	13	444	-	-	584,350
	ชัยภูมิ	64	15	1,176	-	-	640,250
	บุรีรัมย์	70	23	1,978	-	-	5,838,621
	สุรินทร์	110	27	2,418	-	-	3,983,909
	กลุ่มจังหวัด	264	68	6,026	-	-	11,047,148
2557	นครราชสีมา	262	-	3,416	-	-	18,630,280
	ชัยภูมิ	26	15	4,255	-	-	6,043,654
	บุรีรัมย์	52	23	2,204	-	-	4,159,839
	สุรินทร์	117	16	4,175	-	-	1,773,000
	กลุ่มจังหวัด	457	54	14,050	-	-	30,606,773
2558	นครราชสีมา	401	6	4,905	-	-	5,849,146
	ชัยภูมิ	-	14	2,038	1	-	2,341,538
	บุรีรัมย์	56	20	3,741	-	-	5,209,179
	สุรินทร์	42	17	1,923	-	-	3,311,100
	กลุ่มจังหวัด	508	57	12,607	1	-	16,710,963

ที่มา : แผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉินกลุ่มจังหวัด (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) พ.ศ. 2558

ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 5 นครราชสีมา

สถิติการเกิดอัคคีภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2558 มีแนวโน้มจำนวนการเกิดลดลง ทำให้พื้นที่ประสบภัย จำนวนครัวเรือน และมูลค่าความเสียหายลดลงด้วย รวมทั้งจำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตก็น้อยลงเช่นกัน เนื่องจากการรณรงค์ด้านความปลอดภัยด้านอัคคีภัย รวมทั้งเจ้าหน้าที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการอบรม และซักซ้อมแผนการป้องกัน และแผนการช่วยเหลือด้านอัคคีภัยทุกปี ปรากฏตามตารางที่ 97 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 97 : สถิติการเกิดอัคคีภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

ปี พ.ศ.	จังหวัดที่เกิดภัย	จำนวนครั้งที่เกิด (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนครัวเรือนที่ประสบภัย (ครัวเรือน)	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
2555	นครราชสีมา	119	27	101	2	3	22,839,089
	ชัยภูมิ	38	12	53	-	-	3,436,300
	บุรีรัมย์	42	10	50	-	-	20,690,982
	สุรินทร์	65	17	68	3	6	29,287,000
	กลุ่มจังหวัด	264	66	272	5	9	76,253,371
2556	นครราชสีมา	56	23	41	1	-	3,850,100
	ชัยภูมิ	37	25	89	-	-	4,093,000
	บุรีรัมย์	29	10	50	-	-	52,234,646
	สุรินทร์	43	24	50	-	-	1,075,899
	กลุ่มจังหวัด	165	62	230	1	-	61,253,645
2557	นครราชสีมา	64	24	73	-	-	6,745,883
	ชัยภูมิ	3	3	4	-	-	250,000
	บุรีรัมย์	1	1	2	-	-	1,011,280
	สุรินทร์	23	17	45	-	-	3,174,264
	กลุ่มจังหวัด	91	45	124	-	-	11,181,427
2558	นครราชสีมา	66	22	46	-	-	12,787,840
	ชัยภูมิ	-	-	-	-	-	-
	บุรีรัมย์	5	5	18	-	-	1,880,490
	สุรินทร์	37	-	-	1	-	14,575,000
	กลุ่มจังหวัด	108	26	64	1	-	29,243,330

ที่มา : แผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉินกลุ่มจังหวัด (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) พ.ศ. 2558

ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 5 นครราชสีมา

(3) สิ่งแวดล้อม

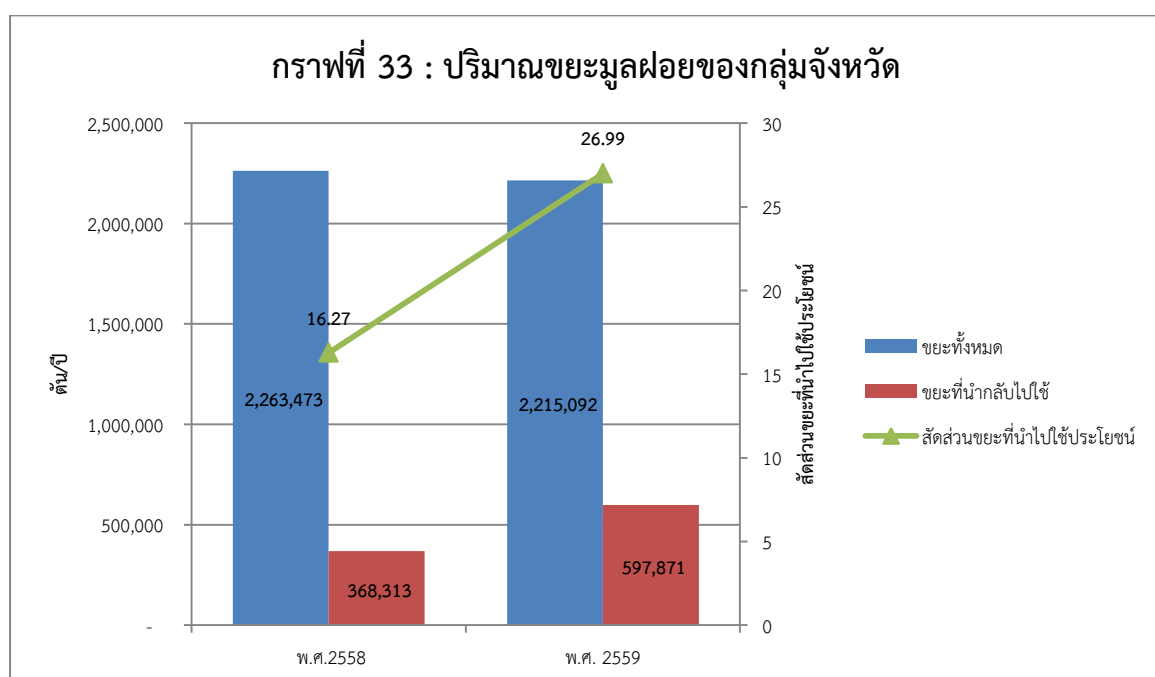
ขยะมูลฝอย กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีปริมาณขยะมูลฝอยในปี พ.ศ. 2559 เท่ากับ 2.21 ล้านตัน ลดลงจากปีก่อนที่มีปริมาณขยะมูลฝอย จำนวน 2.26 ล้านตัน และจำนวนที่นำขยะกลับไปใช้เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีจำนวน 368,313 ตัน/ปี คิดเป็นร้อยละ 16.27 ของจำนวนขยะทั้งหมด ซึ่งปี พ.ศ. 2559 มีขยะที่นำไปใช้ จำนวน 597,871 ตัน/ปี คิดเป็นร้อยละ 26.99 ของจำนวนขยะทั้งหมด

เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัดพบว่าจังหวัดนครราชสีมา มีปริมาณขยะมูลฝอยมากที่สุด รองลงมา เป็นจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ และชัยภูมิ ตามลำดับ แต่จังหวัดที่มีการนำขยะกลับมาใช้มากที่สุดคือ จังหวัดนครราชสีมา โดยมีสัดส่วนขยะที่นำกลับไปใช้มากถึงร้อยละ 44.79 ปรากฏตามตารางที่ 98 และกราฟที่ 33 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 98 : แสดงปริมาณขยะมูลฝอยแยกรายจังหวัด

ปริมาณขยะ แยกรายจังหวัด	ปริมาณขยะมูลฝอย พ.ศ. 2558			ปริมาณขยะมูลฝอย พ.ศ. 2559		
	ขยะทั้งหมด (ตัน/ปี)	ขยะที่นำไปใช้ ประโยชน์(ตัน/ ปี)	สัดส่วนขยะ ที่ถูกนำไปใช้ (ร้อยละ)	ขยะทั้งหมด (ตัน/ปี)	ขยะที่นำไปใช้ ประโยชน์ (ตัน/ปี)	สัดส่วนขยะที่ ถูกนำไปใช้ (ร้อยละ)
กลุ่มจังหวัด ฯ	2,263,473	368,313	16.27	2,215,092	597,871	26.99
จังหวัด นครราชสีมา	826,360	166,440	20.14	756,174	338,644	44.79
จังหวัดชัยภูมิ	393,428	89,020	21.86	394,213	89,152	21.69
จังหวัดบุรีรัมย์	569,185	58,468	10.27	583,124	96,240	16.5
จังหวัดสุรินทร์	474,500	54,385	11.46	481,581	73,836	15.33

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

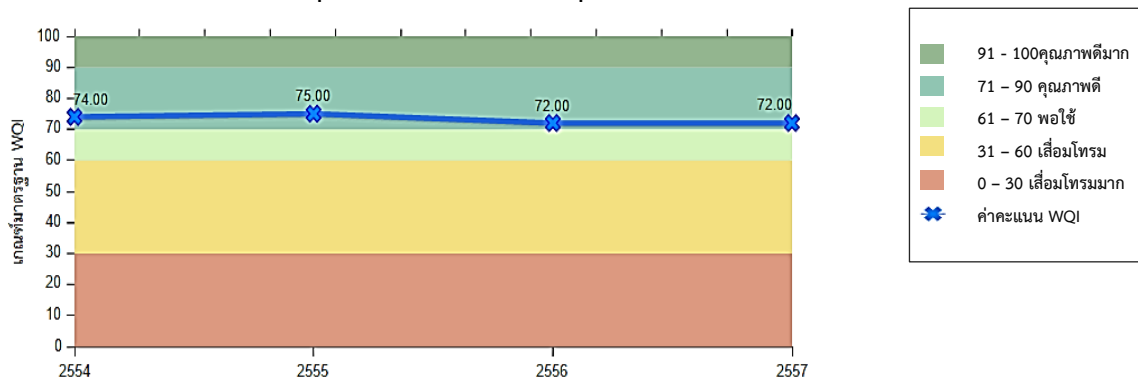
คุณภาพน้ำผิวดิน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีคุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อพิจารณาแยกรายจังหวัดพบว่า จังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์มีคุณภาพดี สำหรับจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดชัยภูมิมีคุณภาพพอใช้ ควรมีมาตรการเฝ้าระวังไม่ให้คุณภาพน้ำลดต่ำกว่าปัจจุบัน ปรากฏตารางที่ 99 และกราฟที่ 34 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 99 : แสดงคุณภาพน้ำผิวดินแยกรายจังหวัด

ปี พ.ศ.	เกณฑ์มาตรฐาน WOI				
	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์	กลุ่มจังหวัด
2554	69	65	81	81	74
2555	69	66	81	83	75
2556	65	68	74	80	72
2557	67	62	79	81	72

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และโครงการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กระทรวงมหาดไทย

กราฟที่ 34 : คุณภาพน้ำผิวดินของกลุ่มจังหวัด

การปล่อยก๊าซเรือนกระจก กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงจากปีที่ผ่านมา โดยในปี พ.ศ. 2556 มีการปล่อยก๊าซฯ ประมาณ 9 ล้านตัน คิดเป็นอัตราการปล่อยก๊าซฯ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด เท่ากับ 31.46 ตัน/ล้านบาท แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัดแล้วพบว่า ช่วงปี พ.ศ. 2553 – 2556 จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดชัยภูมิ มีแนวโน้มของการปล่อยก๊าซฯ ลดลง จึงทำให้ภาพรวมทั้งกลุ่มจังหวัดฯ มีการปล่อยก๊าซฯ ลดลงไปด้วยปรากฏตามตารางที่ 100 - 101 และกราฟที่ 35 ข้างทำยนี้

ตารางที่ 100 : แสดงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแยกรายจังหวัด

ปี พ.ศ.	ปริมาณ (พันตัน/ปี)				
	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์	กลุ่มจังหวัด
2554	7,933	4,389	1,790	869	14,982
2555	5,307	1,729	1,876	1,376	10,288
2556	6,620	1,547	1,650	1,109	10,927
2557	4,618	1,402	1,820	1,124	8,965

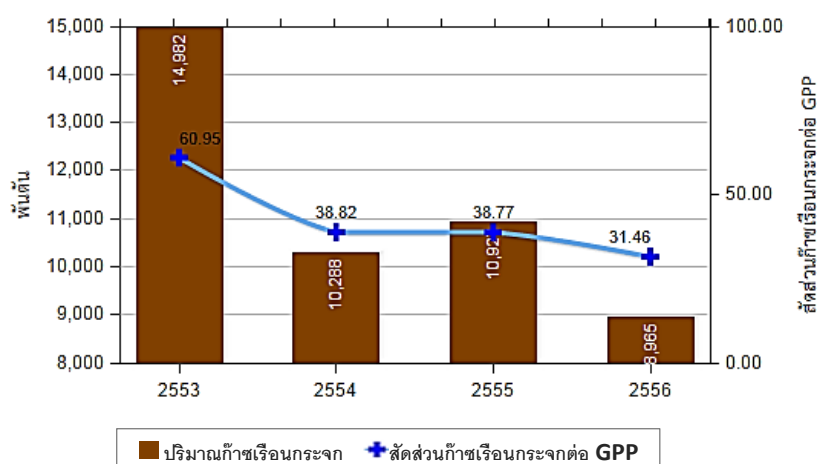
ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
และโครงการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กระทรวงมหาดไทย

ตารางที่ 101 : แสดงสัดส่วนก๊าซเรือนกระจกต่อ GPP แยกรายจังหวัด

ปี พ.ศ.	สัดส่วนก๊าซเรือนกระจกต่อ GPP (ตัน/ล้านบาท)				
	นครราชสีมา	ชัยภูมิ	บุรีรัมย์	สุรินทร์	กลุ่มจังหวัด
2554	58.21	143.04	41.75	24.16	60.95
2555	35.97	51.61	41.15	35.83	38.82
2556	41.75	44.08	34.93	27.10	38.77
2557	29.14	39.61	37.14	26.71	31.46

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
และโครงการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กระทรวงมหาดไทย

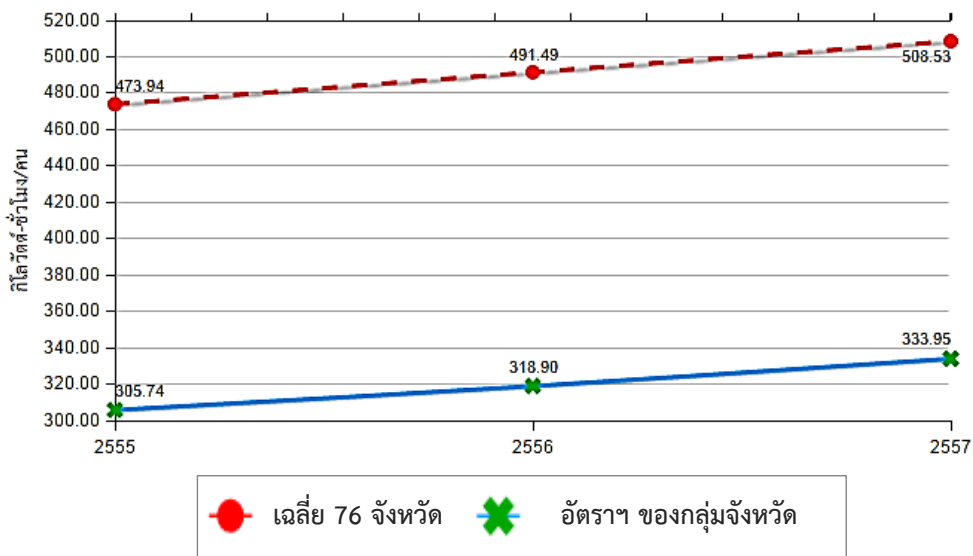
กราฟที่ 35 : การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของกลุ่มจังหวัด

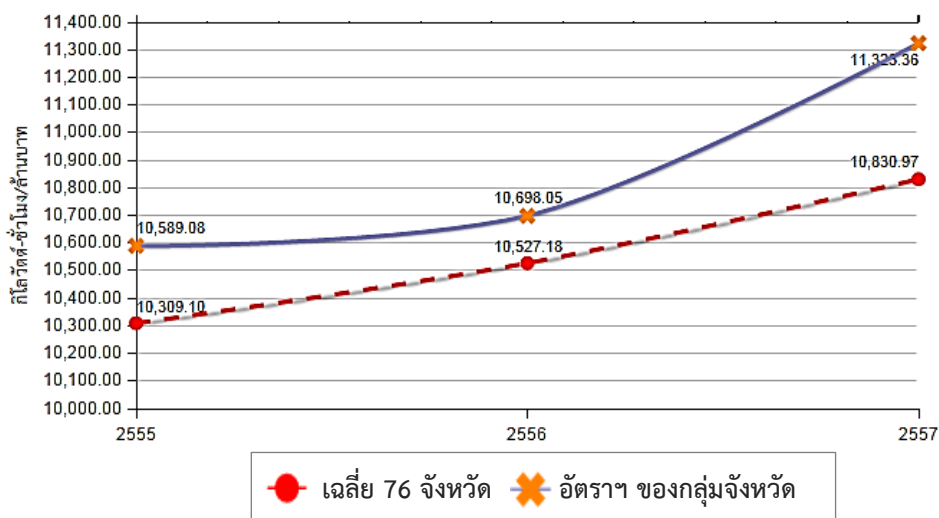
(4) การใช้พลังงานไฟฟ้าและเชื้อเพลิง

อัตราการใช้ไฟฟ้า อัตราการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2557 อยู่ที่ 333.95 กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อคน ส่วนในภาคที่ไม่ใช่ครัวเรือนมีอัตราการใช้ไฟฟ้าต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดอยู่ที่ 11,325.36 กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 5.86 (ข้อมูลจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้านครหลวง และสำนักงานสถิติแห่งชาติ และโครงการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กระทรวงมหาดไทย) ปรากฏตามกราฟที่ 36 และกราฟที่ 37 ข้างท้ายนี้

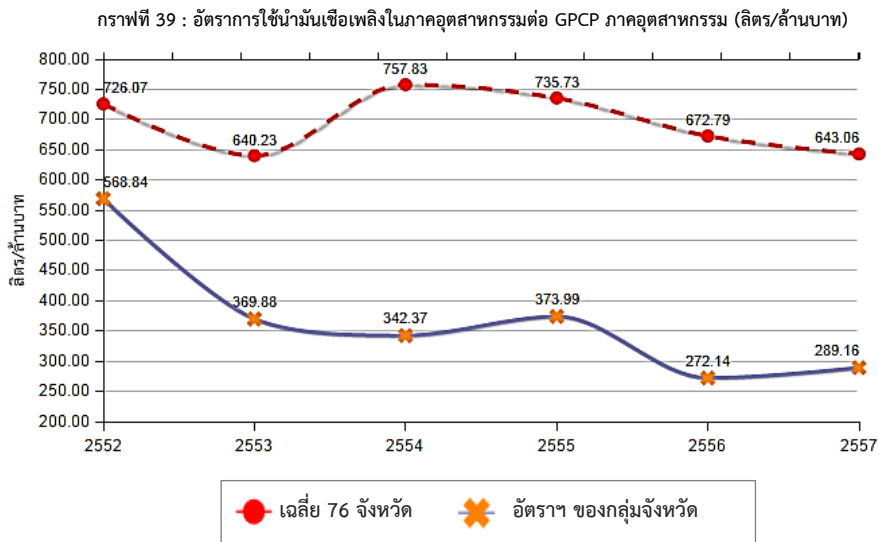
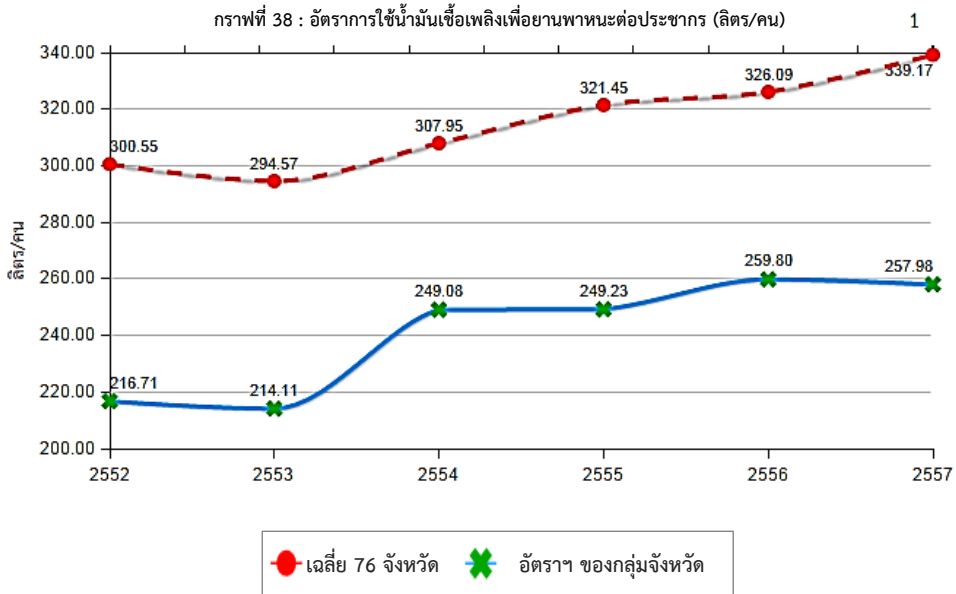
กราฟที่ 36 : อัตราการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/คน)

กราฟที่ 37 : อัตราการใช้ไฟฟ้าในภาคที่ไม่ใช่ครัวเรือนต่อ GPCP (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/ล้านบาท)

อัตราการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อยานพาหนะต่อประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ขยับลดลงในปี พ.ศ. 2557 อยู่ที่ 257.98 ลิตรต่อคน ส่วนในภาคอุตสาหกรรมใช้น้ำมันเชื้อเพลิงต่อ GPCP ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง แต่ปรับลดลงในปี 2557 มีอัตราการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ที่ 289.16 ลิตรต่อล้านบาท (ข้อมูลจากกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน และโครงการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กระทรวงมหาดไทย) ปรากฏตามกราฟที่ 38 และกราฟที่ 39 ข้างทำนองนี้

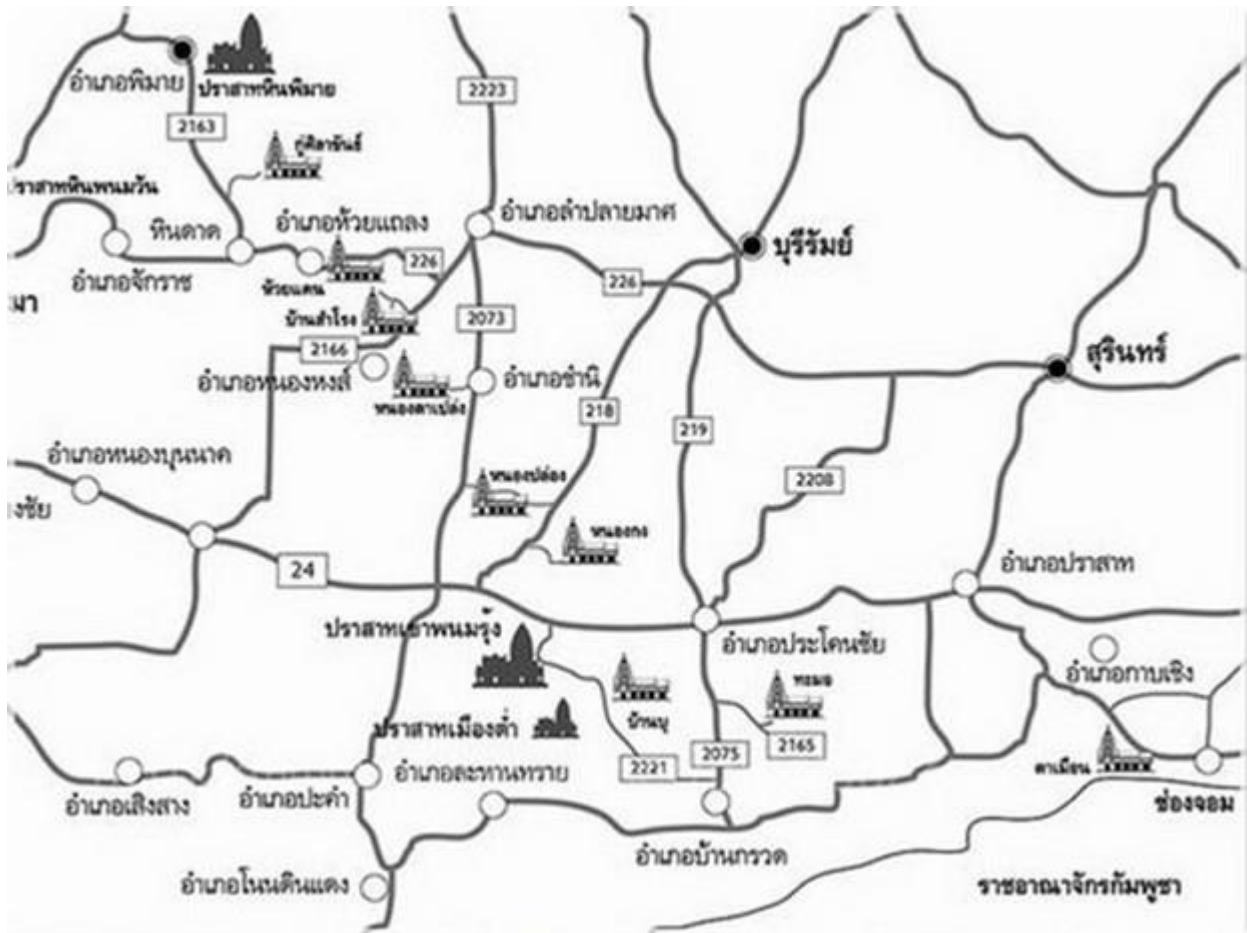

2.4 สรุปประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนเชิงพื้นที่

จากรายงานการสัมมนา การพัฒนาขีดความสามารถค้าขายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (สถาบันยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น) ประจำปี พ.ศ. 2558 ได้รวบรวมประเด็นความต้องการเชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดฯ และจังหวัดในกลุ่มจังหวัด (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) โดยมีประเด็นความต้องการเชิงพื้นที่ ดังนี้

1) ความต้องการเชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

1.1) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวตามอารยธรรมขอมภายในกลุ่มจังหวัด เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพสูงด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต แหล่งท่องเที่ยวเชิงวิชาการ แหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาและความเชื่อ แหล่งท่องเที่ยวสันตนาการและบันเทิง แหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปะ วัฒนธรรมและมรดกโลก โดยมีความโดดเด่นเกี่ยวกับอารยธรรมขอม ที่เป็นเอกลักษณ์ในกลุ่มจังหวัด สามารถเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัด

ภาพที่ 1 : แสดงเส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 (เส้นทางราชมรรคา)

1.2 การเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด จากข้อมูลของผู้ประกอบการเข้าไปลงทุนในจังหวัดเสียมเรียบ กลุ่มจังหวัดควรมีการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว ระหว่าง 2 ประเทศ โดยเดินทางด้วยรถไฟด่วนที่สร้างปรับปรุงเพื่อการท่องเที่ยวโดยเฉพาะระหว่างจังหวัด และเดินทางด้วย

รถยนต์ไปจังหวัดเสียมเรียบ โดยนำจุดเด่นของจังหวัดสุรินทร์ คือ ช้าง เข้ามาประชาสัมพันธ์ และมีการใช้รถไฟโบราณชนิดเครื่องจักรไอน้ำ วิ่งจากอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ถึง จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้มากขึ้น

1.3 การเชื่อมโยงเส้นทางตามรอยทัพ รัชกาลที่ 1 ในสมัยกรุงธนบุรี ที่กองทัพของพระยาอภัยรณฤทธิ์ และพระยาอนุชิตราชาในการสงครามกับล้านนาและประเทศกัมพูชา ในคราวสงครามตีเมืองเวียงจันทน์ มีการอัญเชิญพระแก้วมรกตมาประดิษฐานที่กรุงรัตนโกสินทร์ และในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 ยกให้เมืองนครราชสีมา มีฐานะเป็นเมืองชั้นเอกกำกับตรวจตราเมืองประเทศราช 3 เมือง คือ เวียงจันทน์ นครพนม จำปาสัก ให้รวมทั้งปกครองหัวเมืองเขมรได้ และมีการสร้างอนุสาวรีย์ยกย่องรัชกาลที่ 1 ณ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นเส้นทางประวัติศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มจังหวัด

1.4 การเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยววิบุรุษและวีรสตรีในทุกจังหวัด พบว่ากลุ่มจังหวัดมีวีบุรุษและวีรสตรีที่สำคัญในแต่ละจังหวัด ที่ปกป้องการรุกรานจากข้าศึกกรุกรานจากข้าศึกศัตรูจนได้รับชัยชนะสามารถเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดได้ โดยแต่ละจังหวัดมีการสร้างอนุสาวรีย์เชิดชูเกียรติให้ผู้กล้า ได้แก่ อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา อนุสาวรีย์พระยาภักดีชุมพล (แล) จังหวัดชัยภูมิ พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช จังหวัดบุรีรัมย์ และอนุสาวรีย์พระยาสุรินทรภักดีฉัตรจงวาง (ปุม) จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งแต่ละจังหวัดมีการจัดงานเฉลิมฉลองเป็นประจำทุกปี

2) ความต้องการเชิงพื้นที่ของจังหวัดนครราชสีมา

2.1 การส่งเสริมอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมาเป็นศูนย์รวมข้าวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Rice Center) เพราะจังหวัดนครราชสีมา มีผลผลิตข้าวจำนวนมาก โดยผลผลิตข้าวในปีจังหวัดนครราชสีมา ปี 2557 มีจำนวน 1.64 ล้านตัน (ข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2558) และมีการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีเป็นจำนวนมาก จึงต้องการส่งเสริมอุตสาหกรรมข้าว เป็นศูนย์รวมข้าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 การสร้างถนนประวัติศาสตร์ของเมืองโคราช (นครราชสีมา) ช่วงกลางวันจังหวัดนครราชสีมาที่ถือเป็นเมืองใหญ่มีรถจำนวนมาก แต่กลางวันเงียบสงบหากมีการสร้างถนนประวัติศาสตร์เมืองโคราช มีถนนคนเดินที่มีการเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์ ร้านค้าเก่าๆ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ ซึ่งควรใช้สถานที่จัดตั้งบริเวณประตูชัย อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี

3) ความต้องการเชิงพื้นที่ของจังหวัดชัยภูมิ

3.1 โครงการศึกษาความเหมาะสมของการก่อสร้างทางรถไฟ 2 สายทาง (เส้นทางที่ 1 สายจัตุรัส-ชัยภูมิ-หนองบัวลำภู-เลย และเส้นทางที่ 2 สายลำน้ำพอง-เพชรบูรณ์-เลย-หนองบัวลำภู) โดยการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) ได้ว่าจ้างที่ปรึกษา เพื่อศึกษาความเหมาะสมของการก่อสร้างทางรถไฟ 2 สายทางจากการประชุมภาคเอกชนในจังหวัดชัยภูมิ มีมติเห็นด้วยกับเส้นทางที่ 1 คือ โครงการก่อสร้างทางรถไฟสายจัตุรัส-ชัยภูมิ-หนองบัวลำภู-เลย ที่ผ่าน 4 จังหวัด 15 อำเภอ ระยะทาง 333 กิโลเมตร ประชาชนได้รับประโยชน์จำนวนประมาณ 26 ล้านคน เส้นทางที่ผ่านจังหวัดชัยภูมิ ในด้านการขนส่งอุตสาหกรรม มีสินค้าสำคัญที่สามารถส่งออกไปยังต่างประเทศได้ เช่น เหมืองแร่โปแตสที่อำเภอบำเหน็จณรงค์ โรงงานแปงมันขนาดใหญ่ที่อำเภอบำเหน็จณรงค์ อำเภोजตุรัส อำเภอมืองชัยภูมิ ประมาณ 4 โรงงาน โรงงานน้ำตาลอย่างน้อย 3 โรงงาน เป็นต้น อีกทั้งเส้นทางดังกล่าวมีสภาพเป็นที่ราบ ไม่มีพื้นที่อุทยาน

3.2 โอกาสจากแหล่งน้ำที่สำคัญของจังหวัดชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิเป็นแหล่งต้นน้ำหลายแห่ง ประมาณ 6 แห่ง ได้แก่ ต้นน้ำชี ลำน้ำพรม ลำห้วยสีลอง ลำปะทาว ลำต้นฉลู บึงละหาน ซึ่งบึงละหาน อำเภอจัตุรัส เป็นบึงน้ำจืดขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ของประเทศ สามารถใช้ประโยชน์จากน้ำเพื่อการเกษตรได้มากขึ้น

3.3 การเปิดเหมืองแร่โปแตส จังหวัดชัยภูมิ ในปี 2547 บริษัทเหมืองแร่โปแตสอาเซียน จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินการยื่นคำขอประทานบัตรเหมืองแร่โปแตส พื้นที่รวมประมาณ 9,707 ไร่ ในเขตท้องถื่น ตำบลบ้านตาล ตำบลบ้านเพชร และตำบลห้วยทะเล อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ เมื่อดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จสามารถผลิตปุ๋ยโปแตสออกจำหน่ายได้ในต้นปี 2561 ซึ่งการเปิดเหมืองแร่โปแตสช่วยให้เกิดประโยชน์หลายด้าน เช่น ลดการพึ่งพาการนำเข้าปุ๋ยจากต่างประเทศได้ถึงปีละ 9,000 ล้านบาท สามารถสร้างเสถียรภาพด้านราคาปุ๋ยให้ภาคเกษตรกรรมภายในประเทศ

4) ความต้องการเชิงพื้นที่ของจังหวัดบุรีรัมย์

4.1 การยกระดับด้านการค้าชายแดนและจุดผ่อนปรนการค้าเป็นจุดผ่านแดนถาวร เพื่อพัฒนาโครงข่ายศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และเปิดเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ภายในจังหวัดและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ระยะทางจากจุดผ่อนปรนช่องสายตะกูไปเสียมเรียบประมาณ 193 กิโลเมตร เป็นระยะทางที่ไกลกว่าด่านช่องจอม จังหวัดสุรินทร์ ไปเสียมเรียบ ระยะทางประมาณ 150 กิโลเมตร และระยะทางจากด่าน สะง่า จังหวัดสุรินทร์ ไปจังหวัดเสียมเรียบประมาณ 130 กิโลเมตร จุดเด่นของจุดผ่อนปรนช่องสายตะกู คือ ถนนเรียบ ไม่มีภูเขา จึงเป็นความได้เปรียบด่านช่องจอมและด่านสะง่า

4.2 การยกระดับสนามบินบุรีรัมย์เป็นสนามบินศุลกากร จังหวัดบุรีรัมย์มีอาณาเขตติดต่อกับหลายจังหวัด เช่น สุรินทร์ มหาสารคาม นครราชสีมา ขอนแก่น และประเทศกัมพูชา ตั้งอยู่บน Gate way ระหว่างเขตประกอบการนิคมอุตสาหกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือและท่าเรือแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี สู่อินโดจีน (จังหวัดมุกดาหาร) จังหวัดบุรีรัมย์มีสนามบินพาณิชย์ 1 แห่ง ตั้งอยู่อำเภอสตึก ห่างจากอำเภอเมืองบุรีรัมย์ ประมาณ 30 กิโลเมตร มีจำนวนเครื่องบินรองรับได้ 12 เที่ยวบินต่อวัน จำนวนผู้โดยสารรองรับได้ 2,160 คนต่อวัน ปัจจุบันเปิดให้บริการทุกวันๆ ละ 2 เที่ยวบิน ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลังและกรมศุลกากรในเรื่องเงื่อนไข องค์ประกอบต่างๆ เกี่ยวกับสนามบิน ตลอดจนศักยภาพและพื้นที่ที่เหมาะสม

จังหวัดบุรีรัมย์มีความโดดเด่นเรื่องการท่องเที่ยวด้านกีฬา ได้แก่ สนามฟุตบอลที่ได้มาตรฐานสากล และสนามแข่งรถยนต์สปอร์ตระดับมาตรฐานโลก (Chang International Circuit) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและ นักแข่งรถมาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ และอำนวยความสะดวกให้นักกีฬาในการขนส่งอุปกรณ์ในการแข่งขัน โดยไม่ต้องผ่านพิธีศุลกากรที่สนามบินดอนเมือง หรือสุวรรณภูมิ ทำให้ประหยัดเวลาค่าใช้จ่ายในการขนส่งทางรถยนต์ จึงมีความเป็นไปได้สูงที่จะยกระดับเป็นสนามบินศุลกากร เพื่อรองรับการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยวต่อไป

4.3 พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน 2 จังหวัด (จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์) ปัจจุบันมีการเพาะปลูกมันสำปะหลังจำนวนมาก และฝั่งกัมพูชาได้มีการนำเข้าเส้นมันจำนวนมากแบบทวีคูณผ่านชายแดนไทย เพื่อส่งออกไปประเทศจีน

4.4 รถไฟระหว่างจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์ เพื่อลดปัญหาจราจรติดขัด จึงต้องการให้การลงทุนส่งเสริมการใช้รถไฟมากขึ้น

5) ความต้องการเชิงพื้นที่ของจังหวัดสุรินทร์

5.1 มีความต้องการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจแปรรูปสินค้าเกษตร โดยนำวัตถุดิบทางการเกษตรทั้งในพื้นที่จังหวัดและวัตถุดิบทางการเกษตรของประเทศกัมพูชา เช่น มันสำปะหลัง ยางพารา มาแปรรูปให้ได้มาตรฐาน ตลอดจนสามารถสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกร และองค์กรส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการตลาด

5.2 ควรมีการส่งเสริมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ จากวัสดุเหลือจากโรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง เพื่อส่งออกไปประเทศกัมพูชา เนื่องจากจังหวัดสุรินทร์ได้ชื่อว่ามีหมูบ้านเลี้ยงช้างที่ใหญ่ที่สุดในโลกจึงต้องการนำมูลช้าง มาผลิตเป็นปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อนำไปใส่ในนาข้าว แล้วส่งเสริมข้าวอินทรีย์จากมูลช้าง

5.3 ต้องการให้มีการส่งเสริมการแปรรูปยางพาราให้มากขึ้น การประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ครั้งที่ 3/2558 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2558 ได้มีมติขอรับสนับสนุนงบประมาณจากส่วนราชการเพื่อดำเนินโครงการก่อสร้างถนน 4 ช่อง จราจร ทางหลวงหมายเลข 205 (นครราชสีมา-ชัยภูมิ) และทางหลวงหมายเลข 226 (นครราชสีมา-บุรีรัมย์) เพื่อลดปัญหาการจราจร เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ และรองรับการเติบโตของการทำอุตสาหกรรมเหมืองแร่โปแตส

นอกจากนี้ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้รวบรวมความปัญหาและต้องการของประชาชนเชิงพื้นที่ของจังหวัดในกลุ่มจังหวัด จากการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นทุกภาคส่วน เวทีจังหวัดเคลื่อนที่ ของจังหวัด สามารถสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

1) ด้านเศรษฐกิจ

- ความต้องการด้านแหล่งน้ำ เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ในกลุ่มจังหวัดประกอบการอาชีพเกษตรกรรม จึงต้องการแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตร อีกทั้งต้องการให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค เพียงพอในทุกฤดูกาล

- ความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคมขนส่ง โดยเฉพาะถนนสายรองที่เชื่อมโยงไปยังถนนสายหลัก จากเขตชนบทไปสู่เขตเมือง และเส้นทางคมนาคมในหมู่บ้าน การปรับปรุงสภาพผิวทางให้ได้มาตรฐาน ทั้งนี้ เพื่อการขนส่งและกระจายสินค้าเกษตรด้วย การพัฒนาสนามบินในพื้นที่ เพื่อรองรับการเติบโตของเมืองและสนับสนุนการท่องเที่ยว

ระบบขนส่งสาธารณะ เพื่อรองรับการขนส่งจากรถไฟฟ้าทางคู่ และทางหลวงสายพิเศษที่จะเข้ามาในพื้นที่ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถด้านการแข่งขัน

- ความต้องการส่งเสริมทางด้านเกษตรกรรม การพัฒนาทักษะเกษตรกร การทำเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ การแปรรูปอาหารและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีมาตรฐาน และนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการผลิต ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพ การจัดหาช่องทางการตลาดเพื่อเป้าหมายการส่งออก

- แหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงเชื่อมโยง ขาดการประชาสัมพันธ์ ต้องการให้มีการบริหารจัดการและพัฒนาด้านการบริการ พื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว

2) ด้านสังคม

- ปัญหาของเด็กและเยาวชน เช่น การติดยาเสพติด ติดเกมส์ การตั้งครุฑก่อนวัยอันควร ต้องการส่งเสริมด้านจริยธรรมและศาสนา การส่งเสริมด้านการศึกษา ระบบการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานเทียบเท่ากับโรงเรียนในเมือง กรุงเทพ หรือปริมณฑล การได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง

- ความต้องการบุคลากรทางการแพทย์ให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชน

- ความต้องการในด้านส่งเสริมการประกอบอาชีพตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ระบบกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ การคัดแยกขยะ การจัดทำบ่อบำบัดน้ำเสีย

- การอนุรักษ์ พื้นฟู ทรัพยากรป่าไม้ และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

- การปลูกจิตสำนึกในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4) ด้านความมั่นคง

- การสร้างความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สร้างจิตสำนึกในการรักชาติ
- การปราบปรามยาเสพติด การค้ามนุษย์ แรงงานต่างด้าว การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การบุกรุกทำลายป่าไม้

2.5 นโยบายภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จัดทำแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงการนโยบายต่างๆ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ

- 1 ความมั่นคง
- 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- 4 การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 6 การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์หลักของแผน 20 ปี

- ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมียุทธศาสตร์ที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

1) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ

ภาคเกษตร

- เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร
- ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพ
- พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน

ภาคอุตสาหกรรม

- พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ

ภาคบริการ

- สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว

2) พัฒนาผู้ประกอบการ/เศรษฐกิจชุมชน

- พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย
- ยกกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล
- พัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และกลุ่มประชาชน/เกษตรกรในชุมชน ให้เป็นฐานรากสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

3) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก

- สนับสนุนการเปิดเสรีทางการค้า
- สร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

3. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- 1) จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- 2) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาประเทศ โดยแบ่งตามประเด็นยุทธศาสตร์ ซึ่งมียุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกับกลุ่มจังหวัดฯ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

- พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
- พัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุวัยต้นให้สามารถเข้าสู่ตลาดงานเพิ่มขึ้น
- ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
- ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
- พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- การเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

- การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ
 - การพัฒนาภาคเกษตร
 - การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม
 - การพัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยว
 - การพัฒนาภาคการค้าและการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

- การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

มีเป้าหมาย “หลุดพ้นความยากจน สู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง”

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พัฒนาให้เป็นฐานการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง มาตรฐานปลอดภัยและอินทรีย์ และศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและเอทานอลของประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ อารยธรรมขอม วัฒนธรรมประเพณี แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับนานาชาติ

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มศักยภาพการผลิตไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

1.1. พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ศรีสะเกษ) ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง โดยการปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พร้อมทั้งยกระดับเกษตรอินทรีย์ และยกระดับการตรวจรับรองเกษตรอินทรีย์ไทยให้เท่าเทียมและเป็นที่ยอมรับของตลาดต่างประเทศ พัฒนาห่วงโซ่อุปทานอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต โดยการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตร

อินทรีย์ ส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ทั้งภายในและต่างประเทศ

2. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

2.1. พัฒนาให้นครราชสีมาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร โดยสนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมอาหารของภาค สร้างเครือข่ายระหว่างภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาครัฐ

2.2. ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหมในพื้นที่ขอนแก่น นครราชสีมา และสุรินทร์ กลุ่มผ้าฝ้ายย้อมครามในพื้นที่สกลนครสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค โดยการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มคุณค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ โดยยกระดับผู้ประกอบการและสร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจัดคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

2.3. เพิ่มศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทนในพื้นที่ขอนแก่น กาฬสินธุ์ นครราชสีมา ชัยภูมิ อุบลราชธานี และให้เกิดความสมดุลระหว่างพืชอาหารและพืชพลังงาน โดยการจัดการพื้นที่เกษตรกรรมที่ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชพลังงาน สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนด้วยเทคโนโลยีที่ใช้งานง่าย พร้อมทั้งส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพในภาคการผลิต ชุมชนและท้องถิ่นให้มากขึ้น

3. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงประเพณีวัฒนธรรมอารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ และกีฬาสู่นานาชาติ

3.1. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงประเพณีวัฒนธรรม และอารยธรรมขอมในพื้นที่จังหวัด บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยเพิ่มนวัตกรรมบริการการท่องเที่ยวให้ตอบสนองความหลากหลายของกลุ่มเป้าหมาย เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวให้หลากหลาย ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถท่องเที่ยวได้ทั้งปี รวมทั้งพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่เมืองรอง ชุมชนท้องถิ่น

4. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

4.1. พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ โดยปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณเก็บกักในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

4.2. พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล และสร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) ขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร โดยพัฒนาระบบส่งน้ำและการกระจายน้ำให้นำไปใช้ประโยชน์ในช่วงฤดูแล้ง รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม

4. นโยบายรัฐบาล

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มียุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ดังนี้

ข้อ 3 การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

ข้อ 3.4 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

ข้อ 4 การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

ข้อ 4.4 พัฒนาคนทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้ และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคต

ข้อ 5 การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

ข้อ 6 การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ

ข้อ 6.4 ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น ลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย

ข้อ 6.6 ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย การสร้างสิ่งจูงใจและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกื้อกูลต่อบรรยากาศการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยว อันมีลักษณะโดดเด่นร่วมกันหรือจัดเป็นกลุ่มได้ เช่น กลุ่มธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และสุขภาพ และเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากวิถีชุมชน เน้นให้ความรู้ ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน การควบคุมสินค้าและบริการให้มีคุณภาพ ราคาเป็นธรรม ตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่างๆ

ข้อ 6.8 แก้ไขปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่ การขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล การจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่เพาะปลูกมากที่สุด

ข้อ 6.16 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำ จนถึงปลายน้ำ โดยพัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อาหารไทยบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา ส่งเสริมการวิจัยเกษตรแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

ข้อ 7 การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

ข้อ 7.4 เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน

ข้อ 7.5 ต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์จากฐานการผลิตในชุมชนสู่แหล่งแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศและเชื่อมโยงกับอาเซียน

5. นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นโยบายของรัฐบาลที่มอบให้ดูแลกระทรวงเกษตรฯ ใน ปีงบประมาณ 2559 ทั้ง 6 ด้าน เป็นกรอบการดำเนินงาน ได้แก่ 1) ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ 2) ปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการ 3) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติ 4) สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผล/แปรรูป/ส่งออกได้ 5) ป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ และ 6) ปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ พร้อมทั้งเร่งรัดดำเนินการในเรื่องเร่งด่วน โดยมีนโยบายที่สอดคล้อง ดังนี้

1. การลดต้นทุนการผลิต

2. การจัดหาแหล่งน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง

3. การส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์เป็นโอกาสในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตให้กับเกษตรกร และผู้บริโภค จะได้บริโภคสินค้าที่มีความปลอดภัย

งานเพื่อความยั่งยืน ต้องเร่งผลักดันงานวิจัยสนับสนุนเพื่อลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต ตรงตามความต้องการของตลาด การจัดโซนนิ่งการปลูกพืช มีผลผลิตที่ตรงกับความต้องการทั้งปริมาณและคุณภาพ จัดหาแหล่งน้ำ ที่เพียงพอต่อ พัฒนาสหกรณ์ให้มีความเข้มแข็งรวมกลุ่มสมาชิกดูแลช่วยเหลือด้านปัจจัยการผลิต

6. ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

1. สนับสนุนให้เกิดการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปทั้งด้านอาหารและพลังงานทดแทน
2. สนับสนุนหรือผลักดันให้เกิดโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตที่เอื้อต่อการลงทุนภาคอุตสาหกรรม
3. สนับสนุนให้เกิดอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อการอยู่ร่วมกันในชุมชนและสิ่งแวดล้อมที่ดี

7. ยุทธศาสตร์ภาคของหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

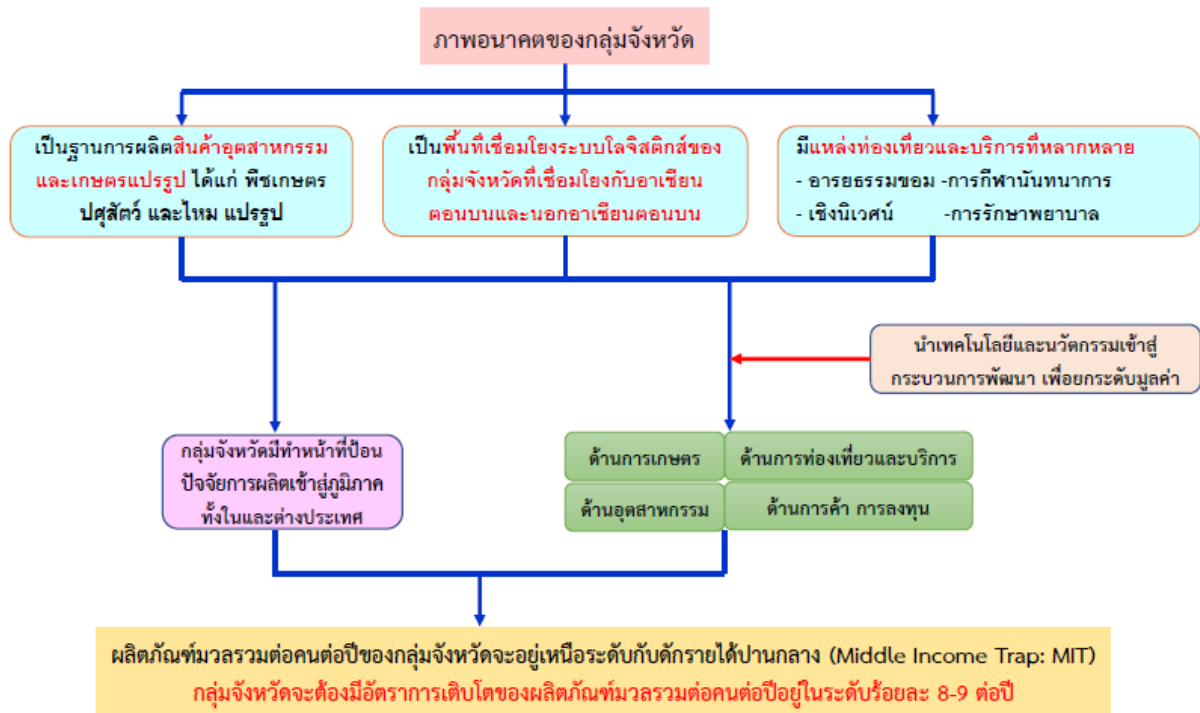
1. การสร้างมาตรฐานและประสิทธิภาพของเกษตร และเกษตรปลอดภัย กรณี การเกษตรอินทรีย์ / ThaiGAP
2. การสร้างการค้าการลงทุนด้วยการรวมกลุ่ม (Cluster Development) กรณีเขตเศรษฐกิจพิเศษ
3. การสร้างบริการเชิงสร้างสรรค์ด้วยวัฒนธรรมอีสาน (Creative Service by Esan Cluture)
4. การเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะ North South Corridor เลาะ ระเบียงอีสาน Esan Corridor
5. การพัฒนาเครือข่ายหอการค้าและเสริมสร้างความเข้มแข็งโดยเฉพาะ SMEs
6. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ
7. การส่งเสริมการศึกษา และการศึกษาแบบทวิภาคี
8. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะน้ำ Resource Management (water)

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์) ของหอการค้าไทย

1. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรประเภทข้าวหอมมะลิ ไหม และผลิตภัณฑ์จากไหม ตลอดห่วงโซ่อุปทาน
2. ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร (มันสำปะหลัง อ้อย สบู่ดำ) เป็นพลังงานทดแทน
3. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคธุรกิจท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอารยธรรมขอม
4. พัฒนา และปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์

9. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้จัดทำโครงการจัดทำ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) โดยมีมหาวิทยาลัยขอนแก่นหรือศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ROC) เป็นที่ปรึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้วิเคราะห์ และจัดทำภาพอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ดังนี้

เอกสารประกอบการบรรยาย สยป.พ.

โดยมีร่างวิสัยทัศน์ คือ

“ศูนย์กลางโลจิสติกส์ การค้า การลงทุน เกษตร อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว และบริการในระดับสากล”

มีร่างประเด็นยุทธศาสตร์ จำนวน 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ เพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนทั้งในภาค ประเทศ และต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและยกระดับนวัตกรรมแปรรูปการผลิตที่เอื้อต่อการตลาดด้านเกษตรและอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับการลงทุนการผลิต

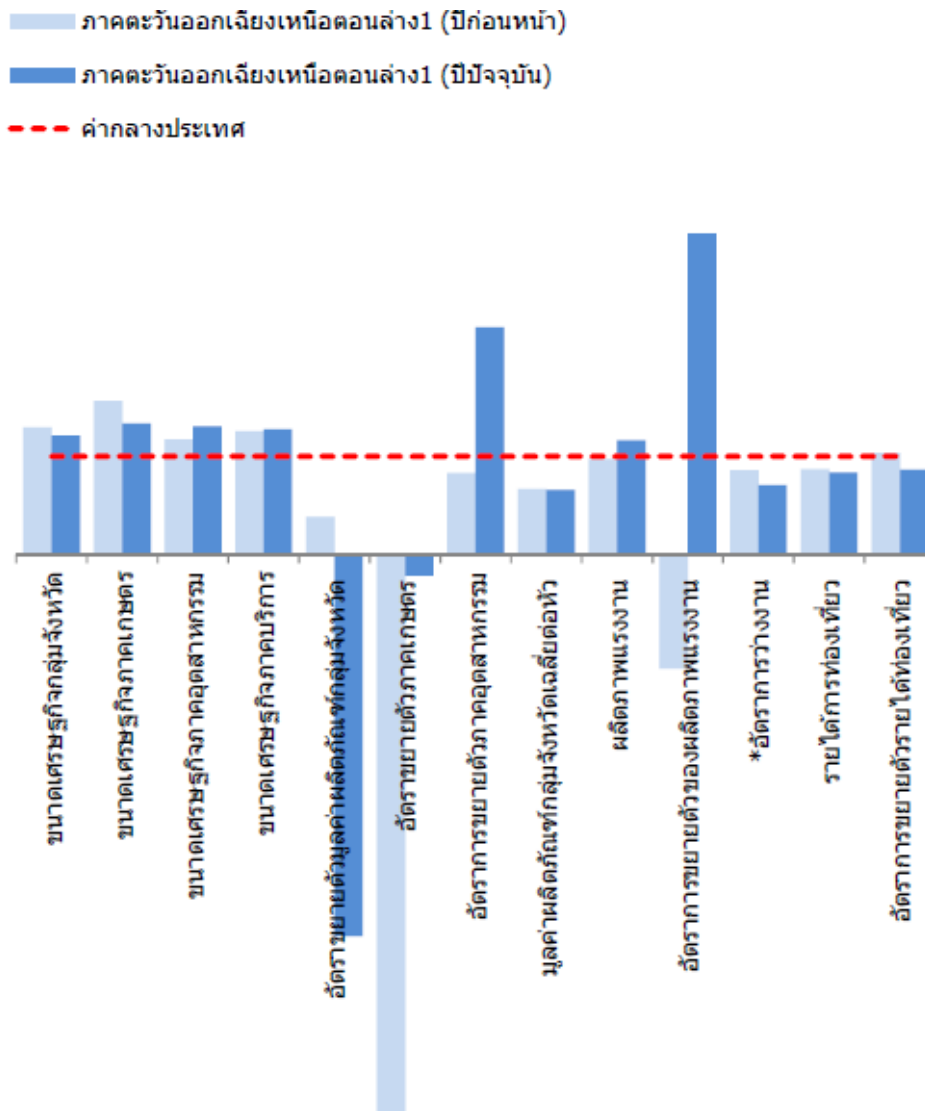
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม กีฬานันทนาการ และเชิงนิเวศน์สู่มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั่วถึงและมีภูมิคุ้มกันที่ได้อย่างยั่งยืนเพื่อสุขภาวะที่ดีของคนในกลุ่มจังหวัดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.6 การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้วิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดฯ ได้แก่ ขนาดและอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ แรงงาน และการท่องเที่ยว ปรากฏตามข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กำหนด ตามกราฟที่ 40 และตารางที่ 102 ข้างทำนองนี้

กราฟที่ 40 : กราฟตัวชี้วัดการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตารางที่ 102 : ข้อมูลประกอบกราฟตัวชี้วัดการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ตัวชี้วัด	ค่ากลางของประเทศ		ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1		หน่วย
	ปีก่อนหน้า (2556)	ปีปัจจุบัน (2557)	ปีก่อนหน้า (2556)	ปีปัจจุบัน (2557)	
ขนาดเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัด	349,282	363,720	452,048	441,414	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคเกษตร	74,312	72,792	116,434	97,274	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจสาขาอุตสาหกรรม	79,283	77,161	92,856	100,647	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคการบริการ	192,846	191,230	242,758	243,493	ล้านบาท
อัตราขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์ กลุ่มจังหวัด	1.51	-0.26	0.58	-1.00	ร้อยละ
อัตราขยายตัวภาคเกษตร	0.38	0.98	-3.11	-0.21	ร้อยละ
อัตราขยายตัวสาขา อุตสาหกรรม	2.14	1.25	1.77	2.90	ร้อยละ
มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ย ต่อหัว	115,392	114,939	77,293	75,630	บาท/คน
ผลิตภาพแรงงาน	112,801	125,946	109,591	146,476	บาท/คน
อัตราการขยายตัวของผลิตภาพ แรงงาน	0.45	10.28	-0.52	33.66	ร้อยละ
อัตราการว่างงาน	0.83	0.75	0.95	1.04	ร้อยละ
รายได้การท่องเที่ยว	20,405	22,313	17,755	18,612	ล้านบาท
อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว	13.010	5.57	13.55	4.82	ร้อยละ

จากกราฟและข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า

1) ขนาดเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ใหญ่กว่าค่ากลางของประเทศ มีมูลค่า 441,414 ล้านบาท มากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ที่มีมูลค่า 363,720 ล้านบาท เนื่องจากเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรมและการบริการของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีขยายการลงทุนนอกภาคเกษตรอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ส่วนการผลิตในภาคเกษตรมีแนวโน้มลดลงเนื่องจากขาดแคลนน้ำ ส่งผลต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดและผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดต่อหัวลดลงจากปีที่ผ่านมา รวมทั้งอัตราการว่างงานปรับตัวสูงขึ้นเล็กน้อย ซึ่งเป็นภาวการณ์เปลี่ยนแปลงระยะสั้น ส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวลดลงจากปีก่อนหน้า เนื่องจากได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมือง

2) ขนาดเศรษฐกิจภาคเกษตรมีขนาดใหญ่กว่าค่ากลางของประเทศ มีมูลค่า 97,274 ล้านบาท มีขนาดมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีมูลค่า 72,792 ล้านบาท เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัด ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

3) ขนาดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่า 100,647 ล้านบาท มีขนาดมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ที่มีมูลค่า 77,161 ล้านบาท เนื่องจากเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรมและการบริการของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4) ขนาดเศรษฐกิจภาคการบริการ มีมูลค่า 243,493 ล้านบาท มีขนาดมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ที่มีมูลค่าเฉลี่ย 191,230 ล้านบาท เนื่องจากมีสถานบริการให้กับผู้เข้ามาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด ๗ เป็นจำนวนมาก รวมทั้งมีคุณภาพในการบริการที่ดี

5) อัตราขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด มีอัตราติดลบร้อยละ 1.00 มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ที่มีอัตราติดลบร้อยละ 0.26

6) อัตราขยายตัวภาคเกษตร มีอัตราติดลบร้อยละ 0.21 มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ที่มีอัตรา 0.98 เนื่องจากประสบปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วมอย่างต่อเนื่อง

7) อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม มีอัตราร้อยละ 2.90 ขยายตัวมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ที่มีอัตราเฉลี่ยร้อยละ 1.25 เนื่องจากมีการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มที่มากขึ้น

8) มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว มีมูลค่า 75,630 บาท/คน/ปี น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ที่มีค่าเฉลี่ย 114,939 บาท/คน/ปี

9) ผลิตภาพแรงงาน มีมูลค่า 146,476 บาท/คน/ปี สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีมูลค่า 125,946บาท/คน/ปี แสดงให้เห็นว่าแรงงานมีความสามารถในการผลิตสูง

10) อัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.04 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 0.75 และเมื่อเทียบกับปีก่อนมีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเข้ามาของแรงงานต่างด้าวที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับการศึกษาของประชากรมุ่งเน้นไปทางสายวิชาการมากกว่าสายอาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากกว่า

11) รายได้การท่องเที่ยว มีมูลค่า 18,612 ล้านบาท น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ที่มีมูลค่า 22,313ล้านบาท

12) อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว ร้อยละ 4.82 น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีอัตราร้อยละ 5.57

จุดเน้นการพัฒนาที่กลุ่มจังหวัดควรให้ความสำคัญ

- การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการเกษตรให้ได้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย เนื่องจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีประชากรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในปี พ.ศ. 2559 จำนวน 1,137,793 คน เทียบกับประชากรทั้งกลุ่มจังหวัดฯ จำนวน 6,752,462 คน คิดเป็นร้อยละ 16.85 และมีพื้นที่เกษตรมากถึงร้อยละ 68.15 ของพื้นที่ทั้งหมดของกลุ่มจังหวัด ประกอบกับศักยภาพที่โดดเด่นในพืชและสัตว์เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดฯ ที่สำคัญและมีชื่อเสียง ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย โคเนื้อ ไก่แพะ จึงเป็นจุดเน้นที่ควรส่งเสริมในด้านเกษตร
- ส่งเสริมการแปรรูปเป็นอุตสาหกรรมอาหารแบบครบวงจร โดยพัฒนาอุตสาหกรรมกลางทางและปลายทางให้มากขึ้น จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดให้กลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาทิ พัฒนาให้นครราชสีมาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร
- การบริหารจัดการน้ำ โดยจัดหาแหล่งน้ำและระบบส่งน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอ
- ส่งเสริมอาชีพ และพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อสร้างโอกาสในการหารายได้จากภาคการเกษตรและภาคนอกเกษตร รวมทั้งผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประวัติศาสตร์และสินค้าชุมชน

- การสร้างมูลค่าเพิ่มในสาขาท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของกลุ่มได้แก่ ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ อารยธรรมขอม ประเพณี ศาสนา หมู่บ้านท่องเที่ยวใหม่ แหล่งท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสะอาด สะดวกและความปลอดภัยได้มาตรฐานและเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว จากการใช้ประโยชน์จากระบบ Logistic

2.7 SWOT การวิเคราะห์โอกาสและศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้ร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลจากฐานข้อมูลของภาครัฐ เพื่อค้นหาจุดแข็งหรือข้อได้เปรียบ จุดอ่อนหรือข้อเสียเปรียบ โอกาสที่จะดำเนินการได้ และข้อจำกัดหรืออุปสรรค ทั้งสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายนอกและภายในกลุ่มจังหวัด

	ปัจจัยที่เอื้อประโยชน์	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบ
ป จ จ ย ภายใน	<p>จุดแข็ง (Strengths)</p> <ol style="list-style-type: none"> มีขนาดเศรษฐกิจที่มีค่ามากกว่าค่ากลางของประเทศ โดยเป็นศูนย์กลางสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภาพแรงงานสูงกว่าค่ากลางของประเทศ มีแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก เช่น อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติทับลาน และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับนานาชาติ เช่น สนามแข่งรถมาตรฐานระดับโลกที่จังหวัดบุรีรัมย์ การแข่งขันวอลเลย์บอลระดับนานาชาติที่จังหวัดนครราชสีมา มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานที่มีประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม ที่สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน มีทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ประเพณีอันโดดเด่น ภาษาท้องถิ่น ประชาชนมีภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการผลิตสาขาการเกษตรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เช่น หัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผา (ด่านเกวียน) เครื่องจักสาน การถักทอผ้าไหม เป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำสำคัญที่มีผลต่อวิถีชีวิตของประชาชนในจังหวัด และภูมิภาค ได้แก่ ลุ่มน้ำลำตะคอง ลุ่มน้ำมูล ลุ่มน้ำลำปาว ลุ่มน้ำลำจันทรา ลุ่มน้ำลำเชียงไกร ลุ่มน้ำลำสะแทด ลุ่มน้ำชี สามารถกระจายไปสู่แหล่งกักเก็บน้ำขนาดใหญ่รองรับการผลิต ภาคการเกษตร อุตสาหกรรม รวมทั้งการอุปโภค บริโภค ตลอดปี 	<p>จุดอ่อน (Weaknesses)</p> <ol style="list-style-type: none"> อัตราขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด มีค่าน้อยกว่าค่ากลางของประเทศ ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวต่ำ เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรกรรม มีรายได้น้อยและไม่แน่นอน ผลผลิตทางการเกษตรเพื่อใช้ในการบริโภคยังผ่านเกณฑ์มาตรฐานน้อย ประชากรมีความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ การอพยพย้ายถิ่นของแรงงานภาคเกษตรกรรมเข้ามาทำงานในเมือง ทำให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ชุมชนแออัดในเมืองใหญ่ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ขาดระบบเชื่อมต่อผลิตภัณฑ์ชุมชนเข้าสู่ภาคการตลาดและอุตสาหกรรม ผลผลิตทางการเกษตรขาดการสนับสนุน และการเพิ่มมูลค่า การกระจายสินค้าตลาดรองรับ ยังขาดการนำเทคโนโลยีนวัตกรรมและผลการวิจัย ไปพัฒนากิจกรรมทางการเกษตร และอุตสาหกรรม เทคโนโลยีต่างๆ ยังคงต้องพึ่งพิงต่างประเทศ

	ปัจจัยที่เอื้อประโยชน์	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบ
ปัจจัยภายใน	<p>จุดแข็ง (Strengths)</p> <p>8. มีพื้นที่ถือครองทำการเกษตรมากที่สุด และเหมาะสมในการทำการเกษตร เช่น การปลูกข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา ฯลฯ ปศุสัตว์ โดยเฉพาะโคเนื้อ กระบือ การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม</p> <p>9. มีแร่ที่ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก เช่น เกลือหินโปแตส ซึ่งสามารถพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องได้มาก เช่น ปุ๋ยเคมี เกลืออุตสาหกรรม และเคมีภัณฑ์อื่นๆ</p> <p>10. มีจุดผ่านแดนถาวร (ช่องจอม จังหวัดสุรินทร์) และจุดผ่อนปรนเพื่อมนุษยธรรม (ช่องสายตะกู จังหวัดบุรีรัมย์) เพื่อส่งเสริมการค้าชายแดน</p> <p>11. มีความได้เปรียบทางด้านทรัพยากร เนื่องจากมีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานมาก สามารถเป็นแรงงานในการผลิตที่มีคุณภาพและปริมาณได้ในอนาคต</p> <p>12. มีสถานศึกษาที่มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการ</p>	<p>จุดอ่อน (Weaknesses)</p> <p>8. เส้นทางผ่านสู่ภาคอีสาน มีระยะทางยาว ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุทางถนนค่อนข้างสูง</p> <p>9. การบริหารจัดการและการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ยังขาดความพร้อม องค์ความรู้ที่เท่าทันกับกระแสเปลี่ยนแปลง ขาดการนำระบบ (Zoning) มาใช้ประโยชน์ในการผลิตอย่างจริงจัง</p> <p>10. ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบครบวงจร ยังไม่ได้มาตรฐาน แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในกลุ่มจังหวัดยังคงบริหารจัดการแบบต่างคนต่างทำ ขาดการวางแผนเชื่อมโยงเครือข่ายกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ และยังขาดการพัฒนาองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวอื่นๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ระบบคมนาคมขนส่ง ส่งผลให้การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดยังไม่เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในกลุ่มนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง</p>
ปัจจัยภายนอก	<p>โอกาส (Opportunities)</p> <p>1. การรวมกลุ่มกันของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) จะสร้างเอกภาพและอัตลักษณ์ของภูมิภาคส่งผลให้เกิดเคลื่อนย้ายทุนและแรงงานอย่างเสรี</p> <p>2. มีเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก (East – West Economic Corridor) ส่งผลให้การค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้านมีโอกาสมากยิ่งขึ้น</p> <p>3. มีโครงการพัฒนาภายในประเทศและระหว่างประเทศในด้านโลจิสติกส์ลงในกลุ่มจังหวัด (รถไฟทางคู่ สายมาบะเกะ-ชุมทางถนนจิระ สายถนนจิระ-ขอนแก่น รถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ-นครราชสีมา)</p> <p>4. โครงการก่อสร้างมอเตอร์เวย์สายบางปะอิน-โคราช ระยะทาง 196 กิโลเมตร ทำให้การคมนาคม การขนส่งสะดวกยิ่งขึ้น</p> <p>5. กระแสท่องเที่ยวในอนาคตได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อนุรักษ์ และประวัติศาสตร์ อารยธรรม สูงขึ้น ซึ่งกลุ่มจังหวัดมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับในระดับสากลทั้ง 3 ประเภท</p>	<p>อุปสรรค (Threats)</p> <p>1. ความผันผวนราคาสินค้าการเกษตร และสินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัดมีคู่แข่งทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศเป็นจำนวนมาก</p> <p>2. การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีของชาติตะวันตก เช่น มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าสำคัญประเภทสินค้าเกษตรแปรรูป</p> <p>3. ผลกระทบจาก FTA , AEC ที่ทำให้เกิดการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีต้นทุนหรือค่าแรงงานต่ำกว่า</p> <p>4. ปัญหาโลกร้อนทำให้เกิดภัยธรรมชาติ ปรากฏการณ์เอลนีโญ ลานินญา (น้ำท่วม ฝนแล้ง) มีผลต่อเสถียรภาพการผลิตภาคการเกษตร</p> <p>5. โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกตามเมืองและด่านชายแดนยังไม่เอื้อต่อการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>

	ปัจจัยที่เอื้อประโยชน์	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบ
ปัจจัยภายนอก	<p>โอกาส (Opportunities)</p> <p>6. ยุคสังคมออนไลน์ที่นักท่องเที่ยวแบ่งปันข้อมูลได้ตลอดเวลา เน้นการใช้งานผ่านแอปพลิเคชัน และเสาะหาข้อมูลการท่องเที่ยวทางเว็บไซต์</p> <p>7. พฤติกรรมการบริโภค ของคนยุคปัจจุบัน เน้นไปที่ความสะดวกสบาย เพื่อสุขภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ปลอดภัย</p> <p>8. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 มีแนวทางจะพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็นฐานการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง มาตรฐานปลอดภัยและอินทรีย์ และศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและเอทานอลของประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดี ยุคก่อนประวัติศาสตร์ อารยธรรมขอม วัฒนธรรมประเพณี แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับนานาชาติ</p>	<p>อุปสรรค (Threats)</p> <p>6. สินค้าราคาถูกจากประเทศจีนจะเข้ามาสู่ตลาดอินโดจีนมากขึ้น มีการแข่งขันสูง</p> <p>7. ประเทศไทยมีความเสี่ยงสูงด้านไซเบอร์ โดยคอมพิวเตอร์ประมาณ 1 ใน 5 เครื่อง ถูกโจมตีโดยโปรแกรมที่ไม่พึงประสงค์</p> <p>8. ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ หลากหลายรูปแบบ</p> <p>9. พังพาแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลต่อเสถียรภาพของการผลิตทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ</p> <p>10. การวางผังเมืองแบบใหม่มีการจำกัดพื้นที่อุตสาหกรรม ทำให้ไม่สามารถขยายสถานประกอบการและโรงงานได้</p>

การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับปัจจัยภายในและภายนอก

จากการวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยยึดประเด็นที่เป็นศักยภาพและปัญหาสำคัญที่ปรากฏตามตัวชี้วัด และนำมาสนับสนุนการวิเคราะห์ SWOT เพื่อให้เชื่อมโยงไปสู่ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาวิสาหกิจจังหวัด ฯ ได้ ดังนี้

ประเด็นที่ต้องการการพัฒนาเชิงรุก Strength & Opportunity (SO)	ประเด็นที่ต้องการการแก้ไข Weakness & Opportunity (WO)
<p>1) ขนาดเศรษฐกิจที่มากกว่าค่ากลางของประเทศ โดยเป็นศูนย์กลางสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม สามารถเชื่อมโยงสินค้า การลงทุนไปสู่ประเทศอินโดจีน ตามเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจ ตะวันตก-ตะวันออก : ถนน EWEC</p> <p>2) แหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งเชิงนิเวศน์ อารยธรรมขอมโบราณ วัฒนธรรมประเพณี ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สามารถสนองต่อกระแสการท่องเที่ยวในปัจจุบัน</p> <p>3) จุดผ่านแดนถาวร (ช่องจอม จังหวัดสุรินทร์) และจุดผ่อนปรนเพื่อนมนุษย์ธรรม (ช่องสายตะกู จังหวัดบุรีรัมย์) จะเป็นช่องทางในการ ส่งเสริมการค้าชายแดน และเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้านมายังกลุ่มจังหวัด</p>	<p>1) พฤติกรรมการบริโภค ของคนยุคปัจจุบัน เน้นอาหารเพื่อสุขภาพและปลอดภัย แต่ผลผลิตทางการเกษตรที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานหรือปลอดภัยยังมีน้อย</p> <p>2) การรวมกลุ่มกันของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ส่งผลให้เกิดเคลื่อนย้ายทุนและแรงงานอย่างเสรี ทำให้งานใช้แรงงานส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ เนื่องจากค่าแรงต่ำกว่าให้เกิดปัญหาอัตราว่างงานภายในกลุ่มจังหวัดฯ สูงขึ้น</p> <p>3) เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก (East – West Economic Corridor) ส่งผลให้การค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้านมีโอกาสมากยิ่งขึ้น แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่จะเชื่อมต่อ</p>

<p style="text-align: center;">ประเด็นที่ต้องการการพัฒนาเชิงรุก Strength & Opportunity (SO)</p> <p>4) ยุทธศาสตร์ภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ระยะ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 มีแนวทางจะพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น ฐานการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง มาตรฐานปลอดภัยและ อินทรีย์ และศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและ เอทานอลของประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทาง โบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ อารยธรรมขอม วัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ระดับนานาชาติ ซึ่งกลุ่มจังหวัดมีศักยภาพในการพัฒนาเป็น Food Valley ได้ถูกประกาศเป็นนโยบายระดับประเทศ</p>	<p style="text-align: center;">ประเด็นที่ต้องการการแก้ไข Weakness & Opportunity (WO)</p> <p>4) ยุทธศาสตร์ภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ระยะ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 มีแนวทางจะพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็นฐานการผลิตข้าวหอมมะลิ คุณภาพสูง มาตรฐานปลอดภัยและอินทรีย์ และศูนย์กลาง อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและเอทานอลของประเทศ แต่ ปัญหาโลกร้อนทำให้เกิดภัยธรรมชาติ (น้ำท่วม ฝนแล้ง) ซึ่ง เป็นอุปสรรคต่อการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>5) เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก (East – West Economic Corridor) ส่งผลให้การค้าการ ลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้านมีโอกาสมากยิ่งขึ้น แต่สินค้า ราคาถูกจากประเทศจีนจะเข้ามาสู่ตลาดอินโดจีนมากขึ้น ทำให้มีการแข่งขันสูง</p>
<p style="text-align: center;">ประเด็นที่ต้องการการปรับเปลี่ยน Strength & Threat (ST)</p> <p>1) แหล่งต้นน้ำที่สำคัญ ที่รองรับการผลิต ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม แต่ภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม ฝนแล้ง ทำให้ เป็นอุปสรรคต่อการผลิต รวมทั้งการอุปโภค บริโภค ของ ประชาชน</p> <p>2) เป็นกลุ่มจังหวัดที่ทำการเกษตร มีพืชเศรษฐกิจและสัตว์ เศรษฐกิจที่ทำรายได้ค่อนข้างสูง แต่มาตรการที่กีดกันทาง การค้า เช่น มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ด้านความปลอดภัย Food Safety ส่งผลต่อการส่งออกสินค้า</p> <p>3) มีจุดผ่านแดนถาวร (ช่องจอม จังหวัดสุรินทร์) และ จุดผ่อนปรนเพื่อมนุษยธรรม (ช่องสายตะกู จังหวัดบุรีรัมย์) จะ เป็นช่องทางในการ ส่งเสริมการค้าชายแดน และเชื่อมโยง เส้นทางการท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้านมายังกลุ่มจังหวัด แต่โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกตามเมืองและ ด่านชายแดนยังไม่เอื้อต่อการค้า และประโยชน์ของการค้า ชายแดนไม่ได้ส่งผลสัมฤทธิ์มายังเจ้าของพื้นที่ ด่านชายแดนจึง เสมือนช่องทางผ่านเข้าออก</p>	<p style="text-align: center;">ประเด็นที่มีแนวโน้มถดถอย Weakness & Threat (WT)</p> <p>1) การแข่งขันด้านการตลาดสินค้าจากประเทศเพื่อน บ้าน เช่น สินค้าการเกษตร สินค้าสิ่งทอราคาถูกจากจีน เวียดนาม</p> <p>2) ข้อจำกัดด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ระหว่าง ประเทศที่ย่างยาก ซับซ้อน ไม่เอื้ออำนวย ต่อการค้าการ ลงทุน และการท่องเที่ยว</p> <p>3) มีปัญหาการลักลอบเข้าเมือง สินค้าหนีภาษี ของผิด กฎหมาย ยาเสพติด แรงงาน ต่างด้าว ตามแนวชายแดน</p> <p>4) การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีของชาติ ตะวันตก เช่น มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าสำคัญประเภทสินค้า เกษตรแปรรูป</p>

ส่วนที่ 3

สรุปข้อมูลแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
(นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)

Unique Position

กำหนดโดยกระทรวงมหาดไทย และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

“นวัตกรรมภาคอีสานด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้า และการสร้างพลังงานทดแทน”
หรือ “Innovation for FASTTT”

FASTTT มาจากคำว่า

F = FUN ความสนุก เกิดจากกิจกรรมการท่องเที่ยว ผจญภัย ที่ทำให้ลัดวัยหรือกระชุ่มกระชวย การกีฬา

A = Agriculture การเกษตร เน้นที่เป็นเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดฯ ได้แก่ ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง โคน้ำ/โคกนา

S = SILK ผลิตภัณฑ์ไหม ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ มีวัฒนธรรมสิ่งทอ ผ้าไหมอันเป็นอัตลักษณ์เฉพาะแต่ละจังหวัด จังหวัดนครราชสีมา “ไหมหางกระรอก” เป็นผ้าไหมโคราชที่มีชื่อเสียง เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น “ไหมหมีคั่นขอนารี” ของจังหวัดชัยภูมิ เป็นลวดลายที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ทรงมีพระราชดำริให้อนุรักษ์ไว้ มีความประณีต สวยงาม จังหวัดบุรีรัมย์ ลายไหมที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักคือ “ซินตีนแดง” และลายที่ได้รับการพัฒนาใหม่คือ “ไหมหางกระรอกหมีภูภิมย์” หรือ “LAVA SILK” มีลวดลายเฉพาะตัว และ “ผ้าไหมมัดหมี่ลายโฮล” จังหวัดสุรินทร์ อยู่ที่เส้นไหมน้อยซึ่งเป็นส่วนในสุดของรังไหม มีลวดลายสีสันเป็นแบบฉบับทางสุรินทร์ และบ้านท่าสว่างมีโรงงานทอผ้าไหม ที่ทอผ้าให้ผู้นำ APAC ที่เดินทางมาร่วมประชุมที่ประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2546

T = Tourism การท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดมีการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งด้านวัฒนธรรม ขอมโบราณ วัฒนธรรมท้องถิ่น การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

T = Trade การค้า ภาคค้าปลีกค้าส่งสร้างรายได้ 56,673 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12.48 ของผลิตภัณฑ์มวลรวม อยู่ในลำดับที่ 3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวม นอกจากนี้ยังมีด่านค้าชายแดน ทั้งจุดผ่อนปรน การค้าชายแดนช่องสายตะกู จังหวัดบุรีรัมย์ และจุดผ่านแดนถาวรช่องจอม จังหวัดสุรินทร์

T = Transform หรือการสร้างขยะให้มีคุณค่าเป็นพลังงานทดแทน เกิดจากปริมาณขยะมูลฝอยที่มีจำนวนมากและการนำกลับไปใช้น้อย โดยนวัตกรรมการสร้างเชื้อเพลิงจากขยะมูลฝอย (Refuse Derived Fuel: RDF)

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- 1) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- 2) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ไหมระดับประเทศ
- 3) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เขิงนิเวศน์ การกีฬาที่มีชื่อเสียง
- 4) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

วิสัยทัศน์ (Vision)

ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
การค้าชายแดน สังคมเป็นสุข

พันธกิจ (Mission)

- ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิ
- ส่งเสริมและพัฒนากิจการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
- ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ กระบือ และแพะ และแปรรูปเชิงคุณภาพ
- ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
- ส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้ได้รับความนิยม และบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
- ส่งเสริมและพัฒนากิจการการค้าการลงทุน และค้าชายแดน
- ส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคม

เป้าประสงค์รวม (Objective)

- ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
- รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น
- มูลค่าการส่งออกสินค้าชายแดนเพิ่มขึ้น
- ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

- การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป
- การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่
- การส่งเสริมพัฒนากิจการการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน
- ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ (Strategy)

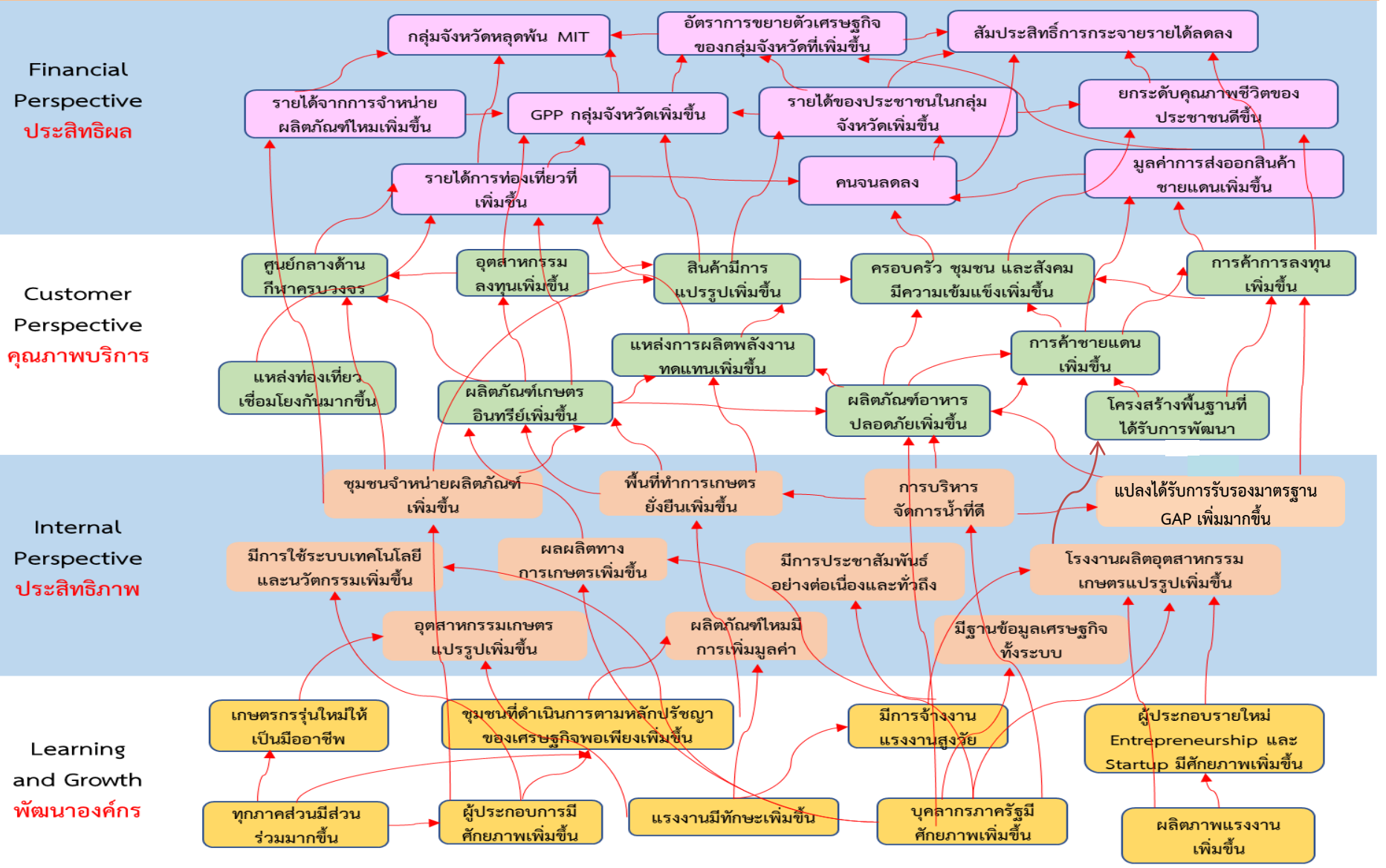
- 1) **การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูปอาหาร**
 - 1.1 พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
 - 1.2 ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
 - 1.3 ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
 - 1.4 ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
 - 1.5 ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 1.6 ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร
 - 1.7 ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
 - 1.8 สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
 - 1.9 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน
 - 1.10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง
- 2) **การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่**
 - 2.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 2.2 พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
 - 2.3 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
 - 2.4 สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
 - 2.5 พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
 - 2.6 เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ
 - 2.7 ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่
 - 2.8 พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน
- 3) **การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน**
 - 3.1 ส่งเสริมและพัฒนาการค้าชายแดน และการลงทุนในประเทศ
 - 3.2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์
- 4) **ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต**
 - 4.1 พัฒนา สนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
 - 4.2 ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง
 - 4.3 ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แผนที่ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 Strategy Map

วิสัยทัศน์ : ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

การค้าขายแดน สังคมเป็นสุข

โครงการพัฒนานวัตกรรมเกษตรและอาหารปลอดภัย กลุ่มนครชัยบุรีรินทร์ (13,488.345 ล้านบาท)

ต้นทาง 12,871.075 ลบ.

กิจกรรมหลัก พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
(โครงการชลประทาน) 873.800 ลบ.

กิจกรรมหลัก พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง
สินค้าเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
(แขวงทางหลวงชนบท , แขวงทางหลวง) 677.275 ลบ.

กิจกรรมหลัก ยกกระดับมาตรฐานทาง (กรมทางหลวง
กระทรวงคมนาคม) 5,040.000 ลบ.

กิจกรรมหลัก บำรุงรักษาทางและสะพาน (กรมทางหลวง
กระทรวงคมนาคม) 5,200.000 ลบ.

กิจกรรมหลัก สะพานชุมชนในภูมิภาค (กรมทางหลวง
กระทรวงคมนาคม) 1,080.000 ลบ.

กลางทาง 527.270 ลบ.

กิจกรรมหลัก การพัฒนานวัตกรรมการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ
ครบวงจร งบประมาณ 59.4 ลบ. (สนง.เกษตรจังหวัด)

กิจกรรมหลักการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่ในการพัฒนา
นวัตกรรมการผลิตมันสำปะหลังครบวงจร งบประมาณ 50.97 ลบ.
(สนง.เกษตรจังหวัด)

กิจกรรมหลัก ศูนย์นวัตกรรมแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทาง
การเกษตรครบวงจรตามแนวพระราชดำริ หนุนเสริมการพัฒนาพื้นที่
กลุ่มนครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 159.000 บาท
(มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา)

กิจกรรมหลัก การส่งเสริมการจัดทำมาตรฐานอาหารและสินค้า
เกษตรแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการ SMEs งบประมาณ 30 ลบ.
(มทส.)

กิจกรรมหลัก ฟาร์มเกษตรตามแนวทางเกษตรพอเพียงภายใต้
โครงการพิเศษจังหวัดสุรินทร์ งบประมาณ 74.000 ลบ.
(สน.เกษตรจังหวัด.สร.)

กิจกรรมหลักการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรผสมผสานแบบ
บูรณาการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง งบประมาณ 93.000 ลบ.
(สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด)

กิจกรรมหลัก การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปข้าวเพื่อยกระดับ
ฐานเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค งบประมาณ 15.000 ลบ.
(สำนักงานอุตสาหกรรม ภาค 6)

กิจกรรมหลัก การยกระดับและเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมเกษตร
แปรรูป(มันสำปะหลัง) เพื่อเข้าสู่การแข่งขันระดับสากล งบประมาณ
45.900 ลบ. (สำนักงานอุตสาหกรรม ภาค 6)

ปลายทาง 90.000 ลบ.

กิจกรรมหลัก การส่งเสริมการนำนวัตกรรมและ
องค์ความรู้มาสนับสนุนการผลิตและ
การแปรรูปสินค้าทางการเกษตรอย่างครบวงจร
งบประมาณ 90.000 บาท (มทส.)

โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปศุสัตว์ครบวงจร (538.076326 ล้านบาท)

ต้นทุนทาง 418.331146 ลบ.

กิจกรรมหลัก พัฒนาศักยภาพการผลิตอาหารสัตว์ผสมเสร็จ (feed Center) งบประมาณ 35 ลบ. (สนง.ปศจ.)

กิจกรรมหลัก เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พืชอาหารสัตว์ งบประมาณ 9.2000 ลบ. (สนง.ปศจ.)

กิจกรรมหลัก พัฒนาปรับปรุงพันธุ์สัตว์ 139.230 ลบ. (กรมปศุสัตว์)

กิจกรรมหลัก ใฝาระวัง ป้องกัน ควบคุม บำบัดและชันสูตรโรคสัตว์ 99.68868 ลบ. (กรมปศุสัตว์)

กิจกรรมหลัก ป้องกัน แก้ไข และเตรียมความพร้อมรับใช้ห้วงดง 77.0406 ลบ. (กรมปศุสัตว์)

กิจกรรมหลัก สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ 0.352716 ลบ. (กรมปศุสัตว์)

กิจกรรมหลัก ส่งเสริมการทำปศุสัตว์อินทรีย์ 1.3923 ลบ. (กรมปศุสัตว์)

กิจกรรมหลัก ส่งเสริมและพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียด้านการปศุสัตว์ 13.22685 ลบ. (กรมปศุสัตว์)

กิจกรรมหลัก ก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน 40.000 ลบ. (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น)

กิจกรรมหลัก ส่งเสริมพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียด้านการปศุสัตว์ 3.200 ลบ. (ภาคเอกชน)

กลางทาง 104.74518 ลบ.

กิจกรรมหลัก พัฒนาการแปรรูปและจำหน่ายเนื้อสัตว์งบประมาณ 8.000 ลบ. (สนง.ปศจ.)

กิจกรรมหลัก พัฒนาศักยภาพอาสาปศุสัตว์ งบประมาณ 9.3000 ลบ. (สนง.ปศจ.)

กิจกรรมหลัก ตรวจรับรองคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ งบประมาณ 55.692 ลบ. (กรมปศุสัตว์)

กิจกรรมหลัก พัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลด้านปศุสัตว์ 2.3205 ลบ. (กรมปศุสัตว์)

กิจกรรมหลัก ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการปศุสัตว์ 14.61915 ลบ. (กรมปศุสัตว์)

กิจกรรมหลัก คลินิกเกษตรเคลื่อนที่ 0.705432 ลบ. (กรมปศุสัตว์)

กิจกรรมหลัก บริหารจัดการเขตเกษตรเศรษฐกิจสำหรับสินค้าที่สำคัญ 5.1051 ลบ. (กรมปศุสัตว์)

กิจกรรมหลัก พัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (smart farmer) 4.68741 ลบ. (กรมปศุสัตว์)

กิจกรรมหลัก พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 0.315588 ลบ. (กรมปศุสัตว์)

กิจกรรมหลัก ปศุสัตว์ OK 4.000 ลบ. (กรมปศุสัตว์)

ปลายทาง 15 ลบ.

กิจกรรมหลัก มหกรรมปศุสัตว์นครชัยบุรินทร์ งบประมาณ 15 ลบ. (สนง.ปศจ.)

โครงการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์ (3,361.09872 ล้านบาท)

ต้นทาง 3,039.35372 ลบ.

กิจกรรมหลัก ยกกระต๊อบมาตรฐานและพัฒนาเส้นทาง และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว งบประมาณ 720.450 ลบ. (แขวงทางหลวงชนบท)

กิจกรรมหลัก พัฒนาระบบความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1104.8771 บาท (ตำรวจภูธรจังหวัด)

กิจกรรมหลัก ยกกระต๊อบสนามบินบุรีรัมย์สู่สนามบินนานาชาติ งบประมาณ 360.000 บาท (ท่าอากาศยานบุรีรัมย์)

กิจกรรมหลัก ก่อสร้างขยายทางหลวงหมายเลข 226 ตอนหัวทะเล - หองกระทิง เป็น 4 ช่องจราจร ระหว่าง กม.29+362 - กม.78+698 งบประมาณ 1,600.000 บาท (กรมทางหลวงกระทรวงคมนาคม)

กิจกรรมหลัก โลกของช้าง แหล่งท่องเที่ยวที่ยิ่งใหญ่ของโลก งบประมาณ 187.526662 บาท (กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)

กิจกรรมหลัก พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง งบประมาณ 66.5000 บาท (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย)

กลางทาง 233.2000 ลบ.

กิจกรรมหลัก พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการกลุ่มนครชัยบุรินทร์ งบประมาณ 23.200 ลบ. (สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด)

กิจกรรมหลัก ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและปั่นจักรยาน "Tour of Nakornchaiburin" งบประมาณ 36.000 ลบ. (สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด)

กิจกรรมหลัก ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มาราธอน 4 ขุนเขา นครชัยบุรินทร์ งบประมาณ 60.000 ลบ. (สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด)

กิจกรรมหลัก พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวนครชัยบุรินทร์ งบประมาณ 114.000 ลบ. (สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมภาค 6)

ปลายทาง 88.545 ลบ.

กิจกรรมหลัก การพัฒนาชุดสื่ออัจฉริยะและแอปพลิเคชันนำเที่ยวหมู่บ้านทอผ้าไหม นครชัยบุรินทร์ งบประมาณ 30.000 ลบ. (มทว.อีสาน นม.)

กิจกรรมหลัก เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติ นครชัยบุรินทร์ งบประมาณ 28.5450 ลบ. (มทว.อีสาน นม.)

กิจกรรมหลัก เปิดเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ (FAM Trip) "นครชัยบุรินทร์" งบประมาณ 30 ลบ. (สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด)

โครงการพัฒนานวัตกรรมการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์แบบครบวงจร (190.3234 ล้านบาท)

ต้นทาง 70.131 ลบ.

กิจกรรมหลัก เพิ่มศักยภาพการผลิตเส้นไหมให้ได้มาตรฐาน
มกษ. 8000 งบประมาณ 1.2804 ลบ. (ศมม.)

กิจกรรมหลัก การพัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์ผ้าไหมให้ได้
มาตรฐาน งบประมาณ 4.8506 ลบ. (สนง.อุตสาหกรรม
จังหวัด)

กิจกรรมหลัก เพิ่มประสิทธิภาพการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
งบประมาณ 32.000 ลบ. (กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตร
และสหกรณ์)

กิจกรรมหลัก ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตไหมอุตสาหกรรม
งบประมาณ 16.000 ลบ. (กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตร
และสหกรณ์)

กิจกรรมหลัก ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์หม่อนไหม
งบประมาณ 16.000 ลบ. (กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตร
และสหกรณ์)

กลางทาง 73.1924 ลบ.

กิจกรรมหลัก การพัฒนานวัตกรรมการผลิตและจำหน่าย
ผลิตภัณฑ์ใหม่ งบประมาณ 64.041 ลบ. (ศมม.)

กิจกรรมหลัก นวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าไหมไทยสู่สากล
งบประมาณ 9.1514 ลบ. (ศมม.)

ปลายทาง 47.000 ลบ.

กิจกรรมหลัก การเพิ่มศักยภาพด้าน
การตลาดผลิตภัณฑ์ไหมนครชัยบุรีรินทร์
งบประมาณ 47 ลบ. (พช.นม.)

โครงการส่งเสริมการค้าชายแดนและการลงทุนภายในกลุ่มจังหวัด (7,037.6000 ล้านบาท)

ต้นทาง 7,014 ลบ.

กิจกรรมหลัก พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งเพื่อการค้าชายแดนกลุ่มนครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 614.000 ลบ. (แขวงทางหลวงชนบท บร.)

กิจกรรมหลัก พัฒนาโครงข่ายทางหลวงเพื่อการค้าชายแดนกลุ่มนครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 6,400.000 ลบ. (กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม)

กลางทาง -

ปลายทาง 23.6000 ลบ.

กิจกรรมหลัก การพัฒนาตลาดเพื่อเชื่อมโยงการค้าสู่สากล งบประมาณ 23.6000 ลบ. (สนง.พาณิชย์ จ.สร.)

โครงการพัฒนานวัตกรรมภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่การสร้างรายได้ ให้ผู้สูงอายุในชุมชน (91.5000 ลบ.)

ต้นทาง -

กิจกรรมหลัก ศึกษาอาชีพในชุมชน ระดับกลุ่มจังหวัด
"นครชัยบุรินทร์" งบประมาณ 22.5000 ลบ.
(สนง.ศึกษาธิการ จ.นม.)

กิจกรรมหลัก การส่งเสริมการมีอาชีพหลังวัยเกษียณ
งบประมาณ 45 ลบ. (มทส.)

กลางทาง 91.5000 ลบ.

กิจกรรมหลัก นวัตกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาและ
วัฒนธรรมสู่การสร้างรายได้ของผู้สูงอายุ งบประมาณ 24
ลบ. (สสว.5 และสนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของ
มนุษย์จังหวัด)

ปลายทาง -

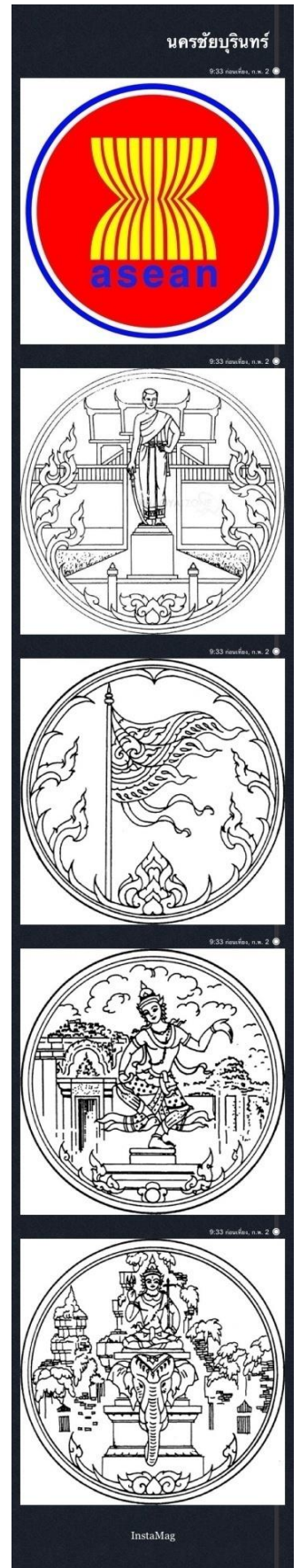
ส่วนที่ 4

Value Chain

ส่วนที่ 5

แบบ กจ. 1

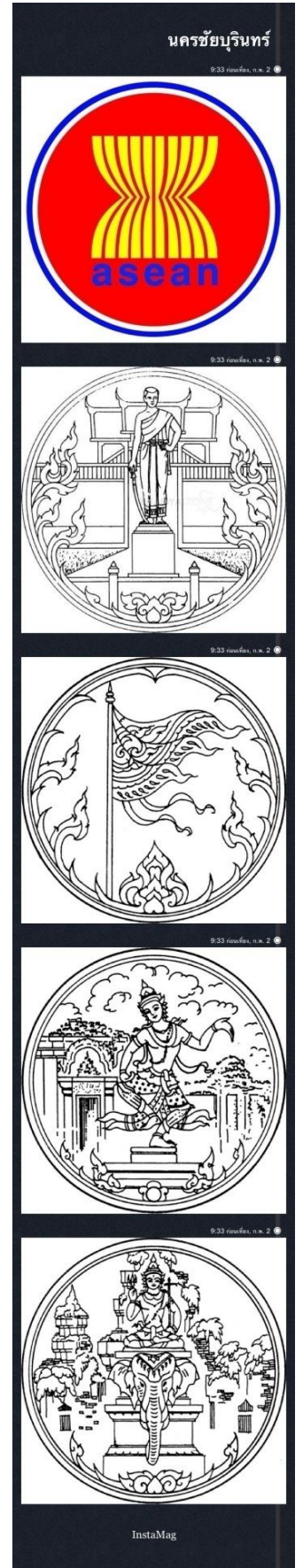
ส่วนที่ 6

บัญชีรายการชุดโครงการ

ส่วนที่ 7

แบบ กจ. 1-1 Project - Idea

แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2561 – พ.ศ. 2564 □

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ข้อมูล ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2560

แบบ กจ. 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป	เพิ่มมูลค่าและขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP ภาคเกษตร (ฐานข้อมูล ปี 2558 = 91,400 ล้านบาท ปี 2559 ประมาณการเพิ่มขึ้น 1 %= 92,314 ล้านบาท ปี 2560 ประมาณการเพิ่มขึ้น 1 % = 93,237.14 ล้านบาท)	1 (94,169.51 ล้านบาท)	2 (96,052.90 ล้านบาท)	3 (98,934.49 ล้านบาท)	4 (102,891.87 ล้านบาท)	4 (102,891.87 ล้านบาท)	
		2. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและบริหารจัดการ (แห่ง)	15	20	25	30	30	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
		3. ระยะทางคมนาคมขนส่งที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้ได้มาตรฐาน (กิโลเมตร)	10	15	20	25	70	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
		4 ร้อยละของผลผลิตมันสำปะหลังเฉลี่ยต่อไร่ (ตัน)	4	4.5	5	5.5	5.5	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564	
		5. พื้นที่ปลูกพืชอื่นในเขตปลูกข้าว ไม่เหมาะสมเพิ่มขึ้น (ไร่)	4,000	4,000	4,000	4,000	16,000	กลยุทธ์ที่ 4 ยกระดับสินค้า เกษตรกรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
		6. ร้อยละของเกษตรกรที่ผ่านการ อบรมมีการนำความรู้ด้านปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติในแปลง ที่ดินของตนเอง	50	60	70	80	80	กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและ พัฒนาตามแนวทางปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
		7. มูลค่าการจำหน่ายสินค้าเกษตร ปลอดภัยในงานแสดงมหกรรมสินค้า (ล้านบาท)	10	10	10	10	10	กลยุทธ์ที่ 6 ยกระดับ ความสามารถในการ แข่งขันด้านการตลาดสินค้า เกษตร
		8. ร้อยละจำนวนผลิตภัณฑ์แปรรูป ผลผลิตทางการเกษตรที่สร้าง มูลค่าเพิ่ม	12	20	24	32	32	กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมการ แปรรูปผลผลิตเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564	
		9. ร้อยละการรวมกลุ่มเครือข่าย นวัตกรรมเกษตรการผลิตแปรรูป และจำหน่ายเพิ่มขึ้น	20	40	40	40	40	กลยุทธ์ที่ 8 สนับสนุนให้มี การรวมกลุ่มการผลิตและ จำหน่าย
		10. ผลงานวิจัยและพัฒนาพื้นที่ นวัตกรรมเกษตรอาหาร ปลอดภัยครบวงจร	20	20	25	30	30	กลยุทธ์ที่ 9 ส่งเสริมการ ใช้นวัตกรรมและพลังงาน ทดแทน
	พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ให้มี คุณภาพและมาตรฐาน รองรับ ตลาดระดับสูง	9. มูลค่าโคเนื้อคุณภาพ (ล้านบาท)	100	100	100	100	400	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพ การเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง
		10. มูลค่ากระบือ (ล้านบาท)	25	28	32	40	125	
		11. มูลค่าแพะ (ล้านบาท)	3	5	6	8	22	

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่	ส่งเสริมและสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ให้ได้รับความนิยม	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ฐานข้อมูลรายได้การท่องเที่ยวปี 2558 = 21,323.49 ล้านบาท)	8 (26,861.45 ล้านบาท)	8 (29,010.37 ล้านบาท)	9 (31,621.30 ล้านบาท)	10 (34,783.43 ล้านบาท)	10 (34,783.43 ล้านบาท)	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
	ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้รับการฟื้นฟูให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น	2. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติได้รับการบริหารจัดการให้มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว	5	6	7	8	8	กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564	
	ส่งเสริมและสนับสนุนผลิตภัณฑ์ใหม่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ให้เป็นที่ต้องการของตลาดภายในและต่างประเทศ	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่จากรายได้เฉลี่ยปี 2560 ร้อยละ 3 (มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ฐานข้อมูล ปี 2560 จาก ศูนย์หม่อนไหมฯ และสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด มูลค่า 5,185.45 ล้านบาท)	3 (5,424.12 ล้านบาท)	3 (5,573.41 ล้านบาท)	3 (5,722.70 ล้านบาท)	3 (5,871.99 ล้านบาท)	3 (5,871.99 ล้านบาท)	กลยุทธ์ที่ 7 เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ กลยุทธ์ที่ 8 ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่
		2. จำนวนเกษตรกรได้รับการพัฒนาการผลิตเพื่อเข้าสู่การรับรองมาตรฐานหม่อนไหม (ปี 2561 เกษตรกรได้รับการพัฒนา 250 คน, ปี 2560 เกษตรกรได้รับการพัฒนา 350 คน)	-	350	350	350	1,050	กลยุทธ์ที่ 9 พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน	ยกระดับการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าของการค้าชายแดนจากปีที่ผ่านมา (ฐานข้อมูลปี 59 มูลค่าการค้าชายแดน จ.บุรีรัมย์ = 602.47 ล้านบาท จ.สุรินทร์ = 2,777.42 ล้านบาท รวมกลุ่มจังหวัด = 3,379 ล้านบาท) ปี 2560 ประมาณการเพิ่มขึ้น 10% = 3,717.88 ล้านบาท	10 (4,089.67 ล้านบาท)	10 (4,498.64 ล้านบาท)	10 (4,948.50 ล้านบาท)	10 (5,443.35 ล้านบาท)	10 (5,443.35 ล้านบาท)	กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาการค้าชายแดน และการลงทุนในประเทศ กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับคุณภาพชีวิต	ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุให้ดีขึ้น	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุที่พึ่งพาตนเองได้	-	1	2	3	3	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาสนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564	
		จำนวนกลุ่มภูมิปัญญาของผู้สูงอายุ (กลุ่ม) (กลุ่มละ 10 คน)	-	3	3	3	9	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริม สร้างศักยภาพการพึ่งพา ตนเอง
		จำนวนนวัตกรรมภูมิปัญญา	-	3	3	3	9	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมและ พัฒนาตามแนวทางปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาขีด ความสามารถในการแข่งขันเกษตรและ อุตสาหกรรมและแปรรูป					3,151,086,000	3,664,059,600	3,620,236,060	3,591,039,666	14,026,421,326
1. โครงการที่ 1 พัฒนานวัตกรรมการเกษตรและ อาหารปลอดภัย กลุ่มนครชัยบุรีรินทร์					3,060,000,000	3,507,745,000	3,460,300,000	3,460,300,000	13,488,345,000
- กิจกรรมหลักที่ 1.1 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อ การเกษตร	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาและการบริหาร จัดการน้ำเพื่อการเกษตร	1	1	โครงการ ชลประทานจังหวัด	150,000,000	223,800,000	250,000,000	250,000,000	873,800,000
- กิจกรรมหลักที่ 1.2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่งสินค้าเพื่อเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขัน	กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาระบบโล จิสติกส์ และกระจายสินค้าในภูมิภาค	1	1	แขวงทางหลวง ชนบท , แขวงทาง หลวง	80,000,000	197,275,000	200,000,000	200,000,000	677,275,000
- กิจกรรมหลัก 1.3 การพัฒนานวัตกรรมการ ผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพครบวงจร	กลยุทธ์ที่ 7 พัฒนาการแปรรูปและ สร้างมูลค่าเพิ่ม กลยุทธ์ที่ 8 สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่ม การผลิตและจำหน่ายกลยุทธ์ที่ 9 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงาน ทดแทน	1	1	สำนักงานเกษตร จังหวัด	-	19,400,000	20,000,000	20,000,000	59,400,000
- กิจกรรมหลัก 1.4 การพัฒนาศักยภาพ เกษตรกรรุ่นใหม่ในการพัฒนานวัตกรรมการผลิต มันสำปะหลังครบวงจร	กลยุทธ์ที่ 8 สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่ม การผลิตและจำหน่ายกลยุทธ์ที่ 9 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงาน ทดแทน	1	1	สำนักงานเกษตร จังหวัด	-	16,970,000	17,000,000	17,000,000	50,970,000
- กิจกรรมหลัก 1.5 ศูนย์นวัตกรรมแปรรูปและ พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรครบวงจรตามแนว พระราชดำริ หนุนเสริมการพัฒนาพื้นที่กลุ่มนคร ชัยบุรีรินทร์	กลยุทธ์ที่ 7 พัฒนาการแปรรูปและ สร้างมูลค่าเพิ่ม กลยุทธ์ที่ 8 สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่ม การผลิตและจำหน่ายกลยุทธ์ที่ 9 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงาน ทดแทน	1	1	มหาวิทยาลัยราช ภัฏนครราชสีมา	-	53,000,000	53,000,000	53,000,000	159,000,000

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564
- กิจกรรมหลัก 1.6 การส่งเสริมการนำนวัตกรรมและองค์ความรู้มาสนับสนุนการผลิตและการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรอย่างครบวงจร	กลยุทธ์ที่ 4. ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่มาตรฐาน กลยุทธ์ที่ 5. ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง กลยุทธ์ที่ 6. ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร กลยุทธ์ที่ 7 พัฒนาการแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม กลยุทธ์ที่ 8 สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่ายกลยุทธ์ที่ 9 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน	1	1	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	-	30,000,000	30,000,000	30,000,000	90,000,000
- กิจกรรมหลัก 1.7 การส่งเสริมการจัดทำมาตรฐานอาหารและสินค้าเกษตรแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการ SMEs	กลยุทธ์ที่ 4. ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่มาตรฐาน กลยุทธ์ที่ 8. ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มกลยุทธ์ที่ 10. ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร	1	1	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี		10,000,000	10,000,000	10,000,000	30,000,000
- กิจกรรมหลัก 1.8 ฟาร์มเกษตรตามแนวทางเกษตรพอเพียง ภายใต้โครงการพิเศษจังหวัดสุรินทร์ ในพระดำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าอทิตยาทรกิติคุณ	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม กลยุทธ์ที่ 4 ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	1	1	สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์ สถานีพัฒนาที่ดินสุรินทร์ ศูนย์วิจัยข้าวสุรินทร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ สำนักงานโยธาธิการจังหวัดสุรินทร์	-	54,000,000	10,000,000	10,000,000	74,000,000

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564
- กิจกรรมหลัก 1.9 การส่งเสริมและพัฒนา เกษตรผสมผสานแบบบูรณาการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการบริหารจัดการ พื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและพัฒนาตาม แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	1	1	สำนักงานเกษตร และสหกรณ์จังหวัด	-	53,000,000	20,000,000	20,000,000	93,000,000
- กิจกรรมหลัก 1.10 การพัฒนาอุตสาหกรรม แปรรูปข้าวเพื่อยกระดับฐานเศรษฐกิจในระดับ ภูมิภาค	กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรม และพลังงานทดแทน กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนาระบบการแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม กลยุทธ์ที่ 9 สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่ม การผลิตและจำหน่าย	1	1	สำนักงาน อุตสาหกรรม ภาค 6	-	5,000,000	5,000,000	5,000,000	15,000,000
- กิจกรรมหลัก 1.11 การยกระดับและเพิ่ม ศักยภาพอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป(มัน สำปะหลัง) เพื่อเข้าสู่การแข่งขันระดับสากล	กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรม และพลังงานทดแทน กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนาระบบการแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม กลยุทธ์ที่ 9 สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่ม การผลิตและจำหน่าย	1	1	สำนักงาน อุตสาหกรรม ภาค 6	-	15,300,000	15,300,000	15,300,000	45,900,000
- กิจกรรมหลักที่ 1.12 ยกระดับมาตรฐานทาง โลจิสติกส์และการกระจายสินค้าใน ภูมิภาค	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาระบบ โลจิสติกส์และการกระจายสินค้าใน ภูมิภาค	2	1	กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม	1,260,000,000	1,260,000,000	1,260,000,000	1,260,000,000	5,040,000,000
- กิจกรรมหลักที่ 1.13 บำรุงรักษาทางและสะพาน โลจิสติกส์และการกระจายสินค้าใน ภูมิภาค	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาระบบ โลจิสติกส์และการกระจายสินค้าใน ภูมิภาค	2	1	กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม	1,300,000,000	1,300,000,000	1,300,000,000	1,300,000,000	5,200,000,000
- กิจกรรมหลักที่ 1.14 สะพานชุมชนในภูมิภาค	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาระบบ โลจิสติกส์และการกระจายสินค้าใน ภูมิภาค	2	1	กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม	270,000,000	270,000,000	270,000,000	270,000,000	1,080,000,000
2. โครงการที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปศุสัตว์ นครชัยบุรินทร์					91,086,000	156,314,600	159,936,060	130,739,666	538,076,326
- กิจกรรมหลักที่ 2.1 พัฒนาศักยภาพการผลิต อาหารสัตว์ผสมเสร็จ (Feed Center)	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยง สัตว์คุณภาพสูง	1	1	สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัด	-	35,000,000	-	-	35,000,000
- กิจกรรมหลักที่ 2.2 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ พืชอาหารสัตว์	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยง สัตว์คุณภาพสูง	1	1	สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัด	-	9,200,000	-	-	9,200,000

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564
- กิจกรรมหลักที่ 2.3 พัฒนาการแปรรูปและจำหน่ายเนื้อสัตว์	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง	1	1	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด	-	4,000,000	2,000,000	2,000,000	8,000,000
- กิจกรรมหลักที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพอาสาปศุสัตว์	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง	1	1	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด	-	3,100,000	3,100,000	3,100,000	9,300,000
- กิจกรรมหลักที่ 2.5 มหกรรมปศุสัตว์นครชัยบุรีรินทร์	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง	1	1	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด	-	5,000,000	5,000,000	5,000,000	15,000,000
- กิจกรรมหลักที่ 2.6 ตรวจรับรองคุณภาพสินค้าปศุสัตว์	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง	2	1	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	12,000,000	13,200,000	14,520,000	15,972,000	55,692,000
- กิจกรรมหลักที่ 2.7 พัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลด้านปศุสัตว์	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง	2	1	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	500,000	550,000	605,000	665,500	2,320,500
- กิจกรรมหลักที่ 2.8 พัฒนาปรับปรุงพันธุ์สัตว์	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง	2	1	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	30,000,000	33,000,000	36,300,000	39,930,000	139,230,000
- กิจกรรมหลักที่ 2.9 เฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม บำบัดและชันสูตรโรคสัตว์	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง	2	1	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	21,480,000	23,628,000	25,990,800	28,589,880	99,688,680
- กิจกรรมหลักที่ 2.10 ป้องกัน แก๊ซ และเตรียมความพร้อมรับใช้หัตถ์นก	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง	2	1	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	16,600,000	18,260,000	20,086,000	22,094,600	77,040,600
- กิจกรรมหลักที่ 2.11 ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการปศุสัตว์	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง	2	1	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	3,150,000	3,465,000	3,811,500	4,192,650	14,619,150
- กิจกรรมหลักที่ 2.12 คลินิกเกษตรเคลื่อนที่	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง	2	1	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	152,000	167,200	183,920	202,312	705,432
- กิจกรรมหลักที่ 2.13 สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรทำการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	2	1	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	76,000	83,600	91,960	101,156	352,716

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564
- กิจกรรมหลักที่ 2.14 กิจกรรมส่งเสริมการทำ ปศุสัตว์อินทรีย์	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยง สัตว์คุณภาพสูง	2	1	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	300,000	330,000	363,000	399,300	1,392,300
- กิจกรรมหลักที่ 2.15 บริหารจัดการเขตเกษตร เศรษฐกิจสำหรับสินค้าที่สำคัญ	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการบริหารจัดการ พื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสมกับพื้นที่	2	1	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	1,100,000	1,210,000	1,331,000	1,464,100	5,105,100
- กิจกรรมหลักที่ 2.16 พัฒนาเกษตรกร ปราดเปรื่อง (smart farmer)	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยง สัตว์คุณภาพสูง	2	1	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	1,010,000	1,111,000	1,222,100	1,344,310	4,687,410
- กิจกรรมหลักที่ 2.17 พัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยง สัตว์คุณภาพสูง	2	1	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	68,000	74,800	82,280	90,508	315,588
- กิจกรรมหลักที่ 2.18 ส่งเสริมและพัฒนาระบบ บำบัดน้ำเสียด้านการปศุสัตว์	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยง สัตว์คุณภาพสูง	2	1	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	2,850,000	3,135,000	3,448,500	3,793,350	13,226,850
- กิจกรรมหลักที่ 2.19 ปศุสัตว์ OK	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยง สัตว์คุณภาพสูง	2	1	กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	4,000,000
- กิจกรรมหลักที่ 2.10 ก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ มาตรฐาน	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยง สัตว์คุณภาพสูง	3	1	กรมส่งเสริมการ ปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย	-	-	40,000,000	-	40,000,000
- กิจกรรมหลักที่ 2.11 ส่งเสริมพัฒนาระบบ บำบัดน้ำเสียด้านการปศุสัตว์	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยง สัตว์คุณภาพสูง	4	3	ภาคเอกชนร่วมกับ สำนักงาน ปศุสัตว์จังหวัด	800,000	800,000	800,000	800,000	3,200,000

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่					860,026,662	1,048,395,500	904,000,000	739,000,000	3,551,422,162
1. โครงการที่ 1 พัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์					844,026,662	981,072,100	848,000,000	688,000,000	3,361,098,762
- กิจกรรมหลัก 1.1 ยกระดับมาตรฐานและพัฒนา เส้นทาง และสิ่งอำนวยความสะดวก	กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก	1	1	สำนักงานทางหลวง ชนบท	-	320,450,000	200,000,000	200,000,000	720,450,000
- กิจกรรมหลัก 1.2 เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติ นครชัยบุรีรินทร์	กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 9 ส่งเสริมการตลาดและ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและ ผลิตภัณฑ์ใหม่	1	1	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน (นครราชสีมา)	-	8,545,000	10,000,000	10,000,000	28,545,000
- กิจกรรมหลัก 1.3 การพัฒนาชุดสื่ออัจฉริยะ และแอปพลิเคชันนำเที่ยวหมู่บ้านทอผ้าไหมนคร ชัยบุรีรินทร์	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนานสินค้าและบริการ ทางการท่องเที่ยว	1	1	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน (นครราชสีมา)	-	10,000,000	10,000,000	10,000,000	30,000,000
- กิจกรรมหลัก 1.4 พัฒนาบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการกลุ่มนครชัยบุรีรินทร์	กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยว	1	1	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดบุรีรัมย์	-	7,200,000	8,000,000	8,000,000	23,200,000
- กิจกรรมหลัก 1.5 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และปั่นจักรยาน "Tour of Nakornchaiburin"	กลยุทธ์ที่ 9 ส่งเสริมการตลาดและ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและ ผลิตภัณฑ์ใหม่	1	1	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสุรินทร์	-	12,000,000	12,000,000	12,000,000	36,000,000
- กิจกรรมหลัก 1.6 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มาราธอน 4 ชุนเขา นครชัยบุรีรินทร์	กลยุทธ์ที่ 9 ส่งเสริมการตลาดและ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและ ผลิตภัณฑ์ใหม่	1	1	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดนครราชสีมา	-	20,000,000	20,000,000	20,000,000	60,000,000
- กิจกรรมหลัก 1.7 เปิดเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ (FAM Trip) "นครชัยบุรีรินทร์"	กลยุทธ์ที่ 9 ส่งเสริมการตลาดและ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและ ผลิตภัณฑ์ใหม่	1	1	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดชัยภูมิ	-	10,000,000	10,000,000	10,000,000	30,000,000

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564
- กิจกรรมหลัก 1.8 พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวนครชัยบุรีรินทร์	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 9 ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่	1	1	สำนักงานอุตสาหกรรมภาค 6 (นครราชสีมา) สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา	-	38,000,000	38,000,000	38,000,000	114,000,000
- กิจกรรมหลัก 1.9 พัฒนาระบบความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	กลยุทธ์ที่ 5 สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว	1	1	สำนักงานตำรวจจังหวัด	-	44,877,100	30,000,000	30,000,000	104,877,100
- กิจกรรมหลักที่ 1.10 ยกกระต๊อบสนามบินบุรีรัมย์สู่สนามบินนานาชาติ	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก	2	1	ท่าอากาศยานบุรีรัมย์	90,000,000	50,000,000	110,000,000	110,000,000	360,000,000

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564
- กิจกรรมหลักที่ 1.11 ก่อสร้างขยายทางหลวงหมายเลข 226 ตอนหัวทะเล - หนองกระทิง เป็น 4 ช่องจราจร ระหว่าง กม.29+362 - กม.78+698	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก	2	1	กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม	500,000,000	460,000,000	400,000,000	240,000,000	1,600,000,000
- กิจกรรมหลักที่ 1.12 โลกของช้าง แหล่งท่องเที่ยวที่ยิ่งใหญ่ของโลก	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก	2	1	กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	187,526,662	-	-	-	187,526,662
- กิจกรรมหลักที่ 1.13 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก	3	1	กรมส่งเสริมการ ปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย	66,500,000	-	-	-	66,500,000
2. โครงการที่ 2 พัฒนานวัตกรรมการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์แบบครบวงจร					16,000,000	67,323,400	56,000,000	51,000,000	190,323,400
- กิจกรรมหลักที่ 2.1 การพัฒนานวัตกรรมการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่	กลยุทธ์ที่ 7 การเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ	1	1	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา	-	34,041,000	20,000,000	10,000,000	64,041,000
กิจกรรมหลักที่ 2.2 นวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าใหม่ไทยสู่สากล	กลยุทธ์ที่ 8 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน	1	1	ศูนย์หม่อนไหม ฯ เฉลิมพระเกียรติ	-	3,151,400	3,000,000	3,000,000	9,151,400
กิจกรรมหลักที่ 2.3 เพิ่มศักยภาพการผลิตเส้นไหมให้ได้มาตรฐาน มกช 8000	กลยุทธ์ที่ 8 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน	1	1	ศูนย์หม่อนไหม ฯ เฉลิมพระเกียรติ	-	480,400	400,000	400,000	1,280,400
กิจกรรมหลักที่ 2.4 การพัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์ใหม่ให้ได้คุณภาพมาตรฐาน	กลยุทธ์ที่ 8 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน	1	1	สำนักอุตสาหกรรม จังหวัด	-	1,650,600	1,600,000	1,600,000	4,850,600

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564
กิจกรรมหลักที่ 2.5 การเพิ่มศักยภาพด้าน การตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่นครชัยบุรีรินทร์	กลยุทธ์ที่ 9 ส่งเสริมการตลาดและการ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและ ผลิตภัณฑ์	1	1	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัด	-	12,000,000	15,000,000	20,000,000	47,000,000
- กิจกรรมหลัก 2.6 ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต ไหมอุตสาหกรรม	กลยุทธ์ที่ 7 เพิ่มประสิทธิภาพ กระบวนการผลิตไหมให้มีคุณภาพ	2	1	กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	4,000,000	4,000,000	4,000,000	4,000,000	16,000,000
- กิจกรรมหลัก 2.7 เพิ่มประสิทธิภาพการปลูก หม่อนเลี้ยงไหม	กลยุทธ์ที่ 7 เพิ่มประสิทธิภาพ กระบวนการผลิตไหมให้มีคุณภาพ	2	1	กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	8,000,000	8,000,000	8,000,000	8,000,000	32,000,000
- กิจกรรมหลัก 2.8 ส่งเสริมการพัฒนา ผลิตภัณฑ์หม่อนไหม	กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มี คุณภาพและมาตรฐาน	2	1	กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	4,000,000	4,000,000	4,000,000	4,000,000	16,000,000
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมพัฒนาการ ค้าการลงทุน และการค้าชายแดน					1,700,000,000	1,881,600,000	1,728,000,000	1,728,000,000	7,037,600,000
1. โครงการที่ 1 ส่งเสริมการค้าชายแดนและการ ลงทุนภายในกลุ่มจังหวัด					1,700,000,000	1,881,600,000	1,728,000,000	1,728,000,000	7,037,600,000
- กิจกรรมหลัก 1.1 การพัฒนาตลาดเพื่อ เชื่อมโยงการค้าสู่สากล	กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาการค้า ชายแดน และการลงทุนในประเทศ	1	1	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	-	7,600,000	8,000,000	8,000,000	23,600,000
- กิจกรรมหลัก 1.2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่งเพื่อการค้าชายแดนกลุ่มนครชัย บุรีรินทร์	กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ โลจิสติกส์ที่จำเป็น	1	1	แขวงทางหลวง แขวงทางหลวง ชนบท	100,000,000	274,000,000	120,000,000	120,000,000	614,000,000
- กิจกรรมหลักที่ 1.3 พัฒนาโครงข่ายทางหลวง เพื่อการค้าชายแดน กลุ่มนครชัยบุรีรินทร์	กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ โลจิสติกส์ที่จำเป็น	2	1	กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม	1,600,000,000	1,600,000,000	1,600,000,000	1,600,000,000	6,400,000,000

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2564
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต					-	30,500,000	30,500,000	30,500,000	91,500,000
1. โครงการที่ 1 พัฒนานวัตกรรมภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่การสร้างรายได้ให้ผู้สูงอายุในชุมชน					-	30,500,000	30,500,000	30,500,000	91,500,000
- กิจกรรมหลัก 1.1 ศึกษาอาชีพในชุมชนระดับกลุ่มจังหวัด "นครชัยบุรินทร์"	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง	1	2	สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด	-	7,500,000	7,500,000	7,500,000	22,500,000
- กิจกรรมหลัก 1.2 นวัตกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมสู่การสร้างรายได้ของผู้สูงอายุยกระดับคุณภาพชีวิต	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนา สนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต	1	2	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 5	-	8,000,000	8,000,000	8,000,000	24,000,000
- กิจกรรมหลักที่ 1.3 ส่งเสริมการมีอาชีพหลังวัยเกษียณ	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	1	2	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	-	15,000,000	15,000,000	15,000,000	45,000,000
ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ					5,000,000	5,000,000	5,000,000	5,000,000	20,000,000
รวมทั้งสิ้น					5,716,112,662	6,629,555,100	6,287,736,060	6,093,539,666	24,635,443,488

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและการแปรรูป
แผนงาน เพิ่มมูลค่าและขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรและอุตสาหกรรม
กลยุทธ์

1. พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
2. ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
3. ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
4. ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่มาตรฐาน
5. ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
6. ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร
7. ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
8. สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
9. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนานวัตกรรมเกษตรและอาหารปลอดภัย กลุ่มนครชัยบุรีรินทร์
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	2.1 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ มีพื้นที่การเกษตร 20.30 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 62.81 ของเนื้อที่กลุ่มจังหวัดฯ มีพื้นที่ชลประทาน 1.45 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.61 ของพื้นที่การเกษตรกลุ่มจังหวัดฯ พืชเศรษฐกิจหลักมี 4 ชนิดโดยเรียงตามมูลค่าสินค้า ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อยและยางพารา และมีประกอบอาชีพการเกษตร 3.30 ล้านคน หรือร้อยละ 48 ของประชากรทั้งหมด ปัจจุบันมีพื้นที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งน้ำ(พื้นที่เขตชลประทาน)ทั้ง 4จังหวัด มีประมาณ 1,705,529 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของพื้นที่การเกษตรทั้งกลุ่มจังหวัด กลุ่มน้ำที่สำคัญในกลุ่มจังหวัดฯ ประกอบด้วย กลุ่มน้ำชีมีลุ่มน้ำสาขา จำนวน 13 ลุ่มน้ำ ลุ่มน้ำมูลมีลุ่มน้ำสาขา 17 ลุ่มน้ำ (ลุ่มน้ำเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ) ปริมาณน้ำฝนที่ตกในพื้นที่ทั้ง 2 ลุ่มน้ำต่อปี (ฝนตกปกติ) ประมาณ 12,036 ล้านลูกบาศก์เมตร แหล่งน้ำตามธรรมชาติ ที่ได้รับการพัฒนาสามารถกักเก็บน้ำได้แล้ว อาทิเช่น เขื่อนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ลำห้วย หนอง คลอง บึง ฝาย

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>อ่างเก็บน้ำประเภทต่างๆ สามารถกักเก็บน้ำได้ประมาณ 2,500 ล้านลูกบาศก์เมตร มีน้ำไหลทิ้งไม่สามารถกักเก็บได้ประมาณ 10,536 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 12.46 ของปริมาณน้ำทั้งปี นอกจากนี้ กลุ่มจังหวัดมีโรงงานอุตสาหกรรมการแปรรูปการเกษตรมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อรองรับผลผลิตทางการเกษตร ทำให้เพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรมากขึ้น ได้แก่ โรงสีข้าวมากที่สุด จำนวน 192 โรงงาน รองลงมาเป็นการผลิตผลิตภัณฑ์จากมันสำปะหลัง จำนวน 43 โรงงาน และอุตสาหกรรมการผลิตน้ำตาลทราย จำนวน 7 โรงงาน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2559) ซึ่งถือเป็นโอกาสของกลุ่มจังหวัดในการพัฒนาให้กลุ่มจังหวัดได้มีเขตเศรษฐกิจจำเพาะการแปรรูปสินค้าเกษตร</p> <p>2.2 ปัญหาภาคการเกษตรของเกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในปัจจุบันคือ ต้นทุนการผลิตสูง ราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ ผลผลิตล้นตลาด สินค้าไม่ได้คุณภาพและมาตรฐานเกษตรกรเริ่มมีอายุมากขึ้นและเน้นการจ้างทำการเกษตรเป็นหลัก ซึ่งยังขาดความประณีตในการดำเนินการในแต่ละกระบวนการ เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกรไม่เข้มแข็ง ขาดอำนาจการต่อรองด้านราคา ขาดการใช้นวัตกรรมภาคการผลิต การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า การเพิ่มช่องทางด้านการตลาดขาดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ด้านการชลประทานกลุ่มจังหวัดฯ ได้ประสบปัญหา 2 ด้านตลอดมาทุกปี คือ ในฤดูฝนประสบปัญหาน้ำท่วม พื้นที่การเกษตร ได้รับความเสียหายตลอดแนว 2 ฝั่งลำน้ำ ในฤดูแล้งประสบปัญหาภัยแล้ง ทำการเกษตรไม่ได้ไม่มีน้ำต้นทุน ในฤดูแล้งประชาชนในพื้นที่บางส่วนต้องอพยพโยกย้ายถิ่นไปหางานทำต่างพื้นที่ ส่วนภาคการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรและการคมนาคมของเกษตรกรนั้น สภาพทางปัจจุบันสองข้างทางสูงกว่าระดับถนน ไม่มีทางระบายน้ำ คันทางแคบเกษตรกรผู้ใช้ทางได้รับความเดือดร้อนจากน้ำท่วมขังและการจราจรที่ไม่สะดวก ในปัจจุบันเศรษฐกิจของประเทศไทยประสบภาวะชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วงครึ่งแรกของปี 2559 เศรษฐกิจไทยขยายตัวที่ร้อยละ 2.9 ต่อปี การส่งออกสินค้าหดตัว กำลังซื้อของประชาชนลดลง การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนชะลอตัว ส่งผลให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้รับผลกระทบและประสบปัญหาในการดำเนินธุรกิจอย่างรุนแรงและขาดความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ จำเป็นที่ภาครัฐจะต้องเข้าไปให้ความช่วยเหลือเพื่อให้ SMEs ปรองดองตัวให้อยู่รอด สามารถกลับมาดำเนินธุรกิจและเติบโตต่อไปได้</p> <p>2.3 หากปัญหาดังกล่าวไม่ได้รับการแก้ไข จะส่งผลกระทบต่อรายได้ภาคการเกษตรของเกษตรกรและสืบเนื่องถึงคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกร ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม เกษตรกรขาดแรงจูงใจในการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ทำงาน ส่งผลถึงการอพยพแรงงานภาคการเกษตรไหลเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม สังคมภาคการเกษตรคงเหลือเพียงเด็กและผู้สูงอายุ ซึ่งไม่มีศักยภาพในการพัฒนา
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>3.1 เพื่อพัฒนาด้านแหล่งน้ำต่างๆ อาทิเช่น ระบบส่งน้ำ แก้มลิง ฝาย หินทิ้งกั้นลำน้ำ ฯลฯ ในเขตกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครชัยบุรีรินทร์)</p> <p>3.2 เพื่อให้เกษตรกรเดินทางขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย</p> <p>3.3 เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรสมัยใหม่ (Smart Farmer) และเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) ในการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>3.4 เพื่อส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ในการผลิต และการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า และการเพิ่มช่องทางการตลาด</p> <p>3.5 เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์การเกษตรตามความต้องการของตลาด</p> <p>3.6 เพื่อพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน สามารถแข่งขันได้ทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>3.7 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการทำการเกษตรโดยการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่เป็นพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรผสมผสาน โดยน้อมนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการดำเนินงาน</p> <p>3.8 เพื่อยกระดับและสนับสนุนให้เกิดความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารที่มีมาตรฐาน คุณภาพ และความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหาร</p> <p>3.9 เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้โครงการฟาร์มเกษตรตามแนวทางเกษตรพอเพียง ให้มีความพร้อมในการบริการและสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านการเกษตรได้อย่างครบวงจรและถูกวิธี ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p>
<p>4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>4.1 แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและบริหารจัดการ จำนวน 20 แห่ง และมีพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น</p> <p>4.2 ก่อสร้างถนนลาดยางแล้วเสร็จ จำนวน 13 สายทาง</p> <p>4.3 จำนวนเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรได้รับการพัฒนาเป็นเกษตรกรสมัยใหม่ (Smart Farmer) และเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer)</p> <p>4.4 จำนวนมูลค่ารายได้ในการผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น</p> <p>4.5 เครือข่ายวิสาหกิจนวัตกรรม (innovation cluster) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้รับการพัฒนา</p> <p>4.6 เกิดการพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์เชิงการค้าด้วยนวัตกรรม AR Code ตามอัตลักษณ์กลุ่มนครชัยบุรีรินทร์</p> <p>4.7 พัฒนา Application สำหรับใช้ในการบริหารจัดการฟาร์มเกษตรอย่างง่าย จำนวน 2 Application</p> <p>4.8 ผลงานวิจัยและพัฒนาพื้นที่ตามปัญหาและความต้องการในพื้นที่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>กลุ่มนครชัยบุรีรินทร์ที่นำไปสู่การพัฒนาและการยกระดับเศรษฐกิจแก้ปัญหา นำไปสู่การหลุดพ้นความยากจนในพื้นที่</p> <p>4.9 เกษตรกรมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่เหมาะสม/ไม่เหมาะสม รายละเอียด น้อยกว่า 3 ไร่ มาเป็นการทำเกษตรผสมผสาน จำนวน 1,600 ราย/4 จังหวัด และมีรายได้เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 36,000 บาท/คน/ปี</p>
	<p>5.1 ด้านชลประทาน</p> <p>ผลผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรได้รับการพัฒนาให้สามารถกักเก็บน้ำและส่งน้ำ ให้แก่พื้นที่การเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 20 แห่ง <p>ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - บรรเทาปัญหาภัยแล้งให้แก่เกษตรกรทั้ง 3 จังหวัด มีพื้นที่รับประโยชน์ เพิ่มขึ้น เกษตรกรได้รับประโยชน์สูงสุด <p>5.2 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งสินค้าเพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>ผลผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถนนลาดยางที่มีมาตรฐานในการขนส่งกระจายสินค้าเกษตรและ อุตสาหกรรม <p>ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรและประชาชนในเขตพื้นที่ มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกและ รวดเร็ว สามารถขนส่งผลผลิตทางการเกษตรไปจำหน่ายได้สะดวกรวดเร็วและ ปลอดภัย เพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ ลดระยะเวลาการ เดินทางและลดการสูญเสียของยานพาหนะ ประชาชนมีคุณภาพที่ดีขึ้น เพิ่ม รายได้เข้าสู่ชุมชนได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น <p>5.3 ด้านข้าวหอมมะลิ</p> <p>ผลผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) จำนวน 1,000 คน ได้รับการ พัฒนาศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตข้าวหอมมะลิครบ วงจร - เกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) จำนวน 1,000 คน เกิดการ รวมกลุ่มและการสร้างเครือข่าย และน้อมนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นหลักในการดำเนินงานในการปรับเปลี่ยนพื้นที่นาเป็นเกษตรผสมผสาน - เกษตรกรจำนวน 1,000 คน ได้รับการพัฒนาศักยภาพในด้านการ ปรับเปลี่ยนพื้นที่นาไปทำการเกษตรผสมผสาน - จำนวนผู้ประกอบการและบุคลากรในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ข้าว 50 ราย ได้รับการพัฒนา - สถานประกอบการ จำนวน 50 กิจการ ได้รับการพัฒนาด้าน อุตสาหกรรมแปรรูปข้าว

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) จำนวน 1,000 คน เกิดการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่าย และน้อมนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการดำเนินงานในการปรับเปลี่ยนพื้นที่นาเป็นเกษตรผสมผสาน จำนวน 2,000 ไร่ มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการปรับเปลี่ยนพื้นที่นา ไม่น้อยกว่าไร่ละ 6,000 บาท มีมูลค่ากว่า 12,000,000 บาท - ผู้ประกอบการและบุคลากรในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปข้าวที่เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง ร้อยละ 80 - สถานประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมแปรรูปข้าวมีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้นร้อยละ 3, 6 และ 9 (ลดการสูญเสีย ร้อยละ 3 หรือ กำลังการผลิตเพิ่มขึ้น ร้อยละ 6 หรือ ยอดขายเพิ่มขึ้น หรือ ยอดการส่งออกเพิ่มขึ้น ร้อยละ 9) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 - ผู้ประกอบการและบุคลากรในธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปข้าวที่เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 <p>5.4 ด้านมันสำปะหลัง</p> <p>ผลผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) จำนวน 1,000 คน ได้รับการพัฒนาศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตมันสำปะหลังคุณภาพ - เกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) จำนวน 1,000 คน เกิดการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่าย และน้อมนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการดำเนินงานในการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังเป็นเกษตรผสมผสาน - เกษตรกรจำนวน 1,000 คน ได้รับการพัฒนาศักยภาพในด้านการปรับเปลี่ยนพื้นที่นาไปทำการเกษตรผสมผสาน - สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ มีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น จำนวน 30 กิจการ - เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือในอุตสาหกรรมแปรรูปมันสำปะหลัง อย่างน้อย 1 เครือข่าย - สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 <p>ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) จำนวน 1,000 คน เกิดการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่าย และน้อมนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการดำเนินงานในการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังเป็นเกษตรผสมผสาน จำนวน 2,000 ไร่ มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการปรับเปลี่ยนพื้นที่นา ไม่น้อยกว่า ไร่ละ 6,000 บาท มีมูลค่ากว่า 12,000,000 บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>5.5 ด้านนวัตกรรมแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรครบวงจรตามแนวพระราชดำริ หนุนเสริมการพัฒนาพื้นที่กลุ่มนครชัยบุรีนทร์</p> <p>ผลผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - การถ่ายทอดเทคโนโลยีนวัตกรรมการแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า โดยอาศัยการใช้องค์ความรู้การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม นวัตกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์จากข้าวพืชและสัตว์เศรษฐกิจ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยเครือข่าย สู่กลุ่มเกษตรกร/กลุ่มวิสาหกิจ/ผู้ประกอบการ/บุคคลทั่วไป ฯลฯ จำนวน 2,000 คนได้รับการอบรมเสริมความรู้และปฏิบัติการเพื่อนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มกับผลผลิตทางการเกษตร - เกิดการรวมกลุ่มในรูปแบบการดำเนินงานแบบเครือข่ายวิสาหกิจนวัตกรรม (innovation cluster) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภายใต้อิทธิพลความร่วมมือในการพัฒนาทุกภาคส่วน ไม่น้อยกว่า 40 เครือข่าย - เกิดกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตอาหารท้องถิ่นแปรรูปแบบครบวงจรให้กับเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน/ผู้ประกอบการขนาดเล็กในพื้นที่ 4 จังหวัด 2,000 คน และพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์เชิงการค้าด้วยนวัตกรรม AR Code ตามอัตลักษณ์กลุ่มนครชัยบุรีนทร์ จำนวน 80 ราย/80 ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป - เกิดการพัฒนาเพื่อยกระดับการเชื่อมต่อกับกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนสู่การค้าเชิงพาณิชย์ร่วมกับภาคธุรกิจ เอกชน อุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่คุณค่า ด้วยงานวิจัยและพัฒนาพื้นที่ตามปัญหาและความต้องการในพื้นที่กลุ่มนครชัยบุรีนทร์ไม่น้อยกว่า 20 เรื่อง <p>ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของสินค้าเกษตรแปรรูปในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 - มีการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาตามความต้องการในการแก้ปัญหาของพื้นที่ ด้านนวัตกรรมการแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์การผลิตอาหารสัตว์จากพืชและสัตว์ และการสร้างมาตรฐานการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดนำไปสู่การเชื่อมต่อเชิงพาณิชย์ภาคเกษตร ธุรกิจ เอกชน และอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ต่อไป - เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจในการสร้างโอกาสในการต่อยอดเพื่อขยายผลทางเศรษฐกิจให้กับกลุ่มเกษตรกรที่ปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ผ่านเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐ ภาควิชาการกับผู้ประกอบการภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ภายใต้หลักคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยจะต้องสามารถตอบสนองการขับเคลื่อนเชิงเศรษฐศาสตร์ได้อย่างเป็นรูปธรรม เต็มเม็ดเต็มหน่วย และคุ้มค่ามากที่สุดนำไปสู่การสร้างโอกาสในการขยายผลเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากจาก

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>วัตถุประสงค์ทางการเกษตรและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและการแปรรูปอาหารของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในภาพรวมต่อไป</p> <p>5.6 ด้านการส่งเสริมการนำนวัตกรรมและองค์ความรู้มาสนับสนุนการผลิตและการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรอย่างครบวงจร</p> <p>ผลผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือการแปรรูปได้ - ได้ฐานข้อมูลกลุ่มผู้ผลิตและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร จำนวน 1 ฐานข้อมูล - ได้ Application สำหรับใช้ในการบริหารจัดการฟาร์มเกษตรอย่างง่าย จำนวน 1 Application - ได้ศูนย์เรียนรู้การทำเกษตรแบบครบวงจรจำนวน 4 ศูนย์ <p>ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรมีการพัฒนาขีดความสามารถในการลดต้นทุน เพิ่มผลผลิตเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐาน มีความปลอดภัย และตรงตามความต้องการของตลาดและผู้บริโภคทั้งภายในและภายนอกประเทศ มูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น - เกษตรกรหรือหน่วยงานสามารถนำฐานข้อมูลไปใช้วิเคราะห์ และปรับใช้ในการพัฒนาการทำเกษตรได้ - เกษตรกรมีความสะดวกสบายในการบริหารจัดการฟาร์มเกษตร - มีแหล่งเรียนรู้การทำเกษตรแบบครบวงจรให้กับเกษตรกรในชุมชนและชุมชนใกล้เคียง <p>5.7 ด้านการส่งเสริมการจัดทำมาตรฐานอาหารและสินค้าเกษตรแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการ SMEs ในเขตนครชัยบุรีรินทร์</p> <p>ผลผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของเกษตรกรและผู้ประกอบการที่ผ่านการอบรมในโครงการ สามารถยื่นขอเครื่องหมายมาตรฐานที่เกี่ยวข้องได้ ได้แก่ มาตรฐาน มกอช. และ GMP ได้ - สามารถสร้างสินค้าทางการเกษตรของเกษตรกรและผู้ประกอบการที่ผ่านการอบรมในโครงการ ได้รับการยอมรับทางการตลาดมากขึ้น <p>ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของเกษตรกรและผู้ประกอบการที่ผ่านการอบรมในโครงการได้รับการตอบรับจากลูกค้ามากขึ้น - ตลาดผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมีสินค้าที่มีมาตรฐาน สร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภค - ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรสามารถทำการตลาดได้เป็นวงกว้างถึงตลาด

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ต่างประเทศ</p> <p>5.8 ด้านฟาร์มเกษตรตามแนวทางเกษตรพอเพียง (ชแรย์ อติตยา)</p> <p>ผลผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้พัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายใต้โครงการฟาร์มเกษตรตามแนวทางเกษตรพอเพียงจำนวน 1 แห่ง พื้นที่ 376 ไร่ - เกษตรกร เกษตรกรรุ่นใหม่(Young Smart Farmer) เยาวชนเกษตรจำนวน 600 คน ได้รับการพัฒนาความรู้ด้านการเกษตร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง <p>ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - แหล่งเรียนรู้ภายใต้โครงการฟาร์มเกษตรตามแนวทางเกษตรพอเพียง <p>สามารถรองรับ และให้บริการเกษตรกร และประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภูมิภาคอื่นๆ ที่สนใจเข้ามาเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละ 80 ของเกษตรกร เกษตรกรรุ่นใหม่ เยาวชนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติ <p>5.9 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรผสมผสานแบบบูรณาการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>ผลผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้แปลงสาธิตต้นแบบของการปรับเปลี่ยน และการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการเกษตร โดยจัดหาปัจจัยการผลิตด้านการเกษตรเพื่อสนับสนุนการจัดทำจุดสาธิตต้นแบบการปรับเปลี่ยนการผลิตด้านการเกษตรตามความต้องการและศักยภาพ และจัดทำ/จัดหาแหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และเกษตรกรมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่เหมาะสม/ไม่เหมาะสม รายละเอียดไม่น้อยกว่า 5 ไร่ มาเป็นการทำเกษตร เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 36,000 บาท/คน/ปี และจัดแสดงและจำหน่ายสินค้าผลผลิตทางการเกษตรของกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จในการปรับเปลี่ยนกิจกรรมทางการเกษตร เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดและผู้บริโภคได้เข้าถึงแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย <p>ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีการปรับเปลี่ยนการปลูกข้าวในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม และเหมาะสมเป็นการเกษตรผสมผสานมีศักยภาพในการผลิตและการตลาดอย่างเป็นระบบ - มีช่องทางการตลาดและการจำหน่ายสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> - มีการสร้างเครือข่ายและเกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการผลิต การตลาดเพิ่มขึ้น - มีแปลง จุดสาธิต สำหรับเกษตรกรทั่วไปสนใจศึกษา จำนวน 1,600 จุด/แปลง
<p>6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์</p>	<p>ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อ 2.2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (Growth & Competitiveness) (2.2) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร โดย อาศัยองค์ความรู้ ทางวิชาการเกษตร เทคโนโลยีและนวัตกรรม <p>ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากิจกรรม ในช่วงแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)</p> <p><u>ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร</u></p> <ul style="list-style-type: none"> 1.1 ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 1.2 เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพ เกษตรกรรม 1.3 ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนให้เห็นผลในทางปฏิบัติ 1.4 พัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ 1.5 สร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร <p><u>ยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่ อุปทาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> 2.1 ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของ ตลาด 2.2 ส่งเสริมการบริหารจัดการโซ่อุปทานสินค้าเกษตร 2.3 เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร 2.5 เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและพลังงานอย่างยั่งยืน 2.6 สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน <p><u>ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> 3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร 3.2 พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ 3.3 ส่งเสริมการนางานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ <p>สอดคล้องกับโมเดลไทยแลนด์ 4.0 ในการพัฒนา 2 เรื่อง ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> 1. เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม 2. เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วย เทคโนโลยี

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>มิติที่ 2 ความอยู่ดีมีสุขทางสังคม : เปลี่ยนเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer จำนวน 20,000 ครัวเรือน ภายใน 5 ปี และ 100,000 ครัวเรือน ภายใน 10 ปี เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้น เป็น 60,000 บาทต่อครัวเรือน ภายใน 5 ปี และเป็น 100,000 บาทต่อครัวเรือนภายใน 10 ปี</p> <p>ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1</p> <p>นวัตกรรมของภาคอีสานด้านการเกษตร : (ใหม่ ข้าว โคเวทิว) การท่องเที่ยว การค้า และพลังงานทดแทน (Innovation for FASTTT)</p> <ul style="list-style-type: none"> - FUN - AGRICULTURE - SILK - TOURISM - TRADE - TRANSFORM สร้างขยะให้มีคุณค่า สร้างเป็นพลังงาน
7. ระยะเวลา	4ปี (พ.ศ. 2561 -2564)
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และสามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม
<p>8.1 กิจกรรมหลักที่ 1 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร งบประมาณ 873,800,000 บาท ผู้รับผิดชอบโครงการชลประทาน จังหวัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงาน เกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัด สำนักงานสหกรณ์จังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด</p>	1. กิจกรรมเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการน้ำและกระจายน้ำเพื่อการเกษตร จำนวน 20 รายการ
<p>8.2 กิจกรรมหลักที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการ ขนส่งสินค้าเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน งบประมาณ 677,275,000บาท ผู้รับผิดชอบโครงการ แขวงทางหลวงชนบท., แขวงทาง หลวง นครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ สุรินทร์</p>	1. การก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางขนส่งผลผลิตการเกษตรของเกษตรกรในกลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จำนวน 13 แห่ง

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานสหกรณ์จังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด</p>	
<p>8.3 กิจกรรมหลักที่ 3 การพัฒนานวัตกรรมการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพครบวงจร งบประมาณ 59,400,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานสหกรณ์จังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่ในการพัฒนานวัตกรรมการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ เป็นการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) ซึ่งเป็นผู้ผลิตข้าวหอมมะลิจำนวน จำนวน ๓ ครั้ง ในประเด็น <ul style="list-style-type: none"> - การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตข้าวหอมมะลิ - การใช้นวัตกรรมในการแปรรูปข้าวหอมมะลิเพื่อเพิ่มมูลค่า - การสร้างเครือข่ายในการผลิตข้าวครบวงจร - การเพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิ ตลาดอิเล็กทรอนิกส์ (E-market) - กระบวนการจัดตั้ง “กลุ่ม YSF ข้าวหอมมะลิ นครชัยบุรีรินทร์” 2. การศึกษาดูงานการพัฒนานวัตกรรมการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ เป็นการจัดการศึกษาดูงานให้แก่เกษตรกรและเจ้าหน้าที่ จำนวน 3 วัน 2 คืน <ul style="list-style-type: none"> - การใช้นวัตกรรมในการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ ณ ศูนย์เรียนรู้วิถีชีวิตและจิตวิญญาณชาวนาไทย จังหวัดสุพรรณบุรี - การใช้นวัตกรรมในการผลิตและการแปรรูปขั้นสูง ณ ศูนย์ฝึกวิจัยทางการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา 100 ไร่ จังหวัดนครราชสีมา 3. การจัดทำแปลงเกษตรผสมผสานทดแทนการปลูกข้าว เป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรสร้างภูมิคุ้มกัน ในการผลิตพืชเศรษฐกิจหลัก โดยน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตร โดยการ <ul style="list-style-type: none"> - การสนับสนุนค่าปรับเปลี่ยนพื้นที่นาเป็นแปลงเกษตรผสมผสาน สำหรับเกษตรกร - การสนับสนุนปัจจัยการผลิต (วัสดุการเกษตร) ในการจัดทำแปลงเกษตรผสมผสาน สำหรับเกษตรกร - ค่าตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพื้นที่นาเป็นเกษตรผสมผสานสำหรับคณะกรรมการ 5 คน ในการตรวจสอบพื้นที่ (ก่อนปรับพื้นที่และหลังปรับพื้นที่) 4. การลดต้นทุนการในการผลิตข้าว <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการใช้อินทรีย์วัตถุในการผลิตข้าวเพื่อลดต้นทุนให้แก่กลุ่มเกษตรกรจำนวน

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>- การสนับสนุนการใช้ปุ๋ยพืชสดในการปรับปรุงบำรุงดิน ให้แก่กลุ่มเกษตรกรนาแปลงใหญ่</p> <p>5. การประชาสัมพันธ์ ถอดองค์ความรู้และสรุปผลการดำเนินโครงการ</p>
<p>8.4 กิจกรรมหลักที่ 4 การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่ในการพัฒนานวัตกรรมการผลิตมันสำปะหลังครบวงจร งบประมาณ 50,970,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานสหกรณ์จังหวัด มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์</p>	<p>1. การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่ในการพัฒนานวัตกรรมการผลิตมันสำปะหลังครบวงจร</p> <p>เป็นการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) ซึ่งเป็นผู้ผลิตมันสำปะหลัง จำนวน 3 ครั้ง ในประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตมันสำปะหลัง - การใช้นวัตกรรมในการแปรรูปมันสำปะหลังเป็นผลิตภัณฑ์อื่น - การสร้างเครือข่ายในการผลิตมันสำปะหลังครบวงจร - การเพิ่มช่องทางในการรับรู้ข่าวสารและสถานการณ์มันสำปะหลัง - กระบวนการจัดตั้ง “กลุ่ม YSF มันสำปะหลัง นครชัยบุรีรินทร์” <p>2. การศึกษาดูงานการพัฒนานวัตกรรมการผลิตมันสำปะหลังคุณภาพ เป็นการจัดการศึกษาดูงานให้แก่เกษตรกรและเจ้าหน้าที่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้นวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปมันสำปะหลัง ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา - การพัฒนาพันธและประโยชน์ของมันสำปะหลัง ณ ศูนย์พัฒนาวิจัยมันสำปะหลังห้วยบง จังหวัดนครราชสีมา - การใช้นวัตกรรมในการเก็บเกี่ยวมันสำปะหลัง ณ ศูนย์นวัตกรรมหลังการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น <p>3. การจัดทำแปลงเกษตรผสมผสานทดแทนการปลูกมันสำปะหลัง เป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรสร้างภูมิคุ้มกัน ในการผลิตพืชเศรษฐกิจหลัก โดยน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตร โดยการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การสนับสนุนค่าปรับเปลี่ยนพื้นที่มันสำปะหลังเป็นแปลงเกษตรผสมผสานสำหรับเกษตรกร - การสนับสนุนปัจจัยการผลิต (วัสดุการเกษตร) ในการจัดทำแปลงเกษตรผสมผสานสำหรับเกษตรกร - ค่าตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังเป็นเกษตรผสมผสาน

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>สำหรับ</p> <p>คณะกรรมการ 5 คน ในการตรวจสอบพื้นที่ (ก่อนปรับพื้นที่และหลังปรับพื้นที่)</p> <p>4. การประชาสัมพันธ์ ถอดองค์ความรู้และสรุปผลการดำเนินโครงการ</p>
<p>8.5 กิจกรรมหลักที่ 5</p> <p>ศูนย์นวัตกรรมแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรครบวงจรตามแนวพระราชดำริ หนุนเสริมการพัฒนาพื้นที่กลุ่มนครชัยบุรีรินทร์</p> <p>งบประมาณ 159,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานเกษตรจังหวัด</p> <p>สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานสหกรณ์จังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด</p>	<p>1. พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจนวัตกรรมชุมชน (innovation cluster) ด้านการเกษตร 4 จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยการเชื่อมโยงการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตรสู่การพัฒนาเป็นวิสาหกิจนวัตกรรมชุมชนการเกษตรเพื่อเชื่อมโยงการพัฒนาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ จำนวน 40 เครือข่าย</p> <p>2. ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตอาหารท้องถิ่นแปรรูปแบบครบวงจร และพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์เชิงการค้าด้วยนวัตกรรม AR Code และพัฒนาบรรจุภัณฑ์ตามอัตลักษณ์กลุ่มนครชัยบุรีรินทร์ ที่จะช่วยยกระดับเศรษฐกิจฐานรากพัฒนาสู่การท่องเที่ยวชุมชนทางการเกษตรต่อไป</p> <p>3. การพัฒนาเพื่อยกระดับการเชื่อมต่อกับกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนสู่การค้าเชิงพาณิชย์ร่วมกับภาคธุรกิจ เอกชน อุตสาหกรรม ด้วยงานวิจัยและพัฒนาพื้นที่กลุ่มนครชัยบุรีรินทร์</p> <p>1) นวัตกรรมการผลิต การแปรรูป และพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร บรรจุภัณฑ์ตามอัตลักษณ์ของท้องถิ่นนครชัยบุรีรินทร์</p> <p>2) นวัตกรรมการผลิตอาหารสัตว์จากพืชและสัตว์</p> <p>ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - นวัตกรรมการผลิตอาหารสัตว์จากข้าว - นวัตกรรมการผลิตอาหารสัตว์จากข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ - นวัตกรรมการผลิตอาหารสัตว์จากมันสำปะหลัง <p>3) การสร้างมาตรฐานและการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์</p> <p>4. บริหารและสรุปผลการดำเนินงานโครงการ</p>
<p>8.6 กิจกรรมหลักที่ 6</p> <p>การส่งเสริมการนำนวัตกรรมและองค์ความรู้มาสนับสนุนการผลิตและการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรอย่างครบวงจร</p> <p>งบประมาณ 90,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี</p>	<p>1. ประชาสัมพันธ์โครงการไปในทุกช่องทางเพื่อให้เกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ</p> <p>2. จัดอบรมหลักสูตรด้านการผลิต</p> <p>3. จัดอบรมหลักสูตรการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร</p> <p>4. จัดทำระบบฐานข้อมูลเกษตรกร</p> <p>5. พัฒนา application การบริหารจัดการฟาร์มพร้อมคู่มือการใช้งาน</p> <p>6. จัดทำศูนย์เรียนรู้แบบครบวงจร</p> <p>7. ลงพื้นที่ติดตามให้คำปรึกษา</p> <p>8. สรุปและรายงานผลการดำเนินโครงการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงาน สหกรณ์จังหวัด สำนักงานเกษตร และสหกรณ์จังหวัด สถาบันการศึกษา หรือ มหาวิทยาลัย อื่นๆในพื้นที่</p>	
<p>8.7 กิจกรรมหลักที่ 7 การส่งเสริมการจัดทำมาตรฐาน อาหารและสินค้าเกษตรแก่เกษตรกร และผู้ประกอบการ SMEs งบประมาณ 30,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานเกษตร และสหกรณ์จังหวัด สถาบันการศึกษา หรือ มหาวิทยาลัย อื่นๆในพื้นที่</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เปิดรับสมัครและสรรหาเกษตรกรและผู้ประกอบการที่ต้องการดำเนินการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรและอาหารในเขตนครชัยบุรินทร์ 2. จัดอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารและเกณฑ์แนวทางปฏิบัติที่ดีในการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร พร้อมทั้งทดสอบและคัดเลือกเกษตรกรและผู้ประกอบการที่เข้าใจและผ่านเกณฑ์ทดสอบในเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวเข้าร่วมโครงการ 3. ลงพื้นที่ดูความเป็นไปได้และประเมินโครงการกับเกษตรกรและผู้ประกอบการที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันหลักและสถาบันเครือข่าย 4. วิเคราะห์ปัญหาที่ก่อให้เกิดอุปสรรคในการได้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร 5. ร่วมแก้ไขในลักษณะ on site solving ให้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการจนสามารถยื่นขอเครื่องหมายรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้
<p>8.8 กิจกรรมหลักที่ 8 ฟาร์มเกษตรตามแนวทางเกษตร พอเพียง ภายใต้โครงการพิเศษ จังหวัดสุรินทร์ ในพระดำริพระเจ้า หลานเธอ พระองค์เจ้าอทิตยาทรกิติ คุณ งบประมาณ 74,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์ สถานีพัฒนาที่ดินสุรินทร์ ศูนย์วิจัย ข้าวสุรินทร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรสุรินทร์ สำนักงานโยธาธิการ จังหวัดสุรินทร์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาแหล่งเรียนรู้โครงการฟาร์มเกษตรตามแนวทางเกษตรพอเพียง <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาแหล่งฐานเรียนรู้โรงเรียนชาวนา - พัฒนาโครงการธนาคารข้าวและศูนย์เรียนรู้ข้าวไทยต้นแบบ - พัฒนาแหล่งเรียนรู้การผลิตพืชผักอินทรีย์ - ก่อสร้างอาคารจัดฝึกอบรมโครงการฟาร์มเกษตรตามแนวทางเกษตรพอเพียง โดยขอรับการสนับสนุนวัสดุ ครุภัณฑ์ และสิ่งก่อสร้างในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ฐานการเรียนรู้ และจตุรบรรรมสินค้าเกษตรในพื้นที่ เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้ต้นแบบให้แก่เกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรสู่การจัดการฟาร์มเกษตรตามแนวทางเกษตรพอเพียง <ol style="list-style-type: none"> 2.1 พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและเกษตรกรรุ่นใหม่ในการจัดการสินค้าเกษตร <ul style="list-style-type: none"> - อบรมเกษตรกร จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ และสุรินทร์

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>- อบรมเกษตรกรรุ่นใหม่ จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ และสุรินทร์</p> <p>2.2 พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการจัดการฟาร์มเกษตรตามแนวทางเกษตรพอเพียง</p> <p>- อบรมยุวเกษตรกร จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ และสุรินทร์</p>
<p>8.9 กิจกรรมหลักที่ 9 การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรผสมผสานแบบบูรณาการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง งบประมาณ 93,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานประมงจังหวัด สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์จังหวัด สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร</p>	<p>กิจกรรมที่ 1.: การส่งเสริมและพัฒนาการผลิตแบบเกษตรผสมผสาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประชุมชี้แจงเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่ จำนวน 3 ครั้ง ก่อน/ระหว่าง/หลัง การดำเนินงาน (4 จังหวัด) 2. จัดประชุมชี้แจงเกษตรกรเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ ก่อน/ระหว่าง/หลังการดำเนินงานและจัดทำแผนการผลิต/แผนความต้องการของเกษตรกร 3. ฝึกอบรมให้ความรู้ความรู้อันการเกษตรแบบผสมผสานเกษตรกรเป้าหมาย (4 จังหวัด) 4. แลกเปลี่ยนเรียนรู้แปลงต้นแบบนำร่องของโครงการเกษตรผสมผสานที่ประสบความสำเร็จ (4 จังหวัด) 5. สนับสนุนปัจจัยการผลิตในการฝึกปฏิบัติเบื้องต้นด้านการเกษตร (ด้านพืช ด้านสัตว์ ด้านประมง และด้านอื่นๆ) ที่เกี่ยวข้องกับการทำการเกษตรผสมผสาน (4 จังหวัด) 6. จัดตลาดประชารัฐ ของดีจังหวัด แสดงและจำหน่ายสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด ภายในห้างสรรพสินค้าหรือสถานที่เหมาะสม (จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์) จำนวน 4 ครั้ง 7. การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์งาน/โครงการ/กิจกรรม เริ่มต้น-สิ้นสุดโครงการ (จัดทำสื่อวีดิทัศน์, แผ่นพับ, รายงานสรุปผล, กระจา, เสื้อ ฯลฯ) (4 จังหวัด) 8. การติดตามรายงานผลและการประเมินผลการดำเนินโครงการประชาสัมพันธ์ และจัดทำรูปเล่มผลการดำเนินงาน (4จังหวัด) <p>กิจกรรมที่ 2.: สนับสนุนแหล่งเก็บน้ำตามศักยภาพของพื้นที่สำหรับเป็นจุดสาธิตแปลงต้นแบบเกษตรผสมผสาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สนับสนุนแหล่งน้ำขนาดเล็ก ขนาด 1,260 ลบ.ม. ในพื้นที่เป้าหมาย (4 จังหวัด) 2. สนับสนุนการปรับพื้นที่ เตรียมแปลง พื้นที่เกษตรกรต้นแบบ (ไถตะ, ไถแปร, ยกร่อง เตรียมแปลง) (4 จังหวัด)
<p>8.10 กิจกรรมหลักที่ 10 การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปข้าวเพื่อยกระดับฐานเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค งบประมาณ 15,000,000 บาท</p>	<p>กิจกรรมที่ 1 จัดกิจกรรมสัมมนาประชาสัมพันธ์โครงการฯ และรับสมัครกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>กิจกรรมที่ 2 การสัมภาษณ์คัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 4 จังหวัด</p> <p>กิจกรรมที่ 3 สัมมนาเชิงปฏิบัติการ การเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการจัดทำแบบจำลองธุรกิจ (Business Model Canvas : BMC) (ไม่น้อยกว่า 30 ชม.)</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงานอุตสาหกรรมภาค.6 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงาน เกษตรจังหวัด สำนักงานประมงจังหวัด.สำนักงาน ปศุสัตว์จังหวัด.สำนักงานตรวจบัญชี สหกรณ์จังหวัด สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร</p>	<p>กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและ บรรจุภัณฑ์ จำนวนไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง/ราย (รายละเอียดไม่น้อยกว่า 1 ผลิตภัณฑ์) กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมทดสอบตลาดผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่ผ่านการพัฒนาและ กิจกรรมสัมมนาศึกษาดูงานเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง (ในประเทศหรือต่างประเทศ) กิจกรรมที่ 6 พิธีเปิดและสรุปผลการดำเนินโครงการฯ</p>
<p>8.11 กิจกรรมหลักที่ 11 การยกระดับและเพิ่มศักยภาพ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป (มันสำปะหลัง) เพื่อเข้าสู่การแข่งขัน ระดับสากลงบประมาณ 45,900,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานอุตสาหกรรมภาค.6 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงาน เกษตรจังหวัด สำนักงานประมงจังหวัด.สำนักงาน ปศุสัตว์จังหวัด.สำนักงานตรวจบัญชี สหกรณ์จังหวัด สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร</p>	<p>กิจกรรมที่ 1 การศึกษาและประเมินศักยภาพอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป (มันสำปะหลัง) พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กิจกรรมที่ 2 การสัมมนาผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประชาสัมพันธ์ รับสมัครคัดเลือก ผู้เข้าร่วมโครงการ และฝึกอบรมการจัดทำแผนธุรกิจ กิจกรรมที่ 3 การวินิจฉัยและให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกในสถานประกอบการ เพื่อยกระดับความสามารถความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรม กิจการ ละ 15 Man-day กิจกรรมที่ 4 การสร้างเครือข่ายคลัสเตอร์และการพัฒนาผู้ประกอบการคลัส เตอร์ (Cluster Development Agent : CDA) กิจกรรมที่ 5 การพัฒนาระบบ Logistic และ Supply chain ในเครือข่ายฯ จำนวน ๑ ระบบ กิจกรรมที่ 6 จัดสัมมนาและศึกษาดูงาน /เชื่อมโยงเครือข่าย</p>
<p>8.12 กิจกรรมหลักที่ 12 ยกระดับมาตรฐานทาง งบประมาณ 5,040,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม</p>	<p>ภารกิจในการก่อสร้าง/ซ่อมสร้างเส้นทางคมนาคมให้ได้มาตรฐาน ของกรมทาง หลวงชนบท เพื่อให้เป็นเส้นทางที่มาตรฐานและเชื่อมโยงกัน ใช้เป็นทางลัด ทางเลี่ยง และทางเชื่อมกับถนนสายหลักที่เอื้อต่อการกระจายปริมาณ การจราจรและการขนส่งสินค้า ผลผลิตการเกษตร จากถนนสายหลักและ ระบบการขนส่ง</p>
<p>8.13 กิจกรรมหลักที่ 13 บำรุงรักษาทางและสะพาน งบประมาณ 5,200,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม</p>	<p>ภารกิจในการบำรุงรักษาทางและสะพาน ของกรมทางหลวงชนบท เพื่อให้เป็น เส้นทางที่มาตรฐานและเชื่อมโยงกัน ใช้เป็นทางลัด ทางเลี่ยง และทางเชื่อมกับ ถนนสายหลักที่เอื้อต่อการกระจายปริมาณการจราจรและการขนส่งสินค้า ผลผลิตการเกษตร จากถนนสายหลักและระบบการขนส่ง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>8.14 กิจกรรมหลักที่ 14 สะพานชุมชนในภูมิภาค งบประมาณ 1,080,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม</p>	<p>ภารกิจในการก่อสร้างสะพานชุมชนในภูมิภาค ของกรมทางหลวงชนบท เพื่อเชื่อมต่อการขนส่งเข้าถึงแหล่งผลิตวัตถุดิบและโรงงานแปรรูปต่างๆ และเพื่อใช้เป็นทางลัด ทางเลี่ยง และทางเชื่อมกับถนนสายหลักที่เอื้อต่อการจราจร</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด : การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตร อุตสาหกรรม
และแปรรูปอาหาร

แผนงาน พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน รองรับตลาดระดับสูง

กลยุทธ์ ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปศุสัตว์นครชัยบุรีรินทร์ครบวงจร
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ เป็นแหล่งที่มีการเลี้ยงปศุสัตว์หลากหลายเป็นลำดับต้น ๆ ของประเทศ (ประมาณร้อยละ 15.4) ทั้งโคเนื้อ ไก่ชน กระบือ แพะ สุกร และไก่ ฯลฯ รวมทั้งเป็นแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ เช่น ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง หญ้าเนเปียร์ ฯลฯ มีส่วนราชการด้านปศุสัตว์และสถาบันการศึกษาจำนวนมาก และศักยภาพอื่นหลาย ๆ ด้าน ในโอกาสที่ตลาดเปิดกว้างในระดับบนและตลาดต่างประเทศ การเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพ (โคขุน) และสัตว์เลี้ยงอื่น ๆ ได้รับการพัฒนามาตรฐานและสนับสนุนต่อเนื่องมาหลายปี โดยมีเป้าหมายให้เป็นแหล่งผลิตปศุสัตว์ของประเทศ แต่การที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนามาตรฐานสู่จุดนั้น จำเป็นต้องสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและพัฒนาองค์ประกอบของการเลี้ยงสัตว์ให้ครบวงจร ตั้งแต่น้ำถึงปลายน้ำ
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปศุสัตว์ครบวงจร 2. เพื่อสร้างการรับรู้ ถ่ายทอดนวัตกรรม และพัฒนาเครือข่ายการตลาด 3. เพื่อเพิ่มมูลค่าด้านปศุสัตว์ของกลุ่มจังหวัด
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	- มูลค่าโคเนื้อคุณภาพที่เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	ผลผลิต - โรงงานผลิตอาหารผสมเสร็จ (TMR) แบบมาตรฐาน 1 แห่ง - เครื่องผลิตอาหาร TMR แบบเคลื่อนที่ ใช้ประจำกลุ่มจังหวัดละ 2 เครื่อง เครื่องสับย่อยพืชอาหารสัตว์ ประจำกลุ่ม 84 เครื่อง และถังหมักหญ้า 600 ใบ - อาสาปศุสัตว์ที่เป็น Smart farmer ตำบลละ 2 คน รวม 1,518 คน

หัวข้อ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> - งานมหกรรมปศุสัตว์ที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด 1 ครั้ง - เครือข่ายการตลาดที่เพิ่มขึ้นในเมืองท่องเที่ยว 2 จังหวัด <p>ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - วงจรการผลิตปศุสัตว์ที่มีประสิทธิภาพ - โอกาสในการแข่งขันผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ที่มากขึ้น - มูลค่าโคเนื้อที่เพิ่มมากขึ้น - ผลผลิตข้าวและพืชไร่ในกลุ่มจังหวัดมีตลาดรองรับมากขึ้น <p>ไม่มีปัญหาเรื่องเรียนเรื่องราคา</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรมีรายได้จากการเลี้ยงสัตว์ เป็นอาชีพที่ยั่งยืน
<p>6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์</p>	<p>ความเชื่อมโยงของโครงการกับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี : โดยการสร้างความมั่นคงให้แก่เกษตรกรอย่างยั่งยืน 2) ประเทศไทย 4.0 : มีการนำเสนอนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่สามารถลดต้นทุนการผลิตได้ 3) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมืองฯ : กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาอาชีพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน 4) นโยบายรัฐบาล : สามารถลดพื้นที่ปลูกข้าวได้
<p>7. ระยะเวลา</p>	<p>3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564)</p>
<p>8. กิจกรรมหลักของโครงการ</p>	
<p>8.1 กิจกรรมหลักที่ 1 พัฒนาศักยภาพการผลิตอาหารสัตว์ผสมเสร็จ (Feed Center)</p> <p>งบประมาณ 35,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครราชสีมา</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กรมปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์เขต ๓ และศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์นครราชสีมา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อสร้างโรงงานผลิตอาหารผสมเสร็จ ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1 แห่ง พร้อมเครื่องจักร เป็นศูนย์กลางให้บริการแก่เกษตรกรผู้เลี้ยงโค-กระบือในพื้นที่กลุ่มจังหวัด
<p>8.2 กิจกรรมหลักที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พืชอาหารสัตว์</p> <p>งบประมาณ 9,200,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และสุรินทร์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พืชอาหารสัตว์ โดยจัดซื้อเครื่องผสมอาหาร TMRแบบเคลื่อนที่ได้ให้จังหวัดละ 2 เครื่อง เครื่องสับย่อยพืชอาหารสัตว์ 84 เครื่อง และถังหมักหญ้า 600 ใบ

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>8.3 กิจกรรมหลักที่ 3 พัฒนาการแปรรูปและจำหน่ายเนื้อสัตว์</p> <p>งบประมาณ 5,082,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์ชัยภูมิ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>สำนักงานปศุสัตว์เขต 3 สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ และสุรินทร์</p>	<p>- พัฒนาการแปรรูปและจำหน่ายเนื้อสัตว์ โดยคัดเลือกผู้ประกอบการฆ่าและเนื้อสัตว์จังหวัดละ 5 คน ไปอบรมฝึกทักษะด้านการตัดแต่งเนื้อสัตว์จากผู้เชี่ยวชาญ รวม 20 คน และจัดแสดงสินค้าปศุสัตว์เพื่อสร้างเครือข่ายการตลาดในจังหวัดท่องเที่ยวภาคเหนือและภาคใต้ รวม 2 แห่ง</p>
<p>8.4 กิจกรรมหลักที่ 4 พัฒนาศักยภาพอาสาปศุสัตว์</p> <p>งบประมาณ 9,300,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครราชสีมา</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>สำนักงานปศุสัตว์เขต 3 สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์</p>	<p>- พัฒนาศักยภาพอาสาพัฒนาปศุสัตว์เพื่อเป็นสื่อกลางและตัวแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานด้านปศุสัตว์ในพื้นที่ ตำบลละ 2 คน รวม 1,518 คน พร้อมมอบอุปกรณ์การปฏิบัติงานที่จำเป็น</p>
<p>8.5 กิจกรรมหลักที่ 5 มหกรรมปศุสัตว์นครชัยบุรีรินทร์</p> <p>งบประมาณ 15,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครราชสีมา</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ หน่วยงานสังกัดกรมปศุสัตว์ในพื้นที่และใกล้เคียง</p>	<p>- จัดงานมหกรรมปศุสัตว์นครชัยบุรีรินทร์ประกอบด้วยกิจกรรมเสวนาทางวิชาการ ประกวดสัตว์ แสดงพันธุ์สัตว์ จำหน่ายสินค้าด้านปศุสัตว์ และจัดนิทรรศการ/นวัตกรรมด้านการเลี้ยงสัตว์</p>
<p>8.6 กิจกรรมหลักที่ 6 ตรวจสอบรับรองคุณภาพสินค้าปศุสัตว์</p> <p>งบประมาณ 55,692,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>เป็นภารกิจของกรมปศุสัตว์ ในการตรวจรับรองคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ โดยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าปศุสัตว์ให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องของสำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์</p>
<p>8.7 กิจกรรมหลักที่ 7 พัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลด้านปศุสัตว์</p> <p>งบประมาณ 2,320,500 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>เป็นภารกิจของกรมปศุสัตว์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล โดยการตรวจวิเคราะห์คุณภาพสินค้าปศุสัตว์ตามมาตรฐานฮาลาล การรับรองสถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรฐานฮาลาล การตรวจรับรองโรงฆ่าสัตว์ตามมาตรฐานฮาลาล</p>
<p>8.8 กิจกรรมหลักที่ 8 พัฒนาปรับปรุงพันธุ์สัตว์</p> <p>งบประมาณ 139,230,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>เป็นภารกิจของกรมปศุสัตว์ในการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์สัตว์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>8.9 กิจกรรมหลักที่ 9 ฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม บำบัดและชั้นสูตรโรคสัตว์</p> <p>งบประมาณ 99,688,680 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>เป็นภารกิจของกรมปศุสัตว์เพื่อฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม บำบัดและชั้นสูตรโรคสัตว์</p>
<p>8.10 กิจกรรมหลักที่ 10 ป้องกัน แก้ไข และเตรียมความพร้อมรับไข้หวัดนก</p> <p>งบประมาณ 77,040,600 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>เป็นภารกิจของกรมปศุสัตว์เพื่อป้องกัน แก้ไข และเตรียมความพร้อมรับไข้หวัดนก</p>
<p>8.11 กิจกรรมหลักที่ 11 ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการปศุสัตว์</p> <p>งบประมาณ 14,619,150 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>เป็นภารกิจของกรมปศุสัตว์เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการปศุสัตว์</p>
<p>8.12 กิจกรรมหลักที่ 12 คลินิกเกษตรเคลื่อนที่</p> <p>งบประมาณ 705,432 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>ภารกิจของกรมปศุสัตว์โดยให้บริการทางการเกษตรแก่เกษตรกรตามความต้องการและความเหมาะสมของพื้นที่ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน เสริมสร้างความรู้และฝึกอบรม ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรหรือนวัตกรรมที่เหมาะสม รวมทั้งให้คำปรึกษา ตรวจวิเคราะห์ และวินิจฉัยและให้บริการ โดยการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือทางห้องปฏิบัติการแก่เกษตรกร</p>
<p>8.13 กิจกรรมหลักที่ 13 สนับสนุน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ</p> <p>งบประมาณ 352,716 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>เป็นภารกิจของกรมปศุสัตว์ในการสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ</p>
<p>8.14 กิจกรรมหลักที่ 14 ส่งเสริมการทำปศุสัตว์อินทรีย์</p> <p>งบประมาณ 1,392,300 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>เป็นภารกิจของกรมปศุสัตว์ในการส่งเสริมการทำปศุสัตว์อินทรีย์</p>
<p>8.15 กิจกรรมหลักที่ 15 บริหารจัดการ เขตเกษตรเศรษฐกิจสำหรับสินค้าที่สำคัญ</p> <p>งบประมาณ 5,105,100 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>เป็นภารกิจของกรมปศุสัตว์ในการบริหารจัดการเขตเกษตรเศรษฐกิจสำหรับสินค้าที่สำคัญ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>8.16 กิจกรรมหลักที่ 16 พัฒนาเกษตรกรปราดเป็รื่อง (smart farmer)</p> <p>งบประมาณ 4,687,410 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>เป็นภารกิจของกรมปศุสัตว์ในการพัฒนาเกษตรกรปราดเป็รื่อง (smart farmer)</p>
<p>8.17 กิจกรรมหลักที่ 17 พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร</p> <p>งบประมาณ 315,588 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>เป็นภารกิจของกรมปศุสัตว์ในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร</p>
<p>8.18 กิจกรรมหลักที่ 18 ส่งเสริมและพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียด้านการปศุสัตว์</p> <p>งบประมาณ 13,226,850 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>เป็นภารกิจของกรมปศุสัตว์ในการส่งเสริมและพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียด้านการปศุสัตว์</p>
<p>8.19 กิจกรรมหลักที่ 19 ปศุสัตว์ OK</p> <p>งบประมาณ 4,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>เป็นการตรวจด้านสุขอนามัยของเชิงขายเนื้อสัตว์ในตลาด โดยรับสมัครผู้ประกอบการค้าขายเข้าร่วมและตรวจความสะอาดและมีการมอบใบรับรองให้ผู้ที่ผ่านมาเกณฑ์มาตรฐาน</p>
<p>8.20 กิจกรรมหลักที่ 20 ก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน</p> <p>งบประมาณ 40,000,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย</p>	<p>ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน</p>
<p>8.21 กิจกรรมหลักที่ 21 ส่งเสริมพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียด้านการปศุสัตว์</p> <p>งบประมาณ 3,200,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ ภาคเอกชน</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด</p>	<p>ภาคเอกชนร่วมกับสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในการส่งเสริมพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียด้านการปศุสัตว์ เป็นการเติมเต็มงบประมาณที่ยังได้รับจัดสรรไม่เพียงพอกับพื้นที่ที่มีความต้องการ</p>

แบบ จ.1-1/กจ.1-1
(Project idea รายโครงการ)

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

แผนงาน ...ส่งเสริมและสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ให้
ได้รับความนิยม

- กลยุทธ์กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
.....กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาลินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
.....กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
.....กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
.....กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	พัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จากการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ระดับชาติ 20 ปี กับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (ปี 2561) และนโยบายของรัฐบาล เรื่องการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ และส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ ผลจากการท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี ก่อให้เกิดการจับจ่ายซื้อของที่ระลึกตามแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องจำเป็นที่จะเข้ามาบริหารจัดการควบคู่กับการพัฒนาให้เกิดความยั่งยืนในแหล่งท่องเที่ยวต่อไป</p> <p>การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เน้นความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล “ไทยแลนด์ 4.0” โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล เพื่อปรับแก้ระบบ/จัดระบบเศรษฐกิจ ปรับทิศทางและสร้างหนทางการพัฒนาประเทศให้เจริญขึ้น สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรง ในศตวรรษที่ 21 ได้ เป็นเศรษฐกิจใหม่ มีรายได้สูง โดยวางเป้าหมายให้เกิดภายใน 5-6 ปี ในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value Based Economy หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม ปรับเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น เปลี่ยนจาก Traditional Services ไปสู่ High Value</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>Services ซึ่งมีส่วนสำคัญในด้านการท่องเที่ยวที่จะนำเทคโนโลยีการท่องเที่ยว มาเพิ่มประสิทธิภาพการบริการและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เช่น การสร้างแผนที่นำเที่ยวอัจฉริยะที่เกิดขึ้นนำมาสู่การพัฒนาให้เกิดความต่อเนื่องที่จะแนะนำเส้นทางการท่องเที่ยว รวมถึงสถานบริการอื่น ๆ สิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวด้วยภาพยนตร์และสร้างกิจกรรมดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าสู่พื้นที่ให้มากขึ้นด้วยการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการจัดสร้างถนนเพื่ออำนวยความสะดวกและรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดฯ จำนวนมากขึ้นในอนาคตต่อไป และเพื่อให้มีการพัฒนาไปได้อย่างสมบูรณ์ ทำให้แหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดมีความปลอดภัย สุขสบาย และสะอาด มีผลต่อเนื่องถึงภาพลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดและความยั่งยืนตามแนวทางวิสัยทัศน์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน</p> <p>ทั้งนี้ทรัพยากรต้นทุนทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครชัยบุรีรินทร์) มีข้อได้เปรียบในเรื่องของความหลากหลาย ทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เช่น อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติภูแลนคา อุทยานแห่งชาติตาไถ่ อุทยานแห่งชาติป่าหินงาม อันมีชื่อเสียงเรื่องทรัพยากรธรรมชาติอันสวยงาม การท่องเที่ยวเชิงอารยธรรม ขอม เช่น ปราสาทหินพิมาย ปราสาทหินพนมรุ้ง ปราสาทตาเมือนธม การท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชน เช่น ท่องเที่ยวหมู่บ้านวัฒนธรรมใหม่ ที่กระจายไปทั้ง 4 จังหวัด การท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง นอกจากนี้ ยังมีการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สนามฟุตบอลไอโอมบายส์สเตเดียม และสนามแข่งรถ Chang International Circuit ในระยะ 3 ปีที่ผ่านมาจากข้อมูลทางสถิติของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ระหว่าง พ.ศ. 2557 – 2559 มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2559 มีรายได้ 23,285.58 ล้านบาทเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 9.23 จำนวนนักท่องเที่ยว 12,805,444 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนถึงร้อยละ 5.79 เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์เพื่อสร้างรายได้ให้เกิดขึ้นและกระจายไปยังชุมชน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีความทันสมัยตอบสนองกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไป การใช้เทคโนโลยี และสื่อออนไลน์ มีความสำคัญจำเป็นที่ช่วยประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ และแหล่งท่องเที่ยวเดิมในกลุ่มจังหวัดฯ การปรับปรุง พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวที่เริ่มมีความนิยมให้พร้อมรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาให้ได้รับความพึงพอใจในมาตรฐาน การสัญจร ทั้งทางบก และทางอากาศ การบริการเพื่อสร้างมาตรฐานให้กับชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ ธุรกิจบริการที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ฯ เช่น กลุ่มที่พัก กลุ่มร้านอาหาร กลุ่มร้านค้าที่ระลึก OTOP กระจายอยู่ในพื้นที่ทั้ง 4 จังหวัด ได้ผลประโยชน์เชื่อมโยงกัน เป็นการกระจาย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	รายได้ให้กับประชาชน โดยคาดว่าจะก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อเป็นการผลักดันเศรษฐกิจของประเทศ โดยวางรากฐานแนวทางการขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัดให้ยั่งยืน 2. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในทุกมิติของกลุ่มจังหวัด 3. เพื่อเป็นเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวเข้าสู่กลุ่มจังหวัด 4. เพื่อให้เกิดการบูรณาการทำงานในทุกภาคส่วน
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. รายได้จากการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มขึ้น 10% (เป้าหมายในปี พ.ศ. 2564) 2. จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มขึ้น 5%
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<p>ผลผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเติบโตของการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 <p>ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกิดการประชาสัมพันธ์ การขยายตลาดการท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริม ภาคการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการกระตุ้น และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<ol style="list-style-type: none"> 1) ยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ โดยการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ) แนวทางการพัฒนาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงประเพณีวัฒนธรรมอารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ และกีฬาสู่นานาชาติ 3) นโยบายรัฐบาล : ข้อ 6.6 ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย การสร้างสิ่งจูงใจและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกื้อกูลต่อบรรยากาศการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวอันมีลักษณะโดดเด่นร่วมกันหรือจัดเป็นกลุ่มได้ เช่น กลุ่มธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสุขภาพ และเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากวิถีชุมชน เน้นให้ความรู้ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การควบคุมสินค้าและบริการให้มีคุณภาพ ราคาเป็นธรรม ตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่างๆ 4) ยุทธศาสตร์หอการค้ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 : ยุทธศาสตร์การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคธุรกิจท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอารยธรรมขอม
7. ระยะเวลา	4 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 - 2564)
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>8.1 กิจกรรมหลักที่ 1 พัฒนาด้านการคมนาคม ท่องเที่ยวทางอารยธรรม ชม งบประมาณ 720,450,000 บาท ผู้รับผิดชอบ : แขวงทาง หลวงชนบท</p>	<p>การปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว 4 จังหวัด ปรับปรุงซ่อมแซมและบูรณะถนนเข้าแหล่งท่องเที่ยวภายใน กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครชัยบุรีรินทร์)</p>
<p>8.2 กิจกรรมหลักที่ 2 เทศกาลภาพยนตร์ นานาชาตินครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 28,545,000 บาท ผู้รับผิดชอบ - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน</p>	<p>ปัญหาสำคัญของกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์) คือ มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยววันน้อยเนื่องจากยังไม่มีกิจกรรมและสื่อภาพยนตร์ที่จะช่วยสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติวันน้อย และไม่ดึงดูดความสนใจเท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อเป็นการช่วยเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและกระตุ้นการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดนครราชสีมา จึงกำหนดให้มี “โครงการเทศกาลภาพยนตร์นานาชาตินครชัยบุรีรินทร์” เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ให้เจริญรุดหน้าต่อไป</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 1 อบรมการสร้างภาพยนตร์สั้นส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับเยาวชนในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 2 เทศกาลภาพยนตร์นานาชาตินครชัยบุรีรินทร์</p>
<p>8.3 กิจกรรมหลักที่ 3 การพัฒนาชุดสื่ออัจฉริยะนำเที่ยวหมู่บ้านทอผ้าไหมกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 30,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน - สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครราชสีมา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - ศูนย์นวัตกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และการตลาด มทร.อีสาน - ศูนย์ไหมเฉลิมพระเกียรติ - หมู่บ้านทอผ้าไหมของ</p>	<p>เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติที่มีความสนใจจะเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์เป็นจำนวนมาก แต่ด้วยเหตุที่พื้นที่กว้างขวางมาก จึงจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาชุดสื่อแนะนำเที่ยวอัจฉริยะขึ้นมา เพื่อให้เป็นเครื่องมือสำหรับนักท่องเที่ยวในการค้นหาสถานที่ที่ต้องการในระหว่างการเดินทางมาท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลที่สำคัญๆ และสามารถเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่ที่ตนสนใจได้อย่างทั่วถึง และช่วยกระตุ้นให้มีการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้แก่ประชาชนในพื้นที่และยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ให้มากขึ้น ประกอบไปด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การพัฒนาหนังสือแผนที่อัจฉริยะนำเที่ยวหมู่บ้านทอผ้าไหมนครชัยบุรีรินทร์ 1.2 การพัฒนาป้ายแผนที่อัจฉริยะนำเที่ยวหมู่บ้านทอผ้าไหมนครชัยบุรีรินทร์ 1.3 การพัฒนาแผ่นพับนำเที่ยวหมู่บ้านทอผ้าไหมนครชัยบุรีรินทร์ 1.4 การพัฒนาชุดสื่อแนะนำเที่ยวอัจฉริยะหมู่บ้านทอผ้าไหมนครชัยบุรีรินทร์

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>จังหวัดในกลุ่มนครชัย บุรีรัมย์ - บริษัทประชารัฐรักสามัคคี นครราชสีมา</p>	
<p>8.4 กิจกรรมหลักที่ 4 พัฒนาบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยว กีฬาและ นันทนาการกลุ่มนครชัย บุรีรัมย์ งบประมาณ 23,200,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด นครราชสีมา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์</p>	<p>กิจกรรมพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 3 หลักสูตร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฝึกอบรมการเป็นเจ้าบ้านที่ดี 2. ฝึกอบรมภาษาต่างประเทศเพื่อการท่องเที่ยว 3. ฝึกอบรมความปลอดภัยทางด้านการท่องเที่ยวและกีฬา
<p>8.5 กิจกรรมหลักที่ 5 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง กีฬาและปั่นจักรยาน "Tour of Nakornchaiburin" งบประมาณ 36,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด บุรีรัมย์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ สุรินทร์</p>	<p>กลุ่มจังหวัดฯ มีความเหมาะสมของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวและยังมี สินค้าทางการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ ทั้งทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต แหล่งอารยธรรมเก่าแก่ แหล่งโบราณคดีต่าง ๆ และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม ชุมชนโฮมสเตย์ ที่มีความโดดเด่น ในการนำมาจัดกิจกรรมส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดสำหรับกลุ่มคนปั่น จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ อีกทั้งการท่องเที่ยวกลุ่ม จังหวัดฯ มุ่งเน้นกระตุ้นการเดินทางของนักท่องเที่ยวกลุ่มกระแสหลักให้เกิด การเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบการใช้ จักรยาน เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ซึ่งอยู่ในกระแสนิยมอย่างกว้างขวาง และมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มมากขึ้น การใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวจึง เป็นกิจกรรมการเดินทางท่องเที่ยวมิติใหม่ของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จาก ประสบการณ์ตรงของนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังได้สัมผัสสัมผัสกับความสวยงาม ทางธรรมชาติและเรียนรู้วิถีชีวิตวัฒนธรรมของท้องถิ่น(Thainess) ทั้งนี้ กิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย จะสามารถสร้างโอกาสทางการ แข่งขันของกลุ่มจังหวัดฯ เกิดการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ประชาชน ในท้องถิ่นมากขึ้น</p> <p>- กำหนดจัดกิจกรรมในพื้นที่ 4 จังหวัด เชื่อมโยงในเส้นทางที่มีแหล่ง ท่องเที่ยวที่โดดเด่นของแต่ละจังหวัด</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>8.6 กิจกรรมหลักที่ 6 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มารathon 4 ขุนเขานครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 60,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุรินทร์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์</p>	<p>ความโดดเด่นทางกายภาพของกลุ่มจังหวัดฯ ไม่ว่าจะเป็นด้านภูมิศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม และอารยธรรมโบราณ ล้วนเป็นทรัพยากรอันมีค่า ที่ส่งเสริมในการสร้างกิจกรรมส่งเสริมทางการตลาดท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มคนรักสุขภาพ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงกีฬา นันทนาการ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ มุ่งเน้นกระตุ้นการเดินทางของนักท่องเที่ยวกลุ่มกระแสหลักให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบกิจกรรมกีฬาวิ่ง เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ซึ่งอยู่ในกระแสนิยมอย่างกว้างขวางและมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มมากขึ้น เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวมิติใหม่ของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงของนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังได้สัมผัสซึมซับกับความสวยงามในแหล่งพื้นที่จัดกิจกรรม ทางธรรมชาติและเรียนรู้วิถีชีวิต วัฒนธรรมของท้องถิ่น (Thainess) ทั้งนี้ กิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายจะสามารถสร้างโอกาสทางการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดฯ เกิดการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ประชาชนในท้องถิ่นมากขึ้น</p> <p>- กำหนดจัดกิจกรรมเชื่อมโยงในพื้นที่ 4 ขุนเขา (4 อุทยาน 4 จังหวัด)</p>
<p>8.7 กิจกรรมหลักที่ 7 เปิดเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ (FAM Trip) "นครชัยบุรีรินทร์" งบประมาณ 30,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชัยภูมิ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์</p>	<p>ด้วยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ มีแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นและมีชุมชนท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาและการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวอยู่หลากหลาย ทั้งยังสามารถยกระดับให้เป็นที่ยอมรับและเป็นที่รู้จักในตลาดท่องเที่ยวระดับประเทศได้โดยการจัดกิจกรรมเชิญผู้สื่อข่าว ผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยว และผู้ที่เกี่ยวข้องให้รู้จักแหล่งท่องเที่ยวและ ทดลองกิจกรรมท่องเที่ยวของชุมชน (Familiarization Trip) กิจกรรมดังกล่าวจึงมีความจำเป็นอย่างสูงที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้มีความเข้าใจในพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายที่ สอดคล้องและเหมาะสมกับชุมชน อีกทั้งให้ชุมชนมีแนวทางในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าว ซึ่งจะ นำไปสู่การเป็นที่รู้จักของผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อไป</p> <p>- กำหนดจัดกิจกรรมไม่น้อยกว่า 12 ครั้ง/เส้นทาง ในพื้นที่ 4 จังหวัด</p>
<p>8.8 กิจกรรมหลักที่ 8 พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวนครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 114,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ - สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุรินทร์</p>	<p>กิจกรรมย่อยที่ 1 พัฒนาศักยภาพและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมท่องเที่ยว หน่วยรับผิดชอบ อุตสาหกรรมภาค 6</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 2 ยกระดับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และอารยธรรมขอม "วิถีชีวิตนครชัยบุรีรินทร์" หน่วยรับผิดชอบ วัฒนธรรมจังหวัดนครราชสีมา</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>- สำนักงานวัฒนธรรม จังหวัดนครราชสีมา</p> <p>- สำนักงานอุตสาหกรรม ภาค 6</p>	<p>กิจกรรมย่อยที่ 3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาานครชัยบุรีรินทร์ หน่วยรับผิดชอบ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุรินทร์</p>
<p>8.9 กิจกรรมหลักที่ 9 พัฒนาศักยภาพ และการ รักษาความปลอดภัยเพิ่ม ความเชื่อมั่นแก่นัก ท่องเที่ยว งบประมาณ 104,877,100 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ ตำรวจภูธร จังหวัดนครราชสีมา ตำรวจภูธรจังหวัดชัยภูมิ ตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์ ตำรวจภูธรจังหวัดสุรินทร์</p>	<p>จากสภาพปัญหาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ในประเทศไทย ที่เคยตกเป็นข่าวดังไปทั่วโลก กับนักท่องเที่ยวชาว อังกฤษ ที่ถูกฆาตกรรม ที่เกาะเต่า อ.เกาะพะงัน จ.สุราษฎร์ธานี และการ เปิดเผยข้อมูลอาชญากรรม ด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทยจากสื่อต่าง ๆ ทั่ว โลกนำมาซึ่ง ภาพลักษณ์ทางลบเกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ใน ประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความไม่มั่นใจ ต่อมาตรการรักษาความปลอดภัยของหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงการบังคับใช้ กฎหมายซึ่งย่อหย่อนและขาดประสิทธิภาพ จนคดีสะเทือนขวัญจำนวนมาก คดี ยังไม่ได้รับการสะสาง อาชญากรผู้ก่อเหตุยังคงไม่ถูกจับกุมและดำเนินคดี เพราะไม่มีพยานหลักฐาน เนื่องจากในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ยังไม่มีการติดตั้ง ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV.) ซึ่งควรนำมาใช้ในการดูแลรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของนักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และเกิดความมั่นใจว่า ถ้าเกิดเหตุการณ์ใด ๆ ขึ้น จะมีพยานหลักฐานที่ใช้ในการ ติดตามและจับกุมคนร้ายมาลงโทษได้ ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนครชัย บุรีรินทร์ ประกอบไปด้วย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์ มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ทั้งด้านธรรมชาติ ด้านอารยธรรม ด้านกีฬา และมีพรมแดนติดกับประเทศกัมพูชา ซึ่งมีชาวกัมพูชา เข้ามาใน ประเทศไทย ทางจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อเข้ามาท่องเที่ยว และมาใช้บริการที่โรงพยาบาลในจังหวัดดังกล่าวจำนวนมาก และประเทศไทย ได้เข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community) ตั้งแต่วันที่ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 เป็นต้นมา ทำให้มี ชาวต่างชาติในภูมิภาคอาเซียน เดินทางเข้ามาติดต่อค้าขาย ทำธุรกิจ และ ท่องเที่ยวมากขึ้น และจะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามามากในฤดูกาลที่มี การแข่งขันกีฬา เช่น การแข่งรถระดับโลกที่จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งจังหวัดในนครชัย บุรีรัมย์มีศักยภาพด้านเศรษฐกิจสังคมทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ กีฬาแข่งรถที่มีความพร้อมในการพัฒนา มีความสามารถในการแข่งขันทาง เศรษฐกิจ การส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ โดย จัดให้มีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งหลักประกัน ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว จึงจำเป็นต้องมีมาตรการในการรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่และของนักท่องเที่ยว ทั้ง ชาวไทยและชาวต่างประเทศ ด้วยการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV.) ที่มีคุณภาพ และเป็นมาตรฐานสากล ให้นักท่องเที่ยวเกิดความเชื่อมั่น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>และมีความมั่นใจ ในการที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ ซึ่งความสำเร็จของการติดตามจับกุมคนร้ายมาดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งทราบข้อมูลเบาะแสตลอดจนพฤติการณ์ของคนร้าย จากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด CCTV. ทั้งที่เป็นกล้องของหน่วยราชการและของเอกชน ถือว่ากล้อง CCTV. เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สามารถช่วยเหลือการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>8.10 กิจกรรมหลักที่ 10 ยกระดับสนามบินบุรีรัมย์สู่สนามบินนานาชาติ งบประมาณ 360,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ ท่าอากาศยานบุรีรัมย์</p>	<p>ท่าอากาศยานบุรีรัมย์ยังให้บริการเที่ยวบินเช่าเหมาลำ เที่ยวบินส่วนบุคคล เที่ยวบินฝึกบิน เที่ยวบินราชการทหาร ตำรวจ เที่ยวบินเกษตรปนหลวงของกรมปนหลวงและการบินเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งใช้พื้นที่ท่าอากาศยานบุรีรัมย์เป็นศูนย์ปฏิบัติการปนหลวงพิเศษในเขตอีสานตอนล่างและเที่ยวบินพิเศษ(รับเสด็จพระบรมวงศานุวงศ์) จึงทำให้มีปริมาณการจราจรทางอากาศเพิ่มขึ้น จึงต้องปรับปรุงโครงสร้างภายในท่าอากาศยานให้รองรับผู้โดยสาร และเพื่อก้าวไปสู่การเป็นสนามบินนานาชาติ</p>
<p>8.11 กิจกรรมหลักที่ 11 ก่อสร้างขยายทางหลวงหมายเลข 226 ตอนหัวทะเล - หนองกระเทียม เป็น 4 ช่องจราจร ระหว่าง กม. 29+362 - กม.78+698 งบประมาณ 1,600,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ กรมทางหลวงกระทรวงคมนาคม</p>	<p>ทางหลวงหมายเลข 226 เป็นทางสายหลักที่เชื่อมต่อไปทั้งจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรเนื่องจากปริมาณยานพาหนะที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น และดำเนินการต่อยอดจากช่วงถนนที่มีการขยายช่องจราจรให้ครบถ้วน</p>
<p>8.2 กิจกรรมหลักที่ 12 โลกของช้าง แหล่งท่องเที่ยวที่ยิ่งใหญ่ของโลก งบประมาณ 187,526,622 บาท ผู้รับผิดชอบ กรมการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา</p>	<p>องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ได้ดำเนินโครงการ " นำช้างคืนถิ่น" เพื่อแก้ไขปัญหาช้างเร่ร่อน ให้กลับมาอยู่ในถิ่นฐานบ้านเกิดอย่างมีความสุข โดยการรวบรวมช้างที่ออกไปตระเวนเร่ร่อนในต่างจังหวัดให้กลับมาอยู่ร่วมกันในศูนย์คชศึกษา บ้านตากกลาง ตำบลกระโพ อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ และจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สื่อนักท่องเที่ยวได้เห็นถึงวิถีชีวิตความผูกพันระหว่างคนกับช้าง และดำเนินการฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติดงภูดินเพื่อรองรับการกลับคืนถิ่นของช้างและความอยู่ดีของช้าง โดยปัจจุบันมีช้างอยู่ในโครงการฯ รวมทั้งสิ้น 226 เชือก จากผลการดำเนินงานมีความก้าวหน้าและเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมากขึ้นเป็นลำดับ จึงจะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับช้างครบวงจรควบคู่กับการอนุรักษ์ช้าง และวิถีชีวิตชาววัยเลี้ยงช้างซึ่งมีเพียงแห่งเดียวในโลกมีช้างมากที่สุด ในโลก มีรายละเอียด ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ก่อสร้างพิพิธภัณฑ์ 2. ก่อสร้างซุ้มทางเข้าโครงการ

หัวข้อ	รายละเอียด
	3. ก่อสร้างงานวิศวกรรมและงานระบบผังบริเวณ 4. ก่อสร้างลานวัฒนธรรม 5. ก่อสร้างร้านค้าและร้านอาหาร
<p>8.13 กิจกรรมหลักที่ 13 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านช้าง งบประมาณ 66,500,000 บาท ผู้รับผิดชอบ กรมส่งเสริม การปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย</p>	<p>องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ได้ดำเนินโครงการ " นำช้างคืนถิ่น" เพื่อ แก้ไขปัญหาช้างเร่ร่อน ให้กลับมาอยู่ในถิ่นฐานบ้านเกิดอย่างมีความสุข โดย การรวบรวมช้างที่ออกไปตระเวนเร่ร่อนในต่างจังหวัดให้กลับมาอยู่ร่วมกันใน ศูนย์คชศึกษา บ้านตากกลาง ตำบลกระโพ อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ และจัด กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สื่อนักท่องเที่ยวได้เห็นถึงวิถี ชีวิตความผูกพันระหว่างคนกับช้าง และดำเนินการฟื้นฟูสภาพป่าสงวน แห่งชาติตดงภูดินเพื่อรองรับการกลับคืนถิ่นของช้างและความอยู่ดีมี ช้างอยู่ในโครงการฯ รวมทั้งสิ้น 226 เชือก จากผลการดำเนินงานมี ความก้าวหน้าและเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ มากขึ้นเป็นลำดับ จึงจะพัฒนาแหล่งโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว มีรายละเอียด ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โรงช้างชรา 2. ท่องไพร (อุโมงค์/ซอกปราสาท) 3. ลานจอดรถ 4. ศาลาพักผ่อน 5. งานภูมิทัศน์ 6. ระบบบำบัดน้ำเสีย 7. ระบบแสง-สีเสียง 8. แปลงปลูกพืชอาหารช้าง 9. ห้องน้ำ

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

แผนงาน ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ใหม่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ให้เป็นที่ต้องการของตลาดภายในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 6 เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 7 พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 8 ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	การพัฒนานวัตกรรมการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์แบบครบวงจร
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	(๑.๑) ที่มา จากกระบวนการทัศน์การพัฒนาประเทศไทยใต้ แนวความคิด “ประเทศไทย 4.0” เป็นอีกนโยบายหนึ่งที่เป็น การวางรากฐานการพัฒนาประเทศไทยในระยะยาว เป็น จุดเริ่มต้นการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล ซึ่งเป็นรูปแบบที่มีการ ผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและ การพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน เป็นการ ผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิดประชารัฐที่ผนึก กำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และ บุคลากรทั้งในประเทศและระดับโลกประเทศไทย 4.0” เป็น ความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยน โครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” กล่าวคือ ในปัจจุบัน เรายังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก ได้น้อย” เรา ต้องการปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” นั้นหมายถึงการ ขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยใน 3 มิติสำคัญ คือ 1) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” 2) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วย ภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิด สร้างสรรค์ และนวัตกรรม และ 3) เปลี่ยนจากการเน้นภาค การผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการ และกลไกขับเคลื่อน

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ประเทศไทย 4.0 ที่สำคัญประการหนึ่ง คือการปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) โดยการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญาเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ การบริหารจัดการสมัยใหม่และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เป็นต้น รวมทั้งการสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตอบโจทย์ประเด็นปัญหาและความท้าทายทางสังคมในมิติต่างๆ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ และการส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถแข่งขัน การสร้างงานใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต กลไกขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 ถือเป็นปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่งอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนโมเดลเศรษฐกิจจากการพึ่งพาการลงทุนต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาคน สร้างการวิจัยและพัฒนา โครงสร้างเศรษฐกิจ ให้ไทยสามารถอยู่ในศตวรรษที่ 21 และจากภูมิปัญญาการผลิตผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เป็นภูมิปัญญาอันทรงคุณค่า มีเอกลักษณ์ซึ่งแสดงถึงมรดกวัฒนธรรมประเพณีของแต่ละพื้นที่ และจากวิถีชีวิตของคนไทยที่มีมาแต่อดีตกาลนั้น การทอผ้าไว้ในครัวเรือน ปัจจุบันกลายเป็นการทอผ้าไหมเพื่อการค้า ปัจจุบันโครงสร้างทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยจากอดีตการผลิตผ้าเพื่อใช้สอยในครัวเรือนสู่การผลิตผ้าเพื่อการค้า มีกระบวนการผลิตอย่างครบวงจรในลักษณะการรวมกลุ่มมีระบบการบริหารจัดการโดยการเพิ่มศักยภาพการผลิตให้ได้ทั้งปริมาณ คุณภาพและราคา ที่ได้มาตรฐาน มีการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่หลากหลายและมีการส่งเสริมการตลาดทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>แต่สิ่งที่คงไว้ได้อย่างแนบแน่นกับชุมชนคือการทอผ้าไหมแบบดั้งเดิม และเมื่อพิจารณาภาพรวมปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมวิสาหกิจรายย่อยและวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้า OTOP พบว่าเกิดจากความไม่จริงจังใน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>การพัฒนาของคนในกลุ่ม OTOP สินค้าหรือบริการที่มีความเป็นนวัตกรรมมีจำนวนน้อยส่วนใหญ่เกิดจากการลอกเลียนแบบกัน ปัญหาที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิต และการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถการแข่งขันคือ ปัญหาด้านการผลิต ปัญหาการขาดเทคโนโลยีการผลิต และไม่มีทักษะการผลิต ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นสามารถสรุปปัญหาสำคัญของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องแต่งกายพื้นบ้าน คือ ประสิทธิภาพการผลิตต่ำ ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากขาดการพัฒนากระบวนการเตรียมเส้นไหมสำหรับการผลิตผ้าไหมทอมือและการทอผ้า เกษตรกรอายุสูงขึ้น ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง และยังมีผลต่อเรื่องสุขภาพของผู้ผลิตผ้าไหมในระยะยาวอีกด้วย ซึ่งโครงการพัฒนานวัตกรรมการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไหมกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์แบบครบวงจร ได้นำหลักการของการยุทธศาสตร์มาร่วมกับการออกแบบเครื่องมือเพื่อช่วยในการอำนวยความสะดวกในการทำงาน และเป็นการจัดสภาวะแวดล้อมในการทำงาน ตลอดจนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับเครื่องมือ มีอะไรบ้างที่เราจะรู้ เกี่ยวกับร่างกาย และจิตใจมนุษย์ขณะทำงาน จากความรู้ดังกล่าว จึงได้ออกแบบงาน เครื่องมือ สถานที่ทำงาน ให้มนุษย์ได้ทำงาน อย่างปลอดภัย มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งมีความพอใจ และมีความสุขในการทำงาน ส่วนประกอบในการทำงาน ประกอบด้วย 1) มนุษย์ 2) Interaction ในการทำงาน เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องจักร เป็นต้น 3) สภาวะแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ แสง สี เสียง ซึ่งหลักทางการยุทธศาสตร์ เป็นการพยายามปรับงาน ให้เข้ากับคน คือ ปรับงานให้ทุกคนทำได้และในท้ายที่สุด คือ การปรับคนให้เข้ากับงาน ตัวอย่างเช่น การคัดเลือกคนเข้าทำงาน เป็นแอร์โฮสเตส ต้องดูรูปร่างประกอบ ถ้าอ้วนไป การทำงานบนเครื่องบินอาจไม่คล่องตัว เป็นต้น หลักการทำงานทางการยุทธศาสตร์นั้น เรามักคำนึงถึงการออกแบบเครื่องมือ และการจัดสภาพแวดล้อมการทำงานเป็นเรื่องที่สำคัญ ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการยุทธศาสตร์ 1) สภาพแวดล้อมทั่วไป ได้แก่ เสียง แสง ความสั่นสะเทือน อุณหภูมิ อากาศ สารเคมี 2) สภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ เครื่องมือ โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องจักร 3) ลักษณะงาน ปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้องกับการยุทธศาสตร์ ดังนั้นเครื่องมือต่างๆที่นำมาใช้ในโครงการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>จึงมุ่งเน้นในเรื่องการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกร โดยมุ่งเน้นการนำเครื่องมือต่างๆ มาอำนวยความสะดวกช่วยให้เกษตรกรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถผลิตสินค้าได้ทันตามรายการสั่งซื้อ และส่งผลให้เกษตรกรมีสุขภาพพลานามัยที่ดีขึ้น ลดความเมื่อยล้า แม้จะทำงานที่ต้องใช้เวลา สมาธิและความอดทนสูงในการทำงานหรือต้องนั่งนานๆ เป็นต้น และยังถือเป็นช่องทาง หรือ เปิดโอกาส ให้คนรุ่นใหม่ๆ เข้ามาสนใจในอาชีพการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมทอผ้าเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีการนำเครื่องมือต่างๆ ที่ได้จากการวิจัยและทดสอบการใช้จริงจากเกษตรกรในพื้นที่ตัวอย่าง ส่งผลให้เกิดการลดระยะเวลาในการทำงาน ลดความสูญเสีย (เส้นไหมหรือผ้าไหม) ที่เกิดจากการคำนวณผิดพลาด ส่งผลให้สามารถลดต้นทุนการผลิตลง ทำให้ได้กำไรสูงขึ้น และยังเป็นการทำงานที่ทำน้อยแต่ได้ผลผลิตมากหรือมีคุณภาพสูงขึ้น ทำให้จำหน่ายได้ราคาสูงขึ้น เนื่องจากเกษตรกรที่มีอาชีพปลูกหม่อนเลี้ยงไหมทอผ้าในประเทศไทย ล้วนเข้าสู่สภาวะผู้สูงอายุมากขึ้น ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง บวกกับงานที่ทำต้องใช้ความอดทนและพลังกำลังสูง และในบางกิจกรรมต้องใช้คนและพื้นที่ในการทำงานมาก ส่งผลให้เกิดความไม่สะดวกในการทำงาน เช่น การสาวไหม การคันหมี่ การสีบไหม และการทอผ้า เป็นต้น เกษตรกรต้องการเครื่องมือทุนแรงที่ช่วยเสริมให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการปรับปรุงเครื่องมือต่างๆ ให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และเหมาะสมกับกลุ่มเกษตรกรในแต่ละพื้นที่มากขึ้น จึงได้เกิดโครงการพัฒนานวัตกรรมต่างๆ ขึ้นมาใหม่อีกครั้ง ซึ่งเกิดจากความร่วมมือของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน จังหวัดนครราชสีมา ร่วมกับศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ 4 ศูนย์แก่ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ ร่วมกันพัฒนาและนำนวัตกรรมต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในพื้นที่เกษตรกรที่ศูนย์ทั้ง 4 ศูนย์รับผิดชอบ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรมาเป็นตัวช่วยในการขับเคลื่อนนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าไหมไทยสู่สากล การผลิตเส้นไหมให้ได้มาตรฐาน มกช.8000 ของศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ ชัยภูมิ กิจกรรมการพัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์ไหมให้ได้คุณภาพมาตรฐานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรให้เป็นที่ยอมรับสู่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>สาขามากขึ้น และช่องทางการจำหน่ายสินค้าใน กิจกรรม Road Show OTOP Masterpiece (งานแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่และ OTOP นครชัยบุรีรินทร์) ของพัฒนาชุมชนจังหวัดนครราชสีมา และโครงการพัฒนานวัตกรรมสนับสนุนการขายผลิตภัณฑ์ใหม่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ จะเป็นช่องทางช่วยขยายงานของใหม่ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย เป็นที่ยอมรับสู่สากล และสร้างความมั่นคง มั่นคั่ง และยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจของประเทศไทยสืบต่อไปด้วย</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการผลิตเส้นไหมและผ้าไหมด้วยนวัตกรรมคือเครื่องมือและการพัฒนาเครื่องจักรต่างๆให้มีประสิทธิภาพในการทำงานให้เหมาะสมกับเกษตรกรในแต่ละพื้นที่ และเทคนิคการใช้นวัตกรรมการใช้สีเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าให้กับเกษตรกรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 2) เพื่อพัฒนานวัตกรรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเส้นไหมและผ้าไหมอย่างครบวงจรเพื่อเพิ่มมูลค่า โดยอาศัยการใช้องค์ความรู้วิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมการผลิตเส้นไหมและผ้าไหมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา และจากเครือข่ายต่าง ๆ สู่การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ให้เกิดความยั่งยืน 3) ส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่ายระบบการผลิตไหมระหว่างกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ทั้งระบบ 4) เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการผลิตเส้นไหมตามมาตรฐาน มกษ.8000 ให้กับเกษตรกรในพื้นที่ 4) เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ไหมให้มีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการผลิตไหมให้มีคุณภาพ มาตรฐาน 5) เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ไหมให้มีคุณภาพ และเข้าสู่การรับรองมาตรฐาน 6) เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างความเชื่อมั่น ของภูมิปัญญา ผลิตภัณฑ์ OTOP ผลิตภัณฑ์ใหม่ ของกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ ให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะตลาดภายในประเทศ

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>7) เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดและเพิ่มรายได้ให้แก่กลุ่มผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP และผู้ประกอบการใหม่ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด นครชัยบุรินทร์</p> <p>8) เพื่อพัฒนานวัตกรรมสนับสนุนการขายผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ใหม่ในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตลอดห่วงโซ่คุณค่า (value chain) ตั้งแต่การพัฒนาในต้นทาง กลางทาง และปลายทาง พร้อมทั้งการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่อย่างต่อเนื่อง</p>
<p>4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) กลุ่มผู้ทอผ้าใหม่ได้นวัตกรรมสำหรับการผลิต และจำหน่ายผ้าไหม จำนวน 9 นวัตกรรม 2) กลุ่มผู้ทอผ้าใหม่เข้าร่วมโครงการด้านนวัตกรรมจำนวน 25 กลุ่ม 3) ประสิทธิภาพการผลิตผ้าไหมของกลุ่มผู้ทอผ้าไหมเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 4) นวัตกรรมการผลิตผ้าไหมสามารถลดความเมื่อยล้าของผู้ปฏิบัติการลงได้ร้อยละ 30 5) นวัตกรรมการจำหน่ายผ้าไหม สามารถสนับสนุนสินค้าอย่างน้อย 25 ชุมชน ที่สามารถจำหน่ายได้ผ่านช่องทางออนไลน์ 6) เกษตรกรสามารถช่วยลดระยะเวลาการผลิตผ้าลง ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 7) เกษตรกรได้รับการพัฒนาการผลิตเส้นไหมและผ้าไหม ให้ได้มาตรฐานไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 8) ช่วยลดต้นทุนการผลิตลงไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 9) จำนวนผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เข้าสู่กระบวนการขอการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ไม่น้อยกว่า 120 รายการ 10) มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ และOTOP เพิ่มขึ้นร้อยละ 3
<p>5. ผลผลิต/ผลลัพธ์</p>	<p>ผลผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ และสามารถผลิตผ้าไหมได้ คุณภาพสูง และลดต้นทุนการผลิตลง 2) การพัฒนานวัตกรรมการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ <ul style="list-style-type: none"> ✓ การพัฒนาเครื่องจักรสำหรับการสาวไหม จำนวน 25 ชุด ✓ การพัฒนาเครื่องจักรสำหรับการคั่นหูกเส้นไหม จำนวน

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>25 ชุด</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ การพัฒนาเครื่องจักรสำหรับการควบเกลียวเส้นไหม จำนวน 25 ชุด ✓ การพัฒนาเครื่องจักรสำหรับการตีเกลียวเส้นไหม จำนวน 25 ชุด ✓ การพัฒนาเครื่องจักรสำหรับการเตรียมเส้นไหมเพื่อมัดหมี่เส้นไหม จำนวน 25 ชุด ✓ การพัฒนาเครื่องจักรสำหรับการกรอเส้นไหม จำนวน 25 ชุด ✓ การพัฒนาเครื่องจักรสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพการทอผ้าไหมจำนวน 25 ชุด ✓ การพัฒนาเครื่องจักรสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการย้อมสีเส้นไหม จำนวน 25 ชุด ✓ นวัตกรรมสนับสนุนการขายผลิตภัณฑ์ไหมกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ จำนวน 25 ชุด <p>3) เกิดการรวมกลุ่มในรูปแบบการดำเนินงานแบบเครือข่ายวิสาหกิจนวัตกรรม (innovation cluster) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ภายใต้กลไกความร่วมมือในการพัฒนาทุกภาคส่วน</p> <p>4) เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรสามารถผลิตเส้นไหมได้คุณภาพตามมาตรฐาน มกษ.8000 และความต้องการของผู้บริโภคได้</p> <p>5) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ไหมได้รับการพัฒนาศักยภาพ จำนวน 120 คน</p> <p>6) ผลิตภัณฑ์ไหมได้รับการส่งเสริมพัฒนาเพื่อเข้าสู่กระบวนการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ไม่น้อยกว่า 120 รายการ</p> <p>7) จัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์เด่นของกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ ภายในประเทศ 4 ครั้ง</p> <p>ผลลัพธ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้เครื่องมือ/เครื่องจักร และเทคโนโลยีที่ช่วยลดต้นทุนการผลิต ช่วยเพิ่มคุณภาพของเส้นไหม ผ้าไหม ให้สามารถผลิตได้ทันตามรายการสั่งซื้อและเป็นที่ต้องการของตลาด เป็นที่ยอมรับสู่สากล 2. โครงการการพัฒนานวัตกรรมการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไหม ดำเนินการออกแบบนวัตกรรมการผลิตเส้นไหมและผ้าไหมบนพื้นฐานของการใช้หลักการยุทธศาสตร์

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>เพื่อปรับเปลี่ยนท่าทางการทำงานของผู้ปฏิบัติงานใหม่ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสรีระร่างกายของผู้ปฏิบัติงาน ส่งผลให้สามารถลดความเมื่อยล้า ลดการปวดหลัง ปวดเอวของผู้ปฏิบัติงานลงได้ รวมทั้งสามารถลดการใช้พลังงานจากการทำงานของผู้ปฏิบัติงานลงได้</p> <p>3. โครงการการพัฒนานวัตกรรมการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ ทำให้สามารถผลิตเส้นไหมและผ้าไหมที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าทั้งคุณภาพและปริมาณได้ สามารถลดเวลาและต้นทุนการผลิตลงได้ ซึ่งคาดว่าจะทำให้สมาชิกของกลุ่มมีรายได้เพิ่มขึ้นจากเดิมเฉลี่ย 4,500 บาทต่อเดือนต่อคน คิดเป็นมูลค่า 40,500,000 บาทต่อปี (4,500 x 750 คน x 12 เดือน)</p> <p>4. ผลิตภัณฑ์ไหมกลุ่มนครชัยบุรีรินทร์เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน</p> <p>5. ภูมิปัญญา ผลิตภัณฑ์ใหม่ ผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย และได้รับการยอมรับเชื่อถือจากลูกค้า โดยเฉพาะตลาดภายในประเทศ</p> <p>6. เพิ่มช่องทางการตลาดและเพิ่มรายได้ให้แก่กลุ่มผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP และผู้ประกอบการใหม่ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์</p>
<p>6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์</p>	<p>- จากกระบวนทัศน์การพัฒนาประเทศไทยได้แนวความคิด “ประเทศไทย 4.0” เป็นอีกนโยบายหนึ่งที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศไทยในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล ซึ่งเป็นรูปแบบที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิดประชารัฐที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งในประเทศและระดับโลกประเทศไทย 4.0” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy”</p> <p>- ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2561-2579) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้าการลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรกรยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>(3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่อุตสาหกรรม</p> <p>(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ</p> <p>(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา</p> <p>(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ และแผนของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 จำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้</p> <p>(1) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>(2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม</p> <p>(3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ</p> <p>(4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข</p>
7. ระยะเวลา	3 ปี (พ.ศ. 2562 – 2564)
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>8.1 กิจกรรมที่ 1 การพัฒนานวัตกรรมการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไหม</p> <p>งบประมาณ 64,041,000 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาและสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้ทอผ้าไหม - วิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน อุปสรรค และโอกาสของกลุ่มผู้ทอผ้าไหม - ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและหาแนวทางแก้ไข - ออกแบบและพัฒนานวัตกรรมการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหม - ถ่ายทอดองค์ความรู้และการใช้นวัตกรรมการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหม - ประเมินผลโครงการ ถอดบทเรียนโครงการ และสรุปผลโครงการ
<p>8.2 กิจกรรมที่ 2 นวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าไหมไทยสู่สากล</p> <p>งบประมาณ 9,151,400 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ บุรีรัมย์</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ นครราชสีมา ชัยภูมิ สุรินทร์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาพิจารณ์ ชี้แจงรายละเอียดโครงการ คัดเลือกเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ - ฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมือ และเทคโนโลยีการใช้สีเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า ต่างๆ - ประเมินผลครั้งที่ 1 การฝึกปฏิบัติเพื่อใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพเครื่องมือต่างๆในกระบวนการผลิตไหม และคุณภาพผ้าไหมที่ได้จากการฝึกปฏิบัติ และต้นทุนการผลิต - ประเมินผลครั้งที่ 2 ผลการปรับปรุงเครื่องมือต่างๆในกระบวนการผลิตไหม และคุณภาพผ้าไหมที่ได้จากการประเมินในครั้งที่ 1 คำนวณต้นทุนการผลิต ตั้งราคาจำหน่าย - ส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ไหม ในงานนงกยพระราชทานงาน OTOP เป็นต้น - ประเมินผลรายรับรายจ่าย
<p>8.3 กิจกรรมที่ 3 เพิ่มศักยภาพการผลิตเส้นไหมให้ได้มาตรฐาน มกษ 8000</p> <p>งบประมาณ 1,280,400 บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ ชัยภูมิ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ถ่ายทอดความรู้ด้านการพัฒนาเส้นไหม - ตรวจสอบ ติดตามการรับรองมาตรฐานเส้นไหม มกษ - ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>8.4 กิจกรรมที่ 4 การพัฒนาระดับผลิตภัณฑ์ใหม่ให้ได้คุณภาพมาตรฐาน งบประมาณ 4,850,600 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ชัยภูมิ สุรินทร์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - อบรมเชิงปฏิบัติการ - ให้คำปรึกษาเชิงลึก - ติดตามและประเมินผล
<p>8.5 กิจกรรมที่ 5 การเพิ่มศักยภาพด้านการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่นครชัยบุรีรัมย์ งบประมาณ 47,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครราชสีมา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และ สุรินทร์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรัมย์ โดยการจัดแสดงนิทรรศการใหม่และการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่และสินค้าอื่นๆ ของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรัมย์ โดยจัดในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา 1 ครั้ง และในพื้นที่ต่างจังหวัด 3 ครั้ง
<p>8.6 กิจกรรมหลักที่ 6 ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตใหม่อุตสาหกรรม งบประมาณ 16,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>ภารกิจของกรมหม่อนไหมในการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตใหม่อุตสาหกรรม</p>
<p>8.7 กิจกรรมหลักที่ 7 เพิ่มประสิทธิภาพการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม งบประมาณ 32,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>ภารกิจของกรมหม่อนไหมในการเพิ่มประสิทธิภาพการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมให้กับเกษตรกร</p>
<p>8.8 กิจกรรมหลักที่ 8 ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์หม่อนไหม งบประมาณ 16,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>ภารกิจของกรมหม่อนไหมในการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์หม่อนไหม</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน

แผนงาน ...ยกระดับการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1.

กลยุทธ์ ...กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาการค้าชายแดน และการลงทุนในประเทศ

.....กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการค้าชายแดนและการลงทุนภายในกลุ่มจังหวัด
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>2.1 ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อการเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจ และสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้า และการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์ จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค การสร้างความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมทางการพาณิชย์ การพัฒนาการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยวทั้งภายในและต่างประเทศ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริม สนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นกับระบบเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 อย่างยั่งยืน โดยการสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการ นักลงทุน และภาคเอกชนอื่นๆ ได้ขยายเครือข่ายทางการค้า แสวงหาแหล่งวัตถุดิบ เชื่อมโยงธุรกิจระหว่างประเทศด้วยการพัฒนาความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้ประกอบการใหม่ ได้มีการพัฒนาศักยภาพทั้งทางการผลิต การตลาด เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้ อันจะส่งผลให้ประชาชนมีอาชีพ และรายได้เพิ่มสูงขึ้นเกิดการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการส่งเสริมการค้าการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความกระชับความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างแน่นแฟ้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) มีหลักสำคัญโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อบูรณาการพัฒนาในทุกด้านอย่างสมดุลสมผล มีความพอประมาณ มีภูมิคุ้มกัน และการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี ในหัวข้อยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาระบบโลจิสติกส์พัฒนามาตรฐานการบริหารจัดการโลจิสติกส์ การอำนวยความสะดวกทางการค้า โดยมีเป้าหมายให้ปริมาณสินค้าที่เข้า-ออก ณ ด่านการค้าชายแดนที่สำคัญ เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี</p> <p>2.3 แผนพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 ระยะ 4 ปี พ.ศ.2561 – 2564 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เป็นกลุ่มจังหวัดติดชายแดนประเทศกัมพูชา ได้แก่ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์ และมีความต้องการในการพัฒนาการยกระดับจุดผ่อนปรนการค้าช่องสายสะภูเป็นด่านถาวร การค้าชายแดน มีแนวโน้มมูลค่าการค้าที่เพิ่มขึ้นทุกปีอย่างรวดเร็ว ซึ่งทำให้ต้องมีการก่อสร้างเส้นทางเพื่อพัฒนาโครงข่ายศูนย์การท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และรองรับอัตราการส่งออกสินค้าที่เพิ่มขึ้น จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการพัฒนาเส้นทางสายหลักที่สำคัญในด้านการขนส่งสินค้า การค้าชายแดนของจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์และประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีทั้งหมดจำนวน 9 สายทางที่มีสภาพผิวจราจรที่ชำรุดเสียหายหนัก และมีช่วงผิวจราจรที่แคบ ไม่สามารถที่จะดำเนินการซ่อมบำรุงปกติได้ จึงต้องดำเนินการก่อสร้างถนนสายหลักที่สำคัญในด้านการขนส่งสินค้า การค้าชายแดนในจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์และประเทศเพื่อนบ้านและขยายพิจารณา ตามลำดับ</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>3.1 เพื่อสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการ นักลงทุน เอกชนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐ ได้พัฒนาความร่วมมือทางการค้าระหว่างกัน</p> <p>3.2 เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในระดับภาค ได้มีโอกาสได้ทำการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน (กัมพูชา) โดยอาศัยความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์และใช้ข้อตกลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ และระดับท้องถิ่นที่มีอยู่ให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>3.3 เพื่อให้ผู้ประกอบการในระดับภาค สามารถใช้เวทีในงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการตลาด การผลิตและวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน สามารถผลิตสินค้าได้ตรงตามความต้องการของตลาดเป้าหมาย</p> <p>3.4 เพื่อสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ ได้ทำการค้าระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>3.5 ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าได้รวดเร็วและปลอดภัย ประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น</p> <p>3.6 เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่และผู้ใช้เส้นทางได้รับความสะดวกปลอดภัยในการเดินทาง</p>
<p>4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>4.1. มูลค่าการจำหน่ายสินค้าไม่น้อยกว่า 5 ล้านบาท</p> <p>4.2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้สมัครเป็นสมาชิกเป็นผู้ส่งออกกับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ไม่น้อยกว่า 30 คน</p> <p>4.3 ก่อสร้างถนนลาดยางและขยายผิวจราจร แล้วเสร็จจำนวน 8 สายทาง</p>
<p>5. ผลผลิต/ผลลัพธ์</p>	<p>5.1 ผลผลิต</p> <p>5.1.1 การจัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้า 2 ครั้ง ในประเทศ 1 ครั้ง ประเทศเพื่อนบ้าน 1 ครั้ง</p> <p>5.1.2 ผู้ประกอบการสามารถสร้างเครือข่ายทางการตลาด (Networking) เพิ่มขึ้น 100 คน</p> <p>5.1.3 ได้ถนนลาดยางที่มีมาตรฐานในการขนส่งกระจายสินค้าด้านการค้าชายแดน</p> <p>5.2 ผลลัพธ์</p> <p>5.2.1 เกิดทัศนคติที่ดีในการพัฒนาความร่วมมือของราชอาณาจักรไทยด้านโครงการอย่างต่อเนื่อง</p> <p>5.2.2 สามารถลดปัญหาอุปสรรคทางการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว ระหว่างจังหวัดสุรินทร์ ราชอาณาจักรไทยกับ ราชอาณาจักรกัมพูชา</p> <p>5.2.3 ประชาชนในเขตพื้นที่ มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกและรวดเร็ว ผู้ประกอบการสามารถขนส่งผลผลิต ด้านการค้าชายแดนไปจำหน่ายได้สะดวกรวดเร็วและปลอดภัย เพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ ลดระยะเวลาการเดินทางและลดการสูญเสียของยานพาหนะ ประชาชนมีคุณภาพที่ดีขึ้น เพิ่มรายได้เข้าสู่ชุมชนได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาการค้าชายแดน และการลงทุนในประเทศ กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ที่จำเป็น</p>
<p>7. ระยะเวลา</p>	<p>4 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2564)</p>
<p>8. กิจกรรมหลักของโครงการ</p>	
<p>8.1 กิจกรรมหลักที่ 1 พัฒนาตลาดเพื่อเชื่อมโยงการค้าสู่สากล งบประมาณ 23,600,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ</p>	<p>กิจกรรมย่อย 1 จัดงานแสดงสินค้าในประเทศการจัดงานงานแสดงและจำหน่ายสินค้า 1 ครั้ง 5 วัน 200 คูหา กิจกรรมย่อย 2 จัดงานแสดงสินค้าในประเทศกัมพูชา และจับคู่ธุรกิจ (1) การเตรียมการล่วงหน้าสำหรับกิจกรรมการจัดงาน/เข้าร่วมงานแสดงสินค้า 1 ครั้ง 4 วัน 3 คน (2) การจัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้า 1 ครั้ง 5 วัน 120 คูหา กิจกรรมย่อย 3.การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อยกระดับการส่งออกจำนวน 1 ครั้ง 100</p>
<p>8.2 กิจกรรมหลักที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งเพื่อการค้าชายแดนกลุ่มนครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 614,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ แขวงทางหลวงชนบทบุรีรัมย์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แขวงทางหลวงชนบท , แขวงทางหลวงนครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ สุรินทร์</p>	<p>2.1 ก่อสร้างถนนลาดยาง 2.2 ก่อสร้างขยายผิวจราจร 2.3 ซ่อมสร้างผิวทาง 2.4 ปรับปรุงผิวจราจร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
8.3 กิจกรรมหลักที่ 3 พัฒนาโครงข่ายทางหลวงทางหลวงเพื่อการค้าชายแดนกลุ่มนครชัยบุรีรินทร์ งบประมาณ 6,400,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม	ภารกิจของกรมทางหลวงในการพัฒนาเส้นทางเพื่อเชื่อมโยงการค้าชายแดน

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต

แผนงาน ...ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุให้ดีขึ้น

กลยุทธ์ ...กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนา สนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

.....กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง

.....กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนานวัตกรรมภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่การสร้างรายได้ให้ผู้สูงอายุในชุมชน
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากวิสัยทัศน์ประเทศ: มั่นคง มั่นคั่ง ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี(พ.ศ 2560 – พ.ศ.2579) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน สู้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ และสู่ยุทธศาสตร์กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ระยะ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 2 ประชาชนมีศักยภาพและพึ่งตนเองได้ สภาพปัญหา/ความต้องการ : ปัจจุบันจำนวนประชากรผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และกลุ่มจังหวัดนครชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุคิดเป็นร้อยละ 15.10% ของประชากรทั้งหมด (ประชากรผู้สูงอายุมีจำนวน 1,007,642 คน ประชากรรวมทั้ง 6,670,292 คน) เป็นไปตามเกณฑ์การแบ่งระดับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุขององค์การสหประชาชาติ(United Nations:UN)ระดับการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging society) คือสังคมหรือประเทศที่มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 10และจำนวนประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง จึงต้องมีการวางแผนเตรียมความพร้อมให้กับผู้สูงอายุ ซึ่งในปัจจุบันผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีสุขภาพแข็งแรงเนื่องจากสาธารณสุขที่ทันสมัยเข้าถึงชุมชน การจัดเตรียมรวบรวมข้อมูลคลังปัญญาของผู้สูงอายุจึงมีความสำคัญ เพื่อสามารถถ่ายทอดภูมิปัญญาให้กับคนทุกกลุ่มวัย และสร้างรายได้ให้กับผู้สูงอายุ

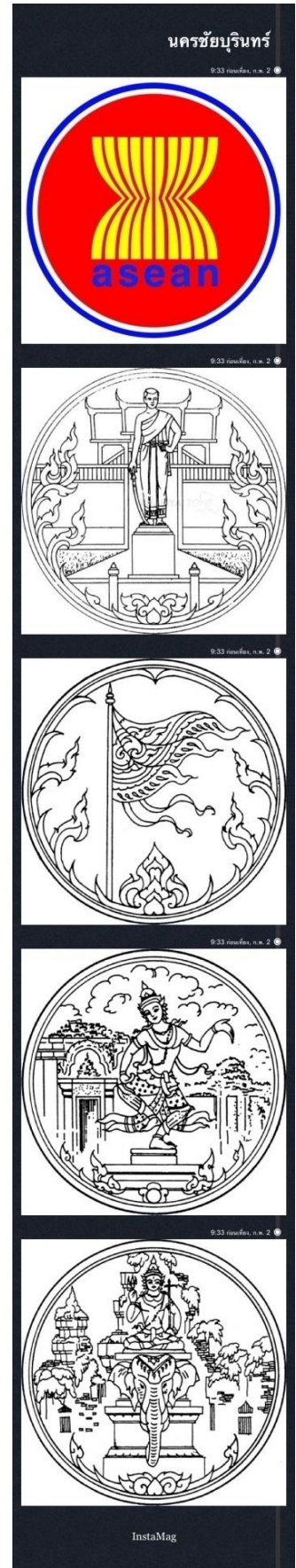
หัวข้อ	รายละเอียด
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อผู้สูงอายุที่เป็นภูมิปัญญาพร้อมทำประโยชน์เพื่อสังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. จำนวนนวัตกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาในพื้นที่ 2. ร้อยละความพึงพอใจของชุมชนต่อการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์
5. ผลผลิต/ผลลัพธ์	ผลผลิต เกิดผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีมาพัฒนาองค์ความรู้จากภูมิปัญญาผู้สูงอายุที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ผู้สูงอายุและชุมชน ผลลัพธ์ ผู้สูงอายุและคนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	วิสัยทัศน์ประเทศ: มั่นคง มั่นคั่ง ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – พ.ศ.2579) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน สู่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ยุทธศาสตร์กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ระยะ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 2 ประชาชนมีศักยภาพและพึ่งตนเองได้ ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป้าประสงค์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น กลยุทธ์ พัฒนา สนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน
7. ระยะเวลา	4 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 - 2564)
8. กิจกรรมหลักของโครงการ	
8.1 กิจกรรมหลักที่ 1 ศึกษาอาชีพในชุมชนระดับกลุ่มจังหวัด“นครชัยบุรินทร์” งบประมาณ 22,500,000 บาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา	1.1 ศึกษาอาชีพชุมชนที่เป็นเลิศในกลุ่ม “นครชัยบุรินทร์” 1.2 จัดทำหลักสูตรท้องถิ่นอาชีพชุมชนสู่ความเป็นสากล 1.3 จัดมหกรรมเปิดโลกอาชีพชุมชนที่เป็นเลิศ ในระดับกลุ่มจังหวัด 1.4 ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านอาชีพชุมชนในทุกระดับ 1.5 นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานศูนย์อาชีพชุมชนที่ผ่านการคัดเลือก 1.6 สรุปรายงานและเผยแพร่ผลการดำเนินงานต่อสาธารณชน
8.2 กิจกรรมหลักที่ 2 นวัตกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมสู่การสร้างรายได้ของผู้สูงอายุ งบประมาณ 24,000,000 บาท	1.1 คัดเลือกพื้นที่ดำเนินการจากพื้นที่ที่มีแหล่งวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่เหมาะสมแก่การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาต่อยอดเป็นนวัตกรรมที่สามารถสร้างเป็นอาชีพและต่อยอดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบครบวงจร

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 4 จังหวัด</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่</p>	<p>1.2 ประชุมวางแผนการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานหลัก (หน่วยงานในสังกัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) และหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>1.3 จัดตั้งกลุ่มพัฒนาภูมิปัญญาผู้สูงอายุโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ภายใต้ข้อมูลความต้องการผลผลิตของตลาดผู้บริโภค</p> <p>1.4 ทดลองตลาดโดยนำผลผลิตที่ได้นำเสนอต่อร้านค้าในสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญๆของชุมชนในจังหวัดนั้น ๆ</p> <p>1.5 จัดนิทรรศการนวัตกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมสู่การสร้างรายได้ของผู้สูงอายุ</p> <p>1.6 จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงาน</p>
<p>8.3 กิจกรรมหลักที่ ๓ ส่งเสริมการมีอาชีพหลังวัยเกษียณ</p> <p>งบประมาณ 45,000,000 บาท</p> <p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 5</p>	<p>1.1 การพัฒนาและฝึกอบรมหลักสูตรอาชีพหลังวัยเกษียณ จำนวน 10 หลักสูตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักสูตร “การทำไร่ สวน แบบผสมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง” - หลักสูตร “ทำเกษตรอย่างไร ในวัยเกษียณ (พืชเศรษฐกิจ)” - หลักสูตร “การปลูกพืชสวนครัวภายในครัวเรือน” - หลักสูตร “การปลูกพืชสมุนไพร และการแปรรูป” - หลักสูตร “ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเลี้ยงสัตว์น้ำ” - หลักสูตร “ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเลี้ยงสัตว์ปีก” - หลักสูตร “ส่งเสริมการทำอาชีพเกษตรกรรมหลังวัยเกษียณ” - หลักสูตร “งานฝีมืองานช่าง งานหัตถกรรม เพื่อเป็นอาชีพเสริมแก้เหงา” - หลักสูตร “การแปรรูปและถนอมอาหาร การทำขนมเป็นอาชีพเสริม” - อบรมหลักสูตร “อบรมการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผลผลิตทางการเกษตร” <p>1.2 การพัฒนาและฝึกอบรมหลักสูตรส่งเสริมวัยเกษียณก้าว ทัน ดิจิตอล จำนวน 3 หลักสูตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักสูตร “การใช้เทคโนโลยีดิจิตอลพัฒนาการดำเนินธุรกิจStart up” - หลักสูตร “การใช้เทคโนโลยีดิจิตอลเพื่อพัฒนากิจกรรมพี่เลี้ยง (กลุ่มTalent) สำหรับวัยเกษียณที่มีศักยภาพสูง” - หลักสูตร “การใช้เทคโนโลยีดิจิตอลพัฒนาการดำเนินงานด้านเกษตรกรรม รูปแบบ Smart farm” <p>1.3 การพัฒนาและฝึกอบรมหลักสูตรส่งเสริมการวางแผนก่อนวัยเกษียณ จำนวน 2 หลักสูตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักสูตร “การวางแผน การจัดการชีวิตวัยเกษียณ และการใช้เงินอย่างไร ให้ปลอดภัยในวัยเกษียณ:วางแผนดี ชีวิตสบาย”

หัวข้อ	รายละเอียด
	- หลักสูตร “เตรียมความพร้อมในการดูแลสุขภาพ อาหาร และ การออกกำลังกายก่อนและหลังวัยเกษียณ

ภาคผนวก ก.

รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
แบบบูรณาการ พ.ศ. 2551

ภาคผนวก ก

รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด
และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

การดำเนินการ	ดำเนินการแล้ว	ไม่ได้ดำเนินการ
1) นำข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัดของจังหวัดทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดไปประกอบการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตามที่ ก.บ.ภ. กำหนด	✓	
2) จัดประชุมหารือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัดทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลางและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด รวมทั้ง ผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดตามมาตรา 53/1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 และมาตรา 19 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 และมาตรา 24 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551	✓	
3) การประชุมของ ก.บ.ภ. เพื่อจัดทำและเห็นชอบแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 และหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ภ. กำหนด	✓	

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ทั้งนี้ได้แนบรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ภ.) มาพร้อมนี้ด้วย

(ลงชื่อ).....

(นายวิเชียร จันทรโณทัย)

หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

หมายเหตุ ให้จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดเป็นผู้จัดทำ

ภาคผนวก ข.

สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561 -2564) ทบทวน ปี พ.ศ. 2562

ภาคผนวก ข

สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561-2564)

หัวข้อ	แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561 - 2564) (เสนอในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561)	แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561 - 2564) (ฉบับทบทวน)	เหตุผลของการปรับเปลี่ยน
วิสัยทัศน์	ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และการค้าชายแดน	ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม การค้า ชายแดน สังคมเป็นสุข	ได้มีการปรับเพิ่มเติมด้านสังคมเข้ามา เพื่อให้การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด มี ความครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคม
เป้าประสงค์รวม	1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาค การเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 3. รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ใหม่เพิ่มขึ้น 4. มูลค่าการส่งออกสินค้าชายแดน เพิ่มขึ้น	1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาค การเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 3. รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ เพิ่มขึ้น 4. มูลค่าการส่งออกสินค้าชายแดนเพิ่มขึ้น 5. ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ได้มีการปรับเพิ่มเติมด้านสังคมเข้ามา เพื่อให้การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม โดยเน้นไปที่สังคมของผู้สูงอายุ ซึ่ง แนวโน้มในอนาคตจะมีจำนวนมาก ขึ้น ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ ยังมีคุณค่า สามารถถ่ายทอดภูมิ ปัญญา ดังนั้น จึงใช้โอกาสนี้ ยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ พึ่งพา ตนเองได้ และมีรายได้เพิ่มขึ้น
ประเด็น ยุทธศาสตร์	1. การพัฒนาขีดความสามารถในการ แข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป 2. การยกระดับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่ 3. การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการ ลงทุน และการค้าชายแดน	1. การพัฒนาขีดความสามารถในการ แข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป 2. การยกระดับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่ 3. การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน 4. ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ได้มีการปรับเพิ่มเติมด้านสังคมเข้ามา เพื่อให้การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม โดยเน้นไปที่สังคมของผู้สูงอายุ ซึ่ง แนวโน้มในอนาคตจะมีจำนวนมาก ขึ้น ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ ยังมีคุณค่า สามารถถ่ายทอดภูมิ ปัญญา ดังนั้น จึงใช้โอกาสนี้ ยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ พึ่งพา ตนเองได้ และมีรายได้เพิ่มขึ้น